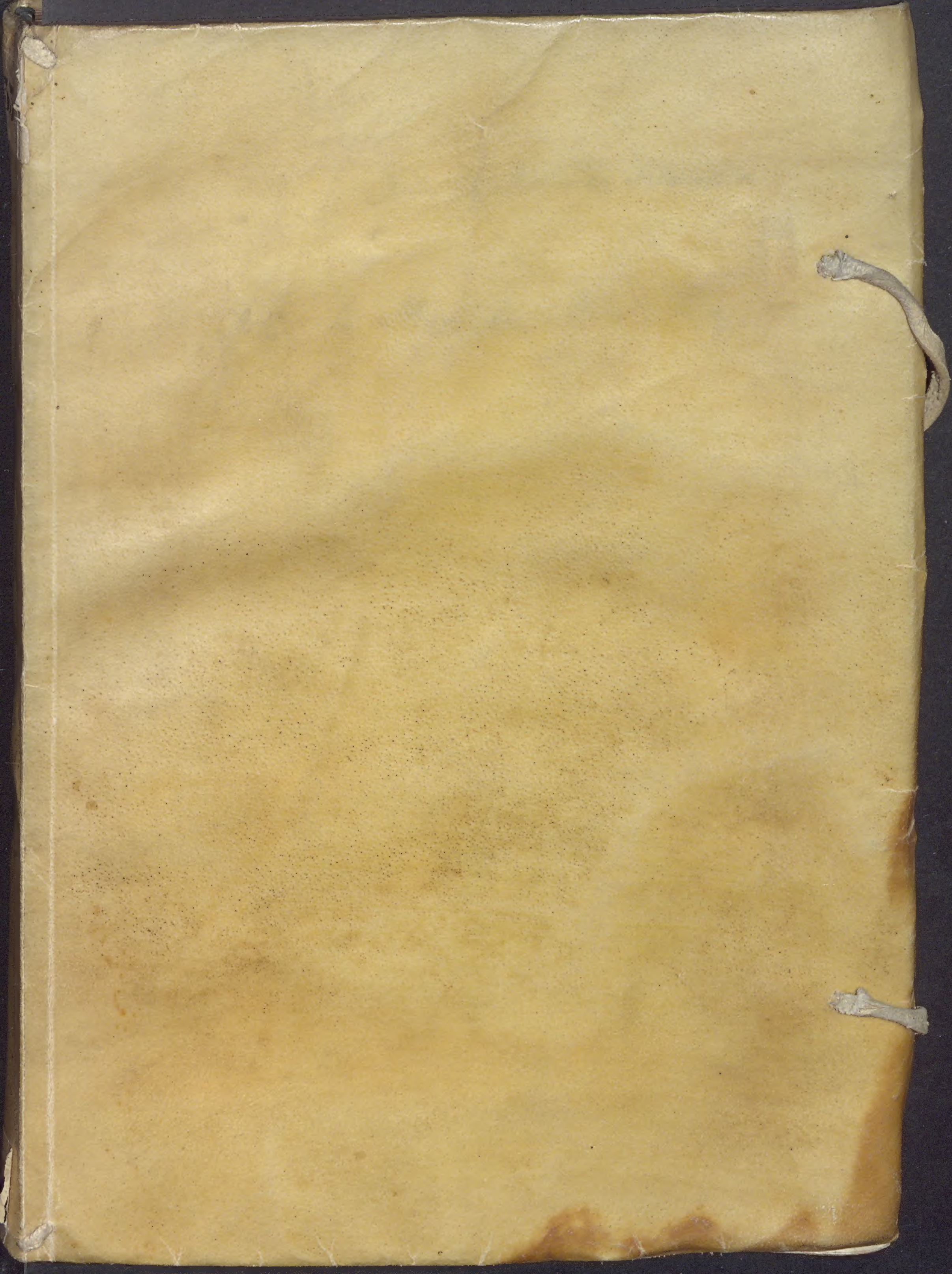

Copiese la portada

M. S. 4.º perg.º con 156 hojas, sin foliar bien tratado y completo.

R. — Ruiz de numeribus Scientia media.

Controversiae Scholasticae de

[illegible]

[illegible] D. Thomae

Aquinatis [illegible]

22. D. 23. D.

S. M. N.

V. M.

[illegible]

[illegible] regimentis [illegible]

Auctore P. D. [illegible] in Col

legio Granatensi D. Pauli

Societatis Jesu

[illegible] primario Professore dignissimo

Anno 1730

Urbis, et Orbis

Granatae. In Collegio D. Pauli

Controversiæ Scholasticæ De
mneribus Scie mie, esertis in
1a parte Dis Angici S.
Thæ Aquinatis Line
22. et 23 D.
O. M. et B.
V. Mæ
muni
allu
vi
nis originalis lubenti ano dicatæ.

Autore D. Didaco Ruiz in Col-
legio Granatensi D. Paulo
Gentium Apostolo Sa
cro Theo
logiæ primario Professore digni
ssimo.

Anno 1730

Urbis, et Orbis.

Granatæ. In eodem Collegio D. Pauli.

Auditoribus.

Quemadmodum stagnatas injectus calculus undas in semetipsas complicat, circulusque circulum suscitat, ac unus alterum dissolvit; sic mihi audisse video, Auditores, circa electionem annui pensi; dum enim mihi aliquid in mentem venit deligendum, aliud affluxit, et hoc alio obliteratum fuit. At quoniam Cuncta orne decorando (ut aiebat Nazianzenus) in varia munera sic meum animum contendi, ut uberrimos fructus ex ipsa procreatos meum ipsi colligeritis velut ex faecunda arbore, ad quam fovendam parum mei ingenii vena affluxit. Vix enim vos a parte Salmanensi,

Gratius ex ipso fonte bibuntur aquae.
Et magis adducto pomum decerpere ramo,
Quam de caelata sumere lance juvat.

Grande consilium sive specimen et maximo usui vobis futurum, quibus in aspecto sit Scholae nostrae gloria omnia retroactis annis undequoque confirmata. Gravi fortasse aliqui supercilio titularem legent epigraphen, et in ipso limine offendent, quasi tot inter celebres Magistros minimus ego vellem aliquid tibi aderi, qui ne minimum abjecerim.

Non ea vis animi, nec tanta superbia menti ut velim aliquid denuo astruere sapientissimis Magistris, quibus hunc calculum adjicere. Tulit hunc affixi ...

copiosa messe efficacius eius ejusque domus quotidie

suis manibus grana decidua colligere, Quarum

praecipuorum inscitarum tres circa munera ... Sancti

Jacobi domus quidam destinavit, ... ac aliarum altarium

Sancti Domini ... B. V. ... quae ... quemadmodum

sanctis manibus. ... genus ... huius in titulari ...

mate. ... adhuc aliud rationis novitas ...

mando ... in Servuli ... Horaciano:

Tres mihi dulcis ... dissentire videntur

Poscentes vario multum diversa palato.

Hanc ... ... volui B. V. ... meas

... ... bene me-

mor ... Sancti Domini Mariae ... et ...

... ... in via ... ...

... re ... Maria ... (ait ...

cardinalis a S. Laurentio) ... sola ... ...

... ad ... in via ... Maria ... ...

... ... in via ... ...

here ... virgo comitis in via vitae ... non deesset

... non ... nec aliquid ...

...

De muneribus suis ... quidam ... ... S.

... ...

... quidam ... ...

Sectio I.

... ...

sro nos mun., sig.ificat idem quod Ante
vales Antevidere: vide Viera lib. 3 ..
te; providere, ingt, e qs futurs algd vide angusta
ts v. Si vero dicta e a ppoe Procul, inquit, qd
procul videre ea qe distant loco aut tempore, quoniam
vo, qe prius ventura cognim, l Cavem, si mala sint,
l adhita diligentia, pcuram, ut fiant; hinc factu e,
ut providere sed, curg adhere, ut res agte, diligenter
dispan ut sta 4 Tullio lib 2 de Na Deorum. Ihi
De fruentes prudg, qd algi Philosophi angi narant
apd D Ruiz D 1 de Provida Me 6 n aliud Deo
trund, nisi curg dispond eraras, sit ostend Di Sapig,
ac dect, et bitg, ac diniens Sgbarg rerg naie,
de bono Univ. l.

2 Alexder Afrodisaeus lib. 1 ..ny na
lis Cap 25 init das species providentiae ex mente
Arlis dempas. 1a e: providere e in algd provis
mo mutaog, d motg pr aigd producere. 2a e: pvi
dere e nulla pt ala movere. At species aliance
sit are pfenti, qa ets pdentg a ma pvida di
fiunt d n pts pvidg, de e opao di ad sua, e
d Cap gltio, aut ratio.

3 Mager Sarg 1 dstoe 35 pvidg
Sic dfit: pvida e gubrnadorg, plutig eodm mo vi
det aut pi qo dispo. Irdg 3 pvidg aut pti sci
entia. .. .. enus .. Cap 23. pro
vida .. init .. .. dniens

gubernaos suscip ord. Haec dis°, refert, e xpa Lamentatio

libus... ang Cap 2. ... Barenus ... cap... ...

vida e voltas. Sne Antonius Pere tom 2° in ... a

... Itroa 5 de ... Sne Lixta ... ...

fruit dng quid ... dng ... res ordinant ...

... ...os fines ... ...

2 ... S. Thas docuit quidem ee rao omnis rerum

fin, et ... ait: gubernao e rao ... ... ad ...

ratis en ... ... in mente dna ... Ita ... pte Lne

... aro ... e ..., ... e ... aro ... et 3a pte Lne 84

aro ... et ... ... 3 Sne 3. Aly

e ... ... cap 11 de ... ...

... ... quia e ... ... in ... ...

et ... ... certime ... ...

bran. Et ... ... quidem in Dni ... ...

... ... fines. ...

... hoend ... ... refuoe Dni.

5 ... ... quid ...

... ... quid ... ... ad ... provide

... ... quidem. ... in ... et ... ...

e ... ...

... ...

... ... ad ... ...

... e ... ...

... ...

... ...

... ...

e ... ... ad ... ... gloriam.

Providentia generalis 3º dividitur in
pre sufficientem et efficacem. Pre sufficiens versatur circa reprobos,
quibus a Deo ornantur omnia sufficientia ad salutem, et gloriam,
quam non assequuntur, et hec dicitur Reprobatio. Efficax, sive predesti-
natio circa electos, seu predestinatos quibus re gloriam assequuntur
per media gratie, salutis, et glorie. 4º dividitur in mediatam et immediatam.
Mediata est qua utitur causis ad dirigendas res in suos fines ut
finem, et Sine mediis alterius quam sui ipsius non providendere
in suos fines. Hec est qua res dantur in Deo directe immo
dividitur per plura, aut pauciora media dirigantur in fines, et
quos tendere est providere assistendo per providentiam nostram, et eius media.
Mitto alias divisiones circa has divisiones videndas a
P. Aranda lib. 6. Scholast. D. 29 sect. 2 § 2.

7. Latior

attributa divine providentie omnium recensendum videtur, Utilitas, Im-
mutabilitas, infrustrabilitas et infallibilitas. Utilitas ita est ut
ad omnes res creatas, etiam minutimas se extendat. Negu-
tiorum aliqui apud D. Nyssenum D. 1 de Providentia §§ 2 ad res
minores potes: quia — providentie impedit plures tentatio-
nes, ne predestinatus sincerius; qui etiam ad alios Deus satis dirigere,
quia Deus per semetipsum cuncta disponit. Hec certa sit, ut non ideo
divina providentia extenditur directe singulis, ut particularium et dubium ad illud
pertinet ad praeter politia tamquam ad tota quibus Deus pre providat:
hoc nemini utendum est (inquit S. Thomas lib. ea de providentia
arm 4) sicut qui plures iurandum. Sed et ita ac postremum providentia
divina sanctioa dominativa et gubernativa et dignitatis a
propria est supremi Domini, et pre politia, quibus non separat
Deus media quibus dirigant in suos fines.

Incevitalitas dicti decreti plurimum negotii faces-
sit apud P. Eximium in opusc. lib. 2 cap. 7 num. 16 Ca-
ietano asserenti tunc nec evitabile nec inevitabile esse cum
certe medium aptum rei non detur esse, aut non esse evitabilis ea
aut non esse inevitabilis. Ex quo interrogari evitabilitas in dicta pro-
vida. 1a, vi cuius creatura sola impedire diceret providentiam: ut sic cer-
tum est dictam providentiam non esse evitabilem a creatura. 2a vi cuius posset
creatura tollere providentiam causa. Et sic etiam certum est non esse evi-
tabilem a creatura quae implet dictam providentiam, aut decretum definire
esse possibile fuit.

9 Alia est vi cuius ut contra providentias providentiae posi-
tivum actum non obtineri. Et hoc est offendere evitabilitatem ut frustra-
bilitatem: hoc modo est impediri, et evitari positivum actum a providentia non
evitata contra dictam providentiam, nisi de voce intendas ut aliqui
apud P. Ribadeneira P. 12 de Praedestinatione cap. 2 docen-
tibus, praedestinationem autem salutaris esse frustrabilem posse praecedente
frustrabilem vero posse ante, quos refutabimus contra uca
de praedestinatione autem salutaris annum 10.

10 Alia et opportuna
evitabilitas est, vi cuius creatura possit facere quod alia providentia pro-
nunquam contra erit in Deo: et in hoc sensu providentia divina quamvis efficax
causa. efficaciter nostros libros et absque evitabili a nobis: non quia pos-
simus facere quod eiusmodi providentia sibi contra erit, et postea non extat.
nec quia possimus impedire evitationem, seu non posse autem nostri li-
beri ut eiusmodi providentia ut ad nutum horum in nobis praestat.
Et quia non pondo ac, quibus liberi sumus possumus facere ne unquam
in Deo sic contra erit eiusmodi providentia: unde Capelus de praedesti-
natione dixit in hac quaestione 10 Lucae 1 arc 3 ad tertium argumentum

3a dnz 3g: obstinatus in pt alio facere, qd qe nunq fuit obstinatus, lt n q meare, sig obstinatg.

11 Oca. infrustalibz

dnz quidz intra Sheg uj Cayetano in cotz, qbz refragradi atur Perez Sicota, docend qz dnz quidz etz mereri fu gnz ei infrustaliz, etz ru sui Snis parlarii; sugit m qz dnz quidz asseqi sug She geralimz, nempe Di olorig. Dnis sa Sheorz: qr ciad P. Lugdo D. 3: de Lorda D. L 10 e, dnz quidz n sess asseqi Shz par larz, in ces Ssquoz re va digit d x segz mia. Itanc sz docet S. Thas Lne 6 de dite aro 3 ibi: ordo q. vidz. Et certus gnit. Uno mo in parlari, qdo scilicet res, qz a dna quida in alqs sing ornan aus defeu ad Shz lz parlarz deviund... alio mo in uni d n in parlari... nil pt desite aocrali She quidz, q vii qdo q desid ab alqo parlari She.

12 Ala x S. Tha ad

duit P. Ruiz D Lelne 3, d docet Sne 2 3a Cayeta nz, d alos Thas S. Drs qz sensisse alis in locis rela tis ab adoiz, nec in eu mutasse sz, ut apd ciatz Lu grdo nz 180 Stuund Silvest 1 gte oflati Lne 86 aro 1, Ferrara lib 3 3 Gentes Cap 92, d P. Vazquez 1 gte D 87 Cap 2 nz 18. Et rao e; qa ut ait S. Dr 1 gte Lne 19 aro 6; qd recedre vidr a dna volte, dz unz ornz, relabit in qsz Szz aliz. Sic peccor qi qtz e in se recedit a dna volte pecado, incidit in ornz dnz volti, dz eius Iustig punit. Unde Iste dnz quidz trui Ssquoz Snis, qz i desnva, d vaga qiz

ad fines parlares.

13 Prao dnus sig. i. g.a D.s a volte seria qa vult oes hoes salvos fi. quidd etq rebus agta mia ad Dseq. uog vite gnj. adgs stq prlarq n pt.nguerit. n go oes gris prlaris ettus a D.o sess obne. Dina oci quida sess obne stq urlq sug oloriq. & alqs etq prlarq lt n oes. sic ho peccans li fugiad shq D.i gmiantis n fugit shq D.i gnientis, ut docet D.s thus citatus d S Agsnus lib de spu, & litera Cap 33 rlatus a D. Ruiz sne 3 nq 8.

14 Nsitas drq, quidq da gats xsugoe etq crarum nsa e alga dna poida cca. gas D.s in x sugoe, qd crarat Dsiderit, deed mneri sugmi Gbernatorii, st de his nlac tus curard, nec guerd mia ad alqs stq grdend gtium. Nq ut recte S Ambros lib 1 de Offijs Cap 13, qis operator negligad operis sui urq? Cq algd n fuise, nla gustia x n curare gfereris, suma inclemtia. D. Ruiz D 1 de Zvida sne 2 nq 5 docet eu stq, sllitq gole Dq n guidere rebq oes creavit, dsat, & larq uera neglige re, etti x D.i dita Kifaliq morall Dseguos inferatur libra volio guidndi. Cuerq D. Ruiz ut vul D. Luiroz trac 2 de Zvida D 1 sne 2 nq 11 forte glout hic nene Quidq favoralq & Dnientq rerq Dsaoi: & in h sic va e dota, cq D.s n curd de glriq rerq Dsaoe ut noat S Thas 1 pte Lne 22 aro 2 ad 1q. Hocq n tollit de ifsq rebq Dq here psing quidq, g.a las ornadin sing urlq.

15 D.r Eaind lib 3 de atrutis Cap ulmo nu 11.o quidq ifsitq tndit ad guida mulq xsugoe, qd D.s vidirit

ras rales, q.o n. potuit Deus relingere hoiem dio phe port. natu, et
lai n. illuminare, stus minante, et u nali, Duodo adreta dictam
na legis nalis. Unde olde Ssitaneg e deg boni, ta ut hpiedg mo
ralg hea aliq rei ralib, Sdits. In hisa mi orde locutius Pru:
q.a hic quida morlis, effe Ssitatea deg bonitij, n. e phe ossa, et
bita & ornaria lege, e gast. Snali, ut loqi Dr Exin, tq rels
Ssis, gt deg boniti.

16 Sboriti dfas cca. Onexog morlis quidsnalis
ug supnalis n. logdo & psrve D. lege, et e nalis revq: an
pstuiss Ds relingre eras vales ui sola quida nali absgula
grsus quida supnlie. Stor dubg dystaxad kuani P. Lroz iia
S D. 6, P. Mniesa D. 1 Sne 7, P. Arrida ciatus D. 69, et
agd Pros Cardnalis Palavicini. Ssio n. e ug Bajo, et
Jarsenistis asentilg hog n. pstuisse a D. creari insta pre,
1 q Sdonte elevage ad phe Ihoici supnalg gras, et Glorg;
hic m sa sel, deg psrita e a Sede Applica. P. psns sls
pudit de quida morli D. an nimg bea seug affe ps=
vidg algs sls miraclosa, seu phostie supnlg.

17 Bugjiatis
DD, in D. stare posse quidg morlg qa eras rales pre nalg,
sive absq quida supnli, et miraclosa. Raoe: q.a stare pt
in D. quida morlis speali benefica absq quida supnli
aut miraclosa: go sine hac pt starela quida. Dga pati q.a
rao Snexois unius quids ua ala gs rii & raoe quids speali
besig. Ans padi: q.a in gra na pecd a D. prod sperari
d obneri plura bona, gs nq rcd a D. ut Atore ng bita,
nec can miraclosa, et hisni quida ud pre nalis, d spe=
ali besica: go. Mar pad. q.a ut bene Dr Caimdtome
de Relgione lib 1 Cap 19 ng 8, n. sls speales, d Ktraor=

ornaria providentia. Unde miraculum, quod per se non est insolitum, idest quod fiat aliquid contra debitum naturae, sed satis est quod fiat aliquid ultra debitum naturae.

18 Explicatur.

Multa beneficia idest pluviae, serenum tempus, aptitudo ad sementem, et alia id generis, sunt procedentia ex causis naturalibus, obtenta, alias propter preces, deorsum tamen talibus causis procedentia et variis motibus, quae sine miraculo possunt a Deo fieri per Angelos, vel liberum suum voluntatem, et hoc quidem sine miraculo per specialem et specialem beneficium Dei providentiam, separando diversas causas varias, vel auferendo impedimenta quae forent, nisi procuraret specialis divina providentia, et sine hac omnes causae inferiores, sinerent agere.

19 Ut haec sint clariora nota cum Domino Eximio lib 2 de Angelis Cap 39 propter naturam quod sola illa opera esse vera et propria miracula quae fiunt, divinis propriis causis creatas fiunt, seu quae fiunt alio modo quam res ex sua natura nata sit fieri, et propterea raro fiunt. Itaque tres conditiones requirit opus miraculosum. Prima est, ut a solo Deo fiat per se. Secunda, ut sit ultra naturalem potentiam passi. Tertia, ut sit rarum, et extra ordinem universi, seu legem ordinariae providentiae. Sola prima non sufficit quia creatio animae rationalis sine miraculo fit a solo Deo. Tertia conditio non invenitur in justificatione impii, regulariter loquendo: quia Deus ordinarie promovet homines ad suam justificationem modo propriis accommodato ideo justificatio non est miraculosa, ut cum Divo Thoma docet Dominus Eximius lib 7 de Sanctificatione hominis Cap ultimo. Videsis alia quod eiam tum Suarez.

20 Nota quod erant valde distincti in sententia priorem naturam posse aspectu mundari sine gratia supernaturalis ornatus informante, sive habitualis, sive actualis. ut cum Domino Eximio numero citato Cap 22 et aliis docuit in de justificatione contra Lutheranos Dominum Vazquez, Aranda, et alios varie rationantes. Alii cum Caietano requirunt ad remissionem peccati a tali parte naturam donum operans naturalis, quod ...

nay cogitary ?, sine atorre ? rase. [illegible] Mriges. deft
randa cy D. Antnio Perez, nant D.o ut. Autori ny
poty vesog pectr. Imissi 3.a Dist. ? ? dedicare vided dng
liberaliter, et comunitr. D. opera Irndit in lostre re-
midy pecty Li dileog nali D.i jusp oia Egratig aey nu
S. De his iare dicty ? ciato loco de Justificaõe.

31 Ista

tnor in avidonte pose tria Isitrari. hy e intentio finis.
hy e aus, qo respit mia. hy e aus, qo finis Keuoni
mandat. hus aus alga raoe fugit ad Avidg. Aus aus
e agnes in raoe fli avidg. Aus ba uelmo pplet. ?picty
ry try auy e obtetis trale avids, Ipoty & mali e fli.
Obty fle avids e 3x: hy e finis Cui, hy fni Qui, 3y
dit obty Qua,. hy e rao la, & aus Iplacea D.ei li guide
bony: hic aty finis e ulmus, lni ulmus. Ulmus e D. qi
s.t lond zfly oia Iddit, et ordavit. Non ulmus e ?ffui
ug, & aus Iplacea infori D. li guide, olorig.

32 Quo a fini, qi

h e ?, raoe aus, seu ad ob mia ornan, et hec finis pt ety
ee ulmus, et n ulmus. le a qi ?tdr qi se, qi ulva gi
ald ?tda. Alic e qi qi se ?tdr, et ? alud ety orda. 3y
e obty Qula, ide jus, ad talis movens ad fng qui ut
mrity, et gra ad fng qui olorig. Obty male avidg e ety
3x. hy e quod, e e my utile ad fni. Ity qo raoe fni
amad. Sey e cui, et e na la in ga. ofted ee my quod,
qi raoe fui amed. 3y. e obty quamvis, et a pdle ipoty
ty, qo qi a ?oguoe fni, lmiory poa reshre uoiniedy.
a Avida.

Sectio. 2.

Notio Dng Idstiaõi, et eius explicatio.

63 ... Scilicet, destinatio est, ut supra, dixi, quam nunc sine alia auctoritate declaravi. Destinatio quæ est quasi praedestinatio a verbo Destino, deposito a Destino, quo variis hæ phrases, nimirum Alligare, Mittere, Stricere, Decernere, seu firmiter ordinare, quas refert P. Ruiz, D. 1 de Destinatione Sancte 1. Item, observare idem sonat ac destinare, definire, designare, praeordinare, et Antedestinare, ut notat P. Salmeron tom 1 in Epistola D. Pauli, destinatae 20 lib 2 et lib 1 parte 3 destinatio 2. Nec destinatio ista reperitur alibi, ut dicitur est in de gratia efficaci anno 615 P. Ildephonsus Castel.

64 Deinde qua

... habet vocis Destinatio, quæ laxe sit dividenda, apud citatum Ruiz Sancte 2. Destinatio stricte sumpta sonat praeordinationem Dei, qua ipse praeordinavit ... ad finem supernaturalem efficaciter ... unde recte S. Aug. de Dono perseverantiæ Cap 14 definivit praedestinationem esse praescientiam et praeparationem beneficiorum Dei, quibus certissime liberantur, quicumque liberantur. P. Platelius parte 1 Cap 2 num 185 docet hanc impropriam esse ... Destinationem ... ac ... de Destinatione Christi Domini, et B. V. Nil omnino sub ratione liberandi ... quia non ... liberantur. Vide plura ... Exim lib 1 de ... Cap 2 num 10, et alii.

65 Alia sine ... destinatione ...
... ita ... quæ non ... latiori ... Dei. Unde ... Joannis ... de ... Christi recte ... non destinatum ... Dei ... ubi ... apud Deum ... S. D. Legitur (ait) Dei Filius destinatus ... hominem ... Filius hominis ... Ruiz citatus Sanc 2 num 5, D. Thomas lib ad Rom 1 quia destinatus

ē filius Dei, ingerunt in eo spu, in quo singuli aiunt condignitatē. At fere oes DD. Theol. sequunt declaratiue, dum probatur. Miraculi, resurrectione, & missione spus, &c. Et id referreo dicto conditiō Dei, ut docent Dr Eximius tom. 1. in 3. part. D. 25 Sne 1. & P. Salmeron in locū citatū, quorum neque audit Cornelius, scilicet dicit esse planum & facile.

26 2° ma conditionis ē accensus, & subsistentia, quod scilicet sit gratiæ condignitatis: unde gra non gratiæ condignitati ad gloriam: nam eo ipso quod conditiā ad gloriam ut ē, sed ad gloriam ex sua natura, ac proinde accidentaliter sunt dicimus sit lati conditiata, id ē, condigna. 3° conditiao ē gratia solius creaturæ ralis, nam irrationalia non sunt capacia conditionis ut nos avit Dr Thom. 1 parte Sne 23 art. 1 ad 1um. Conditiaoq. quæ gratiæ cadit in solis subiectis ralis non vero in non ralibus subiecta a proposito, ut docent omnes Theologi cum Dre Eximio citato Cap. 4 num. 8, & P. Ruiz Sne 3 num. 13 quia. Dominus Noster pro Christi humanitate, lang 1° ac quae fuisse conditiā ta ad excelentem beatum, & rōne illius fuisse conditiatum ad unionem hypostaticam. At nunc loquimur de conditiaoe ad Gloriam quod non omnes, ut nos, quod sit non ordinata ad Gloriam, sed ba in la subsistens. Res ē parvi momenti, loqueretur maluerit.

27 Trus provisus pro conditiaoe solo, seu sub formā conditiatum non ē malum ulterius; sed nec neque conditiād ad licit, ut diffinitum ē in Tridentino Sesione 6 Cap. 11. Malum quae ne in aliquo vero sit et ē trus conditionis, ut docet Ordum S. Augustin. non tē in sui rigoroso. Rao 1a patris ē: quia Deus absta volte dernit gravire quos ulg. in gerum in pecto pro servatros ei esurivit, & tandem retentionit eos conditia de ad poenam. Rao 2a patris ē, quia quoties Scriura utit

voce Prostiao aliq in bong ptq. et huia acceptio Pru-
tium Scholastici. Et qdq Ds Ei vult algd hoib, solu
l& paty, et ex g pruiore drq voltis, l gasi coactus ab p-
sis hoibq. I° mo vult nobq bona, 2° mo mala poeni;
Prostiao vo ad hy my spectat, et ido cca. bona, neca.
mala poene, usa utsequntur loqu S Agsnd, etiu
Discipuli apd P Petavig tom. 1 de Do Uno lib 9 Cap
1°.

68 Anisfit try Prostaoi, qdq ea algd bony, ad qd
ho ex peculari Di afectu ordat. Slorbony qd e trus p-
destaois bd ea supnla: ng nalla bona sit in vita, ideo
requrd speale prostiaoq, d dnq quidq. Cy atq prostao
exprime spta head ptro bony supnle ratu dsidiy, jud
D esse vorale n Itendy, an sla gra, l sla gloria, lu-
tray i tra prostaoi. P sla Gloria stand dtq, Rusion,
et Catherint apd P Exim lib 1 Cap 5, e apd P Ruiz
D 9 Sne 3 Vacor, et aliq. utq 5, d n e Intanea
Apslo qi ad Rom 8 Servit prostaoq eq usari cca. via
22 sit vorao, e iustiao. Et ad Ephes 1° ubi dixit p-
destinavit nos in adoptioq Glory Di, eqsit hoc. Isoad
Aglnana dfio psstavis, ey tri prostaoq ei gaoq graq et
desideloq Di.

69 P sola Graa stand P Vazqz, Drandus, Carta-
gena, et aliq apd ciatq Ruiz, the 1a. Dlquit eo Vazoq
in hg ptq in Imntario arti 5 ij Lnis 23, dsd 89
Cap 8 ut S Agsno (ut ipe credit) gr prostiaoq, d deoq-lam
dit et ad sly graq et hanc ea ad gloriq. hanc dotram
mlti reselund P Exim, P Ruiz, dstavid iati qi
pe S Agnus, eiusq discipuli gnsue aiqund prostiaoq, et

elig. pdestinatos, et electos. S. Augustin in psalm 86: solis praedestinatis ad gloriam salus. Epistola 157: quos in sui regni gloriam filios praedestinavit adoptare dignatus est. Videsis alia apud DD citatos. Frat Serura. Ad Rom 8°: praedestinavit in gloriam, Actorum 13°: quot quot praeordinati erant in vitam gloriae h... praedestinati.

3o Dico ... DD praedestinationem solam ... et gratiae et gloriae, hanc ... ultimum, ... proximum et ... ad ... ultimum. Ratio est: ... in mente ... volite praedestinantis aeterni ... ad ... ultimum ... via ad ...: quo praedestinatio ... gloriam ... ultimum ... ubi est unum ... aliud ... est unum ...: ... praedestinatio ... gloriam, ... praedestinatio ad gloriam est ... una ... claudit ... in ... voltas dandi ... ratio ... a voite dandi gloriam.

31 Ex quo ... gloriae ... unum, et ... gratias ... plures, quos ... ad Rom 8: ad vocationem et justificationem ... vocatione ... omnia dona gratiae ... et ... justificatione ... omnia dona ... congruanter ... Deus ... sanctificationem praedestinati ... ad ... ulterius ... ad alias ... et ... gratias gratis datas ... Apostoli ... ad ... ... S. Irenaeus lib 3 Cap ... ad Rom 1o segregatus in Evangelium, legit praedestinatus. ... dona ... praedestinatio ... ratione ... praedestinationem solam ... et ad gloriam.

32 Legit(ur) q(ue)sti(o) p(er) d(omi)n(u)s quid(em) in p(er)fectiao an obva
an obva. Q(ue)stio e(st) parvi mom(en)ti. Dic(itu)r p(er) obva q(uo)d
o(mn)is q(ue)stio ne certis, ut ho ne alis. Dic(itu)r p(er) obva q(uo)d
vrs(um) ad cca. q(uo)d conteori cor(um) alius q(ue)stio seu acu. Explo
ratis vide(tu)r ap(u)d DD p(er)fectiao est q(uo)d obva d(omi)n(u)s quid(em),
q(uo)d p(er)fecta obta complectit(ur) quidam q(uo)d p(er)fectiao. Intelli(go) D.
Thus lecto Ene 83 avo l(icet) q(ue)st(io) sequ(u)n(tur), D(octo)r e(ius)d(em) lib
1 de (ess)e (ess)e Definitio Aug lib ny 2 Cayetan(us) ibid.
D Vazq(uez) et Ruiz D 1 The Idixit: p(er)fectiao q(uo)d ad ob-
ta e(st) q(uo)d d(omi)n(u)s quid(em). Aliq(ui) sentiunt p(er)fectiao est q(uo)d acta
d(ici)t huius ni quid(em): q(uo)d quida dara D(octo)r(um) adeq(ua)t(ur) x q(uo)d
illis quid(em) otium, sive rac nra q(ue)sti.
33 Nand e(st) q(uo)d Sent(enti)a
eor(um) quid(em) DD Vazq(uez) Ruiz, et alii ap(u)d 2 Izquierdo
cratis D 37 Ene 3. Affant ap(u)d quid(em) plures alii eius
Ll(ibr)i Molina, et Suarez. Dico, posse a nobis Dis(tingui) plures p(ar)-
tes d(omi)n(u)s quid(em) rac nra q(ue)stion, et p(o)t(e)st ab illis ob-
trahi d(omi)n(u)s quid(em) dep(er)ti in qo o(mn)es Dniam ad q(ue)m p(er)fect
deu(m) partes sive quid(em), sive affant se p(er)fecti q(uo)d mat
Sopor D 61 e(st) q(uo)d sive quid(em) sive n(on), de q(uo) quis supra.
Ex q(uo) sit p(er)fectiao est q(uo)d sive quid(em), q(uo)d hoc abstrahit
a p(er)fectiao et a regul(is) quid(em) p(er)fectis.
Sectio. 3.
Opinioes cca. d(omi)n(u)s quid(em).
34 Certis e(st) ad
vid(en)d(um) d(omi)n(u)s adeo ad p(er)fectiao est illos acu tam p(er)tins
q(uo)d voltis: neq(ue) sine illu ducente nil p(o)t(est) voltas deneve
et sine decro voltis nil p(o)t(est) illam ad effectuos p(ro)ducere.
Legit(ur) q(ue)sti(o) an d(omi)n(u)s quida in potius efficit d(omi)n(u)s illos an voltis

an ex utroq. distinct. Sic 2°. Vazq. Suarez, et a-
lii, potius ē voce, qm re, et sic Ruiz, ē re, et voce.
35 Affirm.
nit. apd. Alesium, Scotum, q. 60 de distinctione, et Suarez q.
7 de distinctione sect. 1 adeque. distinct. ess. divinas perfectiones et di-
stinctiones in esse, quod adducit extra essentiam aut voluntatis. Acce-
dunt PP. Ruiz, D. 3 de Deo sect. 3, Antonius Perez,
Grado, et Lugo etc. hic q. 3 de Deo sect. 1 n. 1 longo
vers. mox de Deo ac de distinctione; docet in perfect. ade-
quatè posse stare in solo aut gtus, distinctio vero ita inter-
in aut voluntatis.
36 Sioto ey q. sol. apd. Antony Perez q. 1
sect. 1 et S. Bonaventura, qbus accedunt ex nris. PP. Lossada
et in re. Arriaga, et Izquierdo q. 37 sect. 2 distinct. adeque
essentia divinæ et distinctionis in aut voluntatis, a solo extra essentiam
gtus. Et sic vid. vnit. ab ex nris, ab a dom. theol.
Dr Exim. et in bono, ng. lib. 3 de Attributis Cap. 1 cons.
1, lupit ee justos ad divinas perfectiones, tq. aut gtus, qb. adhibuit
addit. vix differt perfectiones longo horum aut virtuos justos ē bis
perfectiones ī. Nam ab Deus ad utrumque facile applicari pot. Per-
tea lib. 1 de distinctione cap. 7, relatis Sis cca. sta-
tuos distinctionis, Scot. nun. 15: garum refert distinctio. divi-
re gtus, aut volu, turn. ē numeris, egrit, dicit, log.,
distinctio reflexa ad ē gtus, vel distinctio tenaci volu. Des. cens.
Vazq., ut notat Lamunia, q. 1 de Deo sect. 2.
37 Nostra
dnio distinct. ess. divinas Deus, et distinctionis esse essentia gtus,
gtus et volu.; Ita Sap. sunt Molina, Bernard, Erice,

Arnaldi Lexera, Andree, Lucio Mari Mrzi ...
de ... de Marin de Sne Romae
... de Rotra Sane ... et alijs apud ipsos, quibus ...
bund ... Dotari ... ... quidam dica esse in
recto ... uni in recto et aliquis in obliquo ...
nong e ... posse ... quando in obligo, aliq ...
re ... fit ... obligo ...
prius tres ... ... in ... ... ut
... alii.

38 Aliqui e ... in obligo ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ... aliquis in recto,
et aliquis in obligo ... ... Rogare ... in
... ...
88 ... ...
... ...
89 ... ...
Angelus ... ... stare ... ...
... de Bergomo ... in ...
... ... e ...
ait ... ... in ...
... 100 ... ...
... ... Angelus ... ...
... ... ad ... ... ac ...
... ... a Bergomensi ... in Corpo
... ... ordinata ad ...

op. oprm, [illegible] volg. ad indo dfinit. [illegible] potg. ad operam [illegible]
[illegible] oprao, [illegible] pri in dfinitioe [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] volun. [illegible] [illegible] [illegible] t caro [illegible] ad [illegible]
[illegible], qd aliqd n e aucu volutr abste, [illegible] omne ad [illegible]
ordinantr. [illegible] atq dicit aq volutas abste, qt [illegible]
[illegible].
2o [illegible] pt [illegible] [illegible], [illegible] logi de [illegible] vol
[illegible] [illegible], [illegible] rase fui, [illegible] gati vorte [illegible] in [illegible]
ab [illegible] efacie [illegible]. 2o [illegible] dire aq volutas
n [illegible] [illegible] [illegible] de Onoato. 3a [illegible]
aq volut. [illegible] ad [illegible] orte in [illegible] [illegible]
[illegible] nine [illegible], i.o. [illegible] [illegible] [illegible] inau
volut. [illegible] [illegible] 3a [illegible] qd [illegible]
[illegible] minima ad sequos opris [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] n vero [illegible]
[illegible] nec [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] in acus volut. [illegible] [illegible] [illegible]
n [illegible] vere [illegible] volut. [illegible]. 4a [illegible]
[illegible] iure [illegible] aq volut. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible].
21 Inst. [illegible] la re[illegible]
[illegible] qd e ordata [illegible] supra [illegible]
[illegible] ad sequos operis [illegible] [illegible] [illegible] la
[illegible] e [illegible] volte [illegible] potg. [illegible] volut. [illegible]
de [illegible] [illegible]. [illegible] la [illegible] [illegible] supra [illegible]
[illegible] [illegible] ad ordata ad sequos opris [illegible]
[illegible] [illegible] hanc [illegible] [illegible] ordata
ad sequos opris [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]: [illegible] hy dicit [illegible] potg. [illegible]

S.to Tha tom 2 in q. prg. d. 1 aro 1 dedit assy prty. dy fuere esti: or aug ea deiry gubernant.

93 Dico tertio ... gico l. pte in Termis Lit's dig, de Buidae.... Osiratis... 13 hrs (Singit) qs ad illg assit: stent pedenis, e ad ea qs respiciunt il .... d. vulty. Ultimi atq e Buida: Singula nis e, ita D. sng equi esr. tare in aely glius d. volts, supone mi e de Inoato en. vitas dega primo operat respi aey glius et alegueve, plia xy voltis.

13 Vnuicuni Shilq gluam propria Dei sng, decens ...te in h pte (Singit Iesu) dubitare n. lt. 1. c. citata Lne 32 aro 1 in corpe. ait: ... ra o asp ordnadory in sing prie pvida e, e n gnalis provudg. Et Boetius 4o de Consolaoe apd citaty D Thg: provida e ipa dna rao in summo oiu Principe Istuta, qs un... ta dispit. Rao atq iby e, ac cotio, d pruda e virty, seu... tuas glius. 2o Lne 5 de Vete aro 1 ad sup corpis. Provida dedit selg d. volts, d ts esr in cone me, ngdg Spelavai 1 prata. Et h ids repit ibid Lne 6 aro 1 in corpe. Vnde Sid de pvida dictg e qd Stit in aea ravis... ita ob l Statio esi in aea rao.is Stit dispentis, l ordnantis sing.

11 Spectat ... Gordi, qa ordare spte ad glty d. h spectat ad provid... tg dng. S. Thas Ba g Lne 88 aro 1 ait: ois atq ... ao raois e. Et citata Lne 6 de Vete aro 1 in corp. Solius raois e digere, l ordare. Et ibg ad Su: praeparao ... Stat prie tspog pcs ad es... ... e ppao una patientis. ... aea agnis. ... talg praog ad ... stat qs nil ... in D pere pt, gs ... ordaog ... in sing: Ordao

ii ... prius primus e rao; d oly e voltas ... dio ...
gtiao gratuis raoi gt volti atrium.

15 Ut hec solvand no
to. 1. a Egidio de Assntaoe lib 2 Dne 1o. arō 6 ng
Thy. S. Agsng. S Thq nunc Ratio prdy Sgare voltg.
Sic aug volti. Esta e D Tha in 3y dstoe 87 Dne.
aro 1. ad hy argt e Dho 1o. Cthory. Dicdy ingit
S. Thas go Dhu Sb; ltu dphndit voltg ltui correntg St.
ui. Sraoe qdoq dphnd. log reptit ad endq loc. Sti
S. Thas Dne 88 de Vete aro 3o ad 1oy: dicdy go Dhu
log de gltu Sdy qdacis tota pte gliva, ge dphndit in
se voltg. Et ib ad hy e S. Agno lib 3 de Genesi
ad literq Cap 20 ussde S Thas: ad hy go dicdy gd
Aglnd accipit raoq d log tota pte gliva, ge dphndit
in se aphnsoq gltu ad aug volti, et se voltas n recui
ad imagne videlt Di ad ues iog factus e ho.

16 Noto 2 e D Exim
tom de Relgoe lib 1 de Orace Cap 2 d D Sohi apud
qsy oraoq Stere et ad voltg ut in volte ordante h ut mg
ad alb in frq. Estad eti e D Tha 1 pte Dne 101 aro 1 dign
te tres moi, gbg sllgile e in gluente, edlt in hite, in aru,
Dui velatq ad alb Sbit g S D: de 1o gra 1 Sti adzy So
voltg: ng So voltg Decepts mentis orda ad alty.

27 Noa 3 ppeo
e ag voltis ut 3 Sad e S Flgtio lib 1 ad Monimy Cap
7 dicente: atrug ag gdstaado Ds Sravit in la gmutaoli
volte in qa sic Setq esty hois renovadi ds gluit. Et Ma
ter Sarq 1o dstoe ... Sostiao Sgit Segrq goao ite
a Deo gui legit gos voluit ante mudi Stitu. Et Di

Thae ibi Sne b aro 8: dicit n qstiao, Antiog dng de sa-
lute ties ug pscia eius, qd lo si e ido dit qd e qstia
e psao.

28 Ex his oibz qsit 1° thmoia S. Thg 1° loco adueta
& ly rao pots in qstioe puidg n pare eg itere insoloaus
gltus; qqe p lud apprime spand acus gltus, d voltis. Neco
prg sond y oo, qd puidas qs prudg; h m vg e qa pte p-
vida dit ag gltus. Et qtrase dicd algs prudg spectareeg ad
voltg iv vide docere S. Thas L 5 de Vete aro 1 in corpe: g-
prudea gdea mo gidr d voltas, qq e de fine, e cotio finis.
Vidg doad bã q L 47 aro 1

29 qsit 2 thmoig 2° loco ad-
duetg vg ee, vdlir puidg manere qsr in cone grata miorg ut
tali; hec atg e qr talis rao e acus voltis, in qo iple rao ca
litis xta D. Thg in hy qstoe 38 L 1 aro 1 ad by: sed
cverg n teund a D qsl nsitg ng, l pog nalis ita nec pnst
tg sup, d p libertg voltis, in qa iple rao callitis. Silia
hd in corpe ciati arli. Nec plus uged alt loud D. Thg, sic
lt qdstao prialus raoi &c: ng qdtus d puida prialius acu
uni raoi, qp volti atto pcise nene puida, qd hy exprimit
ag gltus, d qdg pre spelantg: und dxit S. D in hy qstea
40 L 1 aro 6 in corpe: provida e lq, qd ars gbernavare
rg, qL sby rag sui nenis pt svari in spelaoe; dtag re-
facia gedit cong aue gratg cca. mia: d h xta D. Thg ngt
pscndi a decro voltis iv ista & dictis.

30 qsit 3 & Iceptu ordaois
d ordanis n coinu puidg dng Itere adeqe in aug gltiu: qa
ig voltis e ordare xta D. Thg. Et lt selicus raois i ordare,

h nō ꝑdit, imo ꝑdit volitū ēē ordare; qᵃ voltas ꝑhndᵛ ſbnene-
rao, w ꝓstad & ꝑ Tha. Ꝑit 2 dsgeg ei bg aceptiog ꝑ ꝑa-
ois apd ꝑ Thg ꝯltuag, ē afecug, ē utrgꝗ reqrit ꝑʳ An-
gliuss cū S. Aug.no ad ꝯceptg dng ꝓuidg, ē ꝑ ꝑaoi, w ꝓstad a
ng ꝑ ꝯ ibi: ꝑ ꝑao ꝗꝗ ꝑit in disſtoe ꝑdstaois glor. sdg ꝑ ꝑotg
dng voltis.

51 Rd Bolvar tac. 5. de ꝑdstaoe dub. 6 ꝑ 3, qd ꝑˢ
Thas ꝯsltō dixit, ꝑ ꝑao ꝑdstaois ē sdg ꝑotg dng voltis,
ē n̄ dxit ēē ꝑotg voltis. Hęc & Iodoc. Bolvar, qᵢ ꝑ ſuaſa
afrund ꝑ Thg ꝑpte. L. 23 aro 6 ad 3g, w ꝑend ꝓuidg,
ē ꝑdstaog adequū ꝯtre in acu ꝯltres; qᵃ S. ꝑʳ dsquit bg
ꝑ ꝑaog, alg patientis w patiād, alg agntis, id agad ē de hac
dit, talis ꝑ ꝑao ē ꝑdstao ꝑū algd agrd ꝑ ꝯlus dit, ſa ꝑ-
parare ad agdg in qbg ꝑcipit raog ogris ſacdi.

52 Arguosic
ad hoc: tg reduplivæ ē parla secdg, qꝰ parla ingtum;
ē hęc in loco nobg obto xta Thas dentād ꝑ ꝑaog ꝯtre in actu
ꝯltus: go ē la in loco ꝑii obto denoād ꝑ ꝑaog ꝑdstaois ꝯtere
in poto dng voltis. Sut go ꝑ ꝑao xta Thas ē sdg ꝑoccg-
tioem, ē ē ꝑcoceptio, ita ꝑ ꝑao ē sdg ꝑotg dng voltis, et
ē ꝑotum dng voltis. Infꝰ ly ꝑcūgre raog eꝫ ꝯgtit volti, w
ꝓstad & ꝑ Tha ciato aro 6 ad 3g, ubi dsquit bg dstiag
ad algꝰ trg, ait ꝑ: alo mō sumᵛ dstiao ꝑ uisoe, qꝰ algs men
te dupit: sdg go dicimᵛ dstiare, qd mente firmiᵗ ꝑpimᵈ.
Ecce ibi dstiare mente ē mente firmiᵗ ꝑpere; ꝑpere ē ꝑrium
volti: go mente ꝯcipere dstiaog n̄ ciuntur dstiaog ēē ag ſolūd
ꝯltud.

Sectio. 2.

Nra sa quo e probat.

53 Dico 1: provida dna dicit, et adaequate spta n stat in solo actu cogtis, neq in solo actu voltis, sed in actu simul cogtis et voltis. Pbat 1o ex PP, quorum tres sunt classes. 1a eorum, qui explicant providtiam per actum cogtis. 2a eorum, qui eam explicant per actum voltis. 3a eorum, qui eam explicant per utrumque actum. Modo sic: Ad theologum spectat declarare sntia PP modo, quo ve, et proprie possit conciliari; sed si provida dicit, et adaeque spta n stat in solo actu cogts, neq in solo actu voltis sed in actu simul, et cogtis et voltis, sntia omnia PP explicantium dnam providtiam mente et proprie conciliari possunt: ergo.

54 Minor pbatur. 1a classis PP explicat dnam provim per actum cogts. S. Dionysius Cap. 8 de dnis nominibus. Deus prospicit cuncta providentia mirabili. S. Anselmus in elucidario primo quod Deus e providus. Sed Deus, ea cognitione qua oia futura previdit, in mo aspexit in prntia. Venerabilis Beda in lib. cui titulus e, Mundi Constitutio tom 8 ait: providntia est per quam aliquid futurum videtur quod fiat. S. Nazianzenus oratione 3 in Julianum ... vocat dnam providtiam aspectum mentis. Huc spectant sntia S. Thomae adducta num 48.

55 2a classis PP explicat dnam providm per actum voltis, uti eam explicant Nemesius, et S. Damascenus citati num 3. Et S. Augustinus lib. de Bono Coniug. (?) Constitutione ... et restituendum S. Thomas, disserere oes scholastici apud Deum exclamat citato Cap. 17 num 8 ait conftaque e potius inserendi, quae ubi alit ... interpretatur in S. Augustino, sed id spta viden, ut notavit citat Lr Suarez, et Lr Ruiz D. 3 Sine 8 num 8. Huc spectant sntia S. Thomae adducta num 39. Dicus S. Doctoris explicari a S. Thoma L. 5 de veritate 1 ad 10, ita ut videatur actus voltis ab ipsa provida. 3a: quae ibi ait S. Thomas: ptio Dscemus dicit provida e voltate, quae voltate ...

edit e p[er] suspit. Deitu gd: gp acud le voltis pfusipit inveua (qsgsied) prov:dg pstuit. S Thas v:des jedre in esa prids voltz cea. mia et pfugere pinitag.

50 2° clases. Ita expla dng provdg p utrag ag. S Ajind apd ciaty Daetavy lib 3 deg l ng 3 ri nemps & prmit pditaoe vrrable Asseg id lib 2 de Dono Pserveritz Cap 15. desfit pdstaog, erris pfug. gg Ds pss faire defsuit. Ity hec sua, id noad Daviu dsmer ej aue voltis. Vnd Sctm. broj lib 3 Examerom Cap 5 nec miry, ait, s agud pdbery fasso mi in: humaoe omis, d in sug pdstiaoe e voltis, etc. Anc Dditaois Assixoma deso :pleti ag jlted, d voltis: q[a] fsao, gh pit in dfloe pditaois glas sby poty dny voltis, ut ait S Thas ciarti ng 39.

51 Pra l[a] pao. Si tad Iery alby ndi red Dere d adequi spty prs vo stt, d albeng, ni pacrd Dilari qoes vg ags oes Dlhos, inghs alby algdo sum[r] p solo spto whg: prad e albus: algdo p sla fra ut hec, albg e dsgregaogvisu algdo p oib ptib: sli sptis, ut hec albus e Jery. Sp ag poes rete Dilard x eo gd Iery alby Dere, d adequi spty jerd esre ea oia d e x usu hoy acipad oes los, sus vos. Sd ids evio in nro cafu, Dusu Pos algdo acupntig pvidg ut prdntg, dsici tutg p ag pltud; algdo ut librg, d sic dstutg p ag voltis; algdo Dcreve d sic dstutg p utig ag: go.

52 Ad 3 d° x Serura. Dvida dna Dere d adequi spta xpla gdog in Serura p ag pltud, gdog p ag voltis gdog p utig stt ag: go Dere d adequi sptg n stad in solo aue pltud, nec in solo aue voltis, d in utrog ict aue. Iga e lega: ng ad shgey spetad Dilaretismo ia Serurg mo, go Dilari recte pstt. Ans pad: ng in l[a] ff

morū classe expla(n)d Scriura dnū quidē p(ro) aq. Altud, ut late p(ro)b(at)
Suiz citatio. Stne 3 a nu 6. Ad Rom 11° dna q(ui)da expla(n)d
nene judiorū. O altudo divitiarū sapie, et Sciae Dei, q(ua)m i(n)co(m)p(re)hensi-
bilia sūt judicia eius, et investigabiles viae eius!

59 Lōq: n(on) repulit Dns ple-
bē suā, q(ua)m p(rae)scivit. Atque S. Aug(usti)nus de bono p(er)severa(n)tiae Cap 18.
eand(em) p(rae)destinao alq(uan)do voca(n)t nene p(rae)sciēa; sed ait Aplus, Non repulit
Dns plebē suā, q(ua)m p(rae)scivit. At q(uo)d ait, P(rae)scivit, n(on) recte i(ntelligi)t(ur) nisi
p(rae)destinavit, q(uo)d circumsta(n)tia lectionis ostendit. S. Anselmus in Comtario e-
iusdē loci ait: p(rae)scivit, id ē, ad vitā p(rae)destinavit. In 2ª classe te(r)-
morū expla(n)d Scriura dnū quidē p(ro) aq voltis. Joanis 13°.
Ego scio quos elegeri(m). Ad Ephes 1°. P(rae)destinavit nos Deus s(e)c(un)d(u)m
volti(ta)s sue. Et ib. P(rae)destinati s(e)c(un)d(u)m p(ro)p(osi)tū eius, qui op(er)at(ur) om(n)ia s(e)c(un)d(u)m
(con)silium volti(ta)s sue. Actorū 4°. Quae manus tua, et (con)silium de-
creverunt fieri. S. Aug(usti)n(us) ad Capid. s(e)c(un)d(u)m Gallorū e graeco ex-
emplari legit: quae manus tua, et (con)silium tuū p(rae)stavit fieri.

60 In 3 classe
t(er)morū expla(n)d Scriura dnū quidē p(ro) aq simul, scilicet voltis. Loq(ui)
locus, Quae manus tua, etc: nā p(er) manū metaphorice sig(nifica)t(ur) volta(s)
in phrasi ... viri ut notat Dr Eximius citato Cap 13 nu 13°.
Addit(ur) v(er)o (con)silium et ad Ephes 1°. (Con)silium voltis sue, q(uo)d spectat
ad s(cien)tiam. Ad Rom 8° quos p(rae)scivit, et p(rae)destinavit nempe adjunto
actu voltis. 1ª Petri 1°: electi s(e)c(un)d(u)m p(rae)sc(ient)iam Dei Patris in san-
ctificao(n)e, ubi (con)jungit(ur) p(rae)sc(ient)ia electioni. Hinc (con)stat ratio q(ua)re ante: nā
si Scriura alq(uan)do expla(n)d dnū quidē p(ro) aq (con)ditu(m), alq(uan)do p(ro) aq
voltis, alq(uan)do p(ro) utrūq simul aq; dicēdū e in utroq simul eā (con)sistere,
et adequate s(ump)ta (con)stituere, ne t(er)minis s(ci)l., et eo classis s(ibi) (con)t(ra)riis o(p)-
ponant(ur).

61 Utraq hec ratio p(ro)ba(n)tur e doctrina Di Exim in lib. 1
de p(rae)destinatione 7 Stne 1 nu 36 defendentis beatorū nrā s(cien)tiae adequate

—

in actus, illud, et voluntas, nec sibi quicq. operant. Comoria DD. Doct. et Scrutus explicatus beatorum sunt nunc per actum illud, nunc per actum volitis. Seq. hunc D. Esc. in scholastico Sturbrid plures apud eundem, et Quintiliad et Malriud apud D. Sormaz, D. B. de Beatune scrib. qui eidem sentent adhaerent ob raones nras Inis. Aliq. ultiud monti est Sutio Thasto tom 8 in 1a p. D. 1 aro 8 ny 9 docentis, Scrutus non bene explare Lnes has mphas, nec plus et la offii argta; sed in h ita e ga deca hic Autor ny 8 pa et lo non repulit Dnies glos sue, qui possivit, postaeq. stare fr in solo am illud.

62 Dico dq. thmoa DD, et Scrutus melius expla ri, si dicat sit actum illud sufficere ad esse quidem, et esse suffire, solum actum volitis, et Iqn in gobet leorum, stabit adequa di na quida: quadmy offerit L. Nipldа D 440 decente sapnl de ea plis beatenis. Da e t: q. nla Scrutus thmoa explari Chalice queund in su in go sprasd us aliis eiusdem Scrutus thmois nec ula DD thmoa explari refe queund insle ingo ogard us aliis. cornes DD thmois, adqi explao, qui offert stio Jucilari nqt us thmois Scrutus et DD explicatus dng quida fraus sit illud, et volitis: oc. 2o: qui vis et poes frequentes, sint apud Doctores hoc e al, hoc e rel(is), hoc e alrale, non inde pad sit al, aut solus rale ea esse adequ hois, imo ulma go adqit esse ad= quo hois, et alie us ta poe Iucilari bend, qui esse sint: et h ist evit in nro casu: oo.

63 Ad 3o 1o a raoe: ng quida dit fr ostuve prydq, et ido dxit D Thas uatud quida e pri alis ps priuds, qui sta esse in am illud; dit m. S. Ag. incus libro 83 Lny L 31 pruda o rerum bonarum et malarum dne utrarum scia. Aus quida dna dit as fr liberum, e m fr libra; et aues fr liber e aues volitis, et aues pruds e fraus il-

ltiis: go p vida Dire, d adeque ssta stat st adequa in acbj sl ltud d voltis. Suoer hus raois p oxpty st in h, d ante sune.

62 Dico

b: pdstao Dcre, d adeque ssta n stat in solo aur sltud, neq in solo aur voltis, d in acbj sil sltud, d voltis. Hoc 1o pbatur sig e mefe, eg ex cle tradit S. Agosnud xtag pdstao e ssia, d spparao bestiiory Di &c. d hic Iceptud ultra ssig, spectntes ad sltud dit ppaog, spectnte ad volts, iddicty e: 20. dsrad t & S. Agosno de pdstaoe SS Cap 14: pdstao e, ll, sine ssia ee n pt: pt aus kee sine pdstaoe ssia. Agosny sign S. Pssp ad Capita Gallo ry reslpe 15, S. Flontius lib t ad Monimy Cap 29, S. Thas in Cap 8 Eps ad Rom leone 6, d Mager sdry t ds toe 20. Ergo ultra ssig xidit pdstao ag voltis. Prad 2o: pvida esse dit ag sltud, d voltis: go d pdstao que e prlarity vida.

65 Reddit despritig dns sic dfiens dng pvidg: dtrao valis esax miory ad sbg. Hnc doud pvidg pose Itere in solo aur sltud: ng supota ntioe snis vl slud, ng reptntis mia regta ad tag sig e Ds atratud ad eligda mia imig, & h, ug. Pdstao vo dit sl in aur voltis: ng & e desuo Iceptu sl n ierit slntioe esacioy eca, suy snt nese gloria, as vida, ad qd & eqn slntioe eloe pt Itgere, albao uniud hois p alio. Sicu, supota hegli slntioe cd Ds Drus cenxad pdstiatus n q sit ula scia ans voltg libra Ds vg, na Iuroi Dns Drs h auxilo, d n Iudp: qa n cogit Ds donare n auxily Dns Pro, qn n Iurte, nec salvabit dficiente eloe auxy pvid Igrui, ac pinde id Ds Drus cenxad pdstiatud ultra sig rg supota slntioe snis voltas Ds elontis.

66 Hoc dotra slarito, d xea nsit la

tis nris pacbtg & qbj sstat tg dng pvidg qs pdstaog Itere

esse, et adaequate in actu sit conditum et volitum. Resp. contra Dominicum Dominicum
nos, potest dari in Deo circa praedestinatos ab aeterno duplex providentia
sic adaequata: altera sufficiens et ostendens in actu conditur conditionate illius conditionis
non efficacis, altera in electione meliorum possibilium. Sed atque ad conditionatio ef
ficacior, aeterno connexa cum electione meliorum possibilium datur etiam conditionata
providentia efficax, tamen prima illius conditionis non necessario praesupponitur a Deo ut determinatus,
ad eligendum media. Ita electio meliorum possibilium, imo et 3a efficax providentia
datur per conditionem conditionis tamen. Sic atque sit absoluta, et ex quo Theologi jam di
ta sunt. Ex dictis potest sic explicari divina providentia: prudens et libera
dispositio Dei circa sua media portiota dirigens creaturas in suum finem.
Et definitio illius: providentia divina efficax, quae creaturas rationalis dirigit in
vitam aeternam per media convenientia ad finem a Deo dispositum.

Sectio. 5.

Solvuntur opposita.

63 Obiicies 1. Contra: actus
Theologi post intellectum providentia divina consistit in ordine actu conditionato: ergo supponi=
dit esse actu conditum et volitum. Probatur 1: quia actus divinus specificatur
tum solo actu conditum cum prudentia, tum solo actu volitum cum misericordia:
ergo similiter dividitur de divina providentia. 2: quia unica est causa alterius ut al
quae ratione prius alio omnia quae ut ipse desiderat ad ordinem aliquem obtinendum;
at actus conditum est prior actu volitum: ergo. Dicitur: providentia sumpta ut pru
dentia, ordo: quin et adaequate sumpta, non autem et aeque. Ideo S. Thomas
agit de providentia ut stante in actu conditu, agit de illa cum prudentia:
ubi quo S. Damascenus agit de eadem ut stante in actu volitum a
git de illa cum misericordia libera. Sed atque dicitur, et adaequate sumitur constitit
utrumque simul atque.

64 Ad hoc respondeo non autem quod memores hic ordinare
Theologi docentes in actu cognitionis divinae quod est ordo ipse semper est al
qua divina ipsa: stare in veritate ponitur ad conditionem quam Deus non potest fal
lere, et in veracitate ponitur ad voluntatem quae negat nos fallere. Adeoque

no marg: qa aga e castgditis dtg aga dfroditas gtuend hbrg frody. Illus e ca, d gror iltioe, dtg gltus, d jitio it dedstuvo hus deri ilgens. Nec dicas x dabrdi gi itv x itra divlte ngt stui una 3a poa ita x carg nibg ngt sus acus dstuing x itra, d volte dstuat poa ad gvidndy; sut x itu, d volte dstuit poa ad libre erndy.

69 Obicies 1o: gvida e ralis diretio miory adfry. dh e illius itmes: go. Mir pa 1: qa xto dthy 1o myhory dag 1i sapntis e ordare. 2o: qa voltis idpote caq, n e digere, d digi. 3o: qa nil ad e ordare, gs dffe uny y alo. 4o: qa ordo rery dr se pud sbi gvig dgrund, gi artis e speta ad itg. 5o: qa suma gltualig gstas resid in gltu d ad iegmam gltualis agntis gthg speta ordare de agdis q e gsoi, sed adsupiores speta ordare de agdis ad alis: go. Demy: qa fas excutrix lt ordate xga n ordat: go lt voltas ordate derriat n ordat obta volita, d ordata ad gltu. Hec oia late vcrsan thg.

70 Nam ma ad mare, no miyg, ad ueg paos 1g 1o, gd sapntis e ordare gltualit dfrendo regtave gortios uniua ad alt; ordare aq prate afecive, e recuve e voltis exigntis mia alga x potis ab iltu. ierdd. guide ordare e sapntis, d voltis, sd xta dthg gvida e dspo gltualis, d goty voltis. Ad 2g 1o, gd voltis e n digere d digi rlate ad gltg; e tg voltis digera rlate ad mia. Ad 3o 1o, gd ordare n e ni dfere regtave unu i aio gd e iltus d eti dfere prate apiando mia ad gnis dseques gd e voltis.

71 Ad 4g 1o, artis ee iudiy rety de mo gd stidy e artis: y h tg iudiy n sufit ad gvida; qi m, sb reto iudio miory adfry ad rhotis, n ee gvidus, si dlt nolit uti suo reto iudio, etaplare mia ad dseques gnis. Ad 5g 1o, gltualg ordaos spec

tare ad. hęc prop. sive ad intellectum non hęc ad eam sed ad voluntatem spectat or-
dinatio grata et affectiva. Nec juvat exemplum superiorum quorum praeceptum
imperationis residet in voluntate, licet in intellectu et voluntate; quia dicitur lex esse consti-
tuta in actu intellectus et voluntatis, ut docet sacra facultas theologica, praesertim apud Doctorem
Eximium lib. 1 de Legibus Cap. 5 num. 22, vel in solo actu voluntatis
ut volunt alii cum Doctore Arr. et in 1a 2ae; Sed Doctor Eximius lib. 1
de Voto Cap. 13 docent legem sufficienter fieri per voluntatem. Si velint
Thomistae legem esse in solo actu intellectus per me licet. Similiter nostram
de eo propositionem non destruit: quia bene potest ordinatio unius potentiae supponere ac-
tum alterius potentiae, ut affectiva intellectualem.

72 Obiicies 3 contra nostram conclusionem, et arguitur: 1o
quia prudentia est virtus libera, ergo non est actus intellectus, sed voluntatis. Ergo quia sola
voluntas dirigit eius prudentiam: ergo extra illam est. 3o, quia licet actus intellectus supponat
esse ad actum voluntatis, hic non constituit ex loco ergo libet. 4o, quia licet prudentia
ut sic prudentia est constans constituta ex actu intellectus, at non ut extra constitutive
prudentia et constabilis, ad hoc non sufficit supponere supponere: et non est veri
extra prudens, et constabilis, et sic extra ergo. Minor patet; sic a paritate
aliarum virtutum moralium. Sic, quia virtutes morales in voluntate sunt, extra
sunt licet supponere quae sunt factae et sic extra prudentes.

73 Ad hoc respondetur
prudentiam esse virtutem liberam in essendo, non vero sicut ipsius omnes rationes formales et
sic per actum voluntatis, ratione cuius dicitur libera sed, ergo sola regitur. Ad hoc
respondetur negando dirigere eius prudentiam quatenus dirigit voluntatem et adaequatam
constitutivam prudentiae. Ad 3um concedo consequentiam: quia actus voluntatis dicitur in
affectione, quae constitutive dependet a ratione; sicut prudentia, ut constat ex
natura, et sic. Ad 4um respondetur constitutivam esse prudentiam ex actu prudentiae ut
est per extra et sic. Ad paritatem moralis respondetur disparitate rationis: nam
species virtutis moralis in voluntate constitutive explicat relate ad universales
modos, et ergo taxant sibi species singulares; sicut non species
denique prudentiae, ut constat ex natura, et sic.

74 Obiicies 4º: providentia supernaturalis est connaturalis ordinatio mediorum in finem, vi cuius media sunt provide ordinata. Atqui ordinatio non datur in actu connatural et voluntario. Minor probatur: nam ordinatio consistit in eo, quod media haec potius, quam alia, sint ponenda ad finem; et media haec sunt ponenda ad finem ordinata ad hoc, quae actus voluntatis dirigantur ad conatus, sive scientia praedicata in iudicio de aptitudine eorum mediorum ad finem, et per eum, an haec et alia media praeordinentur.

75 Respondeo negando maiorem: providentia quae est connaturalis ordinatio, vi cuius media sunt provide prudenter ordinata, dico: sunt provide, sive apprehensive ordinata, nego maiorem. Distinguo minorem in 2º sensu, concedo in 1º sensu; et maiorem probationis: quia ordinatio sumitur pro prudenti, et prudenter ordinata mediorum datur in actu connatural, et apprehensive ordinante media haec potius aliis, et in actu connatural, dictamine, aut apprehensionis aptitudinem mediorum ad finem.

Sectio Sexta.

Cursim expediuntur duplex dubium.

76 Probabis, 1º: quinam actus divini connaturales constituant dona providentiae et potestatis? Respondeo, Longe istam esse extra terminos mei tractatus, qui totus est in expendendis muneribus ipsi te scientiis mediis ad dona providentiae et potestatis. Tamen ne prorsus ignari sitis huius et sequentis quaestionis, quae pluri negotii facessunt, breviter indicando, optime scire, tamen scientiae supplicium gloriae constituere dona providentiae, ad quae eam reperi apud [illegible] Lugdunensem D. 67 [illegible], Munesa D. 8 [illegible] Arriaga D. 30 [illegible] 3, et dona scientiae [illegible] tertia [illegible] [illegible] assere, scientiam mediam ad morem providentiae.

77 Ratio secundum senis est: quia ea scientia constituit, leges ad dona providentiae quae non est illa non [illegible] prudenter acceptata decreta constituunt prudenter; et non [illegible] scientia supplicium gloriae, sed scientia potius finis, et mediorum, decreta de eorum extra, et constituunt dona providentiae non [illegible] prudenter accepta; quae [illegible] ea prudenter vel extra hunc, quod non [illegible] potens extare. Ergo.

a Deo gratis movendi tot hunc seq. rao Dni Herice, vult, quod scientia media
vide gratis auxilii, et libertatis; n. gratis movendi, seq. ad singula migrare
operatur dare de gratis auxilii, et singula principiis ingressis in voluntate.
Secunda scientia media dependet gratis dominii, et dominii, et eminent scientia
gloriis gloriae.
78 Deputatus novissime AD, an quidam morbi rei sit constituat
tota ratio gloriis gloriae, sive de gratis obiecto ad poli? Stat Dr
Almeyda varius. Affert regi, quos ad hoc Dr Alvarez, D. de
Deostave cap. 1. DD. Arrida, et Alvarez revocant ad scientia
ma voluntariae ratione ius nostra i coto omnium obtorum, quibus separa
lis e res operata, l. ad connexa in lis, l. ad singulis, l. ad singulis
singulis in loco dicta, ac periculis. Alia natis Dr quod simplex
gloria, et virtute suarum species. Sit constituit dicitur quidem. Dr Almu
niesa dicit regis tota logica gloriis gloriae ad prima dicitur vo
luntaria, eo tendere in regis constitutive ad species dicitur volta
rietatis circa hic suis maiis. l. quae pars.
79 Eadem nostres constituere
dicitur quidem proprii spirituale ad mihi i aphorismo judicii, ad dis
crius, sit quale species, et mentis connexis in ambo voltis so
legente, gloriis tui vocibus. Ita hoc. Itaque pro his gratis non
re gratis. Test judaeus quod sit apelari. Despotismi qua cresci
tile et Moria ethicis, quae sunt ad e, late, et accipit quem amos
irabo sua Phyta in tractatibus de quidam, et Deostave. Eadem
etiam dicit nostres aliud tuae dicitur quidem, eo singula in eis rei
dicuntur sola, sive dicto, sive omnibus, sive minata, quae vult, ita
vivens nec ea verum, ut in tract. de scientia late patet.
80 Probatis igitur
imago anus dicitur voltis constituendo dicitur quidam et gradus? Supponitur in
quidente hunc posse assignari a pre voltis. Tor anus. Primo finito
Deo. finis. 2o eloquio maiorum utilis, aut efficaciter ad finem. 3o voltio est

sequva minorum ex dicit usus activus. 2° receptio minorum in provi
so, l exequo ex dicit usus passivus, loquuntur de ipse non est aim vol
tis et altius ex exequo. Intentio, electo, de usus activus, ex h
hend in providente, l ex parte provide non requirend in De costituto
et sic sufficit ex me nro diuidi. lt plures de dicend prose de cor ac
tus p suo libito voluit contare, actus plene liber.

81 Vide dicendo l, provi
dentia ex parte voluntatis intere sit in duo electio, et usus activi: qua utique est
actio minorum ex parte voltis. Vide dicendo l, ut De Lessio Becano et aliis apud Alnicsa D l ny 82, dnq provide esse cla
udere ag voltis versnte cca. sing qui, et sing cui explatos ny
81, et 82. Ratio ultima cca. sing cui est: quia extra minorum apud
De legen ms, ut fa. Ruiz D 4 de provida sne sny 3
est opus provide creao extra dispo irarum, quas Ds dicit in fines
eis prefixos ab se. D. et ngnd hec est opera dnq provide, ni
lit esse clanda ag voltis vrsnts cca: sing cui, non est, cca. ig
iat. vras xtntes, et datas ex in vi liur aims sit opus et efenu
dnq provide: oo.

82 Ratio ultima cca. sing qui est: quia dna provida est or
nao, et direo esstime ralis minorum, seu erarum pro mia in sing:
oo claudit sr. ag voltis vrsnte cca. sing qui. Ratio iggi est:
quia dna provida ngt est ordao minorum, l direo irarum in sine
p mia, qui sr. ex sine; sed non est sr. ralis esse ita i orda
o esstime ralis equaliter sr ex sine. et ngt est sr. esse qui clau
dat sr ag voltis vrsnte cca. sing qui: oo.

83 De Arnda D 2. d
ny 36, et Alnicsa citati disquend dnq provide in late sensu p
qabet prudali verum dispoe, qua res non stan statuto et esse,
et in provide esse sensu D, non p. qaus provida, et p provida, l
cura gbernava, et in hoc sensu accedit S Aust offerens ex

op, in m. actiuo decreto, sq claudit sr plio e opaq minorq ac
pinde dna quida stre pta n claudit sr, et sr fugit aure tq
qltus, qs voltis versanter eca. sfq aui dqui. Haectns dicta
suspensa manu tetigisse sufficiat, ne extra cancellos tulo ofsitiori
trida dsertao. Sat m sperabse moi loqui ac sentiri qos tueri
tra rq nrq qosiry e.

Disputatio. 6.

Utq Scia Mia dstuat providentig moralq e physicq Dq?

Sectio. 1.

Status Qnis circa provid. moralq.

82 Explatis apparand dna quida e dstaoe earq qpgdita sructa in acq sel
qltus, e voltis, orq facimd ad quidq moralq ius explaoq decernq
nq 5. Dfat vrsad eca. quidq moralq collaug auxlorq drq grag
e qdstiaug. Ingrimd qo an ad moralq quidq dstuariqsa i Scia
mia qa Ds cognit qs esq hitura sitat mia qee qdstra scand.
Sic qgrimd: q a sugimd e D ante quidquodq sr dtere in acq
qltus, e voltis: si atq astad dqtaxa sr dtre in aue voltis, ista
gelo tq esr aue qltus bene gerere, an moralis quida esr pegat,
l esr qsupad sitq miq?

83 Schola Sthica qq oio dmntitiq restad
sciq miq, acrit rad lq regri, aut qovis mo qose dtrure ad drq
quidq, ac pinde oa qsq nlq mnus qscere. Ds Arr extra
Lyrq esest quidq, drq docet in hq qte D 38. sne 4 sitq mi
q n regri ad drq quidq, m aqd D Aranda lib 6 D 30
nq 221 adhasit unad, aue alt Rr. E rogione stat Schola
Societi, qq tued sciq miq dirtq, sive, stre talq risa oic ee
in Dº ad qdstaoe, e sugiog auiq librorq. Hanc asrtione sir
qit Ds eximd lib. 1 de Dqstaoe Cap 7 nq 4 s, u nave qlt,
qi oio navind. Dq sluta hic (velli Schola) cogitare.

 Pro ratione D. Li de potestate Vag. 1 sectio 4

fimd Dr. Ruiz, docuit Deus condign. a scia mia posse praestare
pro mia libra nras quam auis libros: propter praestaoe mgne frustra
li pria morlit conizantia ay, ltarg. Tste falit Abdnira:
quippe Dr. Ruiz lg dotrg nuensg trait, et sic docet D. to de
vida lone q pro sic qua pige jnixg, sig, iudnti de morli sa
ilite auxiory, pretendo a scia mia, ee mgne certa, nec posse
frustari. N. recedit Sapimus Ruiz, lig mig a dircoe dicty pro
sicois, et ostendit a gabe ala scia.

87 Sugo tr ad Dnis elucidaoe sit

q mig dicty, sive tre mig ee dng, sig Idiolg Igntig. Idiolo
ry, Igntg, et Dr n. libra, cu late dictg, e in de scia Idic
ta Itroa 3 D 6 Ire 1. Sugo 2, hic supoda ei h sciam
mig, sit gad scuta Idiota crg libra, qq n. fit absolute futa, ni
velint Itg oia fmsceve. Dixi qq n. est absolute futa: q defiicle
hic ostend. a scia mia eory Idiotoris, qq absolute eviunt. Stemo
Sug Idiota pabimd in ciato trag a nry 28, et any 47o pa-
vimd eg ei condegnte a decris Dei actalibg. Atqonig Itg hic
denuo vires effund pra nrg sig, denuo erigdi sit eory spat.

88 Sugo

3 Dng. h abstrahre a scia mia reflexa, vi ui ecta nrg eglu
rig, sig Deus cognit in e post, indepnd a scia recita etta ulta
li sua decra libra, sb h, l la Idioe ase henda. V.o. sig
vi deg pry sb Idioe auxij a Dortndy, devng li dare talea
uxiy. De h, et ulg, sectis late misi n. pcedit sectio. Sugo
4 Dng. stui dety de potestaoe acua n. de obra, l pava, idest,
de obto decri colavi auxiy efaus, et pava collaoe olrig idcoro
ng, mritory. Rao li e: q. a l scia mia dicta est vegrad ad decris
colativy auxij efaus, n. tg rqs expte tri, l obti pditi decri ue
obg e auxiy efax obut fstraty, et minme sstuty sb sig mig, et
pro entate auxij condqintis, absq eius etg, et Idiotg sius fitutioem,

ið dutys in de Pra'esau a ny 756. Sbao Ti e: qᵃ ð ofera
glia, ð corona, suffit qð Ds x absta guisbe meritory ofrad glo
rig; L ad h suffit, scia visiōis meritory, ð scia nalis gelitis glo
ris: oo.

89 Suppo tunc dixisse aliqos, suffso nene ciatos a L. Arrida
lib 6 ny 224, qð lt scia mia regrad ad quidq ding morls,
hec t nsitas fuit, n x glo mio, t ufern decernendo, & essencē
Ds in mo germdi. Bene, ð n. 5 ga g scolæ nrg: ng: cy ding
guidre i imsunidile a mo gistimo guidrdi, l'egrndi, si ad h
my gstituoe rg scia mia, eadg gstitue rgs ad guidre ding,
ð ding guidg. LL Arrida ciatus, Rucz D 3 Cap 1 ny 8,
ð Mrin D 8 de Bestaoe sne t Itndunt, qð qdqd rgs x gte
cas ad candg, bð rqri x gte efus in castu; a c gunde sit
scia mia rgs x gte. Ds gudntis, bð rqri x gte efus gui
st, l decrndi. ssoc g nat Ds Exind lib 1 de Bestaoe Cag
7 ny 61. docens nsitg, sig mig n ee gt efcg, sð gt ding g
vidg, ð gdstaog, ð x h 8° n scoi lud lg. Videnð Ds Cu
md cus simmnisð L Arrida h dixit ð. h doerg ee utils.
Vide gfra nrg ny 123

Sectio. 6.

Stabilitur prima Pcluo.

90 Va 1° ē: scia mia
dicta gstitue rgs ad og ding guidg morls gsante x aliqo fne
gpria ad aues libros Puentes ad gig igndg. Hanc ding sti
ma L Mnessa D 6 sne 9 ung x guntalib, scholæ nrg ve
tatg. Endg etima ciat Rucz ny 5 Sheferg scolæ nrg, ð L
Arrida ciat ny 633 natg cy gfa scia mia, ado ið x vete h
Inito craand nri LL paog prialors g xta, sig mig. In ð re
frund Arrida ð Ruez ciati pelg dicty Ltrig Aunolði lib
1 Shgig Spelaug trac 1 Cap 5 Stroa 2 ny 622. At apð
L Aunoldy ulla therspta n rsricend ibi, nec albi ea gueni.

Stante veritate contra satisfacit secundo constituatur a quo citatus Arrubal nus 43 2, ubi recentiores doctores obviat id Arrubal.
91 Dices secundo 3o: scientia
sine gratia non potest gloriosi sufficienter constituta divina libertas ad quosdam dei constituent morbis quidem, constituit scientia per suo decreto morbis quidem; constituit sine scientia media dicta non potest gloriosi sufficienter constituta divina libertas ad quosdam dei constituent morbis quidem: oo. Maior, concedo ex ligend. minor et dico: non potest gloriosi sufficienter constituta divina libertas ad quosdam dei constituent morbis quidem, nisi sciendo per cognitionem conditionatam, aut non conditionatam minorem cognitam: et hoc cognitio non potest gloriosi sine scientia media dicta: oo. Probo
mens: quia a omni conditionata, aut non conditionata minorem in se clauditur eorum conditionatam, aut non conditionatam, ergo, et secundo in aut 4, dein aut
20. Atque conditionata, aut non conditionata extra, dein aut 2 minorem indifferenti
ij ad se, supposita extra scientiam media dicta non est aliter cognitionis nisi per
sententiam scientiam mediam: oo cognitio conditionata, aut non conditionata minorem indifferenti
ij ad se non potest gloriosi sine scientia media dicta.
92 Probat Dominus Arr. divina providentia
dicitur requirere cognitionem liberis, quod potest evenire ex modo efficiendo non ut
requirere cognitionem eventus futuri ex modo, l. b. modo. Hoc futuro divina
providentia egeat ut hoc providentiis, de quibus dicitur sapientia D. v. 11 incertae
vide nunc; hoc nunc, esse adhibendam media ad se, scientiaque quod quod et
liis nisi potest evenire, nisi scientes an videlicet obtebit finis, an minus
ciendi effectu?
93 Tunc extra Dominus Arr. scientia media est necessaria ad aliquam divinam providentiam
morbis ad legem, scilicet, in quam Deus conferat auxilia motus et eorum efficacia.
Probo: oo ad omnes morbis quidem, in quam Deus conferat media indifferentia, dein non connexa cum fine, est necessaria scientia media dicta. Probo antecedens, quia
in movendo Deus et efficacia auxiliis est potens non se movere et la, alioquin
non libere movendo: oo casus non moveri et efficacia et casus potestatis
ad se movendum et la: sed omnis casus potestatis ad se movendum et efficacia
a necessario requirit scientiam mediam dictam efficaciam: ergo omnis casus non moveri libere
et efficacia auxiliis necessario requirit scientiam mediam efficaciam, ergo adeo ad omnem
morbis providentiam coltivandi auxiliis necessario requirit scientia media in Deus constituta li

ber ad se modus & efacia.

94 Magr Vilanova Hispanus 9grosse mediatus esse, qm cense deduty & Codice Rom. explat q in 9mtario dns quidq. Hoc sa plurit q breve excipit adhuc Hispanus Magister, et n nis Vaenista, qui eg ordere Dni Regio, ut refert D Narez D & de Dist. Cap 3. Vuit Vilanova certunq ... falliby postaos n et ... & efacia 9trava ... & ... e obty, sig mig, et & Dsu qud e obty, sig nalis, ... Hoc ... plra mise, Dr in 9ndig acurate videri ... ciatus Dr Narez.

95 Do ... potimy ciatus Mayer in sue absto Dsus absti ... ny. Uny voltis dy ..., alty voltis qud auxiato, ulmy (qd maxime notdy dit) voltis se ... in ... q Dsum ... et ... tale ... 9pole ... Dsy, ... n... Dsiy. Hoc 9poltas ... Dsus, et nsitas ... Dsus cognit a D in sta polit ... sig nal, ... Dr ... aecedit in ... auxil: ng D ... sig vida Ds ... sb auxio ... ipolite ... Dsus, ac pinde ... addernd ... libry sb auxio. En nucley hus se, e qa insri n ee ..., sig mig ... morb.

96 ... e: dy Ds ... auxiy ... ad hue colaos n e mphe certus ... us sefacia ... mphe certus de efacia, et sefacia auxiy ... n e mphe certus de auxiy efacia. ... in lo pri, et pri ad og sig ... ta nsa e qad reptaog sig nalis politas ... Dsus, qs poltas ... Dsus: go ... D n e mphe certus de sefacia, nec i de efacia ... antis ... ng qad reptaog sig ... veteg nslas, tg nsa e ... n repoa ... polit Dsus qs Dsus, uy eque polit ... poltas unius, ac altius: go. ... at ad dng, ..., et pri ad ... colltivy auxiy n e mav ... Dsu, qs ... Dsu, ac pinde ... Ds ... sla ... nsa ... polius Dsus, qs Dsus, e id eviat ... falliby

dicti Suar. Videsis etiam Baron.

93 Dat ry eidem 3°. ad provida mortem

finem ordinavit rgt la scia, qua seclusa provida mortis n. est infirma

et seclusa scia mia provida mortis n. est infirma: ergo ad provida mor

tem infirmum ordinavit rgt scia mia. Min pat: seclusa scia mia ordina

vit a dna provida morti, hoc n. sciret ordinavit cognitus de contin

-gentibus mistis. Dat hec cotio alani e ni scia mia: ergo seclusa scia mia

ordinavit provida mortis n. est infirma. Ergo pat: infirmior e lemur

providentia ergo n. est pat mia cum cone optimis corum ad finem, et cum

notitia infallibili de eorum efficacia, aut inefficacia ad finem obtinendum. Et hic

mus providentiam offerret, seclusa ordinavit scia mia a provida morti

oo.

94 Mar pat: ergo n. est infirmior mus providentia le, ergo determinate

ordinatio, aut n. ordinatio miorum ex fine n. e casualis aut infirma vol

taria providentia. Et est ordinatio, aut n. ordinatio miorum ex fine n. v casu

alis aut infirma voltaria providentia nisi e notitia infallibilis de eorum

efficacia, aut inefficacia ad finem obtinendum: oo. Infra: ad infirmior provid

ordinavit spectat notitia maxime infirmalis in ratione providentia; et no

titia infallibilis de efficacia, aut inefficacia miorum ad finem e maxime in

timalis in providente: tum quia alit ceco mo padre in electione mi

orum: tum quia la notitia sit ratio maxime alliciens, aut retrahens

ad poe miorum: ergo.

95 Nebis ergo notitia, qua Ds cognoscat ut proxime pote,

denique ponte sub mistis efficacia, aut inefficacia suspensi e, et n. v De

casualis efficacia, aut inefficacia: Dat atque provide virtus scia pente

eque proxime pote, et ponte efficacia, aut inefficacia miorum. Dat a q

Casuale hic n. accipitur eo rigore, ergo solat id, ergo evit oio voluntaria

vie Dei impoa providenti, et quid minus prie accipitur pro efficacia con

trois infirma voltarietatis, et eligendo a dna provida oio infirma.

Quod sit n. ordinavit infirmig reponere infallibilis contra sub mistis procedenti

sit potest hunc salti, Accedit S. Discenus. Contra Manichaeos

Pagin 562 apud D. Lessiy Cap 3 de efficacia gras pagin 25: pro

videns (aut) Ds ea, que a nobis sponte fieri erant, cum scig sdota

de contingentibus idest que in nra sit potestate, virtute dico divinus pr

tia ea gen sit in nra gtefte, nimu mia gray daxia & ...
entia, gssiud a nobj, ive nobj libre g mtibj.

Sectio. 8.

: ... Thostary. :

100 Ad nra argta pveri

... dotra Thary ... ad decry abste ...

rgnd ... Idiota ... sub mijs: hec ... scia mia

... lia ... libra D ... nixa ... sive ... obu ...

... ois in ... Idiota ... in ... decro. ...

... ny. 272.

101 Ultra ... dicta ... arguo ... decry ...

entates pecti ... tali decro. ... afectus

povus, sive abstus, sive Idiotus cia. male pecti, ad ...

... nunere ... decry ...

... povus Idiotus ... cca. male pecti, ad ...

... male pecti ...

... male pecti. ...

... Fries ... libry ... male

pecti ... ad ... abstr ...

... pvius ... ad

mnus ... sntis.

102 ... ad

mnus ... Idiote ... entats pecti. ...

ad mns ... pte, ... pec

ty abste ... Idiota

... ad mnus. ... Id...

... entats pecti: ... efax ... pvu

... entate pecti ... nnre ... Idiota

... entats pecti ... pecti abste ...

103 ... afect: ... sine

... mns ... cca. entats pecti plenime ad:

Aliq. ergo in possib. nec rat. in Deo, ut pecty adsit à q̄ nec non
tā . . . . e cap. h. ergo Deo repugnat, q̄ Deo diug. pntitq. Sinu,
ostende explacog, & q̄ h cur n̄ decreverit Deus, q̄d prius ad decrevum
creaōis hōis vg. ē in sb. In g̃o ho. f decrevit q̄r ad castiōn n̄ ext
trah. ab. tu positiō, & Deus ado pvid. cia. ēius pecty, ut ē
& eo Sgo effaut dernad dons entatis pecti f hpost. q̄d hum
Asgo postiore efaut dernad crare d tnd̄ cred? Leo pacto
sequitur ad mnes cap. f efaut dernre hoi male pecti &
hpoti ēius xtq? Efecto vcrsus, d decira cap h cia. entatq pa
ti bend ce. g. aliquis eog. crq. morbi defectibus, gg xga n. &
n. ad crq. xtntq tq in xeqnoe, q̄ in stntioe.

104

Illustrissimo Dnico L.

S de Avida das jacit dnes. Ita ē. Nia digens Dy in am
t ad eleoq, sive collaoq auxiliorq ē nalis, d n̄ mia. Vaē.
Ds noit in am b ad colaoq auxioru & sug liberg dsar
absolute futi. Ut se accingat hic A fuoi nrorq argtorq. pmit
fo. Suo ny 88 ranudo sq. docentq q̄d Ds e sug spliciis glog
cognit sy djeturali futq sb hpost. gg. plumq gened volq
ad dsq. At vo q̄d dicdq ē sb hposti requi. gfrenj ad d
sq. d dsq? Ld sb hposti mens gened ad dsq, d voltus dhimd?
Certi hi contus n̄ cognund a Deo Sug nals.

105

Amit b nq 20

q̄d in qouis periculo pximo pecdi cognit Ds infallibiliter volq
pecturq, si sbi relinqad sine auxio efaci. Ante dsit nq 38
sug, q̄a Ds virtus ē in creaoe Adami, huisse tq k hposim,
si creavero Adamq, d hq dstuero sd tali auxio sufnte nlo
alio sustito: d sb k hpost & sug nsa pvdebat Ds pecty A=
dami. Et nq 39 ait sug pecti Adami, de q̄a Ld loqr n
fuisse sb. facta hpost si cred & sb hposi si cred & sbi relin
qad cq solo auxilio sufnte: pecty vo sb k hpost n̄ erat cond,
d nso futq, nsite condol, sive dsq.

106

Liberd Ado hpost sug. de q̄a

D. D. loquitur velit vi creand, n. ei [illegible] creatione Angelorum, et Adami, et de creatione suum afrente toto, et [illegible] libertatis [illegible] et [illegible] sua [illegible] dictum est in de scientia media a num 705. [illegible] velit [illegible] relinquat [illegible] auxilio sufficiente [illegible] efficacia [illegible] hypothesi in libertate ad bene vel male agendum [illegible] efficacia [illegible]. [illegible] ad efficaciam [illegible] n. e. nalis, et [illegible] Angelorum [illegible] hypothesi [illegible] eorum peccatis, n. e. [illegible] malis.

107 Iusta 3a e: scientia media fuit peccati Adae et Angelorum [illegible] in [illegible] eorum e scientia futuri peccati [illegible] hypothesi [illegible] ad n. peccatum [illegible] n. peccato: go n. e. scientia nalis, ad [illegible] veteres [illegible] [illegible] in [illegible] extremo [illegible]. Ratio autem e: 3a scientia [illegible] hypothesi libertatis [illegible] Angelorum [illegible] in [illegible] creatione [illegible] peccaturos, docent bonum [illegible] libertatis, [illegible] scientia [illegible] peccati [illegible] eorum creatione. [illegible] 65 de scientia, et [illegible] 37 de scientia [illegible].

108 [illegible] ... nus e aliis [illegible] in [illegible] libera de peccato ab aeterno futuro [illegible] decreto [illegible] creabat homines et Angelos. [illegible] in de scientia media num 250: [illegible] scientia [illegible] peccato [illegible] a creatis Angelis, e hominibus [illegible] ab aeterno futurum [illegible] ab aeterno futuro [illegible] peccaturos; [illegible] a creatione [illegible] ab aeterno futura. [illegible] scientia [illegible] docent nostras.

e. [illegible]. 2.

Stabilitur 2a [illegible].

109 [illegible] 2o [illegible] Scholastice

scra ē: scia mia virtu constitui rgs ad dng pōstiaos de glo̅a
obtineda p̄ mia libra. Hic Dom facile pat & ha: ng dna
ḡdstao constituit & quida morli efaci. d. quida morlis constu
vi rgrit scig mig virty: oo. Aliud tu pāda ē Dom, ut liqido
Stē ob a3 tuly rgrad scia mia ad dng pōstaog. Ḡai: ḡ
ostao ut talis ē quida certa, & qualis cea. Hic: d quida sit
certa constuere rgrit scig mig virty: oo. Mir ē certa; quida
n̄ ḡdstava nisi aleq slig sig, ē in h dsquiu an ḡdstava,
sive ab la, qb is aleq slig sig geral xta dicta ny 11.
110 Ad mi
ris pacog supo pose dsoui bcg certung, & infalit, alz mal dsb
vg alq sbug dsh. Sermo ē de certune, & infalite sli, qq ē q
na sltus, n de certune obva eventus in se qa qdqd ē, certo ē
& qdqd erit, certo erit, sive id scia, sive n. Pbo ig mirg:
quida ste certa n̄ ig hed certung obvg, d. d slg. d certudo slis
jedit constuere scig mig virty: oo. Pbo mirg: certudo slis dit in
corne infalt de efacia miory ad sig, d hec cotio n ē ala,
qs scia mia & supoe qd hec xtat, ē mia sint ab gio qdfra:
go.
111 Explad. Vel pdstao & pte dng voltu dit decry de au
xys, sive decro posfivo consui, ut volurd algi ldit usq decry.
At hy: in eiusmi decro n ē satis sunta ex pte. D certudo de
consui; decry m ē efax de auxio qdrnti & n inexy ug consu,
d ad h qdfreni sut auxiy. ud sciaoo mig usugidy ē, ud dd
& pte D in cglexo talis sig, & talis decri efslis inexio
ug dsu, & mgha certudo pois consus. At by decry posfiuy
slus, & eko efax ad glog ud corong, hita sive an, sive dq
end ad quilg mritory, efsr rgpund slig mig, qa plucenu, D
s mgha certus, qd pone consui, si dfera tale auxiy indfrensse
dy &c.
112 Dv Lroz D 6 she 6 media pdstaoy poly Do de glora
obtinda p̄ mrita seorsy a scia mia: sugit m qd D sut p s
plig glog se posse rstare qpbd crery voly ad h, lly auty
bony drinty, salvâ in altutro librte sufnte ad mrity. Atinc

vidẽ dicere P[at]ris certitudo p[o]t[e]stat[i]s, q[uan]to ẽ in D[e]o scia ns[tr]is
d[e]sinuo ad mœrendu. U[nde] hic mu[lt]u[m] s[u]ppradit certu[m] d[e]n[u]m p[o]t[e]stat[em]
is valde dubius ẽ ob libertatis ass[er]ta, d[e]n[ique] in h[oc] casu teste D. Lroz
nec in ulo p[oss]ibilis ẽ p[o]t[e]stat[i]o sine scia mia. Ergo sente la vaca
n[ece]ss[ari]e ad ag[endum] meritoriu[m], adhuc ẽ vetas ligui, q[uo]d voltas [illegible] so
h[a]n libertate, ponente h[oc] ag[ere], aut ly ponent, aut utr[um]q[ue] ponent, et n[on] plu=
cente certa notia, q[uia] stius s[un]t mi[n]g[is] ẽ, n[isi] q[uod] D[e]i s[i]t p[o]t[e]stat[i]o D[e]
d[e]na; s[e]q[uitu]r ad [illegible] d[e]n[u]m [illegible] spectat cogn[osce]re q[uae] utilit[er],
et d[e]n[i]q[ue] miору ad [illegible]: go.

113 Ch[ris]t[u]s i[n] Dodon D. 67 S. 2 vers. hec
[illegible] d[e]n[u]m p[o]t[e]stat[i]s certu[m] [illegible], n[on] vo calitis [illegible] utr[um]q[ue] [illegible] he
re dna p[o]t[e]st[a]t[i]o [illegible] Serura [illegible] D. [illegible] Lne 6 de Vete
are S in corpe [illegible] nunq[uam] f[ui]t asse p[o]t[e]stat[i]s certu[m]
p[rae]judant[e] n[ost]re liberti [illegible] d[e]n[u]m, et asseruit p[o]t[e]stat[em] certu[m] [illegible]
[illegible] calitis s[pe]cialit[er] benefacientis, q[uod] et nos astruimus. [illegible] S. Thom
d[e]n[u]m certu[m] p[o]t[e]stat[i]s a p[rae]scia [illegible] s[pe]culat[iv]a, q[ui]s ẽ scia [illegible],
q[uo]d n[on] ẽ ca [illegible], d[e]n[u]m [illegible] et certu[m] calitis: [illegible] scia mia n[on] q[uo]
[illegible] p[o]t[e]st, et cat[en]a dirigere, d[e]n[u]m ingere [illegible] meritoriu[m] glo[riae].

114 Nota
1o q[uo]d alq[ui] alia ẽ p[o]t[e]stat[i]s n[on] dire ab [illegible], [illegible] ly certu[m], et
[illegible] [illegible] n[ost]r[u]m meritoriu[m]; a[u]t decrem d[e]fendi a[u]xilia p[rae]dfia, q[uo]d et
p[ro]pter d[e]n[u]m voltis, p[o]t[e]stat[i]o n[on] dire ab [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible]
ly d[e]n[u]m et n[ost]r[is] [illegible] decre[tum] coltivu[m] a[u]xilium ẽ p[o]t[e]st[i]vu[m]
[illegible], [illegible] decre[tum] ẽ [illegible] [illegible] [illegible] auxil[ium]
ly utro libertis [illegible]. [illegible] ly nemo dixit: q[uo]d p[o]t[e]stat[i]o [illegible]
na [illegible] [illegible], et [illegible] d[e]n[u]m [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] scia mia et decreto [illegible] et coltivo auxil[io] efficaci ẽ
certissime et infallibiliter connexu[m] [illegible].

115 Nota q[uo]d h[ae]c argta
q[uae] Ioannis a S. Tho[ma], et [illegible] decre[tum] coltivu[m] auxil[ium] ẽ p[o]t[e]st[i]vu[m]
[illegible], et huius [illegible] miata. Tunc sic: ca miata n[on] ẽ efficacior [illegible]
[illegible] miati efus. [illegible] mia, ag[ere] [illegible] orit, et q[uo]d miante mi
ata orit: q[uo]d [illegible] miata efax ẽ ab [illegible] mia [illegible] efax ab [illegible]
co: [illegible] ẽ gra [illegible]: q[uo]d gra [illegible] ẽ ab [illegible] efax, et [illegible]=

trari. D ans: ngt ea favor efacia detrac̄ois, d gduois ꝯsiḡ Ido: efacia ꝯsolitꝯ, d ꝯsupois, no ans. Ca mi̅ata ꝑt ꝑ ꝑse re qd ca sm̄a facrat, ſt xtrē; e hec ꝯtiẜoo vegoat gmig cog ꝯsu liberti. Efacia ſca dni decri n e & tulo gducdi ꝯsiḡ, et ꝑsiḡ dtradi, d & tulo ꝯsugendi detraog vdiotg ꝯsus ꝑvi ſgꝫ kꝫ g mig digent: nl atp, ſte ꝑt xcogari in gra ꝑotente, ca ante, ddrante ꝯsiḡ.

Sectio Quinta.

Solvunt obtioes ꝯra ſq tnem.

116 1a obtio ex

ꝯato Plnco. ꝑtas ꝑxima, d libra Di ad auxia ꝯfrenda e Dⁿ nalis, d mphe nſa; d ſcia digens Dy in am 1º ad clo g, d iolasg auxioriꝯ ꝯstuit ꝑtas ꝑxima, d libra Di ad auxia ꝯfrenda: go talis ſcia e Dⁿ mphe nſa, d nalis, n vo mia, ꝑb e Dⁿ ꝯans. Mar ꝑad: D & ſuis ꝑtis nſtis e ꝑxima, d libre ꝑoteni facere qd in nllus e ꝑtaste, ni Di: d ꝯfise auxia in nllus e ꝑtaste, ni Di: go. ꝯfra: opoa e ꝑtas ꝑxima facdi ꝑdbat: go est e ꝑtas ꝑxima ad auxia ꝯfrenda; d opoa e Dⁿ nalis, d mphe nſa: go d ꝑtas ꝑxima ad ꝯfrenda auxia.

117 D

marg: ꝑtas ꝑxima, d libra Di ad auxia ꝯfrenda e Dⁿ in radice nalis, d mphe nſa, Ido: e Dⁿ ꝯsi in ſe nalis, d mphe nſa, no marg, ad vu ꝑad red cadg dstoe. ꝑtas ꝑxima, d libra Di ad ꝯfrenda auxia, qa ꝑte ꝯstuit ꝑ ſig mig e nalis, d nſa Di in radice, d ꝑtece dni ꝯstus esr d an dtrati, d nſati ad libu qd evict ꝯ gavis hꝑꝯ nrꝯ libertis. Ex h dtrace ꝯsli dri ꝯle tꝯ n infert dtrate, ſca mia ꝯsus, ꝯ ſca mia dsus, aut vice versa; nſg tg e Dy here alitutg, ſig mig: unde lt, ſca mia ꝯsus dtrate acepta ꝑ alqa rave dfire dtu dsus erit ꝑ ꝑ ſig mig dsus, ac ꝑinde ngt Dⁿ dtciere ꝑtas ꝑxima libra ad ꝯfrenda auxia, ſibe ꝯstuta ꝑ ſig mig ꝯsus, ꝯvero ſig mig dsus.

178 ... ipere in ... ra ...
... cognitiva, sive ... sic ... vi ... ideo ... ad
... ... opera ... pro ... ... illa ... voce ...
... ... opa ... ...
... aliqd ... a ... a ... ...
... pro ... ... volitas ... ...
ad ad ... ... opera ... libra ...
... ... ad ... ... ad ... ... virtus ...
... ... ad ... ... ad ... ...
... ...
nitis nalis, ... ad ...
... ...
Ideo ... ... aliqd facit, quia vult; ... ... quia vult; ...
talis ... ...
179 ... ... volitas ... ... ad ... ...
... ...
... ... libra ... ...
... ... ad ... ...
... libre ... ... penitus nalis et
... ... ad ... ...
... auxia ... ... auxia ... ...
... ... in ... ... libra ...
... ad ... ... auxilij ... ...
... ... aliqd ... ...
opera ... ... virtus ... ...
... ...
... ad ... ad ... ...
... nec ... ...
180 ... ... nrg ... ...
... ... Impli ... ...
... a nobis ad ... ... ad auxia ...

fferenda alio [illegible] [illegible] ... alio [illegible]
q de esu. Vel Plinius loquitur [illegible] castigatione tris. Strelas
derneda auscita e dna voltas: hic e [illegible] prima [illegible]
utrabi [illegible] n tq e de grelles, sic nec de voltes, nec grefta,
cui sit do [illegible] [illegible] [illegible] alia, alia mia de esu, alias
a mia de esu.

121 Instat Plinius [illegible] qq [illegible] gota sit [illegible]
in de gra efaci a nu 592 [illegible] hic obtinet reprenda sit. Libertas
huna qq Isura [illegible] aucio [illegible] [illegible] libertis [illegible]
[illegible] in [illegible] libertas dna ad [illegible] tals libertis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] de esu nec [illegible] libertis; [illegible] nos la dna libertas ulmo [illegible] mig, quq
nec [illegible] huna libertas: go dabit mutua [illegible]
ng libertis: go das [illegible] muta [illegible].

122 [illegible] ulmq [illegible] instigit
1º q[a]oa e [illegible]. 2º q[a] huna libertas prima [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] libertis
ng [illegible] libertas dna [illegible] [illegible] libertis hung. 3º
q[a] [illegible] tene ad oras [illegible] [illegible] [illegible] libertis [illegible] ad
[illegible] libertis [illegible] libertas [illegible] tene oras agere
[illegible] [illegible] [illegible] huna libertas [illegible]
[illegible] libertis [illegible] hung, n [illegible]
minuit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et
[illegible] libertis, a pri [illegible] libertis, n minue
ai [illegible] dtvare [illegible] mutua [illegible] novit [illegible]
[illegible]

[illegible] ampulla, et [illegible] verba.

123 Ad [illegible]
[illegible] mare [illegible] hung libertis [illegible]
[illegible] in su [illegible] libertas dna ad [illegible] tag libertis e ausiu, [illegible]
[illegible] mig de esu, nec ulmo [illegible] in gere [illegible], su
[illegible] libertis [illegible]: in
alio gere, no mirg, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

mutuis, despositis quoad alia nisi in ipsare in illa que ab illis
alteri ingere, et illa quidem de operationis in hac mutua probe deo
specialis representas, et quoad hic dicitur de operatione Dei. Sta-
tuendi pope mutua illa pritas ne indusio quod gere ad illo depositio
ho, sed ultima de pos ad reg. formalis et gloria spera. Deus, ubi dictis
in a Fhara praecedit et conce specie unde, qui uoste obiectis suis co-
tiois i. por obiue in plo ad praedente a Deo, et filio.

124 Ita primum

dicta a nobis in de scia. Dicta annus 733 glorius dominus
sua effectione in obiue abste operatus ad sua mig de Deus et
per esse dicti Deus sit est primus dicta sua mig de Deu
ab pre obiue dictat Deus dictus. Operatio libera Deus in se
ipsis in obiectis capax operationis sua mig Deus ad ullo sufficiens
pro et illi de obiue prior spei scia mia. Ab hac scia Deus est
proxime potente libere determinare ex ea auxiliis et ab quo prius est de-
bus: unde libertas Dominus constituta per sua mia Deus est prior inge-
re ipso vita ablata libertati, et auxi, et libertas et dicite de-
terminatione in gere obiue prior scia mia Deus, et eadem libertas est
prior obiue liberte dna ad abste constituta per sua mig Deus.

125 Ecce

hoc mutua prioritas dominium ea operatio ipsa libertatis dicta et uncta indiuiduo
ipso oere, et per depositis utrumque fedis. Vitalis nos meditari in Sagra
esse a ny 208 hoc explantes uri parite, uadapta et boni-
tate finis ingere obiue gre, sed gloria ad ingere ipso vita in maio-
ra et meriti Christi Domini obiue, et sit m. meriti prius Bea-
tissima V. et le spes ad actualitate et entibus gratis Virgo perficiet
pe et calite ipso est eius meriti. Illi nisi i fra replevo la-
lanci, ad nisi in va et effectione. Venis dicitur alius ingere pre
obiue aliter ingere ipso. Ad 3. et gras agdas ea sic ini ag
de, sit dno statui, liue dicit sit operato ablata ad sua mig Deum
qui est et illorum quod est, et auxio est scit et sobre, de inse abste
operatur ad cognoscendum oc, quod in est effectione fides.

126 La repletio plenius

mis, est ipsa 1o sit in libera humana, ad eius ordinaria, de ipse obiue

et eorum Dni, ubi omnis aud. lic. nrig. qui pe in eligit, et de
trad. ung. q. qui nro. uti a. Do. hente in contravu bue ad-
sty. e obvie dicty. ad lig. nrig. e suis. Quo sy e, libra contrav.
dicta s.pris. rety et ung. contravu dny. lig. q. a. n. sic e dtra
vu dovig. n. bys. aud. lle, c. comig. lud m. e situs dimu. h
e pda. cia m. a. Quo sic e dicta muta pritt. ie nova sier
tai, qui pe anqa e ap. Dai docentes, n. ibo aeus nros li
bros cu. sutori qa. sciun. 2 a. ido. e diri tutti, q. a. uti it
sit qa. poles sit, luun. p. eia. illi alio e n. e. ovio.
127
Obtio
Sa. Magro a e. Sua. c. dna quida morig. g. tuere s.
eug. mig. dna voltas eidem. q. mig. d. ag. altare pri. ad
lig. oleos mird. e. superd. lu. dtratg. ad arbitrio creto et
n. e ordane dna. d. n. implat: 00. Mir. pa. l. q. a aus le alta
ris nec ordare nec dtrare a dna puida, i. sgn. ie estes aliis
ad q. n. le seindre dna gida. g. reuit a. e. eha. sare L
Ed. aro. 3 in corpe diente: nisy e oia, ag. hent. geugh. mo ee
ordata ee a Do in sig. sty. lud. e. apli ad c. lom. ig. gg. a
ro. sit ordata. st. Cy oo. suaud. i. D. quida, g. rao or
ns rery in sne ut dicty. e. nyse e oia in gtg. pricant
ee in tiy. s. di. dng. providy. b. q. a inutilis eet dna qu-
da eia. ag. altare. g. capit aliunde dtratg. sty. s. ver. alic
eea. qui daeg. s. d. ioig. q. n. lipit dtratg.
128
Hoc eiplat q. l. Pa
ralypomenon cap. Vl, ubi dixit Dnus Davidi: triy tibi
optios do ... aut tribg. annis p. stilntig. aut tribg. mensibg.
te fugere hostes tuos et gladiy eorg. n. pose evadre: aud tri
bj diebg. gladiy Dni et mortg. vriari in terra ... et dixit Da
vid ... melius mi e ut incidg. in manus Dni. Quady
go Davidi. quida siut inspecta q. n. potuit ellare ni e
ppetis a Deo, nec in sua eleoe dsigre numrg. e. tuu. seto
ty. qui pestis abrigvet: de Dr. e. lig. mig. sidet ipitoo

ctratos ab arbitrio creti, et sine ordine dna, et idem qd
D. optio eligendi eventus, quos elicerit, et eorum idiog. prisfare
quo opus est, qd D. eligat eventus eg ctratos, nec pt eos ab eo
ordine repellere, aut alios in eo ordine ctrare: fuida, qd D.
e ... feta.

129 Argts patit retorsio in sa Chast... ; nq decerg. dnig
obue abstg cca. Ist sabtaris, tunc supit idiote ctraty p
decerg obue abstg, et obue idiotg: oo ... efus algis ad qs
n ... dna fuida obue absta et ign hic ... iustis
et ty dicet decerg prisfavg idioti. Dices ... ctratu
atale decerg obue idiotg. ... le mali ... ctratus
vi dni teeri, aut ... ut ... censida ... dna fuida ...
ve absta cca. Iste ... ctraty et ... decerg prisfa ...
... Imo qd ... ctratus ... decri ... pat ...
... decerg ...
... quoit ... etus.

130 ... mare ...
... no ... la ... nil ... ut in ... ne
... nec ... dna ... ordare ... hen ...
... et instum ... atg ut in ... idiote
... ptia ... ptcabit ...
... no absty ... decerg ...
idiote ... auxio ... velit o ... auxig ...
et ita velit ...

131 Fuida la Lavidus longime ... dna. ...
... supesa ... pte D. ctraog ... obue ... uniis ... trios
... poenis ... nil actali ... supit ... pte eorg idiote
iure ... poena ... poenis ...
tempus duraog. e intentiog. D. ... gabet ...
libertis qd e ... voltas creta. Nec ... dna fuida
... velle conty ... ab ... Ingru
... ut ... infructalitas dna fuida cca. aues noos

liberos, et 2ª D[ivus] Th[omas] cum ignem inferne agentes ... ad eos ...
... id ait ... Thos ... ipse ... in corpor.

132

scia media plurimae dna ... quida moris. aut ... scia ... et
ta ... sus aut ... scia ... et ...
... neutra ... quid ... conatio auxilii
indifferentis ... scia media ... cali ... D[ivu]s
... scia media ... non ... ...
... scia ... quida ... ...
... quida collativa ... indifferentis ... ratio
... auxi. ... quida auxili ... cal
... quida ... ratione ... collativa auxi. ...
... cali ... dissus.

133 ... in 1º ... medi

... scia media ... In ... dit ... cig mi
... libertis ... auxili ... iungr.
In utroque ... quida moris ... scia media ... lo
... quida ... scia media ...
... in ... correct ... libri ... creat ...
... auxili ... argui ... quid ...
... quida in 1º ...

134 D[ivu]s Bonav[entura] ... de scia media sine ...
... in ... sus ... ad ... auxi ... D[ivu]s
... de ... sine ... scia ...
... scia ... scia media ... specu
... auxili ... dissus. ...
... scia media ... ...
... scia media ... sine ...
... dna quida moris ... scia media
... quida ... scia media ...

135 ... Iohño 2: ad mor
... quid ... scia nalis: ... quid
... libertis in ... auxilia ...
... scia nalis ... D[ivu]s Iohanne ... quid ... scia

in ... gratia: go ... est gratia sufficiens, ita Deus aliud ... gratia e ... ex ... quidam Deus ... quidam Deus ... talis ... ita ... pondus ... gratia ... auxilii ... at in ratione ... non ... ... auxiliis ... concursus ... auxiliis ... auxilii ... gratia ... ut ... in Deo ... ratio ... quia ratione ... collativus auxilii ... talis.

Sectio sexta.

Celebris obiectio contra eandem ...

136 Obiectio 5: Deus ...
... non condedero pro auxilio ... concurso ... auxilio sine ... requisita ... concursu ... vida? ... sine ... requisita ... concursu. ... ergo ... requisita ... in concursu ... imputare ... non afert ... ex parte ... afert ... requisita ... concursu: ergo ... quida ... mia. ... gratia ... concursus ... auxilio ... de ... ...

137 ... auxilio ... collatum a Deo erit ... ergo ... auxilium ... collatum a Deo erit ...: ... non erit ... ergo ... auxilium ... erit ... in ... de ... afferre. ... ad ... in ... ab ... in ... auxilio ... in ... ergo in ... auxilio ... ad ... ex parte ... ergo ... ex parte ...

vrsiand. Sni Phili.

ts c lotres requerd in thas, ug argt in h modu.
sixta Phls Ds ignit fuite ganria ddicta in decro, bre ab to,
e obue ddicto. Nunc fl h decrg dernit go, lo liberte addsy
prus cotrad sine pha potrao: cus prae potrao e hu e pla
tori in corg prus. Sudu vo e ug, e ro infert cir pcitta
n ee ttorg trug lit e rec vi prs la patrao v lig Ph tu.
130

ics e ettiaca rimi. L thus D de ha resvn re S o n i org
g sdicg enutivnte he isus enutire parit pte Dditi ee
g g travs: unde by Phitas hic go pi etad liertas ad thy
sect Plis. hed h sufy eta libertas ad dig etot Plios, d a
potratus. Berre ra vinferro tg no n ral d e licat pte nu
potis gdad in itu abto prop te suil dds ad liami prd in
ltu abito pdicao d h ie nei, e pte h poli d Dditi go lt ad
ly in lbe abto, et pte D prsra tima quida Sfucta
lig nug, in hoc bet afferri & pte Ditis d fuger, af
ra & pte Dditi ic docent PP Karn D to de eius sine
etranda lib 5 Schol nu 232, Thyrsus tom 1 D 38 de
to nu 58 Maurolus e Maurus cap d ug D Vira ot
i D 8 Line 6 xta qos lic repla fura mia Disus: si ego
detulero vola aucug et, vi has oprari ma gliente lg opra
turg, e me facente ui lufalite e scuritu pte mei ad
la opre. Vidilis nos metglos in de Scis Ddicta nu 7 L.
1 Zo

Sa ad
vo. tro nro ut q pte Dsinti ta na, g li dine inuit, n
ly obue relum. La na g e pte h poli obig lig vit g
ora d olaris libertas ad ut bed d Dg e pte h poli n vit
dna libertas, nec quida dna lb tma ja abite pis auxi
ig. LB admy xta Phitas decr obue abitu p fug, d pdrave
Dverbis gdeisr ra ina & rno h liberi, d li Abrantis
nafert e pte obog h polis Phitic lig Rorg Dditg.
101

Ad hg
frag e o ante no Dg B g a kslig mig n lit Ds gd hi ipla

ra dicto erit ... nam ... expressa in ... erit ... dicto ... est ... vera ... erit ... Nec obstat quod illa mea ... ad utrumque ... quando ... affirmatio ... ad utrumque ... et ... vera ... ad aliquid ... in mente nostra ... Nec ... nec ... cognoscere ... cognitio ... est ... cognoscere ... in ... cognoscere ... cognoscendi ... ratione nostra intellectus.

122 Adeo

... quodcumque ... ut prius ... influens ... aliquo in statu ... quodcumque ... prius ... influens ... non ... mea in ... statu ... prius ... influens non ... prius ... influens ... ex parte ... ex parte ... ex ... in statu ... prius ... sententia libertas ... in statu ... ex parte ... plena libertas ... Unde ... prius ... libertatis ... ad ... nec ... ex parte ... ad ... ex parte ...

123 Veret

... 161 ... 1688 ... ex parte ... ex parte ... impossibile ... in ... mea ... hic ... est ... non vo ita ... ex parte ... ex parte ... hic ... prius ... lib. 1 de ... cap. ... Si mente ... nihil ... vera ... res ... futuras ...

124 ... mea ...

ē ad quod a te scia qs scit naliter; hec nsō scitur ex pte ny

posit: go ē la, ex dict n ē scia dons, et nsa. 2º: scia mia co

mo bet agere hposs, go ē polis sb nsa; et vice vsa polis sb nsa inde

junta ey tali dtrata scia mia: go scia mia bet agere hposim

mo go hec n ē indifferens ad ddiotiy. Hec scita sit in de Graa

esseū a ny 8 8 8. Ad ly R, ny scig nae, nsa mia vsas ad

quidq bere adoi ex pte hposs scig mig, ut ē stat ex dictis.

Ad ly ad marg: go ē polis, sb nsa, te ice, gs vice, no: ēcetiy

ddo marg et scit dsta mire, no dgs. Et nota ex ny 7 ad sū

g mig n spectare assaq ice polits auxij et sy spectat assa

re de polite ddioty doens: na sy dontiy n ē sey, in quo

extunt vetes nsa; et sy, in go assa ddioty dgns, ē sey vetis

dgntis: oo in eo go n assa dea poltas auxij, ut videtur [illegible]

ey P. Suarez D 2 de Scia Cap 8 ny 23 [illegible] P. Herrera

125 In-

srgo: Ds bet agere dphnuē hposs: go bet agere hposs ey omnī

denoae, gs het, et het denoaoq coxtntis ddiolē ad ēg mig,

rgt agit: go bet respi a scia mia quid, sbi coxtni ddiote,

ac quinde sic tradit, te mia, st et ad auxiy ssia mia esseug

uto dsus. Requiro. Ds agit dphnuē eta pri: go bet eq agere

ey oi denoae, gs het: et hes denoaoq nsō polis: go ssig nsas,

gs agit eta pri coon eius eta [illegible] polis, ex dgns scia nsis

[illegible] ey scia [illegible].

126 Dsoante D dgens: bet agere hposs ey oi

denoae atacta ut dstuva hposs no: pota ex tra hposs, l ex pte ddia-

ti, l ex pte dsus scig reflexē coote. ddo dgs. Ruse: n oo, qdad

git [illegible] da mig, eta hposs adoi ut eius dstuuy, ut pateō ino

[illegible] accto, et n ex pte ddsis. Rus est aigant iri dne xoiō

ssig mig, n tdo aguut ut dstuentes hposs ut pro in h scia,

[illegible] etad auxiy, gs snetit l ey scia dsus, l ey scia dsus erit

dsus, inqa agit scia mia vage acepta ut trus ireexois au

xij. gnido scia mia vagē acepta dstuat hposs.

127 Ad quae aliter [illegible] dicunt: Deus adaequate cognoscit [illegible] [illegible] [illegible] in scientia media, non: exacta [illegible] [illegible], [illegible]. [illegible] Deus [illegible] cognoscere [illegible] earum determinationes et non [illegible] scientia, [illegible] [illegible] scientia naturalis, [illegible] [illegible], aeque [illegible] Deus [illegible] [illegible] scientia media non [illegible] cognoscere omnes [illegible] determinationes [illegible] scientia [illegible] media, [illegible] scientia [illegible] adaequate. [illegible] [illegible] ret D. Suarez D. [illegible] de Scientia cap. 2 num. 133, et D. 3 de [illegible] cap. [illegible] num. 34.

Sectio 7.

Obiectiones contra [illegible]

128 Obiectio [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] in corum [illegible] [illegible] scientia media certitudo [illegible], [illegible] ad certitudo scientiae, quod est contra D. Thomam [illegible] 6 de [illegible] [illegible] 3 dicente: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a non [illegible] [illegible] parte omnis, [illegible] [illegible] parte [illegible] eventus, [illegible] [illegible] ad ea [illegible], nec [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quod est contra [illegible] [illegible], et dicta [illegible]. [illegible] [illegible]: [illegible] sit pares in [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] certum, [illegible] data [illegible] scientia media ad [illegible] [illegible] et non [illegible] tus pares [illegible] in [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] scientia media [illegible] [illegible] ad [illegible], et non ad [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible] omnis et [illegible], [illegible] certitudinem scientiae. [illegible] [illegible] [illegible] num. 11[illegible].

129 [illegible], in [illegible] [illegible] scientia media [illegible] certitudinem [illegible] parte omnis et [illegible]: [illegible] [illegible] scientia media non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ante [illegible] ad [illegible], nec [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ita [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] parte [illegible] [illegible]. [illegible], ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a non [illegible] [illegible] certitudinem scientiae, [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] scientia [illegible] [illegible] certitudinem [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], scientia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], non est [illegible] certitudo scientiae, [illegible] omnis [illegible].

[illegible] n° [illegible] cond. [illegible] bide [illegible] nij [illegible]
tao [illegible] ad glor. [illegible] ad grag [illegible] meritis [illegible]
no ratio antecedente decreti [illegible] hoc [illegible]
ad multa [illegible] data [illegible] sua [illegible] merita
[illegible] antecedente decr. [illegible]
hoc ad orationes. [illegible] a more [illegible]: [illegible] margin
[illegible] ab [illegible] de [illegible] meritorij [illegible] merita [illegible]
[illegible] regrata [illegible] mig. h. [illegible] caelitis meritorij [illegible] meri
toria movet [illegible] grag [illegible] mag [illegible] ca colari
grag in gene cap meritorij et in gene cap finalij. [illegible]
[illegible] arg. [illegible] ad [illegible]: usus grag [illegible] ratio co
lati [illegible] orig ni [illegible] ratio cap finalis.

Nec advertunt [illegible] bene [illegible]
ximi [illegible] Cap. [illegible] nij [illegible] posse [illegible];
[illegible] prius [illegible] hoc [illegible] auxilia potrantia, [illegible] hoc meritum
[illegible] tali auxilia [illegible] gr. [illegible] inferant [illegible] hoc [illegible]
[illegible] merita [illegible] talia merita [illegible] nec in [illegible]
[illegible] ante decretum [illegible] auxilij [illegible]
[illegible] glor. [illegible] cognit [illegible] hoc bene [illegible]
[illegible] libera [illegible] vrias, [illegible]
[illegible] nali [illegible] ad glor. [illegible] ad gra. n. e [illegible] meritis [illegible]
[illegible] nec in [illegible] a tali [illegible] e [illegible] meriti
[illegible] in [illegible] e [illegible] meriti [illegible] in fua [illegible] meriti [illegible].

[illegible]
ta [illegible] lib. 13 de [illegible] nij [illegible] merity [illegible]
ore [illegible] in mente [illegible]
[illegible] orationes. [illegible] ca finali
a meritoria [illegible] finali movet [illegible] meritoria [illegible]
[illegible] auxilij [illegible] volitas [illegible]
movri [illegible] futuri. go. [illegible] astrebant [illegible] pela
giani gra [illegible] meriti [illegible] ad bon [illegible]
[illegible] auxilij [illegible] in epistola ad [illegible] ad
[illegible] vasa honoris, alios [illegible] fecerit [illegible]
[illegible] grag adiutoriis [illegible] volte, et [illegible] verit.

153

D marg. Ste: meritum sui petit accedere gratia rite obva reducta ad opus cap. consti. d. id quis Sig. abste fu tij in mente gremianti; Ido: prite pre obva, d. id quis pre ordiote futy no marg nada a Theol. lis. Atq nos docuit Dr etiguus L 2d de vete aro 6 in corpe dicens: meritum e cap mis n qdy q my cap finalis... t, dy reducq ad cq consti: q a velit meritum e ca morlis morlit efficiens gratia, d movens q a ... q abste futy e meritum atq ordioty necio, nec coon a D. s sig mig id algdo futy d lud ...it, lia mia id obs ... d id efficit futy, si ded auxiq. Hic ostad ad lg spraog.

154

Ad lg Rt, ibi docuisse S Lppery pene anquior oes gratiaq n. ij ad prg, d ad glog putase futg a Do ... visis meritis d ipsi qdy meritis ag & grag adjutorio fore algdo ... viderit. Ita ... S Lppery S Lavig lib 1 de D Cap 3 nig ... Vba S Lperi ad Agstiny: Lt hec lud atq glit diluat ... lum patiend insig nrg ferendo demostres, qd rebreatatis prg de re opibg, pene oig par init d una, a gg paty, d ... Di sby ... recaprend, id ob h. D alios vasa honoris, alios otumely fecerit, q a ... cuiusq ... viderit, d ... grag adjutorio in qa futur ed volte ... aoe ... licerat.

155

Huic ingtoi Lperi respdens Staj- ndo de Lrdstaoe S lib 1, Cap 12 asserit, veteres lor, qi plagang hec ... antecesserunt obit adoise Lng lg, cu accuratior disquisio nsfo red tunc nsa. Ld git ait Agsnus ... opus e id corg, tractemi o- pscla qi priuigs ta heelis orirent n hierund nsitg in h officii ad solvdy Lne verlari. Sugit go, S Ds, ut, noad Lr Kaiz D 11 de Dstaoe ... ny & ec mess, iord ... angorg Lg, qd ... cia futy coopatis uj gra fuerit algo mo ca pdstaioi: ... tlad ab i ... no restiraog hui lg, d thj, log arg ... qd ... de u mebant, lempegani d a ug pdstaog.

156

R L nos longe abei ab errore Semipelgano id gaty e in de gra etaui Otroa 1 D 3. Nec Ag- gstnus ... sig ... lu mia ce reqiiq ad dng pdstaog, d ly

nad lg ei raog dnij omnibus, quniori, l eleo: et h mo pcedi
S. Aug. de bono perseverg Cap 9, et 10, et lib 10 de Genesi
ad literg Cap 16 et ege alibi apd D. Exim lib 2 de Scia Medio
ta cap 2 ny 9 et gº respondi Scti obtio in de scia mediota ny 8
85, et in de Gra efau ny 8 36.

Sectio. 8.

Quid dicdy de Providentia Dna?

157 Bent DD. Mni
ssa D 2 Sne 2 Ortega Dtroa 6 D 2 L 2 certamine 2 ny 3
et aly ad quidg dng gre phg indepnts ab euntibg creg libertu,
infire & pte dni gitus, Slg, Splicic, glog, et n regri Slg media.
Sdy DD. Izgrdo D 37 L 1 ny 13 nemo e qui nd n ad og
dng quidg ei nsg Split Slg mig; adit g ny 11 vrty pase
regri Slg mig ad algs quidg n morls de Gra irali Sl D
ad quidy li movead ut pt e quisoe Mediota cuntus liberi.
Ad gsbd quida ety phg. & glatg ny 2 esse regrunt Slg mi
g dirtg DD. Ribas trac 1 de Quida D 2 Cap 2, Suarez
D 3 Cap 1 ny 17, Aranda D 30 Sne 3 ny 199, et apd pstr
Cardalis Sforcia DD. Antoniud Perez, Ribadeneira, et Spar
za, e qd Sa Dnior, teste Suarez ny 1.

158 Assero cy Sa Dniori; Si
a. nia dirta Dstuvẽ rgs ad og quidg phg. Pbd: dna quida
ety nali, et pha (gs g Sbuẽ, et quid in Do xistio supte Semg nr=
ralis ol de gougo efu bd gstui Ssig Ssimg, indepnts a decro
de codl efu, ga Ds cognad absta lius efus singilits, aud ins
snglits Dduceg aud n Dduceg ad gsbd aly Sl ecad: go bd ety
gstui Sl Slg Ssimg Mlis indepnts a decro, ga Ds cognad
xtmg eius efus snglits, aud insnglits, Dduceg, aud n Dduceg,
ad gsbd aly, Sl ecad: et hoc Scia claudit Slg mig dirtg cu
bd vetis cretg Sl lg Scibilis: go dna quida ety nalis et pha de
udit gstuvẽ Slg mig dirtg: go. Ladga recte deduit eante, cu
rao data e ny 78, eqd nunc amplector.

159 Sopra pad: n. e . . . talis esus quidem nalis,
. . . qui in his, . . . circunstantijs, n. . . ca. . . . . aceri, et
occasione . . . ad . . . libros . . . : hanc atque . . . ab . . .,
. . . ad . . . . et actualis . . . . et ubi
. . . . he
bit, . n. hebit esus . . . . . in his circunstantiis . . . abar
bitrio creto utente, . abutente la occasione . . . ad suos . . . li
bros . . . de . . . , . utilitate . . . . . actuali . . . . . .
. . . .
160 . . . . : . . . . vetas creta . . . . . .
. . . . nalis, . . . , ...
ve, ... n. . . . , ...
. . . . . nalis . . . esus . . . . vetis . . . .
. . hentis, ... n. . . . . . : . . . . .
. . . . . Mniesa: . . . . libertis in
. . . . velim . . . ait Mniesa;
. la . . . . de . . . . . . la . . . . . :
. . . . n. satis . . . . sine . . .
. . . . Mniesa.
161 . . . pad: la quida n. . . . .
. . . . : . . . . . pad: . . . . . . evit . . . . , ...
. . . . . voltarius n. . . . . , ... circunstas, . . .
. . . las, . . in . . . . ad tale . . . : . . . . . circun
. . . . . . , ut . . . . voltarius: . . una . circunstanti,
. . . . ad . . libertis in . . . .
[illegible]
162 [illegible]

Mriesa, ad q̄s vis tota plumnas. Sic mig. rqrat esse id ssing
voltariet mi dns, quia n vo ad ssima voltariet susc regi
e suis scepta dns pvidg. oca. hunc esse phy securime 9ndes.
Vnde scia mia ad desupabndnti ad shg lg suis pvide phy:
quia ut Ds sciat oes eventus n rq, qd eos noscad p scig estuvg p-
vidg phy dumo los noscad p scig estuvg altius pvidg: qsad
my n e Ds impotens pdre Angos, lt n dici gr pducous sun
gory se eming pr pduvg lagdy, raoe nra drsg.
163 · q e l: q lt altā
na esus pre phi s supabndam, scia mia ad pvidg pre phg, n
tg e supabndans, altii sfeoe voliverictis & pre dt ed psfeoe dns p-
vidg. gg e fuda e ssima ita id n s scogtalis ala sfeor inha
9stuoe, qlis e pvida phā astuta p scig mig esus gonie fi
ti e la librte in aue l. graio, e suge Dis oca. lg librtg sig
here pvidg pre phg, quts lg sig 9cipit & phe sig, olog estam
tis & hoe talis librtis. Nunc sic: nllus esus pr ee frtuitus et
casualis ru Di. d. in data hypoti amor vo potus ab a librte
erit casualis d frtuitus ru Di. se pvida dna phā de tali
brte n 9 stuit p scig mig de amore suto. sb la: qipe n cadet
sb lg phg pvidg. nec sb ala pvidg morg: oo ne h evia 9stu
da e pvida dna phā p scig mia amoris lius. Dr Atnius
Srez D l de Pvida Cap l deneuge e pso eplo pog pdu-
ug dns: 1a ad efectiog Formice vg pr rgs pon pduva origera
rui; deo m a Ds e esse libra pli Ds insita gadg librte ra
oe cu pstuit h scig gr insitai, e ou crai eligere d eficere;
librtas ut ssita petit in suo prio pog ad oia eligibilia, e crea
bilia.
162 Ex dictis inferi, scig mig pr reqri ty ad pstaogadglo
g infalits 9sidg p mrita, ed aus libros crs, id ditg e tyadg
pstaog id ad moerg hoeditg. Infs mlti parvuli Baptizati et
ante usg raois decedntes, asequntes g olog id hoeditg, rapiuod
a Do sciente pacta, 1s, 9misuri erant, si diutius viverent, ut
clamant sc SS in lud Sapie 4, raptus e, ne malia muarēg
ltg eius, aut ne fictio deciprē anglius.
Sectio. 9.

165 Argtis hy 4 Di Mnichi:

Ex seq. Solicius zlgg. seit Ds certimi nas rerz, et qd i pole; qd n. Dr qq mia ri. aleri smi, et qq n Dri qq mia nso iduriud sby, qiq impedrend, et qso zlta eiusmi notia Ds e susnt e strutus ad volendy, seruirmae aplare hoc l la mia; hoc l laobs tacula removre, eo que se mo gerere, qd g novit Ex seq. Solicius zlgg: oo iq hrc la, eta, fare qua et sao mory, qbz certime Ds guderd eris m a ad suos fnes gre. Dhtis obtiudos, ac gind n rgz seia mia.

166 Ad a mare, no mirg: g lt Ex seq. Solicius zlgg. edualem zqhnue sciat Ds polits smis alas gre phi, miory aptum et efaciam, obstaila et iuvamina smis puerati; ni g cognit p ende, seq sine Esortio, sequ miq. dirtg, qbz rebus costernis e smis, s pona geirum ta, ga dernit qbz rebz i utlis, aut ouens resquisat et zgent la seia solicis zlgg n esusfns ad quidq Dlia: g nee Esfectio vgrit Esting voltariety.

167 Argtis dy: Ds seq libry visois vidi alqd qd n viderat ante decry, qn h derood dng quidq, aidal qd: Do impuisy, et casuale: oo porir sit. sire alqd seq mi qd: g qd n sciverat ante decry, qn hoc deroqd dng quidq aut alqd. i Do, Esuisy, et casuale. Argtis sadd nec addng quidq morb vegrt seq mig. iq ante decry colativy auxi, n tiead Ds seq libry visois cventus futi 4 auxio l ss auxio. Dans: Ds seq libry visois vidd alqd qd n viderad zdiote ante decry, no: qd n viderad absti odo ans dno ess. lt iventio the sauri n i impuisa et casualis efodienti terry n ros qd abu ti. quidea ante volty fodiendi terry, et, atis e, qd iuntio ta vidad zdiote.

168 Argtis dy: absony vidd asre, ne Musca qd so se a Do pdure, ni estla scia mia de meis achz libris, qast hory seia mia sed impdri a Msca volante. R. n ee miry regri ad minima derneda, et pducda seq mig de meis achz libris in eo, qi nil dernit ni zthus ad ryma dius Esfema voltariete. Nq ido Musca volans pt impdire h seq mia

mu' ὀfus, et ego eg posti impedire sub evntu odiatq; ex pduoe
Msq, aut Msq pduos impedire sub it, iq mig, qd obvi octri
in Deo.

169 ... rgts 2: sit quida dna plia ostrueri ssiig mig
esus hunc tq posita fore sit quida ccia. hoc, qd quida cca Ms
cq, q a qqbed claudret siig oiq poliq, et siig mig. Ofra 1: ad
pduos Msq siq de mali rgs in Do poa pduva regory po
liq: oo ad decrq de pduoe Msq siq de mali rgsin Do
seia regory poliq, et mia. 2o: quida cca. Msq n ostruisset
sit decrq de hoc pducdo: oo nec siia diricva quidq cia. Ms
cq ostruit sit ssiig direvq quidq cca. hoc et eius amq libe
rory. 3o: in Do dsodq sit lit libertes pxime, et symq aui hi
ad decrq creaois hoi, et ad decrq de pducda Msa: qge xta
dstoq amq ad qos e alga ptestas, sive libra sive nsa, dsodq
lit en prio sties. et in Do n degerent sit lq liortes, sit libr=
tas pxima ad decry creaois hoi ostuerit sit ssiig oiq poli
q, et ss siig mig: voltas ni dna sit his seiis e pxime poten
ternere qqbed pole: oo.

170 Dassptq arqti xuato Dlerez: tq posita
foret sit, Doe xpte modi quidndi, Ddo: xpte bonory, qd Ds
videt hoi et Msq, e qad nos, no asptq. Vel la quida n e q=
qsis x pte bonory w ostat, nq qed nos; q a magis inotesit no
bis dna quida et eius psio x osfraoe hoi, n3 x osfraone
Msq: sut magis inotesit nobis dna opoa x creaoe Angeli,
qd x osfraoe Msq. Ad lq osfraoq ostrante, qd n sine ca nad L
lerez ccatus nq 163 rdo dsparis: nq pduo Msq w e ao ad e
tra n corrd sit poo pduvq hoi, nec ab ea acipit dnoaoq aui
ad xtra: at vo dny decry de pducda Msa, ac slia oiq poliq
et mia acipit dnoaoq pradime oceptu ut ostuad quidq ssi
mg.

171 Ad lq oso ante de decris lit ut xtntibq, no oqd soda
tq dsprits paululq ymuatq hucsaile aqlanq. Esfecto siia
dirwa decri et pduois Msq bd xtndi ad plra obta creata,

q[illegible] lud deus, et pduo Ms: scia m dna utpote efficiens di-
ng libertg elecug drsory et pslariy miory efbig, aliy, p-
nantiy, ey aiys dnusory, ey aiis gintitig, et ?dicend schen
tiy, sed ad hec oia extendi, dum, sillud dewy et pduo illg, ge
ig, et ac h pduo gt tiy h audly.
172 Ad 2g pt nari 1o mar obdo
tig Dis Dros, ciati sita a Libertas dna utpote infite elecuas
pit aius dros et ssttos, et dgen in ssite reseuua unius aiu,
diuenius eligius, n alua ft psima D libertas. Rs Lerama
re ac stoe, sit iadega iary libertaty rdo mirg. In dna volte ssit
ft plend efflitas poentis demere ereaos hois efflitas poten
tis dernere pduos illg; qebe f exhis, et aliys pecstaug ad de
cra morlis pvidq utpote pme libra, et prudime dspova ecca.
Sug trg esteit f, ua cplus itos, dnig pentes dne volti gdd
i gt, gt impdia, gdn impdiat lo tro. gd dduen, gd dnesiue
gd opte fa heit ad ly: ye aj oia pund dne volti f sug, mi
a et sspleis stos e dgn neutra et lis ostitos ut pme liberis,
et prudime dspovis, uti tri akequi st dzoni ab alta.
Argtg 2:
173
Aa pvidq dirug pri ad glog ut corng de mali s het scia mia
n sti, l esu Dli gluto. st auaio A: go afortiori de mali fe
het aulf scia mia ad pvidq phg igls A. Atns pa ido anris
DD rgs scia mia ai pvida morg direug pri ad gloa ut co
rong, qtenus rgs scia de eventu u Lbrta Dri sluto, ido
auxis, ustulis, qa Dt digat ad colaos auxg efaus, pceda
d u infitalit, et speatis besicus, d ad h demali seneua.
pvidq morlg qa ary scia mia de esu, bssu pli go.
Ad an, ad
174
cui paos sa mare derase, uefute, et nata de vase unica,
no mirg. Atri DD e eo speatis tulo regrued, sig mig ad p
edtaog ad glog ut corong, d n ido redrud alos tulos cu
libres, ob qas, da mia regrad ad dng pvidq morlg. Aic qa
Thas speatis regruend, sig mig de lis pduis aeausi, qhi pmus

rigi ad glo, qn exe ant, et potius inuar ad libres di
ng pessima colatioa lory auxiory regri, seg mig contra
dirote furory, et gtis auxiis numq pro offrendi.

175 ... Ani gsi

ug LL Parez D 3 cap 6, et Marin D 6 sne 6 ad gsdet
quidq sive phq, sive mory ostuae ygri og seg mig dirtg
de mao eitora erg, sive p unus fitis vtuit auus, sive
vtuit mglex. sao et dits in gntu e: ng eta mig gerah
ng de quidq phq, gs de mory, et lius goaorbent ei D esse
tric voltaria, et n cerd se seia mia dirta de opaoe tiora
org n ostuerd quidq: go. Mir gad: n e esse voltaria eta
mig deus ggao, ni eognard ug oibg cirumstii, gby asridasit, si
gard et ad h rgs seia mia dirta; sgdy una et circumstiji e coxe
ta mig ad og, seg mig dirtg et ad og vetg obug p seg cogtg: et
cogni alit n gt, ni p seg mig dirtg: go.

176 Dixi sive i unus ...

lis vtulit, ... id assitre a dmestiro ossitio in go alg cen=
send ug D Flerera sne 17 de Seia ... sne 1 oes aius
seg mig dirtg vtulit contari, alg censent vtulit ... in
orne ad suscipidas, sine dirne gta ... ta.
... oes
auus seg mig dirtg vtulit illustrard, prius gi gt impedire
... sug ossy seg mig de suo ... gt selit impedire og seg
mig de se ... n g a prius ... sug ossig gt facre ...
ali, gi guide garus quidea ... sug ossum
gt facre ad ... quidea garus, n ... h ny seg mig ...
de se, et alg seg mig, ... altius, et ... pri.

177 ... si

a mia dessertni, et regtans ossig pri, et ossig ... n alit gt
... obui ... arbitriu erety, ni ... sentibg ... pri
et ... ... frotis, ... pre ... aiens ... ...
... et dtrati ... nig ... iunt ... ... vtu
lit ... auus seg mig dirtg, ... gta ... seopta
... hec dtrata seia mia ... pri gt ... sine ...

478

Dices q 1 D. pro

4. corolarius iese deductus ex nra sa. Ex suppone ditonis
vindis vls, qr ses mias virtas quida ecca. auxiy st, qd
de fo e efax pt dari sine oi ala quida de fo extenta:
go e pt dari sine oi ala sta mia de fo xtnte, adq adeo
sgc n i qstuva illius quiag. nil m pt pmere dficiente
aiqo in qstuvo. Atns pad: Ds qdiens p fcia mia virtq
efacig auxiy st ets impdita gat e ala sua mia virta
de fo xtnte, sed in ordine ad ofsq dffi auxiy st efax:
go quida cca. auxiy st, qd de fo i efax pt dari sine o:
i ala quida, e sua mia virta de fo xtnbg.

479 D ani: quida
cca. auxiy st, qd de fo i efax pt dari adeque sine oi
ala quida de fo xtnte, no: pt dari inadeque x pte qltu
Ddo: x pte volti, sbD: i de cry colauy auxiy i ce libry,
ea dtrata librte, qa de fo gadet no: ltt ns ita qe libry
Ddo ani, et D Dgni: go d pt dari adeque sine oi ala stia
mia defo xtnte, no: inadeque x pte qltu sn vo x pte
volti in sla hi mgori (sbsis tois) Ddo Dqb. Ly e, qd dficiente
oi ala e mia virta de fo xtnte sed h an sta mia de e=
facia auxiy st, octry tune n qsluvare eadq adeque quida cca.
tale auxiy s qdit os stg mia virtq, qa de fo Ds digit
ad scspdy sivg colativy auxiy st, defo efaus.

480 Qsuvaredea
le inadeque quida x pte qltu, et hnc n inferti la quida
n qstui x os stg mia virta defo xtento; alq g dficiente
unoe gr mg dfrg qsluvat inadeque ho qad mg, efrg, ex
vinivat iho n qstui x unoq. Et rao e: g ed x defeue alius
pi pan n e suo actus p lud, infs e qd lo dficiente pi pla
vrare adeque ide. ut dairy coltivy auxiy st defo efau
qsir reprat dtratn librtq a qa de fo qcedit, uq dna libertas
qcdat os lig, qa Ds defo digit, dficiente ala sta n

pfiurare idq decrq, nec eadq inadequa quida x parte voltis.

187 Dices

1°: si etiam quidq. plarq esset nsa ois sia mia dicta defo extens
imodita qauij quida plari impdiret quida rn oiij, d hac
impole: ergo. Mar plat: ng si aquis quida plaris rqrit, sliq
ptruntq eq quidq impdita o ois quida impdita, sia mia
plus, i dsus. Mir pat: impole e, q impdios, sliq miq plus de-
trati impdire dias, slias mias indepntes a dic dbrato, d
n impdiant aliq p impdios uesbis, merent rege quidq ut
mo sit: ergo. D marq: impdita qauij quida prlari, impdi-
ret adeque quida rn oiij, no: inadeque, d aptez gltus, d
do marq, d D mirq: impole e impdire adeque, do: inadeq, no
mirq, uu gao eadq dsioe explada e. Impdita ltq una sciami-
a, relqs quidq, qq mo st merent n adeque, qa sliq merent
scia polis sliq dstuva lary aut etq decrq. D merent inade
que; d dfuerd inadeque ois quida x parte sliq miq; pdita, d
nunc dstruentis quidq adeqs nunc extentq.

188 Replabis, ergo

n infroi in sa nante dsioq utq rlq gr aius sliq miq dictq.
Rno 1°: qa in h supoe nat impdire uries aius ctq miq, qu
impdiant relqi uq h utuis idntati, ac pinde impdita u
na quida plari ois quida adeque impdirent. Rego ulli
a nalis dstuat ex dna quidq x unius, sliq miq impdio
ne n inferi impdiri adeque eq quidq: qipe impdio uni
us dstuit splexi n e impdio adeqa splexi. Fateor in la
supoe p impdios unius sliq miq dictq impdiri relqas: qa
relqq, etsi qad sliq sint indepntes ab extio libro unius
voltis, sit q adeo qad dnq dpntes: qbd m libertas creata p im
pdios sliq miq correntii suo extio libro pt facere, ne extiq
libery altius librtii cognad sac dnua, sia mia, qa defocq
nt.

Disputatio Tertia.

An, dgo facto sia mia pcedat decrii quidq morlis?

Sectio. 1.

Notabilia, et Opiniones.

183 Dividuntur DD.

gasti ex dicto (non excepto D. Arr.), hey ... certis fine ... D. P.

Bonacina ... de Restitutione Cap. 1 in assignanda causa ... Seig ... dirits

ad ... quolibet modo, irregulariter & domestica ... multiplex im-

plexus; ... in terra ... dicta ... hea ... ad ...

... ... morbis ... ad ... lat. ... ...

rite ... omnis et ... in ... gratia ... ad ... decreto ...

head ... gratis ... auxilii ... auxilii ... alius.

Ista dissertationis materies ... Eminentissimus ... Sforzia Pla-

vicinus Cap. 35 vindicatus Societatis. Ipse Pagina Michael Loo

dixit: cum Societatis ... ... exemplari, ac ... jam

eo ... convenit e, id plus negotii ab studio in ... ...

apud nos, ... domestica head. Domestica ... ...

e acrius irritand et vehementius ... ... voluptatis.

184 Notandum est 1, ... Seig ... decro colliv. au-

xili, ac ... ... decreti; ... in ... h, ...

liberti ... D. ad ... tale decreti, at ... ...

moveri ad decretum collativum auxilii, ...

... efficacia auxilii. Notandum ... ... Seig ... ...

... ... in ... apto, ...

to ... ... moveri ... ad ... collativum auxilium ... ad ... ...

auxilium inefficax. ... ... Seig ... moveri ...

... ... head, ... auxilium efficax, ...

... auxilium inefficax.

185 ... ... Moriesa D. D.

de Restitutione ... ... Persuasoria efficacis

auxilii D. Baro, ... de Restitutione Cap. 3 ... 72 docet ...

... et ostendere ... ... moveri ad retrahi ...

... voltar; ... ... Superior ...

... ... moveat ...

an t gpto. In voibg haec h. DD. d. vo P. Suarez stat. p
Magistri dird aut pseguisa inhaesti et a dictare rets raoni,
id a ea direva iius. Fritis go louiob; inhoerdy e.

186 Notdy e 9 dt=
ers gr direos latg, d strg slig mig, vlate ad aeseus dinos; qi
pe n e las Dy dernere solaog auxij id ho ostitiat, d eg Dore
re q ho osntiet. Privis denoat dug gtntros huni osui: P.
intntio, st i incc efax, e pdsio; st n i efax, iut n e eia
dsntientp. sb auxilio colato, n o pdsio. Postius denotad sligmi
a de dsu movere, d stre dicere Dy ad dernendy auxiy, gatr
ita scipit decry, stredi auxiy & phia pris dsus sb adioe &
to auxij, id aesty tali gsca D. lud n stitisset gry collig
pt & pnti afsem, d mo lud dsrendi q efax, gsvii sed si
vellet, lud alogn dsferre. In h mg dscrund apd P. Arriaga
dne 156 plres Thoi nantes gsides Suariseas, docentes g
slig mig ee eg divenj colaos auxy. Videdus P. Fysice
tomo 6 d 11 dne 5.

187 Notdy e Por ii lg apd oes slig pcedre
in sgo apto ad mody afsecy, d ee aui na prg afsem; distin
gund m algi ly prgs ng in prgsi pregitis ru esus, adga
st gsus alg slg algg aptitunaly lg admaad in prgs auu
sluentibg, e ovncitibg, traneyn prgsi ges se ead in goa
to admoviy, et influedy draee n movent, ng influund.
Stri docent slig mig pcedng in sgo apto modi, aee
draue ri morintg ei prg gsem dino prite e. pr. a mi
ii solius raois ordinis, aut slgg, n vo pcedant si. Docend etg
n oia ne dstran. Brtis na seu pcedre ad usy libertis etreny,
d sly a xtreg, in qd phe in lud.

188 Hgi detrai mi jg dsimilii in
dtroa de Seuse nisi Deg reus d P. Sumaz d to de
aetib huni, dne 1. Xao e rig auxilii posterior sr natu
priory, dregitory spe xerentig ad eus produog; gsvis m ai
oia phe influant in a; oia ss shin ea indita ad pdno
pauu; d gsvis n oia dstuant eg inactu pximo adduc

og p[ro]p[ri]e s[ecundu]m entitatem a[ctu]s [con]ce libri; [con]stituendo, eg in[de] a[ctu]s p[ri]mo
ad [con]dendo entitatem actus libri ut libri; s[ecundu]m a[ctu]s [con]ce liberi ut
talis [re]quirit & p[ar]te sui rag gog ad utz bd: go. Unde ut a[ctu]s le
[con]duad s[ecundu]m capatg, q[ui]s h[abe]t ut n[ost]ro [con]dud, n[on] requirit [pro]pria ad utz
bd, d sli n[on] e[st] s[ecundu]m posterior na[tur]a [pro]prijs ad utz, q[uia] [re]quirit s[ecundu]m
capatg, q[ui]s h[abe]t ut libri fiat; d sic a[ctu]s s[ecundu]m posterior na[tur]a [pro]prijs adu
[con]g.
189 Notdg e s. D[eu]s n[on] [con]ferre, nec posse [con]ferre auxiliu[m] efficax
ut inefficax: q[ui]p[p]e et p[ro]p[ri]o D[eu]s amare pect[u]s, ed[em] Autor pecti q[ui]
n[on] sicut vult A, ad q[uo]d n[ost]ro [con]sequ[en]s B cense velle B; et ad
decr[etu]m coltiu[m] auxilij inefficacis ut talis [con]sequ[en]s n[ost]ro d agri pect[u]s:
io D[eu]s volens huiu[s]m[od]i auxiliu[m] ut tale cense velle pect[u]s. Notdg
e inde & D. Antonio Perez D. l de D[iv]ida Cap 1 q[uo]d e [pro]ri-
tas ago. Sut e prius ago ru altius, ago e n[on] altg, ad[eo] deo
prij [pro]duens e prius p[a]rite a go ru tri [pro]duti, q[uia] hui ab lo e.
L[ic]et vo prij [pro]duens s[ecundu]m sui virt[ut]e, d entatg n[on] s[e]d[eu] pri-
me potens [pro]d[ucer]e, et se in ei talis [con]stru s[ecundu]m al[iqu]as [con]di[tion]es regi-
tas ut a p[ro]p[ri]o s[ub]trui, ide e q[uo]d cuiu[s]m[od]i [con]di[tion]es sint priores
rite ago ru tri [pro]duti.
190 Idio por p[a]rite a go, e it q[uo]d s[ecundu]m rita [con]s
fuit prij in ratio[n]e potentis p[ri]mo [pro]d[ucer]e, ut tg trus ad p[ro]p[ri]a n[on]
fiat. Hic ap[p]l[ica]tio localis, [con]stitui ad [con]stitu[tion]e e prior p[a]rite
a go, ru [con]stit[utio]nis lt ab la ap[p]l[ica]tio n[on] s [con]stitutio: sic cotio p[ri]-
a go, ru [con]stit[utio]nis lt ab la ap[p]l[ica]tio n[on] s [con]stitutio: sic cotio p[ri]-
gens obtg amoris e prior p[a]rite a go p[ro]p[ri]o amre. Hic ap[p]la
o servatis servadis, [con]ffert ad d[omi]n[u]m, d ibi n[on] s[i]t d[omi]na vol
tas e prior p[a]rite a go utcu[m]q[ue] ru d[omi]n[o]r[u]m affectu[m], d s[ecundu]m prori-
p[a]rite a go utcu[m]q[ue] s[ecund]a la, h[oc] q[uia] [con]stituit d[omi]n[u]m volt[ate]g in ea p[ro]xima
potentis decreva. h[oc] at[que] l[ic]et a e prior p[a]rite a go q[ua]lit[er]
actuali ru decri, [qu]o ca [con]cepti, n[on] vo ru decri q[uo]d vel s[ecundu]m lute
ll[ius] leglen[d]o n[on] fuerit in D[e]o d et [con]tuerit. Ratio e[st] q[uia] a[ctu]s
ritas ut talis e ratio q[ui]s stat in d[omin]o, nempe pri d poste-
riori; h[oc] at[que] n[on] e decr[etu]m q[uo]d [con]tinet ea, d n[on] fuit in D[e]o: un
de ra hu[iu]s decri s[ecund]a ad s[ecundu]m [quo]d e prior, p[a]rite a go ap[p]li-
tu[a]li, n[on] vo p[a]rite s[ecundu]m li d actuali.

191 ... cum Hora ... satis implexa reduci pt ad
tria Capita. Ius, an sua mia dicta usq[ue] procedat in D.o ad de
cra mortis ... in S.o apto admodum, vel retrahendum. Alter,
an lata directio ... mis ... D.o ... ad decra mortis ...
... an D. decto ... dig... ... mia. ... an
... directio ... D.o ... ita ut in ... mortis ... D...
se auxiu efcax, qm ... sfera ... movo efcac... ad nare ...
efcax, ... inefcax.
192 ... navē D.r Perez ... cuatus ... docet
... mig ... habere ditam ad decra ... auxiliu, ... efca
cis, ... gadere ... antecta lga, ... apd D.
Henao ... 160 ... ingo, quatr... benevolet
a decro ... ad ... vocaois, ...
... ut credunt
... decto ... mia, nec ...
... efcaciā ... ad ... Lessij,
... D. Henao ... 164 ... in extrema ...
fide ... de ... 86 addit D. Lessius ...
ba sua in ... vapiant ... nari ... electi ...
... de ... in tempe ... efcaci. ... nave ...
D.r Henao ... 167 ... apd D. Aranda
lib 6 Schol ... D 31 ... sequunt DD Albrete, ...
... ciaty, ... alios.
193 E regione ... navē ... Lni
Anima ... nre ... suis primitivis ... Baschio,
... Molina ... utilitas ... pla
res post ... ciaty ... 85. ... rent ...
... nostres ... oes DD ... adult... a D. Ruiz D
66 ... 67 de ... D. ... post D. Arru
bal ... D. 65 DD ... Sparza Aranda, Averdano ...
vez, ... Viva, alij ... docentes ... saltarii ...

in oi quida, ẟgoi egi in ẟtroa de Deo aux saltaris, a n. 127. Liebens ẟeo alq Dei efatii anexa vel tran ut Dus sit spealis befactor in colaze auxij efaxis. i oro nsq qd lud efira, ga efax, seu qd in ip̃s colima movead ẟtia mia de efacia ad lud ofrendij: sui Dni efaze respondi tri di dra efaii ẟtroa 2 D 2 Sne 3, ubi statuit auxiij efax in au 1, sive ẟpiraty addere, stuis auxij in au 1º obvi ẟpirati lucy eiusdg auxij voltiv, addirty ẟpe slig mig de ẟu ẟdote fato sb ẟso, ij speali algo asuu ga speals augntii uti litq. Legessi ibi dicta, ne crambe bis pota, ad aicud mori.

Sectio. 2.

Duplex Conclusio.

1ª. Scia miadir ta nsq accedit ad dra dena quida mortis in sgo apto ad movdq, l retrahdq. Pat: Ds nsq liber ad ofrendq auxiq ga efax, l nadq ga inefax; et ngt Ds ita liber oitui, ni ẟtia mia efaug aut inefaug nsq accedat in sgo apto ad Dy movdy l retrahdy, ad decra mortis quida; go. Mir pat 1: ng scia ẟtiva prima libertis ad ag alqa rave nsa accedit ami sb pse potos; gipe tota libertas prima ad ag nsq acceditami. 2 ẟtia, qi ẟtuit librty primg, ut sit ẟtis bd 3ẟ in sgo apto ad movdq ad aug, l ab lo retrahdq, sit in raog aliente ad ag, l retrahty ab aue, ad g ado poer in sgo apto ad movdq l retrahdq: unde si Ds bo ẟtui liber ad ofrendq auxiq ga efax, l nadq ga inefax, seu potens movri ẟ efacia ad ofrendq, l ẟ inefacia ad nadq, scia mia efaug l inefaug bo nsq accedre decrii quida mortis.

195 Mar 2ª la, ẟ ga rega fluund, pat ẟ Pat. sape afrntibq Dq algbq nare auxiq ga inefax, ẟ dare ga efax. S. Berdus serm 52 in Cantica inquit: subtrahitur gratia, sive retrahi, ut pr superbia, qq 13 c, et qq ficta ed, ni

sbtrahere. Ego scientia mia fatis saepius dixerit dnus illis ut
duas voltas subtraheret ergo quod videbat esse falsum. S. Ambros
l'quisquis alius e Autor angus in Cap. his ad Galatas v.
15: ita et Apostoli Dei sciens quod id futurus, evenit eius
ut antequam vocaretur vocare eum. Ubi sermo e de Scia Sdicta
et mia dicente decrevit vocare Dei angus vocare, h. e. ut an
te abstinere ulla sursos, decrevit vocaos esse.

196 — S. Xpostomus in
Math homil 65 apud P. Ruiz D. 11 de Destinae s. 1. ne
6 dit: d uer nos ingies, n statis oes sduxit? (videlicet opera-
rios in Vineas suas) et ret: oes quos licet ab initio sduxi
se voluisset; sivo n oes eos qui prae parverunt a volte vo
catorum hic dfra resultavit: id circo alios mane, alios 3.a a
lios 6.a alios 9.a, alios 11.a hora vocant, quando tunc obtemp
praturi erant. quod et plus apte significabit diens: Qdo atque
ceptavit Ds qui sepavit à ventre matris meae? Qdo vero
vo Ds voluit? Qdo certe obtempraturus erat: nos esse a
tis et futurabilis voluisset: d quando lis renixerunt scieba tunc voluit
ut ang plus petratus vocaos n ignorabat. Sed lucubentius? quare
p esse calles, quando tunc obtempraturi erant, quando hic renixerunt scie-
bat. Ex quo sstat Deus nare auxiliis quando esse fax, et dare quando esse fax.
Itor sstat S. Thom: citatus nus 150 diens ulterius gras efficacis ei con
colatus esse pro sodem ragione cause finalis.

197 — Rebis 1. sing mig bere sire ingo
l n sstituere iag his. D.a a prioritas d antecedere ingo n satisfa
cit nro argto, quod urgit ulterius antecedere, sing mig ad decera per vicem
moralis. Quia scia res s. fonte, sat n valet, Ds sit prius, sfuturus, si
velit sfe ei auxilium A, ego vult sferre, ita nos ulterius scia end, Ds
vult sfe: ego sit sfuturus, ut ped velle sfere et sit sfire n sfuturus.
Rebis 2. sola la gratia piedra auxilii quod influens in ag, scia
ag mia n influit quod de se bete diget. d quando influere in
decrv. D.a in 1.o et nus 188. D.a 6: quando 3 sstituere sic nus notis

et gratia in actu 1o liberum non est quod voluntas moveatur per la notia et esse rationes allicientes, l retrahentes.

198 Respond. dicto: scientia media efficacitatis semper est in statu apto ad movendum et scientia media inefficacitatis in statu apto ad retrahendum Deum l numquam est. Deus deus non potest, alioqui Deus numquam posset specialiter beneficere negando auxilium inefficax, aut dando auxilium efficax; consequentia ad specialem scilicet beneficentiam requiritur moveri per efficaciam ad dandum auxilium efficax, et per inefficaciam retrahi a collatione inefficacis. Dicendum ergo est hanc scientiam mediam aliquando in statu apto ad movendum l retrahendum, semper est in eodem statu. Ratio est quia scientia media, cum potest non libera Deo nec continua alicui determinatione actualis existentiae, semper est in eo statu, in quo quando haec est vera, et sub suis obiectis, ac proinde l semper est in statu apto ad Deum movendum, l retrahendum, aut numquam est.

199 La 3o quae procedimus explicando. Scientiam a sive de bono usu auxilii, sive de malo est prior priore a quo ratione decreti de lo auxilio conferendo. Probatur: scientia, quae constituit libertatem Dei proximam, et completam ad auxilium conferendum, est prior priore a quo ratione decreti collativi illius auxilii: et scientia media, ut patet, est in ea ratione constituit libertatem Dei proximam, et completam ad auxilium conferendum: ergo. Maior probatur: tota libertas proxima est prior priore a quo ratione necessario constituentes libertatis: ergo erit similiter prior scientia, quae constituit talem libertatem, et ratio est quia status libertatis proximae est status indifferentiae proximae electivae, hic autem status est prius a quo ratione determinationis liberae, et consequenter quodquod constituit illam indifferentiam, constituit ac hanc libertatis est prius prius a quo ratione actus 1i, quia oritur ab lo actu 1o: ergo scientia, quae constituit actum lum hunc est prior a quo ratione actus 1i.

200 Huic aroto potest reticere contra Dominus Sobremonte D 17 de Actibus Humanis, et P. quam primum Dr. Mendoza D 18 de gratia, scilicet quia non procedere ratio prius te a quo simili, decretis motis quidem, quatenus Deus potest non moveri per efficaciam ad dandum auxilium, et potest non retrahi per inefficaciam ad nadum au

xxiij, et ergo scientia media non erit prior actu secundo et supernaturali ratione decreti collativi auxilij: quod admittit contra Patrem Rodeneira ipse tamquam retrahens voluntatem ab consensu. Ut procedat non ad eos, etc., et quidem auxilio liberi gato in genere causae, quae constituit vere actus liber, et non praecedit nisi ad

D sy as, sty se. Dicit igitur Rodeneira et prout ipse tantum retrahens a

consensu poni procedere non ad atque intendi etc., et haec libera. Sicque do-

tra generatim rejecta a num. 188.

Bot. Nunc autem prius ad num. nostrum impug

nat solutio de roba[r] 3.º: ideo oblata mox et obito solut. mix, hic

non est prior actu ratione decreti collativi auxilij, quia tunc scientia media non est

posita utilis ad eiusdem decreti; et est posita utilis: ergo. Minor patet: scientia

la posita utilis est ad eiusdem decreti, quod posita conduit, ut decreti in possimus;

et ad hoc posita conduit scientia media, et quia dum decreti est optime voluntari,

ij: ergo. Respondeo: scientia scilicet illos est prior actu decreto collativo auxilij,

ostendit Deus non moveat ex omnibus, quae sunt in illa feliciter, vel cum singu-

lite gravi usui eius auxilio: ergo solutio scientia media est prior actu eodem de

creto, ostendit Deus non moveat ex decreto posito in illa mixtione, quae nimis

et la singularitas, et hoc decretis bene est Deo voluntaria; licet enim nil

volitu, quam praecognitum, ita nil voluntarium est sine, quam praecognitum. Ex

terea alias prout Dominus, quas late urget citatus Pater Aranda

per totum numerum 39.

Sectio 3.

Diluuntur argumenta contra hanc opinionem.

Huic responsioni obstar

ota contra opinionem sacras Scripturae antiquas. Alio grave argumentum efficit

contra eandem opinionem, quod solvere conantur aliqui, Deus non posse defi[ci]ens in

collatione auxilij inefficacis, sed scientia media inefficacis nisi procedit in

Deo in signo apto ad retrahendum a collatione auxilij inefficacis. Cuius

huic argumenti solutio jam erga. Ubi vendicat Scripturae infra constituta

200.

Sit

argumentum est: si Deus movere inefficacia auxilij posita in illa mi

3, daret auxilium, quod efficax, non datur illud, sed potius inefficax;

d h implat: go ɔplat. qd Ds moveat & efficat auxiu: go impleat
qd Scia mia efficacie cedat in Dco apto ad movdu Dty ad ɔ
ferendu auxiu. Mr pad: St ho, cui dat auxiu, id pt dsnti
re, tred auxiu wpetd. deinde n tred, qa agit n dadu au
xiu, si pvidead ɔefax, d h. ve Deoriy inde sdq: go.
Vo 2 Ɔfrat
1: colato auxio sit moe efficacy ho pod d n pod auxio
dsntire: go. ta antis pi ɔstat, qa tunc ho e liber ad dsiy.
Va pi pad: qa ho n pod dsntire sive head, sive n head
auxiu. N pt, si n hed id ptd. N pt, si hed: qa dsus e pri
stavy ɔdolu, n dard auxiu, si foret ɔefax, d dsus impdit re
gitu, ine go n dabit auxium idelt dsiy, d sliq mia de ɔsu:
oo dsus impdret tg auxiu: d ho hens auxiu, ngt li
dsntire, si dsus impdiret tg auxiu, h m e insingible
cu treo impdivo, sliq tg: oo. Ɔfrad 2. data la motione,
& psii vis inferre ɔgeni impletoriy. & tii m, si Ds
vidrd auxiu ɔefax, n tred auxiu, d si ho dsntirat,
Ds pvidret auxiu inefax, infrt h ɔgeni: go si ho dsn
tred auxio, n tred auxiu, d h ɔgni e impletoriy: go
d la moo v efficat.
Vo 3 Ɔla mare, no miry, ad cui pag ɔla
mare gad lg ptg, no Dg. cui pag D: supit in vi decreti
supontis sliq mia de ɔsu, d dantis auxiu, qa efax, d
n dadu, si foret ɔefax, Ido: supit indepen ab h suppe,
no pag. Tu ista moe inferri, go si ho dsntiret, & tered
d n tred auxiu, sed m inferri, go si ho dsntiret pr Dsy
impdird sliq mia de ɔsu, d mog lg & efficat, e. pendret asu
a mia de dsu d amoe la.. Unde, si ho dsntired u pt, & tered
auxiu ut bd ad dsiy, d n dard la moo, nq scia mia de dsu
d de dsu. Dnig io supit la moo, infert auxiu n ɔtury,
si fored in ɔfax, h atq n infert, ɔclusa la moo.
Vo 4 Marg dsi, qa

dare auxilium 1ᵃ efficax debet sane illud dari ex movo efficaciter, alium concedit, ut vult Dᵛ Arrubal citatus suo num 513, dari ex alio movo vi: neg dicit pt. Dᵗ moveri ex movo efficaciter ad collationem auxilii 1ᵒ eo efficaci id se esse in decreto non offendit, existit auxilium non in ca lu efficaciter. hic atq efficaces non est conflus ratione movi efficaciter. 2ᵃ operari ex eius movo non debet esse, ita ex eo operari, id non est oc gratia, non ex tamen movo. 3ᵒ eo efficaci, ut est dernand auxilium ex movo efficaciter, porro non dernand collationem auxilii efficacis solo casu qui sciri efficaciter. et 2ᵒ quoniam stare sit pt quod det auxilium 2ᵃ efficax, in quod et est sufficax, dedit est 3ᵒ. alia decreti supponeni opta scientia media de futuro.

807 Ad 1ᵃ confirmationem no ans quod 1ᵃ pte, et 2ᵃ pte probavit, cum adinta ratio. D quod 1ᵃ pte futurus est prislavit tunc in conditionis in casu motionis ex efficacia et pte in casu futurus, 2do: vere in utroque casu. no. D est quod 1ᵃ: futurus impedit rgitur, sine quo in casu moti ex efficacia non dabit auxilium, 2do: sine quo in casu futurus fa centis, s.ppositis a moe ex efficacia non dabit auxilium no ans, et sqq. Dintente hoc, extrem auxilii, cui contrad futurus; et tunc non dared moo 1ᵃ, nec 2ᵃ est 1ᵃ conditionis, nec futurus est rgitur, ut dared auxilium. Ut quod est quod data 1ᵃ moe, est auxilium supposito 3ᵒ scientia media de futuro ab aeterno singule ignorantia futuro, et quod si futurus quissus est nec dared 1ᵃ moo, nec auxilium; et non ideo ex posse futurus verificared, quod extred, et non extred auxilium, nec unquam auxilium, et futurus sese invicem impedirent.

808 Ad 1ᵃ confirmationem no assumptum, videlicet has 3ᵃ posse esse, 1ᵃ vero. Mare vero, ratione decreti accep ti ex efficacia posita quod decreti supponens scientia media de futuro veri ficat conditionalem in illo sposito scientiam mediam de futuro. mir atque facit sensus decreti a scientia media de futuro, afferet quod scientia media de futuris, et composite in singulis cum scientia media de futuro, ac proinde cum motione ex efficacia in singulis cum veta maris: quod quo miro inferi oanni conflatorium ex futuris singulis quod sit tanquam etc.

809 Insistis tamen hic

conditionis vetas, non extet auxilium, si praevideatur efficax,
nequit impediri a libertate creata, quia haec potest determinare vetitum oppositum videlicet ex-
tet auxilium, si praevideatur inefficax; quippe non potest impedivi sola vetas, non
impedita eius conditione, non extet auxilium; et atque conditionem nequit impedi-
ri, nisi destruatur conditionis oppositum, extet auxilium, et quod sub eadem conditione:
et libertas creata nequit determinare [illegible] conditionis, cum solus Deus possit determinare
et dare auxilium inefficax: ergo. Confirmatur: id quod nequit determinare [illegible] li-
bertas, ut docent omnes contradictores [illegible] determinantes; et vetas extet au-
xilium, si praevideatur efficax, est determinatio sub [illegible] libertate: ergo non est determina-
bilis a creata: ergo nec impedibilis a creata libertate haec vetas, non
extet auxilium, si praevideatur efficax.

660 Dico major: haec vetas conditionis,
[illegible] nequit impediri directe a libertate creata, quia haec potest de-
terminare vetitum oppositum, ergo: nequit impediri directe non major, [illegible]
[illegible] mire non [illegible]. Creata libertas solum potest [illegible] directe
determinare [illegible], aut [illegible], quae sunt objectum scientiae mediae. Deus solus gavisus [illegible]
a media est absolute liber ad conferendum, vel negandum auxilium, ac proinde cre-
ata libertas non potest impedire, aut determinare auxilium conferre a Deo sive
[illegible], sive [illegible]. Si atque Deus moveatur ex scientia media [illegible]
ad dandum auxilium, quia efficax non daretur, si praevidetur inefficax, [illegible]
tunc creata libertas mediate et indirecte impedire hanc [illegible], quatenus
potest impedire [illegible], quae scientia media de [illegible], sine qua non [illegible]
[illegible] la, nec vetas la conditionis [illegible] scientia media de [illegible]. [illegible]
creata libertas non potest determinare, quod det auxilium, si praevideatur
inefficax, et solus potest determinare quod [illegible] efficacium. [illegible] constat ad [illegible]
[illegible]: quippe non dat [illegible] objectum, nec [illegible] a Deo libertate ex-
traria.

661 In his [illegible]: haec scientia si praevidero efficax auxilium A,
[illegible] non dabo, non est impedibilis [illegible]. [illegible]: quia voluntas
[illegible] potest determinare a priori [illegible] de se [illegible] ad [illegible]
et non [illegible] auxilium A videlicet scientia media directa [illegible] efficacium et
[illegible], et aliunde haec scientia est [illegible] hypothesis huius scientiae mediae
reflexa, si praevidero efficax auxilium A, [illegible] non dabo; et [illegible]

Sc. differens ad aliqd contrarie impedit tale contrarium id prod, neque priuat contradi, aut impedidi hypostaticum aliorum uetis conditionis agentis e potestas detradi, aut impedidi tales uetis conditiones id consistat ind. poente contrare, aut impedire hypostaticum huiusmodi mig dirty, si constat libertas A, extet consensus, qn posit impedire, aut contrare hanc uetsigi.

vl8. Ad haec huius dicta, noto l. e 2. part. D 83 de scia ca. 3 a nu 109, scia mig reflexa de condito libro Deo ee libere contrale e impedile a Deo et scia mig reflexa de condito libro crea ee libere contrale, et impedile a crea. Rao utriusq. e: qa cui libere pere, l n pere conditiones sub hypost. libere e adiungere, l remouere conditi: ad hypost: si adiungit, detrat uetis, et scia condiles: si remouet, impedit easdem. Noto lo. scia mig reflexa de condito libro Deo (uidelicet de consensu, aut naoe creata libertatis) qd dit or in ad operatione libera creata, quisq. & parte hypost. n ee impedila, aut contrale a liberte creata, ante huius absolutam statum. Vg. haec scia mia Si quiders liberte A esfacio, lg dabo, et tam, si quidero liberte A, in esfacio lg n dabo n lsse impediles, aut contrales a liberte creata an tequam absolute constat libertas A, de e hypost. scia mig dirty, qs assumitur in hypost. scia utriusq. mig reflexa.

vl3

Rao e: qa libertas A, qe e hypost. scia mig dirty, assignatur in hypost. scia mig reflexa, anqs absolute extat, hu pt ~~impedire~~ aut contrare hypost. consiy condioty scia mig de consu, et impedire opta, ad contrare sed desiy conditiones scia mig de desu, et impedire opta; et so nulla impediens, et contraes pt impedire, aut contrare ulla conditionis scia mig reflexii: oo. Mir pati: libertas A n etm absolute, e sed conditiones desiy detrani scia mig de desu, et impedieni opta de desu, sed uice prifat conditiones huius scia mig de condito libertatis consensu: si quidero liberte A esfacio, lg dabo, et emodit prifaciq. altius scia de condito libertis nata, si quidero liberte A zesfacio, lg n dabo. et e prifacio conditioni scia huius, et so impediens prifa. oni scia huius n contrat, aut impedit ula & conditionis scientiae: oo.

214 Rao minrii e: q^{a} posse prisare odioy ly slig mig reflexg n e adjngare odioi odiotg libertis A ocfi, scidg odio e odfreni, d dedit librtg ofrendi auxicg A, sbqa pt ae odiotg optg. Insto, posse impdire prisaog odioi ly slig pdtraog slig mig de dsu n e impdire vetg odiotg ae tali odioe; aloqi n pedt ee va odiotis de odioe nunqB pri fida: q^{a} impdire etg odiois n tolit qd sl etrd odio hic, etrd odiotum.

215 Noto

3: etnte absté librte, as e hposti l venit x pre hposits slig mig dirtg aspte inhposi, slig mig reflexg de odioto creatg librtis natg, selt sl puidro librtg et inefacg, lg n dabo, voltas creta n pt lg dtrare, pt ly lam impdire navé. Rao ly ptis e: q n pt lg slig dtrare nq p dsy, nq p dsy. N p dsy: q^{a} p hunc posse dtrad slig mig dirtg de dsu: hag oponile e eg opta scia mia reflexa selt sl puidro librtem et inefacg, lg dabo, eg. qa n e oponilis scia mia reflexa qq dare semp, ac creta librtas A absté etens ofirtird selt sl puidero librtg A efacg lg dabo. Nq dsy, ib librte A abste etntg: nq poto dsu stk librte absté etnte, v stat hic scia, sl puidro librtg A, iefacg lg n dabo, d potius stat scia opta, selt, sl puidro librtg A iefacg lg dabo.

Rao

316 ly ptis e: nq creta voltas p dsy detrad slig mig dirtg; efacg qa scia pota ats e dsirva nstatus l ad n ofrendg librtg, l ad lg ofrendg, sk hyposi slig mig dirtg dsfacio; d h e impdire navé slig reflexg, sl puidero librtg et inefacg, lg n dabo q^{a} e dtrare navé optag, sl puidro librtg A inefacg, lg dabo: oo. Hre epla in efacia in aue 1o esr rqita ad dsy, qq dsit in dntiene sk librte A absté etnte, a eg dtralis navé, d navé impdilis a cra.

217: Hnc R instg potg ny 212, cui solutio forsan claruit e dictis. No asptg: sd la scia p dsy e ipdi

lis navē. Ad quaeq. d mayi: sy pt dtrare pove a qui id qd de sa cofrens, sic ddo: sy pt dtrare tpovē qb navē, no ma ry, id d to miris gtq: sy cofrens ad alqd stricy n impedr povē tale ytriy, ddo: n impadr navē no mirg, cui sq gtq ety d: gtepas dtradi aud impedi hyoli alues vetis ddolis n ē gtestas dtradi aud impedi navē tale vetq ante supoq ddiot, ddo: facta supoe ddioti no mirg.

768 Hge ddolis vetas, si quidro auxiy si inefax, lud n dabo, in stu pre ddioto, d ante ulq supoq auxiy, sy ē dtralis sb dng libertq, cui sy ē libra sb quisbe iefau b colao aud n colao auxiy. Si atq supad auxie abite xtni, qd ē ddioty opty li n dabo, seu n xed, vetas la tisy ē dtralis povē a dd d ety ē dtralis navē a cra. Rao ē: qa esupo auxiy dad in volte creta gtstas dtradi, d aqrdi nave hypoli qa pota, dad aus infrens vetq ddioq sb co xtq ddioi, d ddionati.

769 Vy ē qd stia ddolis n impedr sb sq prisbaoq ddiois aud n prisbaons, siet n impedr sb xtq, aud n xtq abstq ddioti; cary simē lo mus impedi stiq, d vetq ddolis. luis ē, qdo xtnte alnde ddioe impedr xta absta ddioti. luis qdo dtrad xta ddioi, xtnte alnde carntia ddioti: d qovis d his mus impediend vetas d stia ddolis; hq m dfuent, ē n xtat ddioty, xtnte ddioe, aud si xtad ddio, n xtnte ddioto. Libertas creta abstre xtni, dfntido, pt impdire vetq, d stiq ddolas, si quidro auxiy si in efax lud n dabo: n q d aiste dtrat ddioq, sius q mig dirtq in efaciq, d qa facta supoe xtq auxiy, qq ē xtoriy slius ddioti, n dabo aut n sitet, adjngit prisbaoq ddionis, dtrado obuē quisbq inefaciq, qq ē prisbao slius ddionis, si quidro auxiy si inefax: unde sirgit vetas ddolis oposta, si quidro auxiy si iefax, lud dabo.

770 Nq hui infri, qd pi ds in ddire stiq mig dirtq; hu sqq ē ddio indepdens ab xutio actali libro di, aues la stia qq e pte hypolis cofert dtrag librq crq. Vetas ddolis xgens, sy ē abstē impeditis sb zpdioq

absti, aut oppositi simplicis libertatis, et consensus usque ad extra libertatem. Hoc sunt credo non deny libertati, cum est profirare, aut non profirare oppositionem, quam ipse impediat, scilicet mia de consensu, et pradem scientia mia consensu, dicendo, qui datur, ipsi Deus libere impedierit profisaeque oppositioni. Ad id quod ad consensu in ista de non impedibilitate scilicet oppositionis per profisaeque, scilicet hypothesis, dividendo est hypothesis scilicet accepta, et reduplicative accepta. Accepta scilicet est id, quod est scilicet aptum est, id est hypothesis scilicet: reduplicative accepta est quod actualiter tale munus. Si loquamur de hypothesi scilicet accepta, per hanc profisaeque potest impediri scientia oppositionis: quia hypothesis sic accepta potest coniungi cum opposito, sicut naturalis libertas, dicitur se potest esse hypothesis, scilicet mia de consensu, et de consensu. Si loquamur de hypothesi reduplicative, scilicet de libertate in hypothesi, scilicet mia de consensu, sed eadem hypothesi est impedita scientia mia de consensu et e converso: quia ipsum est quod sit extra libertas in ordine ad oppositum consensus extra consensum. Haec doctrina latius explicata est in de Scientia media contra [illegible]

Sectio 2.

Argumenta contra

Arguitur primo: scientia mia a cognitione eventuum in se [illegible], et prisfata oppositione, est posterior eventu absoluto; at quod est posterius eventu absoluto, non potest praecedere decreto prisfavo oppositionis, quod est prius eventu absoluto; ergo non concurrere ad illud decretum, quod est posterius loco. Confirmatur: scientia mia prisfata oppositione non minus respicit ad eventum absolutum, quam scientia visionis eventum eiusdem; at quia haec ita respicit, non potest praecedere decreto collativo auxilii: ergo nec h[oc] sed et rega [illegible], scilicet mia non se habere, nec ditandum ad decretum prisfavis oppositionis, nec ei praecedere priorite aptitudinali.

Secundo arguitur

Scientia mia de mirg: id quod est posterius, aut dalis et ingere conditionali, loquendo contrario eventu absoluto, non potest ingere consequentio praecedere decreto prisfavo oppositioni; non quod est posterius ingere consequentio eventui absoluto, ideo minor, et non [illegible]. Ad confirmationem nego maiorem; quia scientia visionis respicit ad eventum absolutum, sed connexo, et vi ipsius, scilicet absoluto, ut eventui absoluto et id absoluto: at scientia mia respicit ad eventum absolutum sed connexo

cy lo, n abstr. et idiotr. Atque breviter dicta enucleata latè
sit in de qua essent circa tom. 5. dne 6, 7, et 8, dy quae-
renti auxiliis efficacis in actu 1.o et prius natura quam abstracto et de
cretis Dei. Eximius à Deo conscientiae auctoris Dei illustrissimi Doctoris quos venerabile
beatus doctor contra auxiliis efficacis sit credimus D. Janaro tom. 6. D
6 Lne de dubio Sing 87.

223 Ex ipso dictis ostendunt notabilis 1. complexus idi-
otis esse eundem cum abstracto quod entitatem et quod magis, nec inde quaestio li-
beri futuri, sit prius ordine idiota, hac prefata est libere. Notabilis 2.
contrarii, scilicet magis oppositum in casu prefato idioti esse complexus efficiem
abstracti. Ratio est: nec quaestio idioticus obuerit determinat scilicet magis quaestio;
et scilicet idioticus in casu prefato idiotis est scilicet abstractus: ergo quaestio
abstractus obuerit determinat scilicet magis in casu prefato hypostasi: ergo quaestio
abstractus in casu prefato hypostasi est obuerit prior scientia media. Non
hinc infertur scilicet abstracti abstracte accepti obuerit determinare scilicet magis, et scilicet
infertur scilicet abstracti idiote accepti obuerit determinare scilicet magis, et in eodem
sic esse obuerit et ingerere scientiae propria. Ratio est: quia identitas complexus
idiotici abstracto scilicet petit quod id, quod convenit uni, et in uno sunt con-
venientia alteri, et in eodem sunt, et esse obuio scilicet idioti idiote ac-
cepto convenit obuerit determinare scilicet magis: ergo et abstracto complexus idiote
accepto, convenit obuerit determinare scilicet magis, et esse obuerit propria.
Sit posterius prius abstracte acceptis est obuerit post scientia scilicet simplicis
scilicet, in eadem acceptione, in qua prior est posterius prius.

224 Notabilis 3.
scilicet magis non superare abstracte complexus et abstracti, sicut et abstracte su-
perat scientia visionis complexus abstracti, quae est abstracte posterior ista abstracta
complexus. Contra media complexus supponit idiote et suppositione scilicet hypostasi
prefati complexus abstracti, a quo abstracte non degradatur: quae exigit, et prefata
hypostasi: complexus abstractus et ab illa asserit. Atque ergo scilicet magis est
obuerit lata, quia verum sit in Deo et transit idiota, quae non asserit scilicet
tr., et asserit, in hypostasi prefata, ens prefatum non exigit: et sua
exigentia, et ea connexio, quae idiota cum complexu abstracto, ex suppositione prefatorum
hypostasi. Atque complexus abstractus idioti accepti est ingerere obuio

prior scientia media, quae praecedit decretum praefatum hypothesi, et consequenter in ordine exsequendi posterior scientia media in casu praefatae hypothesis.

D 25

Nobis videtur

connexionem obiectorum scientiae mediae de se in casu praefatae hypothesis posse. Ut astruunt ista variis sententiis. 1o ita, ut scientia media de se in casu praefatae hypothesis absolute connexa, et absolute conferat [illegible] absolute, [illegible] se connexio absoluta cum esse absoluto in casu praefatae hypothesis, se habente praefatione non [illegible] connexioni, et ratio inferentis in actu 2o. [illegible] cum [illegible] actualis, quae offerit connexio ab actu 1o ferendi absolute ad actum [illegible]. Explicatur in albedine, quae de se est forma dealbandi, et est absolute dealbativa prius in actu 1o, et in actu 2o, quando adest unio, quae non est forma absolute dealbativa in casu sui, atque haec ut existit albedinis, et est effectus huius quod est dealbare in actu 2o. Sic explicamus in [illegible] de Praedestinatione n. 81 et sequentibus cum Suarez, D 15 de Praedestinatione cap. 3, et D 60 de Scientia cap. 2 connexionem scientiae mediae de esse cum esse absoluto in casu praefatae hypothesis. Dico 2o:

D 26

Potest astrui haec connexio scientiae mediae ita ut non sit possibile quod sit connexa absolute cum obiecto in casu obiecti praefati, licet sit possibile quod fuisset connexa cum obiecto in casu obiecti. Ita Pater Ulloa D 5 Praedestinationis cap. 2 et ingeniosos quosdam Doctores Complutenses. 1o quia sicut tendentia obiectiva [illegible] actu [illegible], et volitio in casu obiecti sunt possibilis fuisse tendentia absoluta. 2o quia sicut scientia media in casu libertatis erit scientia absoluta visionis, ac per inde impossibilis, et [illegible] a Deo [illegible] nostra gratia. 3o: paries [illegible] sola sua [illegible] est adaequate albus in casu unionis suae cum albedine. Et ratio a priori est: quia implicat rei talis esse, ut pro uno casu et non pro alio habeat aliquod praedicatum essentiale; et est possibile fuisse absolute connexum, [illegible] praedicatum essentiale: quod [illegible] [illegible] [illegible] elevans pro uno casu [illegible] possibile fuisse absolute connexa [illegible], et in alio casu non possibile fuisse absolute connexa. Ut haec omnia facile solvuntur [illegible], quae adducit Pater Suarez citata D 15. Legere [illegible] ut malueris; utraque mihi sententia bene explicat [illegible].

227 Arguitur: Si scientia media praecedit gratiam agentem, non
omne auxilium non removet in nobis potentiam indifferentem, et libertatem. Ratio
est: quia data tali gratia scientia media de consensu utique non removet potentiam indiffe-
rentem auxilii ad scientiam mediam de consensu: quia praevia gratia non est indif-
ferens ad scientiam cognitam ejus regulatam; talis autem scientia ad ejus regulatam
ex auxilio. Sicut quoties gratia est connexio cum consensu non movet in no-
bis potentiam indifferentem, et libertatem; sed data tali nostra praevia scientia media
libertatis gratia est connexio cum consensu: ergo. Major patet: quia scientia et talis
connexio, gratia est impedita extra consensum, et gratia determinans consensum. Minor, quia
in actu libero non est potentia indifferens, quia potentia actus liberi est potentia supponens con-
sensum: ergo. Scientia gratia ad actum liberum est scientia connexa cum consensu, nec est potentia indiffe-
rens ad utrumque.
228. Nonnulli admittunt ad hanc rationem dicentes nostram libertatem primam, scientiam
et consensum, et a scientia media de consensu; sed non idem est ad utrumque.
Extra ejus non est indifferens ad scientiam cognitam et determinatam ejus regulatam
non opponi: scientia est indifferens ad scientiam cognitam et regulatam et aliqua supponi,
et aliqua contra, ad quod est indifferens ejus. Scientia media de consensu est causa
ejus regulata ad extra auxilium, et supponit et contra consensus, singendi una
auxilio; hoc autem est indifferens ad consensum, libertatem, et ejus regulatam ad scientiam mediam
de consensu, sive quia praedeterminans scientia media de consensu.
229. Ad ulteriorem
rationem dicit major: quoties gratia praemiata, et proxima est connexio cum consensu
non movet in nobis potentiam indifferentem, ordo: quoties gratia praemiata, et tota
est connexio cum consensu. Dico: si ratione fundata in consensu, nec
sine conditionali a libertate ad consensum. Dico: si fundata, scilicet conditionali in
ratione consensus, et agendi conditionalis, non majore, et ista minore in hoc ex-
tremo sensu non est idem. Ingrata libertas nostra neque praedeterminat scientiam mediam,
ac proinde haec connexio cum consensu non est gratia praemiata et praemiato
ad consensum. Insuper connexio scientiae mediae de consensu est conditionalis et logice con-
gruens consensum, et praemiata pro consensu, quod infert id determinandum
a nostra libertate, et non est determinatae nostrae cum sit nostra libertas. Ad la-
tiorem majoris responsionem, quae est utique, si connexio cum consensu est gratia praemio ad
[illegible], sicut sic est gratia praemiata, et logice consequente consensu. Ergo non connexio

impedr logicaliter, et loqe dependenter existentia dissensus
neq impedr sit d. ordinand. Nam siqda effus sit impedr sit contrao
g effus sit ord. and, ut dictus. Ad 3 prop. ista ratione.
§ 30 Insto:
nllus effus pt impedire siq cq depend, a qua sit, et voltas sit
auxio it depend a scia mia de effu, ut hic sequitur volitioi au
xii. Ad: voltas, sb auxio it ngt impedire sciq mig de
effu. Ostend: qd supit alqd ut poty, neq dirte neq pt illud impedire;
sed pot prima ad obly supit ut potas oes suas cas, a qbs de
pendet, adeo et sciq mig de effu: ergo n pt lg impedire. Dma
vg: nllus effus pt impedire ciq cq a qua, l miata pressa, seu
dtrate pregta, ergo: og miata sit acens, seu n dtrate prgc
ta, qr esse pendeat loge ab alqa opratioe talis effus oditi fu
ta, ergo: n pt impedre dirte et sic, ergo: indirte no marem.
Dist. mirg: et voltas sit depend a scia mia, tq a ca
cusa, et dtrate pregita, no: tq a ca preata et alqa suppo
ne, ergo.
§ 31 Voltas creta sb auxio it n pendet se a scia
mia de effu pro casu effus nec x scia nia effu pro casu effu,
et igd neutra dtrata scia e ca causa libertis creat: qa
hic pendit a scia mia effus pro effu: et pte tq dni ltrus
e nsa scia effus pro casu effu, et scia effus pro casu effus, ut
ipsua apta secti trnspti n e nsa et pte libertis trnspti,
et et pte dni ltrus. Scia mia effus loge pndet ab opratio
ne voltis, seu effe oditi futo, ac pinde voltas poteni pere
q, et effy pt impedre sciq mig de effu, a qa ca sit aii
deni. Sic dicas calorg, a qo ca calefactio, n poste imp
dire stq ignis, a qo sit acens ca, ut si curi a sole;
ergo dsprtg: qd ignis n pndet loge e ingere obvo ab ao
ne caloris oditi futura; secus scia mia effus pndens lo
ge a effu.
§ 32 Ad ostenso et marg: qd supit alqd ut poty, n pt
lud impedire, neq dirte neq indirte, si lud supad sit, ergo: si

ꝯsequenter ꝑ accidens, seu non tam directe ꝓgressus, non inaequaliter ꝯsta
simpliciter mire non dependens. Libertas proxima ad ꝯsensum eodem modo se habet
circa, sive ꝯsequenter seu alia mea ꝯsueta, sive dissensus; neutrum enim ꝑ se, et
directe ꝓgreditur: unde cum possit ponere dissensum, et ꝯsensum, potest indirecte
impedire scientiam meam de ꝯsensu ꝑ accidens ꝯsequente, determinatam ad excitandum
suum. Si atque scientia mea eadem fuit ꝯmissa ad ꝯsensum, atque non ꝑ se
est impedire libertas proxima: alioquin ꝑ se ꝯsequeretur sua ꝯstitutiva, semper
scientia mea ꝯsensus, quae recensetur inter ꝯstitutiva libertatis proximae ad ꝯsensum.

833 Argues
3º: Si quaedam ago scientia mea de dissensu eadem ratione in qua ꝯsentiat, ea
quaedam eadem ratione in qua ꝯsentiat: ergo si homo nec habet, nec potest sibi
acquirere scientiam meam de ꝯsensu, non potest ꝯsentire: quod admissa certa nota,
qui caret ꝯtrahere ad ꝯsensum, quod negatur sibi acquirere non potest libere ꝯsen-
tire. Et qui dissentit nec habet scientiam meam de ꝯsensu, nec potest eam sibi
acquirere: ergo. Minor difficilis quoad 2am partem quoad: qui dissentit non potest in
statu ꝑ ꝯsensum acquirere eam scientiam. Deinde ꝑ ꝯsensum non potest. Ratio est quia
ꝯsequens negat esse tota acquisitio ꝯservatoris, et ideo deinde ꝯtrahere
ad ꝯsensum, quia est ratio ꝓgressa ad lumen, non potest libere acquirere ꝑ ꝯsensum:
ergo etc.

834 Ad argumentum ꝯsequens enthymate, nego ꝯsequentiam quoad 2am partem, et 2am
partem probationis, ad cuius rationem ꝑ ꝯsequentem: ꝯsequentius negat esse tota acquisitio
ꝯservatoris, si unum ꝯtrarium et aliud ꝯsequentius in omni genere, nego: si unum
ꝯtrarium et aliud ꝯsequentius in genere physico, subdistinguo: negat ꝯsequentius in genere
physico esse tota acquisitio in eodem genere, et ꝑ physice influxum ꝯser-
vatoris, nego: tota acquisitio in genere ꝯtrahendi, et ꝑ modum obtinendi ꝯtrahen-
tis, aut trahentis, nego; finis enim in sequendo ꝯsequentior modus est in genere
ꝯtrahendi ꝑ eorum modum ꝑ ꝓgressus in genere physico et eorum acquisitio in
genere intentionali. Libertas ꝯtrahendi ad res non est, haec enim relatio est
subjecta arbitrio creato, nec impeditur aut acquiritur a creatura, sed
eius ꝓta sarta, tecta ꝑ servanda sit, et alibi exinde diximus
ꝑ vigere ꝯtrahentes contra Castel disputatione de libero arbitrio ꝯ
5.

235 Ad 3 arat. Lib. alii pt. efficaci in decreto efficere libertatis, nisi ad quod est relato sup. scientia media de possibili, qd videt. repugnare a libertate creata, ne hoc possibili trua vocaos. Sa solyne efaty S. Agnini iis 83. Ing. L. 68 dientis: efficaci solo possibi truit, qd vit vocatus, n. possibi pt truere qd vocatus vit. Dic dy tq, qd ho caren auxio sufficienti ngt agrire decry colativo, et ssequery auxio efficaci; at si hea auxiy sufficient, e pt hud decry possibilis acqrere, n. aqlo e virte dimie trata ad hud decry, et agione trata ad scientiam mediam de possibili, et spota ad tale decry. Atqe scientia n. repugnat Dy ad colaog auxiy, quibus efficaci, idoq ho ngt possibi truere qd vocatus sit, cu ab h. scia n. tuma prova colao auxiy: ad ea tg. luminave, et tgs a odine Ilicgani, qd D. ngt devnere colaog auxiy efficaci qn cognad id efficax. D. qd primu que est auxio vt a dssinve dtratus lad n. dtradq rtq auxiy et, lad lg dtradq sup decry relaty scientia media ostici.

Sectio. 5.

An D. de potentia re digad scientia media?

236 Alii pt ingrit, an D. ssrad auxiy efficax motu libertatis vica et efficacia, et neg auxiy nefax subsi, retractu et nefaccia? Rd. D. Marin. D. I de Ddstaoe Ane b ita Dy saepe, imo fregend osferre auxiy efficax, aut inefficax. Ret D. Herera d. 5 de Ddstaoe Ane b galium ee Dy offe qdbd auxiy efficax, qua efax, liy qua denoante rage osfrendi, dn merg odioq qua osfente, n. amrd auxiy; si mi liy qua deno te merg odioq planis edit, Dy grit osse auxiy quae nefax. D Rarez D. 11 de ssfsaoe lago 2 docd. qd b asite impole i Dy osse auxiy nefax, qua nefax, liy qua deno ante raoe sfnis, sed nefaccia ord in dsiu gcognosoi; cau ss dicdy ee, st nefaccia I gra nao qsu n pcepti, au nolitio actus boni, ad qd n e oblgao; hye mi nefaccia, vi q. in ala

quidem e honeste amabile a Deo conferente nostra malitia impedita.
237 Dy
defecto motu & efficacia conferre sepe auxilium efficax, & ... sepe
nare auxilium inefficax, retractu & inefficacia ... & ...
allegatis num. 195 & sequentibus. An vero Deus ita semper conferat,
res mihi dubia est. Sic lt Deus dedisse conferendi omnes bonos, du
bitat Dr Eximius in opusculis lib. 8 Cap. 7 num. 11 an omnes
boni ... a Deo ..., addit ... videri aliquos & ...
morbi honestis ... a Deo non vero omnes. Dubitat etiam
Dr Eximius citatus ... omnes. ... a Deo docet
... ... auxilium ... ...
etsi ... ... a Deo.
238 Dico 3 cum ...
ma ...: Deus dedit ... ad conferendum au=
xilium efficax. ... citato. ...
2o. raptus est ne malitia mutaret ... ergo Deus ...
... mutationi ... vite longioris ... mutarent.
... Nyzenus oratione de infantibus: veri ... qui id quod
futurum ... convenit ... infantis ad ...
... ne, quod ... malum ... in eo qui ita
victurus fuisset ... Aug. tract. 73 in Evang.: malum
... eo quod accipit, Deo potius ... non accipit: ... Deus ...
... mali ... misericordiam ... Idem Aug. ser
mone 7 de Verbis Domini tractans de eo qui se obtulerat Ma
thei 8 dicens, Domine sequar te ... ierit, ... rejectum,
... ... Christum, ... non ... Christi. Et
infra ... relinquam mihi septem mi
lia, ... ait: quod est reliqui mihi? Ego ... eligo quia vide
mentes ... de me ... non de se, nec de Ba
al.
239 Item ... quod Deus rapuit ... vixissent
... mali ... mali ... est; ut ...

e dare alii, qbs longore vita sdit auxia, q^a ui sfua aduersis e, bene actroi, si tala auxia sferant. In fuss sut male usurus eo, qd accipit, Ds potius mserente n accipit, sic Ds dernit vocare bene usury auxio, si sferad, et sic eum voad qomo sit ei sgruere, ut vocentes n respuat. Ut dingit S Agstus lib 1 ad Simplicianum q 2. Vbq ibid: oti n volenti, nq currenti, d misrentis e Dei qiti mo vocavit, qomo aptus erat eis, qi secuti st vocaoe. Et eorum tq misere, qos ita voca, qomo eis vocari aptus e, ut seqant. Stic Smndad s Ds misricordq Di vocantis d auxia sfuros.

220 Ad 3o raoe: verissimus e de dina bite qd in bonis colatis amad d vult qq utilius, qse eis scipiend, d in Dono auxy efacis dat nobq optimq utilius efacis auxiory: qo eq amad d vult: qo in Dono auxy efacis moved Ds n sus x movi gralibq, d etq x movo efacis sfrad: Dono nobq utili grae sufntis correo x pte Di befiius sle: qo doni xcessui, d specialiti corred x pte Di befiius sle speale; ac pinde speali's afeui motu x efacia auxy. Iga sed: n e mar rao, ut Li defoi qa nos sr befiius, qs ut specialis sr befiius; d defo e sr befiius in colaoe grae sufntis: qo d sr specialis befiius in colaoe grae efacis. Mar ptd. si n Ds xcd aq befiintes, lq xcd correntq mq, ita ut mq xcelntiori corread specialis stlis befiientia.

221 Robis 1, an x co, qd decry coltivq auxy e snexy uq esu infra, Dq sfire auxiq xefaciamo nq, d ut speals befatorq? R nacn: nq Ds pota sfsciq miq efacia auxy pt sugre decry hus tndq, nolo movri x puisa efacia, volo tq dare h auxiq, ne sfciad, susca ad e sq: hac q decry coltivq auxy e snexy uq sfu, qn Ds moveat x efacia, aud n tali colaoe e specialis befactor.

222 Robur 2, an ideo Deus esse auxilium q. efficax, et ut specialis benefactoris, ac habeat esse ex decreto connexum cum consensu. R. 1.
Hoc ait, quia ly quia denotat tendentiam decreti collativi. Quae ratio ita tendere decretum in efficaciam, quod est, habeat esse amicus efficaciae, l dare consensum respectu ad consensum in quibus videtur, et utroque modo connectit cum auxilio ut efficaci, ut gerens cum consensu: ergo.
223 R. 2, non
ideo absolute q. constituit in se in Deo admenta auxilii auxiliabilis impratis, hiatus et modo gratuitum, Deus ut specialis benefactor esse auxilium q. efficax, et decretum collativum auxilii non connexum cum consensu. Ratio est quia potest Deus virtute sua mira consensus sine tendere efficaciter consensum, et ex hac intentione esse auxilium ex decreto non dicere respectu ad tales intentiones; quod enim intentio efficax connexa cum electione media ordinate negotiis ad ea finis non ideo habet connectit electio cum intentione finis. In hoc casu Deus est specialis benefactor conferendo auxilium q. efficax, vi intentionis ejus ordinantis ad decretum collativum, quod fecit esse, sub dicta intentione, ut dari sufficiens ad consensum.
224 Obicies argumentum Domini Lessii, in hac forma redactum a Rdo nostro. Vel gratiae Deus confert auxilia, sufficia ad consensum, eo modo et hac ratione q. regula obtebunt consensum, seligit de industria auxilia efficacia ex efficacibus, vel non. Si secundum: ergo sic Deus confert auxilia sufficientia non motus et eorum efficacia, et ea obtebunt consensum: ergo eo pacto superflua collata, semper carebunt suo effectu: nisi Deus de industria operat circumstantias in quibus non sortientur effectum; quod ad mysteria rediret, facilius pomorum quorum sufficientia tanta plura stricta esse, et ex his destruerent ex hominibus, non posset agere, quam plura sana aliquibus impertiret, nisi stricte omnia de industria seligat. Si primum: hoc opus admittimo dicimus bonum operum: quia in solo Deo sadre [illegible] hac ordinem in eo, quia de

cōtritia a qrit m̄iam obstruere fing, relictis mĳs efficacibus, et
cōfalit cōngruis cum fine.

225 R. Haec cōtritio posse rogari: ala
ē qā D. eligat cōgrua ab efficacibus, quia vult qd cōgrua sint
et qsq̄ n̄ obtineat, et potius qsuis stat: et haec cōtritio regard D.
ala ē cōtritio, qā D. cosmus auxiorum efficacium, et cōgruum decer
nit auxilium qa efficax, et decernit auxilium qd quidet cōgrua, et qa
cōgrua. Haec cōtritio n. opit desideriis bonorum operum cum D. valo
mo, sed iā illorum auxilium cōgruis qs uoluntas volūtas ad opus
bonum.

226 Ad ipsum R., nulla vbnaq fore cōgrediū in distri
buere pomorum, ut adeo advertentia, et scia eligentis id adeo.
Ipso nil cōtritio relucet in eo qd uni plura obligant poma
ana, quas sterida, et alii ē aduerso; uni postremum pomum sa
num, alii postremum steridum. Ad qo cōtritio relucebit in D. ex
eo qd ex infinito cumulo auxiorum alii offerat plura efficacia, qs
cōgrua, et aliis ē aduerso? Dicto n. respondeo ē in dominum
D., qui, ut ait Aplus ad Rom 9, cui vult miseret, et quos
vult indurat.

227 Argumentum quidem ex D. Lombardo in 6a editione o=
pusculi de cōtritione a num 86 arguit Donetus D. 6 de sci
a m̄ia S 10. Sed n̄ animadvertit licet posse strigeri 9a scien
tia cōgruum decreto D. actuali, si tale scia diriga ad steridum au
xilium cōtrans ad sp̄m, et auxilium cōtrans ad male peccati. Si
read eiusmodi scig n̄ ee directrix dnorum decretorum, sine ea h=
savit: qa huic directrici n̄ obē scig lz cōniti decreto actuali, si
scia m̄ia qsuis ē quasi insidiatrix spualis salutis, magis ē adfuit
in decreto, ubi absoluto decreto qd D. decernat male peccati in
circumstantiis in qbus n̄ pt n̄ sequi se peccati.

Sectio. 6.

An nostra directio sufficiens moveat Deum ad conferen-
da auxilia?

228 Dico nostram omnem sufficientiam nostra-
tam P. Lucerez D. 8 de Praedestinatione Sect. 2, Arruda lib. 6
Scholast. D. 31 Sect. 6 § 2, et alios citatos n. 193. gl., subs-
cripsit Doctus Mager: directio stra. sufficiens mig. n. e. sufficiens
Deo ad decernendum collativum auxilij efficacis. Ratio: ut efficacia auxilij
movens sufficiens ad Deum conferendum auxilium efficax, non tamen e. unicum motivum;
subsistit nam alia motiva sufficientia, videlicet Dei gloria, ostensio suae proportionis,
et constitutionis libertatis in actu l, et quibus Deus potest moveri ad suscipiendum
decretum collativum auxilij efficacis; et similiter moe alius et his motivis
potest Deus moveri ad suscipiendum decretum collativum auxilij efficacis, sine
stra. directione sufficiens mig. de esse: ergo stra. directio n. e. sufficientia et nthe
ipsa Deo ad suscipiendum decretum collativum auxilij efficacis.

229 Confirmatur et Dre Exi-
mio lib. 2 de scientia Dei Cap. 7 n. 6 loquente de proportione actus bo-
ni: Deo decreto dignitas quidem n. exigit decretum collativum auxilij efficacis n. vo
tamen et efficacij: ergo stra. directio sufficiens mig. de efficacia n. e. Deo sufficiens ipsa
ad eiusmodi decretum. Antecedens probatur: nam xta D. Thomam 1 parte Que 1.9
arto 1 ad 4m, et Que 22 arto 1 ad 2, et Que 25 arto 5 ad hm.
ad effectus dignitas quidem tria tantum requiruntur, scilicet scientia, voluntas, et potentia:
potentia gloriosa (inquit ultimo loco) ut exequens, voluntas atque ut impe-
rans, et gloria et sapientia ut dirigens; et haec n. requirunt decretum col-
lativum auxilij efficacis motivum et efficacia, et ex parte gloriae, scientia
simplicis intelligentiae, et mig. de efficacia auxilij late dignitatis, audiens, scientiam
mig. divitum. Prius n. requirunt lg. mig. ex parte dignitatis voluntatis, ut satis
vi Deus esse auxilium efficax et alijs motivis sufficientibus. Deus n. requirit la
mo o ex parte potentiae, ut sine la efficiens communicatione pendeat a Deo
ratione efficientis dignitas quidem n. e. nthe ipsa mo la et efficacia.

230 Ob
jicies 1o et P. Arruda post P. Lorca: nam Deo decreto xta o=

iis boni sive nale, sive supnle, sive ii oriat ab 3io, sive ab ex-
io; q.a Ds e vtrius soni ois boni, d oe donu psfetu (ut ingit
S. Jacobus in sua Epistla Cap 1) desursu e descendens a Pre
luminu: ad Ds sfrenti auxiy efax bd atrui speali bi-
tas auxy efacis, n ut volnti eq malit, et fr. D ans: Ds bet
atrui xta ois boni tps cap 3nit va speali besfia, Dio: tps
cap speali fr besfia, sbd: in h quida, sdo: in oi quoda,
no and. Sutio mefa e.

351 Obiices 2 x eod: Ds nsõ gadet in eo,
qd hoes qst orati sint lucrado auxia grag, go sfert: go nsõ
ad gadere in eo, sa det auxiy d sciat lucry hois, sb sdione,
qd v auxiy: go Asa sua mia e gari no Odiota splacea ta
Dis obti sit opta e sdiota dsplicea, ut docet gle. 16 S. Scot Do
27 the 1 cy LL Lroz Dne 12 de Sua aro 12 d Berez
D 2 de Lostace Cap 2. Ergo regat, qd Ds det auxiy e-
fax x psua sdiota, qn sit det x splacea efacis. Vd qi dat
nsõ x splacea, nsõ move ad dady x bono, qd sibi placet:
go.

352 Data ea dotra, qs sugit L. Arrida, Deus
dgns: qn sit det x splacea libra efacis, no: n libra sdo
dgs. Et st sua mia efacis, i amor boni ipsis auxy, n e
e liber; ut eod sua mia n e libra Ds. Cy ay n s D
libra splacea la n e utlis ad speality besfiy, qe reg ad d-
tudy speali sit bnfactorq in colaoe auxy efacis, e ido stre
dirry posstig mig efacis. Vao e: q.a amor speali besfius
id tali bd ee fr liber: qsadmy de aue sstig ingit Phus
1 Etti cor Cap 2, ut aue sstig i bonus bica sstig n sufit,
qd v cca. rg sstg, et vgt, qd stat, sucerd, deinde x eleoe, et
demy fr—Ny.

353 Obiices 3 x eod: volio eoltiva auxy ne
so 3tdit, ne sblo i pectu; h m seta ad honesty Dei-

Symi aversantis pecty gty e & sa: go Ds ofrens auxiy
qd videt immune a pecto, st, nso dat & gadio dsse
ali oplacea de efaa: go nso mood & efaca. ta dga
gad: oi itdit d afrit ga bony, nso gadet de liui gsre
one: go st Ds p volios coltivg auxiy itdit ne sollo o pec
ty, esiuus de defectu pecti, st dat, nso dat & gadio de
tali defecu, adq ado & oplacea efaig.

250 Dso. ante D ly Igni:
go Ds ofrens auxiy, Dc, nso dat & gadio, d speali opla=
cea, orta & speali befcentig efeu cca. colaos auxilij,
no: orta & dirsite obti, omio ly igni, d D by: go nso mo
vd & efacia, simplex oplaceg, omio: p amrg efaig pr befiug,
no dgs, & cui dstone istd ad rega. Volio dna coltiva auxij,
nso itdit sltg iefaui, ne sb auxio i pecty. Et st Ds qui=
dens auxiy n fore singdy iy pecto nso oplaced in h tirug
stntia, sut nso dsplied de opta, d h sperd ad ritung ding
voltis. illa rg oplacea nso rsltad in Do, ed q, gsvi: Dn
itdrd efacit osy, aut movrd & llo ad auxiy ofrendy; a=
lud ni e oplacea la nsa ad sugit, alud e amor liber, et
spealiter pr befiues. Et gdg la oplacea in efaua, semps dd
etsi nungs ofevad auxiy.

255 Obcices 2 & laudato M: in gaug
morli quida oferad auxiy efax, tud oferi a Do itdne eius
bony usy, id bony acignti: oo in gaug morli quida auxiy
efax oferi a Do ad speali befacitore. Ans gad: in gaug mo
vali quida oferad auxiy efax, bonus usus itdr a Do ad finis
irmiui acignti, id mig gove: dsstre tala ad sig, ad gs tali
quida digit aiyns, ui. lesnu itdr: oo. No ans, ad ui gaug
D ans: bonus usus efaut itd a D ad fnis irmius acignti,
d ad mig, Dc no: sltg iefaut itd, d ad mig, sbd: ly ut

denoante movy obiq, no: denoante odio gregtq, odoans.
Dicitur Deus quia nos diligit, et offerat mia ad eius gloriam,
quae movit efficacia, non ideo in se quidem habet ea amare et efficacia, sed denoante movy quos amavit et elegit; non in opus
est quod obtineat utile, amare quae utile, et movo utilitate:
quae Iustificatio electio mea justificat efficacia, quae tandem efficaciter in mia efficac
Disfave sola, et non quae inefficacia.
256 Ex dictis obiicitur, speciali
ter donatio bonae voluntatis in auxilio efficaci est separabilis ab speciali
aliter beneficio mali acceptu, videlicet maxime boni, et non ama
tu propter se; at est separabilis ab speciali beneficio propter acceptu videlicet
maxime boni non amati propter se, et e alio movo. Non atque est nisi
maxime boni amari propter se et stat bona operatio, et hoc donetur
a Deo per collatione auxilii justificantis efficacis. Dicitur 2, hoc accipiatur a Deo
bonum operationem sine speciali dono efficaci quae specialis eius utilitas habere
est Deo per gratiam ob entitatem auxilii, et eius voluntas donatur; at non
habere, nec posse esse propter mali gratiam Deo ob specialis doni; quae
gratitudo specialis specialis corresponsio speciali speciali, quod tunc non
dat.
257 Dicitur 3 prima sententia Vivis, nulla est paritas & nisi displi
centia in pecto, et nisi complacentia in bono opere, nisi atque esse uis
vis sublimis ad genticis efficaciter omni boni et eius amore propter se
ipsum. Nam est a 1° et 2°, quae simplex complacentia in bono non est a
mor efficax boni, nec simplex displicentia in malo est odium efficax
mali. Imo aliqui ut Scotus in 3 d 33 q 6 docent tam
complacentiam in bono, quam displicentiam in malo non esse Deo nisi
[illegible], et quod [illegible]: gratis Deus potest non elicere amorem, et dis
plicentiam in malo non tamen potest elicere, ut [illegible] boni, aut
[illegible] mali. Nam est partis a 3° & D. Thomas lib. 2 [illegible]
ero 3 ad 6 dicente: Deus qui [illegible] sit & nisi te [illegible], non atque

Quicquid vult & ipsa vult.

Disputatio. 2.

An ratio prudentiae salutis meae de gehenna non impediat incol=lationem auxilii gehennis rationem beneficii, et sic, sinceritatis in tentionem Dei, circa bonum usum auxilii.

Sectio. 1.

Proponitur difficultas, et plura notantur.

258 Quaestio est circa dona quae de mortibus suis salutis meae, et hinc gratiae ago respectu decorum luce. Quidem neque in se apto ad movendum, vel utrahendum difficillimum obiicit avertit, quod sapere videtur gratiae gehennae non habere rationem beneficii, si plurimam decora luce collatio salutis meae de esse, et inspicio videt & exclusus a Deo servius affectus recte operationis, quod Deus poenis auxilio permovere desiderat. Ratio difficultatis est haec: sic Deus virtualiter a mea inefficacia offert pro bono singulariter malo maximo malo, nempe in peccato quae ratione benefacit in collatione talis doni consilii singulari in peccato? Ratio collatio gratiae pro salutis facta pro est ad benevola si quidem singula in peccato peri? Peccato non est Rex beneficus pro sic ei daret gladium quidem fore, ut lo more sibi inficiat. Lux prudentia est ratio desiderare id, quod evenit cognoscit non futurum? Si ergo ratio da est a Deo imprudentia ratio da est gratia, ago salutis meae de esse, ut fiat providens desiderium nostri operis boni per auxilio inefficacis.

259 Ut dilucidior sit solutio huius argumenti plura notanda sunt. Noto 1 scripturam esse ab Alexandro 8 thesis 9 propositio: gratia sufficiens statui nostro non tam utilis, quam perniciosa est, sicut proinde merito possimus petere a gratia sufficienti libera nos Domine. Hanc propositionem caelestia inseruit suis litaniis Ioanes Vennichius Jansenista, et in eam invehit Polmans 2 13 de Quidam ny

ut ibi: posset dici de gra efficiente Dei esse, q d n sit n de ... vg ... obe, ni adjuvet ala gra. Sic Plnus ignarus de cri Alexdri, qs Chalice retratat in apndice de Buida ad trag de Buida ny 2.

260 Nat gil Insenius post Luterg et Calving dari in na lapsa grg sufnte, qs dit apd Vivam indictg 69 pos monstrosa. Et apd ends in ... pos Insenii Samuel Maresius in adiobs ad Catechismus Insenianus ste fat. Sic corruit inepta et impstna Jesuitary et alorg grag efficacis in sufnte, defsag. ... hos novatores egregie ... Dechans de haesi Inseniana, Fontana in celebre ... Unigenitus ... 12, 13, et alys, et Petavius tom 1 Thgcorg dogmatg lib 10 a Cap 17, Rpldo tom ... de ente supnli, et aly.

261 Est gil Ds ...
us in ... ausig, ... aurig ... beatg in ... ad salutg, ut pos ... Aldrete ... 16 de ... S Anslmd in dialogo de Casu Diaboli Cap 18: semp gil ... Ds gras agre malus Angus ... beata ne, qs sbi abstulit, sut bonus ... qs sbi ... dedit, n atq bere gras agre, ... la ... beatung ... a Do ... S Xpromd tom ... homil de anatemate ... Cur Xpts mortuus fuerit ... gos pra vos fore ante ... mndi ... Rit: eos ... stravit vincente ... S Agstnd lib 3 de libro arbitrio Cap 5. ... Ds ... ad ... creatg ... quidit futa pecta.

262 Noto 1, q si ... admiad morlis impoa in peccado, seu morlis ... pecti, sl ga ... hoc valde ... vere oprari, adhuc ... recte agdi, ga ... dit ... Di ... ad bene agdy ... Di: qa a Do ... bene oprao,

d ad eq. adduc. D. volente, ut per eq. potestatem vincat eq. dilatat, et Dei hoc impuat resista. Ipse cens. cardlis de Lugo in pu blicis assertiob. romanis apd ciaty Aldrete D 11 Sne 3.
Duo ergo considerada sunt in la potestate, d posse phe, d n posse mo rali: nimy prova phca potestas, d carentia ultoris potestis, scil mo ralis. Lapre dit phs potestas e offiiy: d n e offiiy qa potest dit carentia ultoris potestis. Dixi: scdo admia: q. vided dicuy iy Aldrete nunqm dari in utoribz impoty morb soli n pec di, d si soly qd. La afert sty dilatat in aut, u nemo ets & polibz vis dea, lepare, & sdcoe qd xtad. Hpc stit in gada di fato, qm de fo nemo vincit l'n ni paucimi qui plurimi, d insiti casus videan, sb gbz si xtad ho lg vinced.
263
Noto 3, qd si Ds sape oferad auxiy suffeni & asem punidi pro pecta p ceda etsi venialia adhuc pt algi in la colaoe rao offiiy, alqo & his mis. 1o, qa etsi auxiy lud & ua na eet debile, d & se ferrd carentia uberoris auxiy, ed sil diysis sb raobz poena d offiiy. Amard ut offiiy, qats dat s ety bene agde: amard ut poena qats afert & se carentia uberoris auxiy. Vic regy munus pro colaty ob obseqia ptita Regi pt, sil ee poena, d amiy, qa pro munu, d offiiy e dony, è amiy e d qa pte infert carentiam recentioris muneris, d ~~[illegible]~~ ut tale oferi ut leve delicty, e poena, d sliiy. 2o: qa etsi auxiy sufni ita colaty oferad & asem punidi Ds n punit se q. dat au xiy sufni, d qa nad peale quida coltivg auxiy efacii.
264
Noto 1, in sacris libris, d PP. rpobz stegnt statz ee Di voltz qe vult oiy hoy, stig infdliy d obstatory salutz. Ipty dg nand Alexdr 8 in pobg 2, d 5, d Inocentius 10 in 5a poe Iasenij, videlt, Semipelagany e dire Xpty pro oibz oio hobz mortz ee, aut sanguine fudisse. Videsis 2 Viva in dictas p oes, qas everd Sriae Scrury, d PP. ostendund ciates Lroa

tavius lib 10 a Cap 9. d erudit. md 2 Ruiz D 19 de Vol
te D. in hid Apli 1a ad Thimoth. 2, vult oes hoes salvos
fieri, uu expo penes DD. v.
265
S Agustinus in Dialogo 3a Ma
nicheos: hic ni voltas e id, qo quisq pfecte vult. hac atq id
qd eary rery, qo ozund, ea vult. hic nq D. pfecte vult oes
hoes salvos fi adq ad uctis agnioq vire... hic D. voltas bitis
e, hac iste. S Xptomd in Epistlo ad Ephesios serm 1:
xta beneplaty, ingit, voltis hy, he e qhea qd vehemnd hoc
vult. Et post pauca: beneplaty qu hq volq dit, vehemes pet.
Et infra: hoc e vehemend concupiscit, vehemt desidrat nrq salutq.
Agstinus ad arlos ablt fsto impstor, l potius d Eccl ad obti
oes Vincentianas, obtiue 2 ait: sinceri mi credendq e dq
sitndy Dq velle ut oes hoes salvi fiant. Sqdq Aplus ue
ta sa e sollicitime prcipit (1a ad Thimoth. 2) qd inoib. E
cleis piime ustodr, ut D. pro oib. horib. supplice. Ex qbq qd mlti p=
eunt peuntiq e mrity; qd mlti salvan, salvantis e dony.
Atq
267
voltas dna oralis salvandi oes hoes n e voltas mtaphorica, e sign,
ut volund Zumel, et Alvarez, apd ciaty Ruiz The 10 nq 3, qbus
osntit Albnus citndus suo nq 100; d e voltas vlis, d pria ut d
stat ex adutis thmons: nq qtius mtaphorus, l impriis n e ad
hiodus sacris litris ni rase cogente. Nec e voltas sty qdu
idq volund, ni rlngat vq, d prio raoq volions, qb alqa e pte
minuit: sut hec papirus pt dici alba sdumqd, q retd vq
raoq albnis, qsi alqa e pte dimnuta po carectres. Et in
h. su logti sit ug Dre Angio plures apd ciaty Ruiz nq 16
d n in su, in qo ly sdumqd aufert vq raoq pti ius, uu ad
jnor: sut leo marmreus dit leo sdumqd.
267
Eadq voltas gralis D.
dit a Thgis voltas ans ut odsta a volte sqnte, qarq explaoq dc
duit ex DD ciatus Ruiz The 2 in h nq: voltas ans, qua

Ds vult oes hoes salvos fi e, voltas lia, et beneplaty Di ex se D
et eius nativa pensoe xteni, nlg ex ocajoe sumens a nro vi
tio. Hoc cstat ex SS Dsceno, et Xsostomo. At vo voltas cgens,
qa volt Ds vult punire, et punire pecta e, volio, qe orty, dra
ez sumit ex nro vitio. Cstat ex eisdem: ideo punitioes pecti ee
volts cgnts, docet S Dscenus lib 2 de fide ortodoxa Cap 29
ubi: dit la quedns voltas, et acceptao ex pso xteni: 2a vo
voltas cegens, et pssio ex nra ca xtns. Id circo dixit D Tha
in hy qstoe 16 Dne l aro l infine corpis: dit voltas
cegens, eo qd plupit aliq opery, n tqss ca volti, et gasi racog
volti. Dita voltas ane e voltas beneplati, ut docet expse
S Xsostomo ciatus: nec ideo semp implet qad afecuos salutis, et
si impleat qad colaog miory sufntiy. Non dit hic voltas
beneplati qut zrdy acce pro volte absta, et efau qe semp im
plet, et acci gralitii p va, et pria volioe, et qut cdsta a me=
phorica, et signi.

Ds sbtil Caytano, et aliy apdicaty Ruiz,
sne lt ny l docent volts ants salvadi oes hoes ety rep
bos, nq zrdre hory glog, nq jsticaog, et tty zrdre au
xia, pcepta, sacrgta, et rega oia, qbs cferi hoi pt stas ce
zdi glog, atq ado voltas ans e efax qad oia, qe zrdit. Dic
dy a ty ciato Ruiz, D Tha, DD Molna, Vazqz, Sarez
et aliys Dra Lilncy ciaty, Dy velle saluty ory hoy n sy inmi
si, l insepla. Rao e ex Dre bnm in ogsilis releoe de librte vol
tis dne Ine 2 ny to: nq Ds vult dare la mia pi lis sig insi
alogi nec velet mia ut mia, nq ex pria zntioe ordare la
in talg sig: sut ety Ds vult dare pria sufia ad ag pecati,
qa velit la dare pr acy pecti, ut a certy.

269

Voltas dna saluti eory,
qos vult in pny punire dit a D Sarez ciato voltas cdiota,
seu pro sltis afecy. Dit cdiota ex unanimi csu angorum

DD. e Violaciorum apud D. Ruiz D. 20 sne 1 ny 1: q^a afficio dio sunt voluerint D^s. sibi l ala applente. Dicitur ideo seque & primum DD. S Ambros. 1 ad Timoth 2 ait: vult mem D^s oes salvos fi: et sunt accedant ad eum. S Hierony ibidem, qui vult oes hoes salvos fieri, explat: sed ipsitum vocati D^o sentire voluerint. Et l li AA, qui videntur extimare ipsitum volum ee abstr, et prim addioe, admittunt eam utuliter ipsitum in la volte ad docet Dr Sbtil in eq. dstoe 37.

270 Dic Secundo simplem affectum. Hic affectus apud D. Ruiz ciatum D 19 sne 12, e ptum simplex, et ptum efficax, et n. prsus simplex. N ipsius sple; q^a hic affectu ped ei in D^o esse nli hoy idie ula mia sfa ad salutem: sut ei in D^o splacea prsus sple cca. patum, et glog uesbt dgnati, qui ei det remia sfa ad salutem. Est ptum sple, et ptum efax. quatenus & ptum D^s volntis tuit efficiter quaque regs ad obtdum efficm, ita ut p. Xtum n. sted, gormind sequi salus, et sit aln de n. vult D^s adhere mia efficiora. In eandem sentiam colimat DD. Stavius ciatus Cap 2 ny 11, qui sequr aucto D. Ryldo, Dr Mrin D 3 sne 4 ea volunt appellans semiefficem, et magis efficem, et zefficem: q^a ita vult ovrsog, et salutem orig hoy spaecia, ut n. sted p D^m, et p hoes n assequi salutem.

271 D^r 71

grdo D 20 de D^o 2 1 poe 3 docet volitum, qua D^s vult oes hoes salvos fieri, ei sdiotu, et efficem; qui pe opta D^s vehemter ut ait. S Xpstomus ut oes salvend, sit n. steterit p. ipsis dicunt DD. D Ruiz D 20 sne 2 eq. S. Sna Bonatura, DD. Molna, Suarez, et aliis docet D^s volum ante ee velleitem, n. qs. exple, vellem salvm hoy, tum non sod n. extre in D^o talem volum: et qs. exple, volo salutem. Velleitas hye n. o pria voltis ignavum, qs n. vult & se offare id, qd reqrit bonum p eo volitum; eq alic se head D^s velle

ītas, qᵇ ſtē apllā a ciatis DD, qᵃ ꝑ eā n̄ vult Dˢ
abſtē, ꝑ ſō odiōe ſalutē hoy.

272. Ilusmᵒ Dlncc D. 6 de Vol
te Dⁱ L 11 ny 78 docē, ꝑditā voltē gralē Dⁱ eē abſtā
ru ordaōis gralis cre valti ad ſalutē, qꝰ zmiē vult, ee
tē obui odiōē ru eiuſdē ſalutis, qꝰ miatē vult, nqdē
ſō odiōe, qꝰ ucē ſpectā ꝑ dtraoē voltis cretē, ꝑ ſō odiō
ne ꝑ dnte, ꝑ dtrali ꝑ arbtrio dnē voltis. Hanc dotram
ſadre nitit ꝑ prijs ſty ꝑ dtraoi, dᵃ qē ꝑ d hic reſduta
ſtā DD aſcientes h voltē gralē Dⁱ odiōe ucē dtrabli
a volte creta, vdelt, ſi voluerint ꝑ ſt, aūd eglnti, vidnda
apᵈ ciatē Auiz. D. 60 ſne 1.

273. Nec obē S Agſnᵈ lib 2 ꝑ a
Mianē Cap 8 ꝑ in Echyridion Cap 95 ꝑ 97 dicens:
qd, mlti ſalui n̄ fiunt, n̄ qᵃ ꝑ ſi nolint, ꝑ qᵃ Dˢ n̄ vult.
qd abſtē ula dtroa mefᵃ in parvulis. Unde infert La
lnuiz, ſīy ē qd ſupota ca volte ante ucē mē penes libr
ē creta pſiſare, aud n̄ pſiſare odioē voltis antis. Ab ē
L Auiz D 60 Sne 5 ny 6 meſē eē odioē h ſi volue
rint et ꝑ ſt, ſſtare ai adulto, d raois spōtes, cia qor ver
ſd hio la voltas ans. Ldo atē dit S Agſtus epſtla 107,
alqdo ucpntiby, ſſtinantib ꝑ parntiby, miniſtrisq volentiby,
ꝑ paratis (sclt ad dadē infanti baptismum) Dᵒ nolente
n̄ dai: ūē regnte antoꝑ de ſpird, iſdy ē, Dᵒ nolente
volte n̄ ante, ꝑ ſgnte ad uelpas, aud defecē oraois parn
tē, ud docē onior, ꝑ benignor Ab ſa apᵈ, dūē L Viva in
2o ꝑ 59 dgnatas ab Alexdro 8, ꝑ pte 3 Curſus Faii
D 1 L 6. Vel dic cē L Dechani lib 3 D 7 Cap 16
ly Dᵒ nolente ſsiare Dᵒ n̄ volente, ſi volte ſelt eſā
cē, ꝑ abſtē.

Dicend quod haec sit benignior, quod si parentes orarent pro parvulis, et vulgas aliquas incurrerent, hi non decederent sine baptismo; sed cum Deus per ipsius orationes alligavit salutem aliorum ratione utentium, ita ut oratio non sufficit ipsa ad salutem nisi sit iusti et cum eis ... ut docet Dr. Eximius tom 2 de Relig. lib 1 Cap 28 cum Patre Angio, S. Aug.no, et Hieronymo; ita alligavit salutem parvulorum orationibus parentum, ut docet S. Aug. lib 2 de vocatione gentium Cap 23 dicens: non irreligiose arbitror credi, neque comprehendi ... quod tu paucorum dierum homines ad legem pertineant gratiae Christi ... unius ... impensa nationibus, quam utique si bene uterent parentes, etiam ... iuvarent.

275 Et confirmavit S. Prosper in carmine de Ingratitudine,

Nec mirum tuo possis aptare Parentum
Cum videas multos, iustis genitoribus ortos,
Nullo salvari studio potuisse suorum,

sic videtur velle, quod infans non decedat sine baptismo ob aliquas parentis defectus, aut culpa parentum; hi vero nati quod non dat baptismus ob culpas proprias, et defectum orationum parentum, vel saltem ob alias aliorum, aut majorum culpas. Longiculus fui in explanatione huius suppositi ad ... opere ... dixi ... tantisper ... onere ... theologorum.

Sectio. 2.

Quomodo resideant aliqui de fati potestate?

276 Advertentes

... auxilio ... in aeterno ... tio ... antis, et fere, ... nos admentes dictum ... ut ... Almeira, et Aldrete, et quo multum ... ut ... illegibilis ... Dubia 25 de Dubia § 2. Fateor ... ut maxima, credo tamen eandem facile regeri in adultos; quia ...

Qstio hec n̄ procedit de bestu pri in affectu Dni donantis, et de lo, qd in re bstiis, et modum v. illud accipientis; rogo: an colao auxilij (n̄ procedente, nec digente scia mia desfauij) in qbus consingdus ejus pecto et abiisu cretu volti incurruins tisi, v acipiti bonij, et melius, qs eius contra, lr. ci lij odend spgela, qs a nobis exigere nitunt. Si lij, quare pceda scio mig auferend rarij obug doni, et bstiis qs inre het?

2. 7 Ruij ja auxiij desfax sij obignorg dantis, aud nisi gford bstij, in re tij et noiyty, dogend Ds terd ad ve ed bstius, velene itad auxiij, Si plur noujti e alatiij hri. et qd dicdij, si Ds diretu, ad digit, scia slbon glor qa se psilit lnoi majus ei periclij dgnaois, qs sdij salutij suspiat decrij coltiug auxij desfaus? Bsetu tebit n̄ esse auxclij, sb qo a periclij dgnaoi, aud dgnao erit morlis certa sdij dicta nij 262: qsadmij obesfrius, qi facit certiorg pani eng de nlite sui matrimoij, dij prvidet eg notig nocitie rg, est et vitio pnenenti, ei n̄ e bestius. Dij Sa Thar sit dicta nij 227. Inshistarij argta facili regend in naij tegra iraoa n̄ audend astre grij, lignij n̄ here raog bstij, qs nant in na lapsa: utrobij tij nada erad, sigd gbant sua argto.

278 Iret l° dfati pdij ad Aldrete D ll de Ddstaone, sne 7 et 8. aitq in eo, lo ingo glar Ds prmi liberads fredij auxij desfax n̄ sigi pove, sig mig de dlie, et dis cindi astia mia desfcig, sut pfendre astia mia esfcig, sio da= red. Li Aldrete adhoc D Viva in Sg dgnatij ab Alendo 8 nij 16, qi sti stult dotrg. Scia mia de aeb libris Ds vtalis idonead eij, scia mia de aeb libris crg: unde infert Aldrete ptestg dng prmg ad donadij auxij desfax n̄ posse

cstitui per scientiam mediam zefectio. Vnde ad Ad^m ij^m negatur scientia media zefectionis cstituit liberi dnig libertatem, quando cstitui reflexa a media reflexa, quo extat dna libertas (cstituta per sciam mediam directis) extat auxilium, acquirendo, scia cstituens dnig libertatem ad donandum auxilium cum complexum scientiae mediae acsentis, quod in extat scia media directa zefectionis, extat colatio auxilii, et insuper propositionis talis scientiae; hoc autem supponit abstracte connexionem cum colatione auxilii zefacientis, circa directiva libertatis.

§ 79. Haec doctrina nititur probis rationibus, propriis, quae non sit adeo explorata. Prima, scia media efficax, per se scientia ratione non potest cstituere dnig libertatem, ut probavit Aldrete quaestio: unde coruit specialis beneficentia Dei in colatione auxilii efficacis. Ratio, quia ut Deus sit specialis benefactor in colatione auxilii efficacis, oportet efficacia bene ex in signo apto ad alliciendum, imo extat non bene alliciens inveniri, et ex ...

§ 80 ... Dicitur. Respondeo quod doctrina sufficit ad explicandum benevolentiam affectivam Dei, non tamen sufficit ad explicandum, quia ratione auxilii cogruum in donum, et modum accipientis.

Ret

Vt ... Adnuera totam difficultatem oriri ex quod scia media, ex qua innata scientia non mediata Dei liberi potest impedire scientiam mediam zefectionis ... non aptum ad retrahendum a decreto coltivo auxilii efficacis, et sic erit benevolus huiusmodi decretum, quod atque Deus potest impedire scientiam mediam zefectionis, ne conmittat potest retrahere se explicat. Deinde Deus potens se liberi retrahere per scientiam mediam inefficacem a colatione auxilii non se ita retrahere per decretum huius tenoris, nolo retrahere ab zefectionem huius auxilii, quominus hic cstituere, quo de in an alius decernas similiter denaturus, licet non. Cum hoc decreto stat libertas communia donandi et non donandi auxilium, non quae cstituta per scientiam mediam ut possit ... communicari retrahere: quia scia media non est potens communicare retrahere, quod ad communia necessitas non se retrahendi; hic autem necessitas est cstituta

p eiusmi decrj, d zelysa in librte donadi auxiy.

281 Atic oprosus dsuidimus mltis reict a PP. Ruarez D 4 de Eftase, Herera Sne 1 Sne 1, d Aranda ibit lib. 3 de incarnaoe D 2 Sne 7. qa e: Ds xta D Rodnecra libre drnit pri ad colaony auxiy inesfis n se rtrahre ab zefsia auxiy: go pt omire lud decry, drlngere sdg miq zefsus in oo apto ad retrahdy. Nunc sic: l Ds gfron auxiy sb omia librte se rtrahdi libre e zefsia forat offiins, bn e. Si ly: erao Ds pt suspre decry benevoly, d coltivy auxiy sine omi ata ipra se rtrahndi. Si ly: go Ds n ee deficus, qd e absrdy; Ds m tunc sferred ery. ptestz bene opranti, afsqdi q beatury, d q h ptesta bd cra gras agre xta S Anslmy ciaty ny 261.

282 Si dicas, Dy n pose alit xfre auxia pri sufsia, ni xquio lo decro adfativo n se rtrahdi ab zefsia; qa e: Ds sine decro lo aud e nfatus adn sfrndy auxiy, aid e liber, Si ly: go n xtnte eiusmi decro Ds pt dare lud auxiy, qd nas. Si ly: go id fit liber ad sfrndy auxiy indiged decro, go nolit se retrahre: sd Ds e nfatus id e liber in sfrendo auxio pri sufsnti, supeta scia mia zefsig: go h scia supota, Ds e nfatus ad hendy tale decry, ac inde h n erit libry, cy impled nfsitas ans ad dtraty decry libry. Missa facio ala arota, d alos mos resondi dsati poty, un Sne segnti satisfacig dui Sne, q qa stant PP. Ruarez, Her, Marin, Arnda, d Suarez D 2 de Zuida Sne 1, oes q qi tuend pceda scig miq da zefsia, qbuis ylo alit dsatis susg xplend.

Sectio. 3.

Qui Sne resolvit dsicultas.

283 Dico 1: Ds est

beneficium in collatione auxilii inefficacis, quia licet hic conferatur

prescientia eius abusus non est causa peccati, sed scientia sufficientiae ad vitandum

peccatum, quae bona est ergo in omni circumstantia. Probatur: Deus conferens pro

auxilium cum praescientia mali usus et peccati, licet conferat pro affectu suae

voluntatis, et se oriens pro quo nil mali aut nocivi in se causat:

ergo Deus conferens auxilium, dato praesciat eius abusum, est beneficium in

collatione auxilii. Antecedens probatur: Deus praescientiam abusus auxilii praescire con-

fert, quod causat entitatem auxilii, et sufficientiam ad obtinendam vitam aeternam, et

ad bene agendum, prout oportet; quod haec sufficientia est oriens pro ingenio,

nil mali, aut nocivi causat ut patet: ergo. Maior probatur: si aliquid ma-

li aut nocivi causaret Deus in pro maximi abusus auxilii et peccati;

at hoc non causat Deus praescientiam eiusmodi abusus: ergo.

284 Minor probatur et ergo quod Deus

non tenetur evitare peccatum, nec cum laesa scientia sit aliquid physice aut mo-

raliter se ordinans ad peccatum. Inferes Deus cum laesa scientia conscientiae

ferens auxilium sufficiens, quod fadet recta operatione. Ita doctrina sufficientia

sunt et P. Rodriguez bene notavit P. Herrera tractatus de

disp. 3, et Suarez cap. 6 nu. 64] salvari sufficientia in eo, quod

Deus notificet hominibus, se bene gerere, si auxilio consentiant, actu

vero, si bene operentur, ut Deo magnopere gratum; haec autem doctrina

sufficientia est aliud, quod tale, et volitio sive tandem faciat hoc opus. Hoc

sufficientia et aliud, quod tale, et volitio sive tandem faciat hoc opus. Hoc

totum recte dicitur cum scientia de non futuro consensu: quia nullo modo est

compatibilis cum tali scientia hic actus faciat hoc: sed cum laesa scientia

non est compatibilis negatio boni operis: nec est compatibilis manifestatio

voluntatis relucentis in actu salutari, nec conplacentia doctrina de eodem

actu, sive dictat.

285 Conferetur: vel Deus non potest permittere peccatum, vel si permittat,

non causat malum peccati; sed Deus conferens auxilium cum scientia mali usus,

praeter permittere se habet in malum peccati: ergo Deus conferens auxilium cum

laesa scientia non causat malum peccati. Atque omne quod est praeter peccatum, bonum

est ergo, quia est sufficientia ad opus bonum, quod alicui, generatio in ho-

ny auxiliantis: ergo Deus offerens auxilium efficax dat bonum, et quidem notabile, et nil mali causat; at dare bonum aliquod, et nil mali causare est benefacere: ergo offerre auxilium efficax est benefacere.

886 Hinc patet disparitas ad exemplum positum numero 258 offerentis alteri gladium, quo abusurum. 1º quia gladius est se non conferat in bonum eius usum, sicut est se confert auxilium. 2º quia dans alteri gladium tenetur impedire alterius damnum, et si licet non impediat, constituitur causa damni: Deus vero qui est summus dominus non tenetur ad impediendum peccatum, ac proinde, si licet permittat, dat bonum et non causat malum peccati. Et nota etiam in hunc, non esse reum, et causam peccati eum, qui alteri praebet proximum peccandi materiam est se indifferentem, qualis est gladius, etsi sciat alterum abusurum, si non intendat eius abusum, et alio spectet, ut docent cum aliis Pater Thomas Sanchez libro 1º Decalogi capite 7 numero 8 cum ratione: quia non est causa moralis alius, qui nec suadet, nec consulit, nec intendit, etsi se habeat, quod alteri praebet proximum peccandi materiam est se indifferentem, in qua non stat peccatum, et in eius abusu, ad quem non cooperatur virtute et moraliter. Videantur citatum Sanchez, et ab eo laudatum Pater Valentia ... Disputatione 5 ... punto 1.

287 Dico 2: ut gratia ... de ... auxilio bene ... seria et syncera Dei voluntas ... bonum usum auxilii ... efficacis. ... affectus ... effectum, ut ... ita affectus ... in ... effectus, et ut ... affectus ... ad ... ea, quae ad ... spectant, in ordine ad ... affectus, et ad non impediendum ... eiusdem, est affectus syncerus et serius in ... effectum; at ut gratia a quo ... de ... auxilio ... bene ... affectus ... bonum usum auxilii, ut ... Deus ita affectus ... in bonum usum et ut eiusdem affectus ... ad ... ea, quae ad ... spectant in ordine ad bonum usum auxilii, et ad non impediendum boni usus: ergo ... gratia bene ... seria, et syncera Dei

voltas eca. bonj usus auxij, qd quidem efcax. Utraq sententia
anda e.

Mas qd e volte, qa Ds serio, et syncere vult salute eius reproborj; hic m voltas ido seria e, et syncera de
lorj salute, qats vltius Ds ita afecue serit in salutare
reprobory, ut nstia pore mia, qz ad usu spectant in orne ad eo
rj salte, e hus stq n impedire. Insp, seriatas, et synceri
tas afecus iitivi efecus, qi ucë elicivë, et otravie pendet
ab arbitrio alno et cedit illud qdtrani, aut fdtrani, n bed
nstare ad mia efacia, nec pt otrare huismi efecu. Dq
afecus, qi n nstiat ad ponda mia sufia, et ad n impedieg
stq efus n e seria, et syncera intio. et ad sumj qda
oplacea sples aut veleitas pria ignavi qa tali efecu: qo
intio seria, et syncera erit afecus le, qi iduxerit eq
nstiq pondi mia sufia, et n impedidi stq efecu.
189 Badm.

nor lius steloi. In his pritas scilg mij de gefica auxij,
si dee, n impdit og afecuj la postore qa bonj usus auxij,
ey m pcedens la sua n impdiat politq vj sufiq adbo
ry usuj, nec hus politq, nec impdiat, qd dicta sufia pos
tori dernad, n impdit eg afecy postore eo bonj usuj qo
ly sb tali auxio a postori decro. Ruis, n e rao, qa
bed qd la afecus postor la sua n nstitet Dy ad ponda
mia sufia ad stq boni usus auxij, et ad hus usus
stq n impdieg.

E Do Hec rao ubericus stabit e schoe argtory,
a qbq solutis notda e 3x dfra afecus. lus e pri
i efcax, lius efcax, 3us mius, et utq. lus e, ex qo
algats ilnad voltas in stq obti, at nly miy, nec efcax
nec sufiens sit ad iquos obti, qpit qz ex notione efcau
finis. lius e, ex qo obty ado ardens isidrat, aut amat, et

& vi talis affectus moralr exclusa nolitio efficax obti, et exclu=
sus defectus nimy mioris efficacie, qui cadunt sub potestate amantis.
Zus minus per utrumque potest [illegible] aliquid ab utroque. Non est sponibilis
ny defectus mioris sufficientie, adeoque vnit ny affectum efficacem diffe=
ferit a pre [illegible]. Non est insponibilis ny defectus [illegible] et
potestate [illegible], adeoque vnit ny pre [illegible], et differt ab efficaci [illegible]
[illegible] ab h differt [illegible] utraque ad [illegible] efficacia.

291 Dicendum [illegible]
voltas seria, et sincera [illegible]. [illegible] bonus est sincera generao boni ope
ris non pre inefficax, quia deficit insponibilis ny defectus mioris suf
ficientie [illegible] vi [illegible] affectus [illegible] impollis denao potestatis libris, et
[illegible] ad bonum opus. Non efficax, quia sponibilis est ny tali affectu
nolitio efficax obti, et defectus mioris efficacie. Est ergo la voltas genera
lis affectus minus per pre [illegible], et efficacie, seu [illegible] [illegible] et [illegible] effi
cax; ut loquitur Dr Ruiz citatus ny 270. Atque sit non ee retgila
ong h: voltas ita tendit in [illegible] rei, ut [illegible] est & vi affec
tus sponibilis sit ny carentia obti: eo in [illegible] aliquo ardore et
aliqua energia non tendit, nec [illegible] serio procurat: quia sit ei affec
tus minus qualis est voltas generalis, salvandi omnes homines, qua Dr ve=
hemr desiderat nostram salutem, ut ait S Xptomr citatus ny 265.
Et S Thomas Joannis 19 leone 5 dixit de Xpto Dno in cruce
sitiente: [illegible] h, quod dixit, Sitio, ostendit mortem suam esse ug non
phantasticam. Ito ostendit eius ardens desiderium de salute generis hu=
ni. 1a Thimot 2 vult omnes homines salvos fieri.

Sectio: 9

Diluuntur obtiones contra [illegible].

292 Obtio [illegible] in hac
[illegible]: carentia auxilii efficacis, et libertas [illegible], [illegible] raone huius
circumstantie melior, et optabilior est lo auxio, et liberte. Raone est 1o:

nam qui præfert auxilio illam caritatis, prudenter agit; secus, qui è contra præfert auxilium caritatis. Ita D. Thomas, & Christi Domini Matth. 26 de Juda traditore, bonum erat ei, si natus non fuisset homo, sic arguit: id, cum caritatia optabilior est, at gradendum (?) efficacis donatario non est magis benefaciendi: at donatario auxilium inefficax optabilior, at gradendum efficaci cum auxilio caritatis eius: ergo.

393 — 3º: Innocentius XI damnat in 62 prop. proxima occasio peccandi non est fugienda quando causa aliqua utilis, aut honesta non fugiendi occurrit. Et in 63: Licitum est quærere directe occasionem proximam peccandi pro bono spirituali, vel temporali nostro, vel proximi. Sed auxilium inefficax est proxima, imo infallibilis, occasio peccandi: ergo illicitum est illud directe quærere, & illud non fugere: ergo licitum est Deum rogare, ne nobis det tale auxilium, & illicitum rogare ut illud det; at id, cum caritatis licite rogaremus a Deo & quæ illicite peteremus a Deo negat esse magis beneficium: ergo. Ultima minor supposita probatur: quod est magis orationis execratorius negat esse magis gratum, & quæ, & tristis, si conferatur: at quod negat esse magis gratum, si conferatur, negat esse magis beneficium: ergo.

392 — Hæc objectio potius impediret auxilium inefficax esse beneficium Dei, quam probans ago (?) sententiam nostram de gratia ut pote (?) & se, & consensum suum sedentibus, sicut latius probavimus a num. 259. Præterea sententia consensum (?) stricte obicit P. Viva in dicta prop. contra tam propositionem & cum sua ratione, de quam multum dubitat P. Herrera, Dominicus Marcus (?): id, cum caritatia ob circumstantias suas impertatis donatario male utenti & non donanti, optabilior est, Dei non est magis benefaciendi, non: id, cum caritatia ob circumstantias independentes a malo usu donatarii, & impertatis donanti, est optabilior, Dei, sic magis, & confirmo in 1º sub, & nata in 2º, non quod: & eadem distinctione potest explicari præ ... potest.

395 — Malus peccatis suis omnia mala et honori odio habendus, adeo ut potius ostendit

ē quidq mihi accidit pecti alogn in falis statu, ossi hudm
y suy aferat algss carntig rei ꝁ se bony, glis ē entas au
xiy suffntii. Dy in orace Dnica sic oramus, et ne nos
ducas in ttaoe, petimus xta Frtulany, SS Greoriy, Nyze
ny, d dny Insy Tecentiy intsty, ne tentemr, d ne a ttaone
vincamur: gta lt ttari n sit maly imo pi ē utile, st grass
to ē, gd ꝫ periculosy ē, a nobis gad fi poset cavendy ē ado
petimus, gd Ds impediat ttaone, d oraspe pecti, d in ea im=
pediat lapsy dado solt auxiy effax ad vitoriq.
896
Dr Caim tom 6
de Relgoe lib 3 Cap 9 ny 32, d sognti magos zelnd in sg
Drius Angcus dicentes lis ubis n peti, ut n ttemr, d ut a tta
one n vincamr: gta n ttari tā impole, l gt lege ornaria
Ds: sgds ttao ꝫtna, d huna n aferi, ni aufrat fomes, et
nunqss ttari a Dæmone ed miraculosy: n go hoc petimus, d
petimus ne in noxia ttaoe incidamus, sive in eg, gss lgebat
noxia futa in Ds esia, ai pinde petimus, ne nobis dit au
xiy pvisy in ꝫoruy, d ꝫgruy.
897
Vba la xpti Dni bony erat ei,
Lc dsilia sit: si m̄ Judas n ed natus, nec Judas ed: un
de go bitas ossoy colati Judo n xtnti? Oary ut bene ingit
Dr Mldonatus ibdy, n sit hujmi Strury lomoes ad Schola
rary feuttiende utilitg: sit m̄ pubalis, d ptg de vulgo, in
gbis gddg plerygs hyprboluy ē Sed... Xptus go ita de Ju
da logr, gss admy credile erat, psy de se suplicijs pots
ē logtry. Erat atg credile, ey dictry ē, utinā nunqss na
tus essy, melius mi fuisset n nasci, gss ta pati... adde gd
Xptus n dit melius futy fuisse, ut Judas n nasceret d me=
lius futy lt ē, id ē, eius opioe, ad Judio. Hic vir Sapisi
mus, go Magro, S Francus Salesius didicit sacrg lingug,

ad divinam Scripturam, de cujus Commentarijs in Cantica
nunquam recedere e memoria SS. Episcopi, ut refert in ejus vi-
ta, quia libello aureo Praxis divini Amoris.
298 Audit autori-
tas S. Augustini dialogo contra Manichaeos dicentis: non dixit Deus
utile fuerat, si natus non fuisset homo ille, sed utile fuerat homini illi.
Bonum quidem est, quantum ad nos, quantum ad suos attinet, ut bonus benefi-
ciat, ac bona largiatur. At qui accipit, nunquam consequitur, turpe ac
reprobum, sibi non alijs efficit, quod accipit. Haud contra neque erat,
ut ob ignaviam nostram, lex divina, sive beneficia non impertiret. Neque
par erat, ut vitijs nostris victoria obtenta, aut inertia sui beneficij
redderet. Pondera singula, apprehendisque nostram sequelam, et doctrinam.
299 Magis
beneficentiae, et eo id quo defectus est aptatior, sterilis sunt
donatario ob circumstantiam, quas esse suo privavi vitio adderemus
beneficentiae, si legitime accipiat: quippe hic major aptitudo, et sterilitas
ratione mali usus adjuncti non venit ex donante, sed ex donatario. Ergo
denique auxilium, et potestas bene agendi est aptatior ejus carentia, ac per
inde est majus beneficium. Quod autem homo abusurus sit auxilio, sibi tribuatur
non Deo; sibi, et non Deo tribuat malum usum; Deo tribuat sufficientiam, et allicien-
tiam ad bonum usum, quae ucunque conferri a Deo animo sincero, et benevo-
lo, ut per bonum usum, et bona operatione: unde sufficientia largior
est majus beneficium, et si majus beneficium sit auxilium efficax. Ante inmerito
peteremus a gratia sufficienti liberari, cum sit beandum petere mi-
sericordiae liberari a defectu sive cooperationis cum gratia.
300 Ad 2am rationem
consequentiae 1o syllogo, Dulmg mirum scripta: id eius carentiae ob circumstan-
tiam libera, et imputabilis non donanti, sed nobis orantibus licite roga-
mus a Deo etc., neque est majus beneficium, non: eius carentiae ob circumstan-
tiam nobis visa, et libera imputabilis donanti, etc., Deo mirum, et

no 9gß; auxiliu vi carnti9 9tim obcirumsta nob, sis im
putabs, d n obcirumsta nob, nis, d imputabs donanti. A
miris parg A, nig tistis x se, aut & circumsta nob, n libra
n ee ma gratunis, d gerel, de clargiente: adus ma ts=
tis, dy taxad ob nrg abusis i x se ma gratunis, gßuis s
acens rddad ma gereb; ad de nob, metosis geram, qi ob
malis nrg usis rddim mg lg x e bong sue inutile, et
vasos gedi.

3 o 1 Insbis l: 50 jg vy e grg inefig stui nro n
tg utolg, gß pnciosg ee id hni 9sim petre, id ab la D
nos libred sltg atta circumsta mali nri gesus. Dsiad x
S Agsno de Gra Xgti Cap 8 diente: usq ado aliud e
lex, aliud e gra, id lex n sg nil gs, vy ets obs, m adju
vet gra. Hoc e melius e sine peuto carere lege, gß hus he
re notig 9stuvg 9testatis obsadi leog in circumstg; ingi
bg ob defeug grag 9ngd ug tsgresione: go silii auxiliu sla
stns n erit bosuig, gª eodsiciente n erit, d eo dato erit
guty.

30 2 No 9gß: ng gra suisns x solo suptu 9pledas lis
ad saltaris opradg, n atg e ingens D besuig. Ad atg
gra suisns i pre suisns d n i efax, puit x vitio do
natarij, d auspntii. Sic here oculos e ipen D besuiy
in orne nali: si atg gis claudendo palpebras n videat,
hic n det carnti9 visois adscribre autori ng, d sbi qi
n vult uti oculis, sive susia advidndy: d ut het Hugo
de S Victore in Epistla ad Rom 9 qi xtit in sovea,
oras det manu offrenti id xtrahad, gßuis nolit ob X
sidig agendre manu, d xtrahi. D atg (ut ingit D
Arguui in omntario Joanis Cap 6 lone S 2 3) oibg

ad tractandum manum porrigit. Et in hujus sacri obstruct 1o L. 4 ad L. 4: ho a Deo presente se absentat: sicut absenti lumine, qui claudit oculos.

303 Lo [illegible] n logr de gra maere sufficiente, efficiente, que summopere ad sanctam [illegible] in natura lapsa, [illegible] ad vitandam invidiam admundum gra politicae [illegible] sufficiente, et gram suo [illegible] sufficiente, solicite adtendendo parabolas alumnorum suo [illegible], ut refert Dr Fontana tom 1 pag 318. [illegible] sufficiente censent [illegible] inutilis [illegible] adeo decerandum [illegible] Deo [illegible] nos. Ad [illegible] S Augustinus loquitur de lege aeterna, [illegible] ho ad [illegible] implendum, ac [illegible] de dixit [illegible] Cap 3: nemo [illegible] legem implere [illegible] Et hinc recte infert, [illegible] adeo aliud e lex, aliud e gra, &c.

304 N[illegible] e bona [illegible]: colas alicuis bona [illegible] a Deo e majus beneficium, quam eius carentia: [illegible] hac [illegible] optari, et peti a [illegible]. [illegible] permissio [illegible] pecti i beneficium Dei, [illegible] optari, et petere talis e melior sui carentia, [illegible] optari, et petere a [illegible] alijs tend [illegible] optare, et petere vitandum [illegible] ti [illegible] peccata, ut bene Dr [illegible] gerdo [illegible] 13 de Deo L 3 pone [illegible] 10, [illegible] honesto fine [illegible] considerare, et petere [illegible] peccati alieni, ut [illegible] alijs Dr [illegible], [illegible] tractatus [illegible] 286.

305 [illegible] n [illegible] majus Dei beneficium optandum, aut postulandum a [illegible], [illegible] petere unionem hypostaticam, [illegible] extasses, revelationes, et alia id [illegible]

mis santitè veri ad sanct. sese, ne superbiat: unde etsi bo-
na spiritualia absolute sunt a Deo petenda, quando in eorum petiti-
one adiiciatur conditio a Deo, si nobis expedit; duo abun-
deq. et tecla aliorum bonorum spiritualium, velut primg contemplatione,
socii, revelacionis etc., etsi beneficia Dei sint, non bene absolute
petere a Deo ut bene Pater Suarez lib. 1 de oratione Cap. bo-
ny 5, sed cum magna cautela et humilitate, quia non omne, quod est
bonum est et melius, expedit unicuique.

306 Instabis 2: possibile boni u-
sus auxilii, cui auxilium efficax est oratio, auget lucem in ratione be-
neficii: ergo possibile mali usus cui auxilium efficax erit oratio mi-
nuit lucem in ratione beneficii: ergo si malus usus possibilis omne
superet omnis auxilii ut lux superat peccatum, extinguet eundem omni-
no adeo adeo rationem beneficii. Confirmatur: Deus in poenam peccati saepe nat
auxilium efficax, et offert inefficax: sed quod offert in poenam, non offert
ut malum accipienti et agenti non est liberum bonum, nec beneficium: ergo
auxilium efficax non est accipienti bonum, nec beneficium. Resp. ante
dist.: possibile mali usus, etc., minuit lucem in ratione beneficii
simpliciter auxilii, nego: secundum quid, concedo, quod potest esse majus, subdist.: mi-
nuit per oratione libera Dei, nego: per oratione libera creaturae, concedo et
conseq.

307 Cum Deus offert auxilium efficax, dat utilitatem auxilii,
et vim boni usus; cum autem dat auxilium inefficax, dat utilitatem
eorum et non dat vim, quod offert, quia illa respuit creatura, Deus non sit
tamen praedestinans motum, sed nadum auxilium inefficax, sed sufficiens in
quo minus bonum et ad... peccatum, a quo retrahit en-
tis auxilii, et allicit ad bonum usum. Ad confirmationem concessa majori,
distinguitur: sed quod offert in poenam, pro... carentiam majoris bo-
ni, offert ut malum accipienti, nego: pro... inflictivum mali, concedo.

minus; et non ita confert auxilium sufficiens, ut istud vincat 263.
Est quidem la Dei voluntas benevola quoad respicit collationem auxilii,
et puniva quoad respicit carentiam maioris boni. Sic in punitione
reproborum ultra condignum, divina voluntas quae infligens malum est
puniva, et misericors quia relaxans de poena debita, ut
bene ex Divo Thoma explicat Doctor Martinez disp. 61 de Volunta-
te Dei sectione 3, et sequentibus. Martinez confirmat quae ista Doctrina Suarez li-
bro 8 de Angelis cap. 9, et Doctor Aldrete disp. 11 de Distinctione
Sectione 1. Deus non eligit auxilium inefficax in poenam, sed propter maius su-
plicium.

Sectio 5.

Regium obiectionum contra hanc doctrinam.

308 Obiectio 1: maximum
Dei beneficium est rapere istum, quoniam quidat peccatum, sed dicitur in
vad; ideo quod commendat Divina Scriptura Sapientiae 4, raptus est ne malitia
mutaret intellectum eius: ergo non est ex defectu beneficii producere licet vitam, et confer-
re sufficientia concedendo cum mutatione et damnatione futuris: ergo satis maius Dei
beneficium est impedire peccatum, quam praestare auxilium, quod confert auxilium
cum quo vincat peccatum. Vim urget rendit. Ex Doctor Martinez disp. 60 contra
mate, non ultimo consequens. Impeditio peccati, quae sit coniuncta cum conse-
cutione finali, ut talis est maius Dei beneficium, quam vita producti
bonis cum gratia et libertate ad non peccandum: quia supposita gratia, nunc in-
peditio peccati et orationes peccati, et affert infallibiliter beatitudinem: et
de hac impeditione loquitur saepe textus. Verum si haberet im-
peditio pura peccati per gratiam, et libertas carentiam, quod non affert fi-
nalis perseverantiam.

309 Replicabis: ergo Deus non est beneficus in collatione auxilii
efficacis, sed licet confert in ultimo instanti vitae, hoc ipso quod tunc urget
grave praeceptum. Ratio quia est; quia impeditio peccati per carentiam vitae,

aud libertis, et gratiae et tum conjuncta cum perseverantia finali, ac proinde est majus beneficium, quam vita, libertas, et gratia. Non congruum, admissa praedeterminatione Dei per ordinem impeditio peccati per carentiam vitae aut libertatis, et gratiae, et subsequentia sanctitate et conjuncta cum perseverantia finali, ordo impeditio peccati redditur se, non cum conditione subilata. Maximum Dei beneficium est quod sit et ars praedestinationis et a Deo conferatur per ablationem vitae aut libertatis, et gratiae: et hoc beneficium majus est ante sanctitatem et subsequente collatione auxilii efficacis. Sed atque quod ordinem ista carentia ordinatio ad bene agendum finaliter haec libertas, et sufficientia melior est cum carentia et libertas male operata sit.

310 Obiectio 3: Deus qui illa inefficacia auxilii A, et instituens vel non dare auxilium, et sic impedire peccatum, vel dando auxilium permittere peccatum: ergo dando auxilium non est beneficus. Ergo quia instituens ad impediendum peccatum, nondo auxilium, vel ad permittendum peccatum dando auxilium, est instituens vel ad conferendum bonum impeditionis peccati, vel ad conferendum bonum auxilii: et hoc posito non est beneficus in collatione auxilii: ergo. Minor quia non est beneficus, qui instituens ad conferendum alterum bonum, vel conferet minus, quam potest: et collatio auxilii est minus bonum, quam a Deo sub conditione potest conferri: ergo. Ratio minoris est quod carentia peccati est longe majus malum, quam carentia auxilii: ergo carentia auxilii est longe minus bonum, quam impeditio peccati.

311 PP. Suarez, et Martinon respondent negando antecedens quod Deus sub conditione mutua inefficacia, vel potest impedire peccatum, negando libertatem, vel potest dare auxilium supernaturale conjungendum cum peccato vel libertatem gratiae naturalem conjungendam cum peccato, et hoc est minus, quam potest dare, et consequenter conferendo auxilium supernaturale, non dat minus, quam potest, et benefacit. Contra in ipsa libertate naturali potest instaurari obiectio; libertas naturalis ad bene naturaliter operandum est gratia et beneficium Dei, contra omnes sectas creaturis, et in genere quidam frequenter est efficacius elevationis

ad sing. suff. d in statu (ut docent gravissimi Thgi) i esse
gtiaoi, d obtta p Xpty.

312 Reg. pit gso ante de rsite liberi gducta a Cra raoe sup mig de gravo usu, ndo dgs, adne paog gsa mare no mirg: ga lt putz i majus maly, gs bony e auxy; d libertas ad bene opradz; impedio tz pec ti p prg carntig lius auxy, d libertis n i majus bony, gs auxy; d libertas, in ga stat plena sufficia ad gducdg p opus bony carntig peiti: Dto alit vet Dr Ulonda lib 9 Scholy ny 193, vdelt, Dz ita rsatz beffacere scol laeg auxy: ga p A3 pit in manu donatary impedios peiti: donatrius atz gduens in donante rsatz lz, vitio sibi vertd, n donatori, aut dono; p gd pt gduere carntig maximi mali.

313 Obtio 1: pt D esferad, id pt (ut forsan de facto rfert) auxy inefax, gd indelit gelinet volty ad bony, d ad maly ogty & messarne delectabilitas, mags g, d vovaeiis gelnet ad az maly, gs ad bony, Ds tunc n erit beffius incol laoe talis auxy: oo Ds sine limitaoe n e beffimus incolaoe auxy gefaus. Dga gd: lud auxy, d cogtao dti nand a Do ad az bony, d dand suffig ad lz, d auspravis sz gmit a D, dtz n i beffiiz: go rao, suffis dti naois ad bony, d mere gfionis mali n gadi in auxilo gefaus raoz beffiiz. Gra in auxio valde tenui, dato, in circumsttiis stante gelnaois in maly id au pend i morlit rsatus ad maly dti, phe liber ad bony. Atgi h auxy n i beffiiy, dti in eo regnad rao, obgs xta nos beffiiy est auxy gefax: go.

311 Memini hus dfatis ny 862, gs plura misttet spectantia ad trag. de Acty humii. Obtio gbad, id

bene DD. Suarez, et Izquierdo trac. 11 de Deo Uno D. 20
ny 55 Dy posse n. cu beneficy in collace auxy efficaci: q.a
auxy sb eisdem gtis pt cu efficax gservis i cogtao delit. iz=
clinans volte ad ag bony, et ad gravy, ppta vivid.iis delec
tabilite obti a qo liberè fugiat voltas. Ad ipss. Deum
posse cu cg. se pcti, qi m pt cu ca se inclinaois ad
turpe pt ca se ca pcti, et honesti extimoe impole
Dy posse cu cg se cogtaois maly, ut pos. suadent D. A=
xandarin, bas. D 5, et D.r Ruiz D 36 de Volte, et 20
vne 1. Rao desumit ex summa rectune dng voltis, ob qs nqt
D suadere, et exhortari ad malu, qd pptd.
315 Sic S. Petrus apd.
S. Clemetem (ut refert D. Ruiz citata D. 36 vne 7) lib
3 recognitiony, pqs dixerat de liberte ad bony et ad
maly, ut pocuped infideliy obtiog sic ait: imo, inquit,
ad qd cogitamus Dus nobis adducit ad mentem. Qd agitis,
o hoes? Blasphematis. Si m oe, qd cogtamus ipse no
bis adducit ad mentem, ipse m nobis cogtaoes adulteriy su
gerit, et avaritiæ, et blasphemiæ, ois sq luxuriæ? Desi
nite queso, ab hujusmi blasphemijs, et qui est Deo dignus
honor, intelligite. S. Bernardus de interiori domo Cap 20. Dæ
mony e malas cogtaoes, suggerere
316
Huic rla e obtio. Si vo
dicas, Dy posse cu cg se cogtaois mali qi l. sit restet
mrita obti ut fugiat, l qi pud a Do, hcat anexaco
gitaoe vegtante spiritu, et mrita obti ut fugiat, et ipsa
dicta cogtao potius i ad bony, qs ad maly, et suasio
fuge a malo, et amplexus boni; sic hyc dicas dicdy eu
D. Izquierdo, et alis, hujusmi auxy esse cu beneficiy Dei,
q.a ea intentio eis cogtaoe mali n tollit, ppca bitacy au
xy, sut endy n tollit gravus alus adjutus auxio. Si

sdai aug. clato Izgrdo ny 58. casy. sfraoij, Aebes dare mea dy, tuly logtaog u bsluy D. g. a u sductiva caave aun mali n i u gr malo, d alid D st eg velle pud bonog, d utily ad ag bony, gn ps eg velle pud Fu nantg ad ag maly. Stuii doty sntit D. Viva in bg dgnata ab Alexdro 5 ny 15.

317 Obtio 5: D sub stia mia pecti, si det auxiy A. detrans xtg auxy sit. bg dtraog ad xtg pecti, d gi sit h dtraog in eo, qd og sit, n i bessimi. Mar gat: D s sola stia dtrans xtg auxy, eo pso dtrad ulmg xtg spleix & stia mia pecti, d prissaoe sdionis, qd spleny e bg abste infrens xtg pecti, d eo pso sit bg ditraog ad xtg pecti: go. sfrad: xta nos voltas quenta auxito sufsnti e sofreni ad siug mig sfus, l ad siug mig dfsus: si & stia dtraoe dicuat sfsy infrente infasit in D. sug mig sBus, detrat Dg ad h siug: d D. suidem volg pecturg, si det auxiy A, dernem & tg hiis auxy sit & stia dtraone algd dnexy u. xtapecti: go dtrat voltg cretg ad xtg pecti. Sti Bolvartrac 3 D 3 de ingolite, sig mig ny 20.

318 Miror Chstam hy nobg obiure, a facli negotio in sty reaend: ng ata Chstas dicoty efdx sdtrans, d stha sdtrao n detrantsor male pecti d thy logt dnetend ug detraone crg adsr male pecti pondy & sola dtraone crg deficientibi, d hi deficientis, ac pinde D. n imgnad maciaz, d lla entas pecti, qb dina e s Ageline, q potiori iure dicend a nobg, D. n. ulmo dtrans spleny & stra mia de pecto, d xiuio sr. sthe sy detrad auxiy, qd bony e, d n e & se infalie dnexy ug pecto. Etgsvis lud splerg infera pecty, infert lud ud pondy & sola dtraoe crg, tg sy male, gi sy sle phiun

de sit Deo efficaciter determinanti, et determinanti entitatem peccati non vero ipsam deformitatem illius peccati, posteriori iure Deo extra nos determinanti auxilio non vero ad deformitatem peccati.

319 Aliter ligat vetitio. 1° nam Deus non determinat ad malitiam peccati, nec per prius se habet sicut se habet ad suum (?) illius gloriam & ad determinationem ad prius infallibilem inferri illius peccati. 2° ad determinatio est prior determinatione voluntatis creatae, quae quoad malitiam, quod quoad ipsum peccatum, et tota sit libera a Deo, ideo sunt eius logice infallibiliter illatum illius peccati, quod non accidit in eo complexo & suam materiam peccati, et extra auxilium, sine praecisione. 3° Deus efficiens connexionis libertatis, ut volunt alii, commisit malitiam peccati vel eius malitia 1° detrahat hanc malitiam. 2° quomodo potest habere rationem beneficii, seu suffragium ad bene operandum, quod indepen(dente)r ab exercitio suae voluntatis caret determinatione recta ad bene operandum. hic quod independenter ab eadem determinatione ad malum peccati logice illatum illius peccati? Nil mirum, si hic negotii, petremus liberari a gratia sufficienti, tanquam ab hoste infestissimo.

320 Ad obtinendum nostrum ad eius gratiam est 1, est mare, non mirum. Deus ponens praemotionem utique ultima liberis complexi complexione cuiusque complexum illatum extra peccatum, (quia) te infert ut pondus & sua electione, determinatione voluntatis creatae, et agentem non potest ita determinare extra peccatum, cuius determinatio sit spectat ad voluntatem creatam. Unde ad vim illativam peccati pondus & sola determinatione voluntatis creatae est determinatio extra peccatum. Sic Dominus Marin d. 3 de libero arbitrio sectione 5, et 8 videre Deum ostendo auxilium efficax, determinare mutare ad se, et si decretum eoctivum auxilium, inefficax, determinare logice et per praedictum peccatum. Et d. 2 sectione 3 ostendit Deum non movere, sed praedictum discernere in actu 1° consentientem a consentiente.

321 Aliter ex doctrina & dicta est in nostris praeiis. 1°: quia nulla agentia non sumunt determinationem, etiam exercitium

nri aiue libri, de qa n dicat cu Dre Angco in sua fazijdti
one 33 Et aro t in corge: n e ab aeo dtrante, et abs la
volte. Unde la detrao loga e ingria dtrao, d re va e dne=
xio cu dtraone ponda et sla dtraee erg poentis impdire lg
leg detraog, seu dtraog. l; q dfernere Thgice logdo, d donar
re srg dfereg, ac inde Aplus dicens 1a ad Chorint 2, qis m
te dfernit? Imie sbjngit, et agit, gd hes, gd n accepisti? Et
Ds n donat srg dfereg dntientis a dntiente, dlt pecty, nec
auxiy et se ordaty ad pecty: go.
386 Ipso Aplus nos docens diflreong
sg logr de dfereone relati ad aius bonos, et n ad pravos, ut recte
ponderat Ds Thas ciatu D Ruiz. D 36 de Volte Sne 9.
Marg paois ofsi pr dicta ny 888; pt mastrui, scia mia pecti
Ne abste onexa cu pecto peafu prisate, hposti, se hente pu
risaoe ut maero reitro, et n ut vi inadque illava aventius
abste, et ado et scia mia, d prisaoe hposti n coalesit dplexy
abste inferens pecty. Sbeu, xta aliq dfcudi mg, pla scia
mia pecti e ta, d uca dtrao, seu potius onexio ordolo pec
ti sb auxio, si rtat.
233 R 2, Digdo marg paoii: Ds sb la pia,
Dc eo psto dtrat pro liu splexi ulmg, qi sy ulma o in
rtndo, d onexa pse cu ala pte, odo: qg ulma i in gere
dtravo liu splexi ad infredy, no marg. Auxiy e pi ulma
liu splexi sy in rtdo, d n in dtrado; o'is m illava liu
splexi sr ut tali dtrat, n 4 auxio pfrenti ad pecty odio
te, aut abste auepty, d 4 infalite sug mg, qi sb odioe la
indfrenti infert rtg pecti. Ad ofraog rtdo dsparitg: ng
auxiy n e ma, d rao pecti nsij, supoto auxio, in rtndo;
dsus vo e ma, d rao obva logie pror scia mia osbus, nsa

in xtndo, supota h ma. Ricis, voltas creta & gria de one detrad xtg pecti, gd ped omi supoto auxio. Voltas gdo creta sy detrad obue sig mig gats sig mig sbtive abste dtrat, dtraoq dn zltes trave sdioty, p ssydio= ty rddit travi absty.

Sectio. 6.

Diluend obtioes pa zg dng.

221 Altera e p Abrit in opugnaoe q dni, aitq sbi verimy u Zy n darea xaa inefia & sincero afecu nri boni operis, dy povi zlgr Asia zesig. Obiit ! ; nemo grden erat sfalute sius, gp certo siir ar dgnaty, aut reprbu: ora nec prden de sidrat, aut isilit id, gd certo novit ee futy. Ani gat & S. Agsno de coreone, d gra Cap 13, e lib 21 de Civi= tate Cap 22 dicente: si de algby ita Eclea certa ed, ut gui sint ii ety nosset, gi lt adhuc in h vita sint ssituti, eg dstati st in sthy igne xre cy Diablo tg p eis n oret, qp ng p Rso, nimy Diablo. I. collor, d Z Tha la q 2 83 aro 7 ad 3y indegante, nemini dyovit, sb traidy ee bfily coreoni, e oraoi, g n psunt dygere dstituto a regbis. Ani 1o Regy 16o Samuelis d= primr orao lis ubi: usq go tu luges Saul, cy ego pjecery eum?

223 No ans cy Dre Exim tom 2 de Reloor lib 1 Cap 15, d Suiz, d 1a de Volte D. Sne 6, dL Castro Palao pte 2 operis morlis trac 7 d 1 punto 7, la Sio de Sfia, d Sre lib 2 de orae Cap 37 dubitzone 7 d Valentia in 2g q d 6 L 2 punto 8, gui doand

optime posse a Deo peti salutem omnium viatorum collective sumptorum, et etiam salvandorum, licet quos ex revelatione cognoscimus esse damnatos. Unde miror P. Josephum a Spiritu Sancto Carmelitam excalceatum tom. 2 Theologiae Mystico-Scholasticae 1° praedicabili disputatione 6 Quaestione 7 § primo novissime docuisse non licere orare pro salvatione omnium horum collective sumptorum, et quod suum assertum est certum apud omnes. Egregie fallitur Mysticus et Theologus, apud quos vix sunt citatos DD nostros, Scotum et quod Eximium saltem pari libra ponderantes marcaria scholasticae, ac mysticae Theologiae.

226 Dicendum igitur cum D. Eximio, et aliis citatis, licet posse nos aliquid postulare a Deo. 1° ex affectu simplici, et gaudente aliquibus adiunctis, licet ex se displicentibus, ut in oratione Christi Domini in Horto orantis, ut transiret ab eo Calix passionis, si possibile est, licet implicite etiam haberet generalem intentionem subordinandi omnia divinae voluntati. 2° possumus aliquid petere ex affectu absoluto, et efficaci, quae ita possumus, licet supponamus id esse contrariam divinae voluntati. 1° modo possumus orare pro omnibus omnino hominibus collective sumptis. Ratio est, quia Christus Dominus pro omnibus omnino hominibus, nemine excepto, seu pro omnibus collective mortuus est, ut constat ex definitione contra positiones Jansenii dicentis: Semipelagianum est dicere Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse. Idem dicit etiam Apostolus 1a ad Thimoth 2 ex eo, quod Christus pro omnibus omnino hominibus mortuus est, pro omnibus esse orandum.

227 Dicit Apostolus Obsecro igitur primum omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro omnibus hominibus: pro Regibus, et pro omnibus, qui in sublimitate sunt ut quietam, et tranquillam vitam agamus in omni pietate, et castitate: Hoc enim bonum est, et acceptum coram Salvatore nostro Deo, qui

oes hoes vult salvos fieri, et ad agnitionem veritatis venire. S. Xystomus ibidem homil. 7. imitare Deum, si oes hoes vult salvos fieri pro omnibus oportet orare: alius et tu discordia voluntati. In quibus S. Doctor agnovit utrumque nri argumenti: quippe bona est oratio, quia conformamur divinae voluntati; utpote divina voluntas velit oes omnino hoes salvos fieri, horum omnium salutem petendo, conformamur divinae voluntati.

328 Secundo velle ex affectu absoluto, et efficaci non possumus petere salutem omnium omnino hominum, nec alius quod certo nobis constaret eam a Deo reprobatum, ut est contra Suarez, num. 6. contendunt S. Augustinus citato loco de Correptione, et gratia, et S. Thomas citata q. 83. Nam de hac dubitatio, advo 1mo, nempe ex affectu simplici possumus, non obstante revelatione reprobationis alicuius possulare et petere quantum est ex parte nra eius salutem desiderando ut Deus det illi auxilia sufficientia, ut salvetur. Ita sunt citatos DD. Decani lib. 9 de haeresi Jansniana D. 7 cap. 17 num. 6, et d. Dapp. Ad S. Bonaventura in his dictione 26 D. 1 dicens: si quis sciret aliquos esse reprobos, qui sunt quantum in se est, deberet eos velle salvari; non tamen voluntate absoluta. Et ratio est 1. quia Charitas oes amplectitur et omnium salutem exoptat. 2o quia nihil impedit orationem ex affectu simplici, et devoto pro salute cuiusque hominis, conformando nos voluntati Dei, qua vult oes hoes salvos fieri.

389 Ad 2am ratio
probantis ex S. Augustino loco citato de Civitate Dei citato Decani num. 8. S. Doctor ibi agere contra eos, qui in studio Dei omnibus reis per SS. preces putant esse parcendum. Et hanc sententiam confutat quod ea absoluta, nam ea est, cur non etiam nunc pro Diabolo Angelis eius oret Ecclesia. Ut atque convincat hanc esse absurdum, asserit Ecclesiam si nunc sciret quosnam ex adhuc viventibus, praedestinati sint in ignem

ignem ire, pro illis non oraturam ex absoluta salltis salutis volte, dega ibi disptat P. Dr. ng eo qso, qd Eccla sii vel futz alicui dgnaos, scivd etz Diy ii here absty volte salutis illiu, ac proinde qsa id scordard dng volti, ii ped ab suta volte velle illius salutz; ped tz adhuc eius salutz velle, qtz e & se, d & la volte postlare gras sufntes.

330 Ad alrg antis praos & Aug. Aqno, d Tha qstad & P. Sarez eos logi de orao ne, & absta, d efacu volte. Ad ulng praos. R. & P. Gaspare Sanchez ibi Samuel pheri lacrimad, d preces fndre pro qsa one Saulis in regno Israelitary, d n pro eius ztna salute, qs oibg orare Do placd, id nead ciatus Sanchez. Adu it etz P. Aldrete llud Jeremie 7 16: tu go noli orare pro Poplo h. nec afumas pro eis ladz, d oraog, d n obsistas mi: qa n exaudig te. Verg hic id bene Pr Sanchez indicat, thz in ee virtus viri fsti precibg, id Drs vz asseri, sibi ab Oratore fsto fatead. Hoc idicad llud ne obsistas mi. Unde Exodi 32 ait Dnus ad Moysen dimitte me ut irascad furor meus, Ca eos. Nq hz orao Do displicd: imo (inquit ciatus Sanchez) optad d hortad ut se algis ad furore remi dy offerad. Vt Ezechielis Cap 22 v. 30, d Cap 13 v. 5.

331 Re plat, imo respd F ab Spu. sto raoi nrz pro ntro anti obti ois 1o Aply monre id pro oibg hoibg oremg n collue dui sive: e n ee Ca gerale velz P. Sli, pro alas patit li mtaoes. 2o xta P. Thg 1 pte L 19 aro 6 ad lz llud, vult oes hoes salvos fi, ztgr de volte sgente, 1 ztgr ex ostruoe pro geribg sologr, d n pro solis gary. Si obiicias li Xptg Dng in cruce orasse pro suis crucifixoribg, dg certo

Sciebat plures ex eis esse reprobos; ut de L. x D. Thã 1. pte q.
21 aro 4, qd Dnus n oravit p oibus crucifixoribus ... p
his solis, qi erant pdestinati, ut p ipsis vitã psequerent ęlnam. Res
det 2 exponendo p reprobis, ut n adeo mali erent, & ut ala bo
na pis Theog obtinerent.

332 Cerum hec oia parum urgent, & ssona sit in
Senanis similit raonantibus. In his vela Apli generatim loqu
unt, i & vox ois secundum se bet sumi in sensu generali, atq adeo
absoluti generis, ni aliunde cstet, qd beat sumi p generibus singulorum, ut
in lo Math & Xptus sanabat oem morbum. Unig sensus Agsno
uba Scriptur n cstit gratis restringi, aut accipi in sensu minus p=
prio; alioqi periret ois Scriptur auctoritas. Et gb qd DD. sine li
mitatione accipiunt lud Apli, ut patet e nu 865.

333 Neq obstat S Thas cita
tus, nec S Agsnus in Enchiridio Cap 103 explicans uba Apli
p accomodatam distributionem, ita ut sensus sit qd n esse alios salvan
mus, ni ortos a dna volte, tqsi diceret, nlus hoc salvus fit nisi qs
Salvus fieri ipse voluerit. Alit explicat S Agsnus lib de Cor
reptione, & Gra Cap 14. Ita dictum e Deus hoes vult salvos fi
ut intelligant oes pdestinati. Sicq post Calvinianos opinant Jansenia
ni apd citatum Decani cap 15 ex qb S Agsnus, & eius dis
cipli, ideo asserunt Deum pdestinatos tantum velle salvos fieri. q a lo
quunt de absoluta, & efficiente volte, qe n impedit voltem ante
& ssiderata salvandi oes. Sic S Thas in lu distone 26 q 1 aro
1 ad 1 ingit: Sed dicendum uba Apli intelligunt de volte ante,
& n de efficiente. Sed sensus Agsni intelligunt de efficiente. Vel dex
dicit eo lt: uno mo ut si distributio accomoda p oibus, qi salvant,
ut in litera dicit: alo mo ut si distributio p generibus singulorum

334 Neutra

explao reggad alri ino, D. Thas 1 ad Thmoth 6 lecone t
xpld. scordig Dsani cu Agsno. Expo Agsni declad sy modo
D. volte esse, ge refert ad solos pdstatos. At vo Dsani
xpos ind D. volte ante, i sdiote. Has, d alias xpoes ofa
ti Apli aduit Dr Ruiz D 19 de Volte Sne 8, docd
q x his oib coalesere ung zarg, e pleng xpoz mentus
Aplig. Explard ciatus Decani d Viva in Sq inferg, qd
oaq s iud S Agsnus uba Apli zlexerit de sgente potius,
d apta volte, qs de ante, d sdiota.

335 Rus lg oraoz Xpti
Dni, Pr ignosce lis, extndi ad oes ciues Tortores, etg
repbos, asse sadd ciatus Decani Cap 11. S Agsnus in
Psalm 68 Concise t clarime docd eq Xpti morien
tis oraoz ad eos etg ptare, qi ñ pt smuati. De
Cruce cu dird, Sitio, sidg lory gerebad, pqs dixerad:
Pat ignosce lis, qa nsciund qd saciunt. Sd li hoes qd
pinary sitienti? Acety: acety m viny vetus dicitur.
Merito de vetre hoe pinarund, qa novi ee noluerund.
Pare novi ee noluerund? pa ad tituly Psalmi huy, u
bi scripty e pro ys qi smutabund ñ ptemuerund. Ass
sat qi S Agsnus, Xptum orasse p ys, qi novi ee noluerund
dn smutati, d sgend repbi.

336 Ng nobs reggad S Thas ciatus qi xta D exim tom 6 in 3 pte D 37 Sne 2 §
Primy loqr de orase obtnte regsa essiug ressois pecati,
qo pacto sy oravit p pdstatis. Dsonat S Thas, qi uy in
Cap 17 Joanis lecone 6 uba Xpti Dni, ñ p mundo rogo,
ita exposuisset, ede p mndi dilectorbg, sbi sic obiicit: vider
qd p oibs rogverit. 1a Joanis 6 advocaty hemd apd Pz,

&c. Et ipse est propitiatio pro peccatis nostris, non solum autem nostris, sed &c.
1a Thimoth 2. Qui vult omnes homines salvos fieri, &c.
Huic difficultati ita respondetur: distinguendo, quod Xptus, quatenus est de se pro omnibus ora=
ravit, quia oratio sua quatenus est de se, efficax est ut valeat toti Mun
do: sed tamen non in omnibus sortitur effectum, nisi in Sanctis, et electis Dei: et
hoc propter impedimentum mundanorum. Hoc est aliis verbis dicere cum Doctore
nostro citato Divi Thomae, Xptum oratione sua impetrasse gratias efficaces
sufficientes pro omnibus, quibus salutem re ipsa consequerentur; reprobis vero suf
ficientes, quibus possent salutem consequi, si vellent.

337 Oravit igitur in Cruce Xptus Dominus pro reprobis, ut gratiam sufficientem haberent, quam obtinuit. Non oravit absolute ut salutem efficaciter consequerentur, sed solum sub conditione, si videlicet ipsi gratiae forent dociles, et adhaererent ad evangelium, quod sub conditione, si videlicet ipsi vellent, ut notat Theophilactus Lucae 23 ad illa: Dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt: atque: et utique dimissum fuisset eis peccatum, nisi deinceps in incredulitate mansissent. Et S. Hieronymus Isaiae 2 ad illa verba: Idcirco super hoc dimittetur iniquitas domui Jacob: super hoc inquit, idest, per Xpti orationem auferetur peccatum eius, si voluerit a agere poenitentiam. Et S. Cyprianus Serm. de Passione dicit Xptum Dominum in Cruce orando impetrasse supplicium dilationem per 40, et amplius annos, ut poenitentiam agerent Judaei, si poenitentiam agere voluissent. Ex dictis constat, hunc Authorem, et auctoritate, et omnino gratiis abstrahere a sensu suo, Xptum duntaxat orasse pro reprobis, ut non adeo mali essent, et pro aliorum bonis per Glos.

338 Instabis: sicut certitudo eventus de futuro non tollit orationem, et animum serio illum impetrandi, nec certitudo eventus de praeterito tollet orationem, et animum serio illum impediendi: ergo potest quis nunc orare pro

Scivera Adami. sed pro salute Anxpti: hic atque absurda sit: ergo. Entymema. Iduntur Cardlis de Lugo de incar naoe D 27 Sne 3 n 37, PP Valencia in 1a 2a D 6 L 2 punto 8, Izquierdo trac 16 de Deo D 12, et alij docentes, oraoe posse sibi pro ptitis obtinendis, seu pro vitaoe ue ptitis, uel vitao ordend credo deprend a nuis oraobs. 1o pro 1o, qa alioqn nil oio possemus a Deo petere, ut sciamus, pro ea. Solas nras decrevisse ig ab eterno qd in tempore est facturus, et sqnd dij petimus salutis oraoe, eo ipso petimus Dei volio ptita de salute, quam Deus de novo non pt velle. 2o, qa nalr non e Xpry Dns oraoe pro hoibs, qui sibi pro preserunt, sive repbi, sive electi, qbus obtinuit oras sufntes, sive efraces ad bene oprandi.

339 3o, qa Eclesia in Missa Defunctory ita orat: libera Dne anas oium fidelium defunctorum de poenis inferni, et de profundo lacu: libera eas de ore Leonis, ne absorbeat eas Tartarus, &c. Ideoque qdo hic orao proferr. Ang. pro qbus fiend aut dgnati sit audadgnaoe liberi, et sqnd orao sit pro obtinenda liberaoe ptita, saltem pro sendndo affione. Vero has difficiles preces Eclesiæ varie auriji explari, et videre e apud Drs Exim tom 4 in 3 ptis D 48, Sne 5, PP Salmeron tom 11 in 1a ad Corinth D 26 pag Mini 300, PP Barbi in Bula Cruciat pte 1 trac 2 Cap 2 a n 25, et apud alios adductos a P. Henao pte 1 De Sacrificio Missæ D 17 Sne 3 n 94: at sic eis pro alio pde sdi lud entymema.

340 Vel pfa oraoe pro pt ita, quam nat P. Herer D 1 Sne 2 n 16 etimand solas

oraoem Xpti Dni posse extendi ad res futuras, ita et eodem oraoem posse fundari in eventu, quod certo novimus non esse futurum, ut constat ex dictis; non tamen posse fundari in eventu futuro, nisi in ipso revelari, confirma evidentia; non ex eo, quod notitia de non sequendo obiecti reddat oraoem impossibilem, sed quia essent ratione futuri: quod ultimum probatur ex praxi fidelium. Unde praxis tamen solum evincit non esse licitum orare pro futuris, non autem non posse orari. Sic non licet orare pro damnatis: et tamen Athanas in lib. quaestione 25, et alii citati apud Suarez ubi de Anima Trajani aiunt: potest probabiliter aestimari, quod precibus B. Gregorii ad vitam fuerit revocatus, et ibi gratiam consecutus sit, per quam veniam peccatorum habuit, et per consequens immunitatem a poena. Item illicitum est orare pro mitigatione poenarum in damnatis, et tamen probabiliter potest orari, si vera est opinio gravium DD apud citatum Menao num 111, et in Martyrologio citato 19 Junii docentium damnatos sentire in tormentis aliquam mitigationem ante diem judicii, quae non est omnimoda poena.

Sectio. 7.

Caeterae objectiones.

Obiectio ex D. Aldrete

disputatione 5 de scientia Dei: impossibile est desiderare id, quod evenire scit non futurum; sed data scientia media scit Deus de efficacia eventus futuri a Deo, sed auxilio non futurum nostrum bonum opus: ergo data scientia media Deus non potest desiderare bonum opus. Probatur maior. Conatus in extremum finis ex eo quod ostenderunt media, quae eventus esse ...ium frustrata, est de se irritus, et extraneus a Deo, sed affectus in bonum opus collativus auxilii, quod visum est efficacis esse conatus in extremum finis, scilicet boni operis, ex eo quod ostenderet media, quae evenire a Deo scit frustrata: ergo. Confirmatur: Medicus non intendit serio salutem aegri, si cum haberet plura media efficacia ad reparandam salutem illi applicaret media, quae certo praescit fa

luti pri deplorda fore: go in. Ds licet mia efficacia ad
nrm bonu opus, hoc n ptdet serio, sed det mrm ad illud,
qd certo psit futu pefax.

3.2 No absit marg obtioris desid-
rio n absit efficac; nq mi pruda e desidrare id, qd pnos
cit n futu, qdo xvi eiusdq affectus dat va, et plena po-
testas, ut i le effectus, dimpedia pstia pfalibilis n futuros
talis effectus. Lbadmq sine pruda nos serio prdent desidra-
rent, et a Do petiment, ut oes et sali hoes bene ogrent, sal-
vent q, qsvis side dna pstruti sciant, mltos ee vocatos, et pa-
ucos electos, et nese ee ut viant scandala: qa nimy eiusmi
insfalitas n tollit ee bonu, et ant pole evitaoq ois oio scan
dali et salutq oiu oio hoiu. Lotiori qo ire Ds serio, et
prdent desidrat bonu opus, qd psit n futu, valt desidrio grato
ut pote coltivo plenq lesq, bga opus bonu i pxime libe
re pole Crq.

3.3 No etq marq sb voce conatus potq; qa le co-
natus n i frustraneus et Do pdignus lt frustret lo sine par
lari xta dicta nq 11. Lbadmq xpus Dnus serio prdent,
et clementime conatus e verbis, monitis, et factis revoca-
re a dicto crimne iudq pdtorq, qsvis psired, oia hic
mia pefcia futa, ut ostendunt x Lli thmoui Lb Ruiz D
30 de Volte sne 9, et Albrete ecatus D 11 sne 3. S Hie
ronq Math 26: de pdtore pdicit dans locu poetq, ut
us glrise sciri cogtaoes suas, et occlta pstlia, poeterdeq
facti sui. S Ambros lib de Paradiso Cap 8: qd in Deo
fuit ostendit oibq, qd oes voluit librare. Neu tq dico, qpf-
varicaoq nsciebad futq, imo qa sciebad afferq. Ubi obsadq Lpla
ifalibili scia pdiois dii Xptq Dnq ad iudq tudq.
scile etq L Ruiz D 65 de Scia sne 1 et D 61 sne 4.

394 Ad confraq. esse ante, non cons. Disparitas est. Media
ad salutem corporalem consequendam, necessaria sit, licet nulla sit: quippe licet
sit casus ipse, quod non convalescit infirmus, esset tales non sit, non
sit casus nec media sufficientia ad valetudinem adipiscendam. Unde si medi-
cus habens apud se casus, et media ad salutem quibus applicatis, nisi non
convalescit infirmus, et his omnibus aliud mihi re vera nihil praescribat pro
infirmo plane constat non desiderare serio salutem infirmi, ad quam
non praescribit media sufficientia. Alii mensa disparitas ad Deum conferens
vult auxilium vere sufficiens ad bene operandum, et salutem consequendam.

395 Instabis

1°. implicat Deum intentione seria offerre auxilium ad consensum praecedente sci-
entia, qua novit possibile esse proxime impossibile obtinere consensum per tale medium;
nec dicas Deum serio intendere, sibi proxime impossibile est tale; atqui
a media de congrua auxilium novit Deus sibi esse proxime impossibile
obtinere consensum per tale auxilium: ergo implicat Deum cum tali scientia praecedente
te offerre illud auxilium intentione seria consensus. Mirum nam P. Ripal-
da in manuscriptis de Dispositione apud P. Stenao Sne 413, do-
cet non quod in casu mortis posito, in quo Deus sciat medium aliquod ad acuen-
dum efficax ad consensum alius erecto voltu potest adhuc Deus eum li-
bere dare: quippe hanc per auxilium Dei posse libere se convertere
in Deum posse libere eum convertere, nisi sit remote, licet etiam proxime. Nos
vero 4 dictis in de Scientia ostendi anno 687 convenimus mirum dicen-
tem cum omnium inoratum [illegible] Orig. [illegible] auxilio efficaci posse
libere proxime se convertere, quando Deus potest libere proxime eum convertere
et quando potest proxime ei dare consensum: quia valet potestas [illegible] proxi-
ma recipiendi consensum non est correlativa prius potestatis proxime da-
ndi quod hoc dependet ab exercitio potestatis recipiendi.

396 Dices margin: implicat Deum
intentione seria offerre auxilium, praecedente scientia, qua novit sibi esse pro-
xime impossibile obtinere consensum per tale medium, impossibile sit tanta

in ꝯportio eiusdem mis, ddo: flenta in pravo usu recipientis
no marg. Dico, qd Ds serio et efcaciter qty de se e desiderat
sit pondus e a Do et Cra, sit phe scientibus, Cra ucu eli
gente, et durante atq Di, et suq. Sit a illo Do pondus est
ac proinde a Do eligente, et efcaciter durante, independenter ab
arbitrio creato tunc n prd Ds serio desiderare ꝯsequ, prudn=
te sua, qa desiderat illi ee prime ꝯpolt et auxiis A: et
tunc hic ꝯpoltas n fundare in pravo usu Crq hentis su
fig ad ꝯsq et fundare in ꝯportioe mis, et auxij. Cy atq la
prima ꝯpoltas ostendit Isq n fundd in ꝯportioe mis et h su
fntis ad ꝯsq, et in pravo usu Crq hentis sufig ad Isq,
et ꝯsegat usq pravug mis, inde e qd eiusmi ꝯpoltas progta
n repugd serio Dei, et efcaciter desiderio Isus anter prime
polis Crq, cui Ds dat plenq sufig primq ad Isq.

327 Insbis

D: nsq e x lege Di n peccare boetlis in ulmo ꝯsti vite
ad ꝯsegdq beatunq glonq. Dinde ad ꝯsdioq pecti in ulmo
ꝯsti vite nsq e ꝯse auxiq in iurustsis, ingbq n e ꝯsingdq
uq pecto. ad et Ii defficiq n vult serio salvari, qi peccat
in ulmo ꝯsti sui vite: qo et Ii defiq n vult serio rectq o
pravq Ds ꝯfrens auxiq efcax ꝯsingdq ꝯsalit uq pecto. Isui
ꝯsis, no ꝯsq. Dispritas e. Dui sucre pecd in ulmo ꝯsti suq vite,
libre elegit peccty, qd e de se ꝯsingule uq eiusdem finali vitaoe an
nesa ad ꝯsegdq salutq: unde n fit algd sufficiens, et sinens ad sa
lutq. imo fit ꝯpedztq mis nsq ad salutq. Ds atq ꝯfrens au
xiq poslq efcax n dat algd de se ꝯsingule, aut ꝯpedivq bo
nq opraoiq, imo dat sufig, allicigd adlq.

328 Insbis D: carentia

auxiq efcacis e impedztq esse ꝯsingle uq desivera finali, et Ds li
bre fit carntiq auxiq efcacis; fit in auxiq, qd ut efcax: qo Ds

70

de se impedit finalr converg, et cogerd non desiderat ardenter salutem sub auxio efficaci. Confirmatur 1: non vult serio ire Romam, qui tendit per iter, per quod videt se non perventurum Romam, et potius impediendum ab accessu Romano: ergo similiter. Confirmatur 2: S. Augustinus lib. 11 de Genesi ad literam Cap. 17, et 18 docet, hos Angelos non suscepisse suam conversionem, quia non poterant perseverare sperare: ergo ubi conscientia mali futuri non stat operatio prudens evitationis illius.

Dum margo: carentia omnis auxilii efficacis est impeditivum, Ita consedo; carentia aliquorum, vel alicuius auxilii efficacis, nego maiorem, et distinguo minorem: Deus liberi potest carentia aliquorum, vel alicuius auxilii efficacis, concedo: carentia omnis auxilii efficacis, nego minorem. Deus liberi potest carentia eorum auxiliorum efficacium, quae non dat, ut potest dare; quo vero cum potentia auxilio sufficienti ad efficacem, et consequenter detrahat carentia efficacis, et consequenter, quod suadet Deus, et serio desiderio boni operis. Ubi admissa superior et amore quia conditum monendo suadet aliud, etsi certum sit conditum non correctum. Instantia. Deus consiliis transgressoris sive praecepit Adae, abstinere a ligno vetito, ut docent SS. Ambros., Augustinus, et alii PP. apud P. Ruiz de Scientia Dei, Disp. 35. Sect. 2: ideo praeceptum illud seu lex vana (ut vult contra aliquos Doctor Eximius lib. 3 de Legibus Cap. 1 nu. 5) et ut talis lata pro omni bono, ut fert dictum axioma explicatum ab eodem Eximio ibidem lib. 1 Cap. 7, et pro bono Adae, quod intenderat legis lator.

350 Ad hanc confirmationem Resp., quod ille, qui Romam accessurus eligendo sciendo viam quae se oppositam, et esse insufficientem, ut Romam accederet, clare ostenderet se non intendere serio ire Romam. Instantia, si Romanus accessus sit dependens a libertate dubitabili alterius, et hic suspectus ad pergere viam arripere iter, et Romam accedere certe prius non intendit serio Romam accedere, dum eligit viam, per quam certo novit impeditum a meta fixa. Viva via ipse ducit ad metam, et ad eam accedere pendet ab altius [illegible]

brte, d utilitte, in q[uo]ß digit d alicus libertas talis s id, ine eius
zpraoe q[uo]ß p[ote]t implere n p[otes]t accedi ad metg: in h casu optime
p[ote]t prius serio desirare ad metg accedere, a ga fiat alorsy
detrahendy, d gere & amre fuidi ad trg mia sufia. go ad fly
spectand id luce fuia, ni p alry sted. Hoc stngit in D[e]o ofe
rente auxiy sufsy zefax. Ad lg ofsaoz R, la vba S. A
ofru plso alegavi. fiy ni docet S. D[octo]r ibi Cap. 1. 18, et
ad qd p[ote]t Angi ofurend, huy casy ang[elu]ß pecarend, fuiliend in
foelices.

351 Obtio 3, v. Adtcte, d Llnco: ng in la Lni, an tro
iui facta id revelao de sua danaoe, pecc. sperare? At nri q[uo]d
imags adhaent, sg afsavg ad hymy afsriend, ingit Dlnus, q[uo]d p[ote]t
revelao l notia revelaois adua ditand, ollsegend ad sgy sprari
porit sprare, n t[ame]n p[ote]t revelac s pri ad sgy sprari; d scia mia
zefacig, p[ote]t digit Dy ad auxiy ofredy, n se hd ditand, necess
segend, d and ad colaag auxij: go. Forsan adhuc n legerad Dlnus
DD Rglda D. 36 de Spe Sne 1, d Prando afsrntes uy re
velaoe ante ad aeus libros vrsntes eca. obtig spei, d ory
divia pofe spi pog pxime ad sprady, d sgend ofsriy Beati
nis sptand ad hity spei. B admy (arguit D Rglda) Dy
scia mia zefaig ante p[ote]t sgere ofsriy & e esfaxe osegedi
bony opus, ita le hocy notia ante salutis n osegd po
rit sgere ofsriy zefax salutis. His ofsus,

352 Obtio ofsolvit in
grys Dlnus l, q[uae] zeta ply Lne 8 de Spo Sheca, d ng, sh
ly Shary aeus spei ngt, tare us revelaoe danaois fuig, locan
te fiue ditante, fiue sllegnte orne ng ad sgy aeus voltatis.
Hinc infero: go in D[e]o ngt stare ferig ofsriy aeus bonis sba=
uxio maeri fuifnte dig scia n fituois aeus boni lt hec
scia s fil. sllsegnd ad hud ofsriy: go ad zglady benevoly

afuy Di xfrentis auxiy pri sufus, d n pdlrntis ad ac bony,
nil iuvat, qd hic n pdbrao s pilio postore ad ly afuy. 2°
xta ondt ny 180 uz ea revelaoe pt stare dfriy pefax, and=
dioty saltusigo. sb pfia n futuois auu boni pt stare in dd
friy pefax, d idioty boni auus, qd sy ptdimd.

383 3°; idz Dlnuus ny
152 docd qd lt obty timoris s maly id pminend et pioative futy
dilo n raoe pt ppi ily rectaoe de n futuoe lius: und sb no
tia certa n futuois pt ppi id pminend, e pchoave futy, ac pd
Aplus certus de sua Beatune absta futa, et st hoc nd Dat
Cornlius in Epist ad Philppses: Cap 3 v. 14 porad sbi pere re
paoz id pminnez, d pioave futy & gria pfulite, d igend ptuit
sbi pere repaoz id obty timoris, direg castigo corpus meu, d in
sruitutz redigo: ne cy alii pdaveri, pse reprobus efficiar. Atc
Dlnuus.

354 Dx e: sb notia certa pefeiy auxi futy & abusu crety
liorti, ita pt notia certa auus boni & viribs grae pioaci futi
ti d qasi pmintis, d & eisdz viribs grate ponilis ab arbtrio
creto: go sb la certa notia pt stare friy dfriy auus boni. Et
nota pires Thai cy Dodey apd Dlnuy D 6 de Volte Line 11
ny 99 docere, Doi volts salvadi ocs hoes trari ad salte oiy ius,
n id pri pol, d id futo futuoe pioata, d ppla, & vi auxiory su-
fiz. Vnd fili bene dire volts dng coltiug auxy sufntis trari ad
aiy bony id pioave futy & vi auxiy.

355 Drea: id timeri pt maly
n futy, d ido DD omit apd D Bernal D 41 de pcarnaoe Vhe 3
docend n Xpto fuisse timorz pefacz afuddi Dy, ita porit stare
dfriy pefax saltis n futy sb auxio pefaci. Ab his tips ppa
sit D Aldrete D 38 de pcarnaoe Sne 1 afredo, ad timorz ez

zeffaiz aplantez mia ad malu vitadu regri porq zertunq ma
li futi, lesiuoq a certiene. Dq. idq Dlnuu Dne I de Spedo
cd aq Spes daq diriu dsse Spe atoma, adoq dirsos ee id dsi
riq Beatunis ngead ab hitu Spei predre.

356 Certa los aues dsgui

tqs raoq Lsz. dgrieq, gats ou Spes d dsiriq, d n. e durso do
cend apd ciatq Syldea D 21 Ine 6 Dr Exind, S Bona-tu
ra, Cayolus, Lludand d aliq alegntes fle Drz Anguq 1a q
L Io aro 1. Dsiriq e auu pfequiou boni absentis; Spes a
tq e pfequiou boni absntis, ardui dsfuti qi uepts n Ini de
sirao id tali, gd qt ei boni absntis, qs vis n futi, ddgnt de
siriq, d Spes dsfrund tqs rao Lsfa, d grica. Ani nlai pa
ritas ab zpolite Spei in casu Dnis ad impolte dni dsiriqai
tus boni, sb psica n futuoris lius. Dvis obs ad dsiriq fi
ducale, d Spei notia certa pstaois eventu nita e ptepes
tis primq ad tale dsiriq, gd omio n tq obe addsiriq n fdu
ciale, d zeffax, gd hd Ds nri boni operis.

357 Nec ibi scruplus sbr

repad cca voce desiriq, ga usi lit S Thas ciatud nq. 2 91
d S Xptom diatu nq 265 logntes de Do ui repgare dsi
riq fri tale ddeund plres uq d apd L Sbuiz D 52 de Vo
lunte Ine 7 obsstntibq D Exim lib 3 de Atrutis Cap 7
nq 4 L Vazqz 1 pte D 89 S 1, aliisq adutis a Lebi
donevra D Vb de Volte nq 50. Ds git sb psica zefaciq
aq bonq vult ffq zefacid d fq esfacid gtq e tse, aqq
Speid dsirio n vio esfaci.

Controversia Secunda.

De Muneribus Singularibus ... Christi Domini, Beatissimae Virginis, ac ... redemptione ...

Disputatio Prima.

An Christus Dominus fuerit destinatus Redemptor ante absolute praevisum Adami peccatum?

Sectio Prima.

Notabilia, et Sententiae.

358 Quaestio praesens nihil differt ab ea, in qua inquiritur an Deus potuerit destinare peccatum ante absolute praevisum peccatum. Noto 1. Longe non est an supposito peccato absolute praeviso potuerit esse una voluntas absoluta de essentia Christi Redemptoris? Et an non supposito peccato absolute praeviso fuisset destinatio ... magis ... Ratio est: quia peccatum absolute praevisum nulla fuisse ratio ... liberate ... ad ... peccati ... ad ... amore Dei in peccato ... nullius momenti ... sunt ... supposito peccato aliunde ...

359 Noto 2. ... posse ... Redemptorem, ut reparavit et sanavit, sed praeservavit. Hic est, qui extrahit aliquem a malo jam incurso: hic est qui alios liberat ne in malis incurrat. Redemptionem praeservativam nos docet ... S. Bernardus serm. 22 in Cantic. dicens ait Angelos fuisse praeservative redemptos a Christo, relate ad peccata actualia, ibi: qui erexit hominem lapsum, dedit stanti Angelo ne laberetur, sic illum de Captivitate eruens, sic hunc a Captivitate defendens, et hac ratione fuit aeque utrique Redemptor, solvens illum et servans istum. Ascribunt ... relate ad ... Hippocrates lib. 3 de Morbis popularibus ait: ... aliquid ...

dãne aut in morbis, qd nisi pre cautio? Galenus 7 loq de Sbfiguraoe ait; merito ps nobilior Mediciue, et subtilior vocata pcautio. Estis qu. n. e de Redemptioe pservava, qa et Angi et Dei para redempti fuerunt a Xpto, et de redemptioe reparava.

360 Noto

3o pcessiones pcti, aut Xpi Dni ut Redemptoris ante absoluta pvisione pcti n. ee contraq stri phi. et pri loqq pcti, ut retecto sat Villoa in Pdromo d 5 nu 81, designti. Rationes: q ut alqd sit detraor stri pha vu actus esse requirunt duo, sc. videlicet nexio, et oi mo gravitatas et libertas actus, qory si alterutra deficit at n. erit contrao stri pha. Si n. deest nexio dabit gratia, ac pinde n. dabit contrao, ossi deest pritas. Si adsciat pritas, et adsit nexio, erit contrao a posteriori, seu a dictante, seu loqa ut loquunt plures, n. vo stri pha, seu a pri. Unde pdicta pcessio n. e contrao stri pha ad pecdy; qa esse pfugit, sicq mig de pecto ade vg sb hypoti libertas, qd scia e ade vitalis. Videlice nu 3514.

361 Noto 1 qtdntem

efacit sig e vi illas ptiois teri ad eliciendos actus miory, ut retat mig, qo retnte finis cabit: at nemo efacit ptdens sig tradere eos miory n. nsa ut retat mig, qo retnte re psa obtebit finis. Ratio 1i: nq n. e finis ptntio efax, qa n. dirat ptdnte ad pos mio ry, qo nsa sit ut finis retat. Ratio 2i: nq deficiente electe mi n. nsa ut mig retat, pt retre mig ut pted, et retnte mio (efaci ut supit) eius pfluxu cabit finis: go.

362 Noto 5 e d. Izqrdo trac 11 de Deo d 36 dne 1 pore 2 nu 64, et alii volte efacit ptdnte sig nte neri e vi hus ptntiois ad ponda mia etsi nsa ad rita finis, qdo pviden aliud retreva, l absite, l sb odioe. Explat exemplo. Qui

efficacior intentio spiritualis adire non tenetur vi huius intentionis ad diligendum
illud ex hoc quod incommoditate vix acquisitur, quod certissime noscit omnia
aliunde esse in promptu ad efficiendum eius extra. Et ratio est: nam
intentio efficax finis eo ipso se extendit ad propria media necessaria quatenus hic
necessaria sunt ad extra finis; atqui media necessaria sunt ad extra finis quatenus tamen
l ab alio, ut eorum entitas et non nisi aliunde mediis extendi causa et deducere
extra finis: ergo si media necessaria providentur aliunde extitura, independenter ab electione
intentionis, hic vi huius intentionis non tenetur ea eligere et parare.

363 Noto secundo
non dissimiliter dicendum esse de remotione impedimentorum, quae infallibiliter impedirent extra
finis: nam huius efficax intentio extendit voluntatem ad ablationem ad auferenda
ea impedimenta, vel ablatione ipsius, atque inde quia finis, vel ablatione illius male
quae non agit quia finis, et id plurimum fit. Unde admittitur volendo aliquid, aliter
diligentes eligere in finem et male. Si vero ea impedimenta providentur vel ab
alio, vel certissime ab alio auferenda, ea intentio efficax non extendit voluntatem
ad ea auferenda. Ratio est: quia extra finis non impediet sed impedimentis, quod
alius vel remouit, vel certissime remouebit.

364 Hinc fit, intentionem efficacem finis
non impedire voluntatem ad electionem mediorum, ut et neque ad extra finis, et non po-
nendi ab alio. Ratio est: nam si possessio mediorum sit ignis ad media extra et
finem ipsius finis causa dictata ad nihil aliud quam ad dirare ea intentio;
hic non sunt dictata ad electionem mediorum, nec ad non vero, ut media extra et
finis causa: ergo si possessio mediorum sit legens, ut media extra et finis causa sola
possessio satisfacit huic intentioni, et non requiritur propria electio aut volitio illius mediorum.
Sic in sua admirante relique connexorum in cunta polita politas
huius papyri est necessaria, ut dicit poeta, aut redemptio. Et tamen huius intentio non
distrahit volitionem huius politis, quia hic providet suo modo extensum inde-
pendenter a propria dirare et electione.

365 Noto in explicatione Divi Agni dicentis
1a 2ae q. 2ne in art. 3: id quod est ad finem, ut medium, sicut ingens sublimium

i volitꝫ ni p̄ finꝫ. Ans.º volitas inea, q̄ sit ad finꝫ ingti hujus n̄ pt ferri, ni ꝯtra in alijs finꝫ. Itēc n̄ ꝯscribit vela volit, q̄ ly ꝯd. sigd bꝫ elecōi bere ee reflexiva supra finꝫ; d ly progr. bꝫ sigt mꝫ electꝫ ad finꝫ n̄ ee eligꝫ, ni quid utile; hoc m, d n̄ ꝫ reflexioes, i qd vgr ad finꝫ. Ad poꝫ gi ꝑgsr peccꝫ; ad h libertas ꝑvisa inefax, d ꝑvisa efax obtm peccto: go opus ē n̄ eligre libertꝫ ꝑvisꝫ efacꝫ, d eligre ꝑvisꝫ ꝫefacꝫ. Nꝫ s. Thas docet lꝫ reflexoꝫ elecōi supra finꝫ: qpe ꝯtio efax finis ngt ꝑ se ꝑit dtrare ꝫtentꝫ ad eꝫ elecꝫ, qꝫ n̄ ē nsa id ꝫtad finꝫ; d ꝫtdent ꝯognit n̄ ee nꝫ ad assequonꝫ finis elecꝫ reflectꝫ, supra finꝫ: go.

366 Ani sit qd id Ds asegn finꝫ ꝯsꝫbꝫ poꝫ, aud redeptioi n̄ ensꝫ qd velit auxꝫ ꝫefax, l ꝯnati q̄a inefax. Rao ē: eatns nsa ee hujꝫ volio, ad finꝫ ꝑbꝫ, qatꝫ nsa ed id ꝫtrd peccꝫ, qd ꝫ ē ad finꝫ ꝑoꝫ, aud redemptiois; d n̄ ē nsa id del peccꝫ: hoc m sepe dat, sine hujus volionꝫ: go la nsa n̄ ē id del finis ꝑtrus poꝫ, aud redemptioi: et h Ds ꝯgnovit ꝑr ad carꝫ ꝯdefiog: go hꝫ n̄ cogit Dꝫ id velit ꝯsnatē libertꝫ ꝫefacꝫ q̄a inefax, nꝫ q̄a utilis ad peccꝫ.

367 Noto 8 & 2 Izqdo D 32 & 5a, d alijs movꝫ volidi, d ꝫtdi alquod obtꝫ n̄ bere ee nd volitꝫ, d ꝫtꝫ, imo sepe dtstrad volenꝫ d ꝫtendenꝫ. Ut d in Iudice volente reꝫ Capitis damnare ob scelus ꝫmꝫ, & go movd Iudex ad statꝫ capitale supliꝫ, qn idovelit scelus, aud intdad. Sicut in ncē misericordie qi & copia paupris movet ad opitulandꝫ ei, qn amedꝫ ꝫoriꝫ, qꝫ, sius elce mosinis abigere, atagit.

Noto tndꝫ latꝫ dsꝫ ꝫr raoꝫ moventꝫ q̄a i, d raoꝫ moventꝫ ut sit. Rao movens quia est ꝑmovere ad alqd volidꝫ, l ad alqd odio hendꝫ, qn s. volita aud odio hi=

ta. Ratio ē: nq ratio movens, q est pt ii ratio, aut visa extens, aut extera Zaequend a volte volentis, ac proinde n rapit volt ad sui amre, aut fortitan n reluceat in ipsa bitat, qq reluceat in obto gtto. Sed in pecto sufficiente Sr Sfluy, in qo reluceat amalitas, qb n reluceat in ipso pecto. Ratio movens ut sit volte movet ... nat miz ... sui assequoe qd n ponde extens; d ratio, qq movet volte ad ... mia ... sui zequoe e ratio volita, d amata: qo ra tio qq movet ut sit ... amari, ... ratio, qq movet q est, hic mi n ... amari, ... a volte amari. Fits noa tis sacta, ... celeberrime ... Sheos.

362

Ex est Saa. ... Dy ... receptioq aut ... de= trata ... pecti, ante ... pecti ... Ita Dr Exim lib 3 de ... Cap 8 nq 13, d tom 1 in 3 ptz D 5 Sne 3, Dr Auctis in ... D 3 d in 3 ptz D 4 Cap 1, Cardlis de Lugo D 7 de incarnaoe She 1 ... tom 3 D 3 Sne 1, Gormaz, D 1 de incarnane, Bernal, Aldrete, ... ra, d mlti alij ... Shtis, d Snis, ... agd An tonij Perez de ... Sne 8. ... Ita ... D 6 de Incarnaone She 1 citans ... Molina, Prado, Amicus, Sparza, Lumbier d Godoy, cui adhaerent ... D 7 de ... anq 11. Dr Arnda lib 3 de Incarnaoe D 2 She 6, ... pte 6 D 3 ... citans ... Arriaga ... Campo verde D 11 de incarnaoe Cap 1 citans ... trac 16 de Dio D 13 ... Herera, Quiroz, Ibanez, d Ruiz, Dr ... citatus in ... D 1 de incarnaoe Cap 7.

370

... affirmantes ... Fhys ... tuens ante ... pecti, et post ... pecti, d ... necq decero, ... d ... oto, aut ... zevitate a libro arbitrio creato. Nostras tuend

eq. gdit eq. depnig a lia mia, aut futuor sdi ota pecti, Redepmptioi depulz: gradimu grati docend de cofsidie amu salrii, qss polz ii domut in re dra efau otroa ucā. Insup dsident Nostres 1. q.a gditz cofsios aly dicund ei ante abstq pvisos pecti in h, et n ante abstq pvisos pecti in alo. Aly v, censent ei ante decry fmstoy pecti, aly qla gdsios parz d ... trois ei otalit pvsiog pecti. Hec dombiea qsidia qsuetere n vaca, nec mneris nri e eavolvere.

Sectio. 6a.

Nostra delusio gatur.

371 6a e: d pos Dnus gtuit abste, et efaut gdferi Redeptr, sanavus ante abstq pvisos pecti Adami. Ado dns h efau raoe: ido Xpts Dnus n gruisset abte et efaut gditi Redeptr, sanavus ante abstq pvisos pecti Adami q.a hec gdsio inserret in Do algss amorq aut afecq povy ga pecty (in hac m raoe vedq qtigent ad vy alnd admentes gdsioes suarsitas actuq, otriq depndentiq a pecto, d gdsio absta, d efax Xpti Redeptoris sanavi ante abstq pvisos pecti nlly infert in Do amorq aut afeux povy ga pectu: oo. Mir qu: eaesme gdsio sly infert in Do ly afeuq ca. pecty, qi nsus e, d xtad pecty, d eo xtnte, xtad Redeptio sanava; e in Do nsus n e ulus amor, aut afectus povgs ga pecty, d hoe xtad, e slo xtnte Redeptio xtad: ergo.

372 Siloquie te Dnd vy nrq gavis. Mar xtad unota d; qpe ztio efax fni. sly dtrad, pdnez ad eeos mys nis, d xtad mis, d eo xtnte, xtad fnis; n vo detra ad eeos mys n nsq tt xtad mis, d eius influxu cad fnis. Vnde efaut; ztdend sing, qi gt ooteri zque f h, aut lud mis, n te ad eeos hus medii dtreti palo; n oo alg raoq, niq.a nlus dtrati mis volio e dtrata

nsa, ut s̄nis obiectu. Et peccatum Adami, & mij, aut gasi mij, go stante iustitio, anaia infaliter obtebitur: ge ' ptio absta, & esfax redemptionis ante absta quilos peccatum, ly ostrat et infert in D° ly efa ty ca. peccatum, q̄ nsus, i ut stad peccatum, & ro stante stad redeptio. Mir lius sslogi ysta ny 362: qse, sufit, sola ssio, ut stad peccatum, & hoc stante, stad redeptio.

373 Illustrat hyp. rao 1. ssio lage uci detrad Dy ad smidy peccatum, n arguit in D° amorem defa ti povy pecti; & ssio absta, & esfax Xpti Redemptoris ante absta quilos pecti uci dtrad Dy ad smidy peccatum: go. Mir pad: ssio uci dtrans Dy ad ofredy Adamo auxiy gesfax, uci dtrad Dy ad smidy peccatum; & setra ssio uci dtrad Dy ad ofredy Adamo auxiy gesfax; sgse ad hoc uci dtrad, go stante pecul dubo erit redeptio: & colato auxio gesfaci n ssuet redemptio ob dsig pecti: go. Rao maris e: q ssio dtrans Dy ad ofredy auxiy gesfax dtrad, ad ay ly, qe re ua e ssio pecti hyp. in nil aliud e, ni colao auxij gesfacis, & nao esfaui, g n nsa e volio auxij gd esfax ad sing redemptionis ut dictum e ny 366.

374 Illustrat 2: nla strongs uis esfax, dtrat stontes ad eleos mijuci, & nsy, suit te pondi ab alia Volite ut ostat x nota i ny 363. Sic it ad Matrimonij nsus esus uirusq stantis, stdens efacit Matrimonij n e (necpt) pere ssy alterius, q vidert aliunde pondus. Et peccatum Adami, & mij, aut gasi mij uciy, & nsy suidd a a° ponty a Volrate Adami: go stntio esfax redemptionis n detrad Dy ad povg eleone pecti Adami: go ny arguit Dy amare peccatum, aut ee ay sse pecti.

375 Illustrat 3: ptio esfax absta snis ndtrad, stontes ad id, q sse pnosiat n ee nsy ut snis stad; & qdo pnosit stdens, q indepiat a sua volioe & amore mij, aut gasi mij pondy e ab alio et sepont a sua nolioe impdity removdy e, ob hyp posi, q sse stdend pit, aut pone in rebus (lq stntio gla esr ssio,

ig.ᵃ evidentiae ista applicatio) praesupponit non ea ipsa, ut simis vel vit=
tdnte velle mis, aut quasi mis poni ab le alo, nec ei ipsis nol
le impedity removeri ab le alo, ut patet: quo tunc gratia efficax
applicata simis non debrat, tdnte ad volos. lius mis, aut nolitos huius
impediti.

376 Ho. ii: et gratia efficax Xpti ut Redemptoris praesupponit esse
illa mis, aut generit Deus, quod sit Adamo hic libertati, pecca
sabit et la, ut simpliciter a dna volitione pecti, et pone pecty, quod
est grotis ad redemptiog. sanavo, et ogend Adamo et le ipse
pen a dna nocide carntis pecti, quo esse et impedity redempti
ois, lg auferend: quo quois gratia gratia non presupposit, sic ablutis
et illa odiota pecti, et quois pecty, si mis aut quasi mis esse
grotis ad redemptiog sanavo, et ogend quois carntia pecti
impedity esse hius redemptiois; nil ominus gratia gratia non est, sit,
aut vocalis virtute aut corrupte ionice, aut snexive volio pec
ti, aut nolido carntis pecti.

377 Ultra 2: gratia redemptiois ante ab
ltis quisque pecti i Adami, ltis arguit Dey dtrare loga non soph
e sive actu pecti. ct Dey dtrare loga, non vo phe, quae actu
pecti non arguit in Deo afficy. gdanis bite, et sicte devinis go.
Ultir gratia: nec dtrare pro logi actu pecti pulse et dtrare an
tecedend et quo inferri actu pecti. Deus m. antime pit ante et
quo inferri actu pecti ut patet in decreto coitivo auxiy. poin
gratia, quod dicrey, ltis et adjuncta, eia mia gratia, gratia lite
infert actu pecti. Ultar gratia et nota 3, nis 3 bom. ad di=
cas gratias stricty non ei, ltis dtraos, gratia mis pecti, ciy non s
ao libra tris, et ltis dtraos miatis phy, aut pluigas loqo.

378 Pa
M. en: nec ois miata pecti dtrao pha, aut pluigas loga sed
et gratia dtrao gratia mis dtraois pecti, aut illo dtrao, cigi ex=
cendat algd dnexis cis pecto, et gratia redemptiois non est gratia
a dtrao gratia mis dtraois pecti Adami, nec et la ipso descendit

alqd oniexu cu pecto Adami: go. Mir sad: nq pdsso rdm ptiois ad sumu e pmia dtrao libtis peccticis, d ex ea d nexa; libtas atq pvila pecfax n onestit cu pecto: oo pdsso rdmptiois nq e pmia dtrao pmiq dtraois pecti, nq x la ?= cendit alqd oniexu cu pecto. Et qidq lud prius gadet mnere se, d ceera privave dtradi, d eligedi p aoq cveris onq, qd oprad x ptesta domini n impditu eca. talis aoq, ut late dixi in de Charite Dtroa 1 D 5 in Corollario § 2. At pdsso hic abs supo end sua miq de pecto Adami relnqit in volto Adami ptesta domini n impdit eca. pectu relnqit m voltu pleni, sufntu e ?= dfrentu ad pectu deive carntigigo.

Sectio. 3.

Rao nra elustrad explis.

379 ... ty exply seu partas d Sumr x pdsoe pmiois pecti, qb late dsndit Dr Ruiz D 12 de Dvida cu Lao Molna, Lariz, Vazqz, Valntia, d aliis ?pluebq ciatis Sne 7. (d ne tibi brepad, creuplus, cu audis pdsiog pmiois pecti nota x ciato Ruiz Sne 1. cq ei p log pecti in= cretu vdlt d creatu. Increata, aioa sum in am 1 i decr Dei, go dcrnit n impdre pectu, decrnit q colaos auxq mcere sufentis. Creta psio e pduo, qarndq rerq, alaru nao, qbq potis pectu ?= mit. Creta psio ala e in am 1, ala in am 2. Psio in actu 1o ostit in pio actali scriu casq ad pectu; hec atq numqb a Do ?pte. Psio creta in am 1, tat in, btractioe gris cfauis, d Collaoe scfaus, alaru q circunstaru eq e bonaru, qbq potis pectu dmit: d hec psio, bq onq pnoia pt ppsiri a Do. Hec atq ?dctio psiois pt ?abrui, lbrado, ii niu, ao pecty pmidy s, ?, p colaoq auxi, d circunstaru ?, i relngdo ad ?y pdsiud dtinoq mi, go pecty pmidy s.

380 ... Hnc dcum partas ucend n x ola pdsioe psois, d e ?pleto sius d ?, cq mig, qa Ds novit pdsi pmiad Adamo pecty d talia ofera auxia pectrus e. In

h. cplexo infrigend. [illegible] petu. advictory nantiy confessionis Xpti ut Re-
demptoris ante absq. praevisos pecti. Ide talis [illegible] reggare,
[illegible] laedere libertq. Adami et Xpti [illegible] Deus velle pecty, l.
[illegible] dtrare pecty; at hec oia nil evincunt in [illegible]
pecti, [illegible] in cplexo decri coltivi auxy [illegible], et [illegible]
pecto: go. [illegible] ostend. In [illegible], illud cplexy ante pecty ab
[illegible]. Deinde [illegible] connectit cu pecto [illegible]
tu. [illegible] Ds [illegible] tale cplexy vult [illegible] go posito, infallib[ilite]r e-
rit pecty. At [illegible] hec oia [illegible], qn laedat libertas, qn Ds
amet, aut decret, bre pecty: go. [illegible]
381 Ad D.r Rodeira, [illegible] illud
cplexy, et [illegible] pecti, [illegible] toty quod dit [illegible] cu pecto, [illegible]
[illegible], [illegible] id, quod a Deo [illegible] efficit, [illegible] videlt. [illegible] colaos auxy:
unde quod pecty [illegible], orit ex malo usu [illegible], [illegible].
[illegible] res [illegible] in nro casu, in quo Ds [illegible], et [illegible] rdemp-
tionq. [illegible], quae connectunt cu pecto. [illegible] [illegible] media
[illegible] Deus decty, [illegible] [illegible], et [illegible] illud cplet cplexy illud,
[illegible] ado, [illegible] cplexy [illegible] cnexo cu pecto, [illegible]
[illegible] absq. pecti. [illegible] Rodeira admit decry coltivy
auxiory cnexy cu [illegible] alii decero [illegible], [illegible]
[illegible] libertas [illegible].
382 [illegible] Moncada [illegible] D.r Ulloa
in [illegible] 312 [illegible] volio
[illegible] lusiti, ut [illegible] industria, et [illegible] [illegible]
nis; [illegible] dtrare ad volios [illegible] ut [illegible]
[illegible], [illegible] pecti ce [illegible] ut rdemptio repara
va, aut pecta [illegible] ad [illegible] a volione pecti,
ut [illegible] industria, et [illegible] rdemptionis, aut pecty.
383 [illegible] 1:
[illegible] entas [illegible] rdemptionis aut pecty, [illegible]
ut [illegible] [illegible], [illegible] ut [illegible] dre
[illegible] rdemptio, et [illegible] ut [illegible] et moone [illegible]: [illegible] hec re

flexio n̄ grad. insa: tis q^a nec suppl. oblig. ad actus v̄ pon
das xvi, et moe ostus; si in satisfit logedo lo sali moris po
nad. ao. Atqi confessio e redemptoris, qu. se n̄ ad exterg. dependavi,
moe ostus stioris: go. V; quis confessio peccati vo n̄ debed voliog, stra pec
ti et moere peccati hoc sufficit, ad pacta etad e influxu, e vi talis
tiois: na pacta e xvi et influxu (ut ad le e) pecti, pecti xvi, et
fluxu liberti, libertas xvi sui dicri coltivi, sive dispositoe actus pecti,
f. dicris xvi confessori: go de l° ad ultimu pacta extit xvi et influxu
confessois, esti hoc n̄ debed ad voliog, et affectus poenis pecti.
382 Ius xalij tum
partas desumit ex eo qd, et pota confessio et absta quisoe pecti, qt Ds
efficit dernere peccati, et gadre efficit de xta peccati, xta ludobug
33: gadium erit coram Angelis Di, sup uno peccatore poenitentem agente.
Hoc odiunt adeius: infi tis: go licet n̄ et pota dia ulsois xeti pecti
qt Ds efficit dernere peccati, et redemptioe sanavg. Bao saget n̄
mind vgs pacta pecti, ad pacta etad qd vgs pacta pecti ad gau
dis efax de pacta pecti; et h. prequioe n̄ obstante, qt Ds efficit
gadere de pacta xente sine gadio de pacta pecti: go licet porite-
facit dernere peccati aud redemptioe sine amore officio, aud volitoe
xte pecti. Hec partas xta Lg. Mnessa D. 3 de Confessob, vnett
e cegntior pao nis, Dnis, eadem tamen falsa visa e Di Arnda nobis
gad Dnis consentienti lib 3 Scholg D 39 n 226.
385 Hovd. q^a supposito pec
to, ipsa confessio peccati, loadiis e ipso odius pecti. Bao: q^a destruo rei
ngt stdi, sine odio rei q^a destruit; et supposito pecto, confessio et stdus poe
ta id destruo pecti: go intd. ex odio pecti. At vo, stdre peccati ante pec
tu suppositum singicunt adeius xta D. Arnda: i quaerere qd destruad, si
qd stdis destruoy, anteqs r qdqs destrudy: unde est num pacta, n̄
sij ad restas, ne pecty i, et id restas pondi alqd, qd pecti i. Itque n̄
eluiand ex paribus aductis.
386 Esto stio peccati, et gadis de la supposito pec
toi, l eius aferad odius pecti opposite huius destruoa; et stio peccati
n̄ supposito pecto, n̄ i lo aferad sed seus odiu pecti; infert tis malitia

odiu pecti, q̄a debet inferre [illegible] pecti, [illegible] volitus colitiv auxilij
[illegible] sufficienti, qd admixtu e odio pecti, auxiliu qd. illud Ds offerret
retrahendo, et nolendo xtum pecti, adeoq. ptio la malitiæ suæ afferret odium
pecti. Rn, esto ptio peccat et gaudium de la, sup̄pto pecto, i ptio pec
tis, et gaudium de la, n̄ ut e [illegible] poni alqd, qd i pectu, et optu eni
red in ptione pectus, n̄ sup̄pta pecto, q̄a tened Ds x vi huius ptionis tened
mere pectis; ut tu x h ptione n̄ pferd in Do amor pecti, et pa
tu e paritas [illegible] [illegible].
387 Dq, aliud e gerere pectu, qd destruas, a
liud ee ratio ponendi alqd qd i pectu. ly vu e in dispositione pectis, aut
redemptionis ante absta puisionem pecti, q̄a Ds x vi huius dispositionis tened
pere, et pit auxilium sufficiens, adeoq. pit alqd qd. [illegible] qd ponit
pectu; q̄a pectu erit posito h auxio. ly e sby: q gerere x n ditt
afferu, solutivus [illegible] ga [illegible] et ita n̄ se gerit Ds ga pectu, su
pposita dispositione pectis aut redemptionis ante absta puisionem pecti, qd nec
Ds vult, nec amat, pera querit, aut solicitad: et pectu erit posito
auxio q̄a Cra xa volitus Ds illud libere pond. [illegible] Ds (non
x ptione pectis) offert auxilium sb. ita mia, esto sit [illegible] alqd, qd infa
lle erit pectu, qn pectu dirad, aut amed, ut bene docet [illegible] Arnda.
388 8o
x plo et pariti enim redder, in casu antis illupsi pectu jam dispositio et
aliud volitus et conceptu, ac proinde sufficiens pectis n̄ red illud velle, et
concupere; sicut vo n̄ supposita dispositione, ac puisione absta pecti sufficere pecta, a
ut redemptio sufficiens tered velle, et concupere pectu, qd n̄ illupsit aliud
volitus et conceptu. Atq. disparitas nulla e: q̄a lt ad pectu requirat
absta xta pecti, et hy n̄ supponat ad dispositionem, adhuc n̄ rgs, qd
Ds x vi ptionis pectis deberet absta xta pecti cu satis e, ut pecta
i, qd deberet xtu auxilium sufficientis [illegible], lb qo, Ds violente cra li
bre debabit xtu pecti esse regiti ad xtu pectis dispositis.
389 Vod. ido
supposita absta xta, et absta puisione pecti, Ds efficit sufficiens pecta a
ut redemptionem n̄ red velle et amare pectu rgtu ad pectu q̄a h̄ eam
puisionem lit certime Ds n̄ u reg. sug volitis et amoris pecti, id i

pecty, qd infallit erit Dº ꝯmiente, e n impediente; et n alsoa abstracta, d absta quibe pecti d qui ad lg Ds p sug mig certime ꝯstit pecty et infallit pondus a Cra, si det li auxiliy p vsu ꝯesax d ꝯmiad, e n impedia pecty, gr ad h nsa s alga dna volio, aut amor pecti: go.

390 By xply, seu partas onis Auctorbs nrs, sts destum x Mrtirbs, qi ardent ꝯsrabant plimg Martiry n xtieri sine pecto Tyrgnory, qn ido amarent pecty. Iberd DD Albrete, d Adyra, Mrtyres n ꝯsrare absle, d sdioti plimg Mrtyrij, gas n impedeband morty, ꝯst pecd a Tyrannis oblaty. Stni fit eos absle ꝯsrare Slog Xpti p ga adpscenda eis esstebant corg Tiranis: hoc atg n i absle ꝯsrare morty a Tyrano infredg, d i dspro ani ad sbeudg p xpto morty, si sors tulerit. Ag: sutio, id bene Dr Suarez D dd de Sdtate Cap 3 ny 56, media Mrtyry ꝯsria qd soi expedit, e n pudre absle scepta fuerunt, ꝯstadg x cory historijs.

Pstuto n optaband sdiotebty, aut gas essent d absle lauriolg Mrtyrij. Qd m ꝯsriy pre sdiotiy, aut ani alacritas ad tormta sustineda, ut lacrimis, oraobus p ad Dy flusis p Mrtyrij laureola? S Antonj, ut refert S Athanasius in eius vita Cap 23 apd D Heriberty Rosweyry lib 1 de Vitis DD, ut Alexandrig pgeret ad gloriosos FF triumphos, quodny Tory suo vocabat asspectu, flagrans cupidite Mrtyrij ... in tty id ꝯsritret: gª volenti pati pDi nene Mrtyriy n daba. Vbing la tty dspro ani ad tormta sustineda?

392 Dices Mrtyres ardent ꝯsrare Mrtyrj impdios, mia Tyranory sverse, plionygs dolere de n sversione, gdo Tyranus n svertit. Si atg svertit gadent de n assequoe Mrtyry; unde ꝯfert cory ꝯsriy Mrtyrj n ee absty. Dªty o: gª Mrtyry gadiy

+ n̄ tollit

de iure sive aluiu Tyrani aut Tortoris, et contra Christiq. absoluto Martyrij independens ab h. electo Tyrano, et dependens ab h. illo. Dum eiusmi gradus ad plenum per contra Christiq. absoluta Martyrij est spirituale, et physice non est extrax.

393 Alijs pretermissis, quas vis expendere non vacat, utiendo dd. nostre seq. ita est: nam Christo Dno in suo Sponsionis quoniam data fuit optio redimendi homines, vel cum vita impassibili vel cum vita passibili, iuxta illud ad Hebraeos 12, qui proposito sibi gaudio, sustinuit Crucem, docendo apud ... Ameron tom 13 ibi d. 22 S. Nazianzenus, et dd. ... ibidem citandi ... Nazianzus, Chrysostomus, Theodoretus, Theophilactus, et Oecumenius. Nunc sic: antequam Christus elegisset Crucem, peccatum Iudaeorum erat physice idiotice futurum, sicut quod quid ... a Christo Dno. Ante fuit ... Christi ad redimendum homines per Crucem et mortem suam fuisse ante absolute quibus Tortoris peccatis absoluto amore pro ... aut ... tali peccati.

394 Ita

est: nam iuxta ... Thigorum ... ad Deo, de ... beati ... fuit, ante absolute ... merita, et demerita; ... Deo, ... beatitudo ... est ... restat ... peccatum, ... peccato ... Quae est quod ... ad ... usuris, ... malus, ... extremi, aut gravi ... indigens, ... petere mutuum ab usurario, ... ultra sortem, ... petere mutuum ab usurario, offerendo ... ultra sortem, ... usurarius peccet tunc acceptando ... ...s ... apud ... lib 2 de Charitate num 66.

Sectio Quarta.

Argumenta Contraria diluuntur.

395 Arguitur ...

... qui ... Deus ... parare medicina ex volte ... vulnera, ... S. Augustinus lib 3 ... hic certe ...

misericordia, & n in ea delectat cor; neq etsi aga officiato 11

Charitas, qui dolet miseris, mallet n ee qd doleret, qui germa=
nitum misercors e. Pondera his mallet. Si ni Ds efficaciter vult
misericordia, sic peccata et redemptione, n magis vult n ee qd dolere,
qs dolere miseria: ipse h dolere, sive dolore vult efficacit, id ca=
rentia doloris n vult efficacit, imo efficacit pmittit illis dolore.

398 Et in
Psalmus 135 ad la euntes ibant et flebant sic loqs: mult=
itudo. Fratres mei id nlus e miser qui tu facias misericor
diam; qui m id faciat misericordia, optat ee miseros, crudelis habe
misericordia: quomodo si Medicus id exercere artes suas optaret ee mul=
tos aegrotos crudelis medicina est; melius e ut oes sani sint qs
id exerceat Ars Medici. Et sc. Na et Gra cap 63: n m eis dici=
mus, qd sibi te (Pelagius) opollerit, Ut esset ea misericordia Di, neluisse
se peccatu. Utinq n fuisset miseria, ne ta esset misericordia nra. Et in
fra cap 60 affirmat h pos: sed et Medicus est curandis iam vulnera
tis paratus ee debet n bet att id sanus vulnerari optare. Atq
in nra, h nihil o est Misericordia Di gdente peccata, aut redemptione
sanuq id, anud vulnerari: oo. Ustra & explaoe voltis anti, et
igontis tracta nq 603 igens m & nra ca ccit ans oo ccit
e plo Ds, & cuius nativa ponsoe. A. si Ds efficacit intendit peccata
aut redemptione ante absitae praevisa peccata n ea eiusmi voltai ma
gis ignis qs voltas dedi illog; utraq m antecedit merita absta,
et sufit idiota: &c.

399 Ad hic locu S Agsni ibi S Ds reprehen
dere se, alorq qui scaenicis tragicis q assistend ad spectanda luctu
osa. Audiat S Ds. Qd e qd ho ibi vult dolere cu spectat
luctuosa atq tragica, qe tn pati ipse nollet? Et tn pati vult
ex eis dolore spectator, et dolor ipse e voluptas eius. Et infra:
at ego tunc miser dolere amabam, et quaerebam id ee qd doleretn.
Longq ao de Misericordia, qe n sibi miseria, et si ita misericordia
e; n m, ait, id Bullis quaeram audire, ut illis ad dolendu sui
tas. Unde n e ormaniaus misercors, qi optat ee miseros, ut
misereatur. Qd hinc inferri e nos? Nq in Ds possi ni peccata
aut redemptiones cupit ee peccatores ut misereatur, et sic pmittit peccatu

d' ssaui amat n' ee pcti.

Ad 2m R. melius ee, ut nlus sit miser, qm ut tu sanas misericordia, h' e eligibilius ee a nobis pen entibus n' ee miseros p' peccatis, qm qd Ds misereat. Secus in dolante pmente peccatis, cui eligibilius fuit misereri peccantium, qm n' pmire pecca, q' ut ait S. Augustinus in Enchyridio Cap. 27, melius iudicavit de malis bona facere, qm mala nlla ee pmire. Non dimus Deus optare miseriam pcti, ut misereat et ig pmire; le atq. qi crudelis hc misericordia, optat ee miseros, crudelis q ee Medicina, qi optaret ee mltos aegrotos.

399 Ad 3m

R. Pelagius mle gratatus fuisse Chalicos, quasi hi dicerent, nisi fuisse pctis, idem nro eligendus, ut ee ca misericordiae Dei: ut potius Chalicu diceret Utinq n' fuisse miseria, ne ta ee misericordia nra. Itaq atq n' oppt nuq. seq: nq pctis eligendus n' e nq a nobis, nq a Deo ut det ca Misericordiae: et Ds decernendo paenitg, aut redemptionem ante abitg pvisorum pcti vult pctis i e ipse, ne i pctis, qd e fne Misericordiae pmit absq ullo amore illius, n' q Deus cg hus ny sitis optavit, ut ingit eodem citato Cap. 26 S. Augustinus.

200 Explo Medici

vs eplat S. Gregorius Nyzaenus orae. de dormientibus. Ut mi st qis Medicus fatis, e ceru, qo valetudini l prsind l obsind, periti meu adolescentulo qd consulere saltaria; et ei 3 et statis, pried q ombec litis cillo suo padre n' pced, gominus a fructu, aut herba alqua pnicosa temprard, pmired illo ut re noxia vescerd, jo mor bi molestia, aut dolore alqo affectus, rd psa pni consilij utili tg agnoscente, valetudinisq cupidiorg medicgtis, hic in prinq reduired, sty... sic hiung ny dluinus, atq optimus Pat, hanc sapime vaog excogitavit (dixerat Deus) ut in ijs noq ee finez rd q sibi pselegissed, qo gustatis malis... ca cupidite rursus rendrd, ut vitiorg onere depoto, ad pristing vellet redire fae licitg. Atq apost. dignitime S. Nyzaenus.

201 Ad constrag R. advol

tg xgnte spectare pdisiog pctis, aut redemptionis ante abitg pvidg pctis, qrui n' pstapa dicvg pmivg pcti. Raoi: q vol

tas sequens dicit quod deus initus ex oratione vel quod Deus vult sen-
tire et, et ex supra ea dictus, in quo despicere; Deus non ex se vult quod auxiliu
dat et non est pefax, adeo ado ex ipso gratia ex se inclinat in naos pe-
cati: facta atque supra pecti statuti, sed oratione, sicut ja oratione pote
ny peccatum, ex oratione nivi pecti. Insuper, ire dicit voltas ans ita
fertur in obtum, id ex se inclinat in eam requita ad ista obti, ut ex-
cluit, et id le Volte obsard Ldd Livor, et Mnesia: unde vol
tas dati Slog vocari set and, idpote, inclinans in mrita requita
ad Slog; voltas vero peccato diceda e sequens, ut pote non inclinans in
pectus regatum ad peccatum, lt utraque eque supat mrita, a de mrita,
sive abste, sive sdiote quisa.

102 Argutum cum ex Deo Abdeira: quia ipsa
inesse ad pectus, et eius carnitis tfert Adamum ad stum snexum
pecto, non ainde alspoto, detrad adamus ad pectum; et Deus psestendo re-
demptione ante abste quisy Adami pectus tffert lum ab lo stu
inesse, ad stum snexum cum pecto, non ainde alspoto: ergo. Mar vide
istare apud nos docentes, Deus sedtrantis male pecti, ipso sedtrare
fle; quia tffert voltas ab stu sedfre ad stale pecti, et eius naos
ad stum snexum cum stli, non alspoto alunde. Mir istat ex eo, quod an
te sedsiog Xpti Redemptoris erat stus le sedfre, et post lg
e stus snexois cum pecto Adami.

103 Arad 1: quia pecto Adami non
dum extnte, aid quiso a solo nutu suo libertis xdit regtum esale ut
vitet peccatum, libere detrad Adamum ad peccatum; et ita se gerit Deus
esaus psesciens redemptione ante abste quisy Adami pectum; ex
edit m regtum esale, ut vitet pectum, videlicet carnitia passionis quia xtn
te impole e Adamum non peccare: ergo. Arad 2: qui ex una pte A-
damo impit nostrum disnug ad pectum et eius carnitia, et ex ala li
bere e impedito, id est carnitia pecti, detrad Adamum ad pectum;
et ita se gerit Deus in esarus; sferro m libertas, quae e nostras me
pha vaga alius xtrei libertis, et passio la eo impedito carnitis
pecti: ergo

104 Ad argutum Ar. marg est ea, id evinuit splexu ex sslia
sdiota pecti, sed liberte e A, et decro suis coltivo. hoc m splexum
e tflao ab stu sedfre ad stum sneau cum malia, non alunde alspota
abste, quia ptea dictum splexum s detrao stre pria pecti. Deo mare:

qu et tie cdiss ad pectm, deius carentia efficit Adamum adsto
tig conexuum uem pecto accidentis proxime ad lud. Dic, ddo:
rote ttis accidentis, sed: detrat hoc de integrie, ddo: Xvad. hu
gnt, no marg: et dsta sdt mire, no dgss. Dstio dstad et noa
tis nus 360.

105 Ad la offraoz D marg: gd, pecto adam ndus et
tnte, aud qviso a solo nutu sue libertis, imgediti ab Ada-
mo, et sdlit ante hus opraoz, Dic, ddo: impediti d spiri d=
gnte no marg. Sic dstio dstad et supra dicis, sdtis et nus
235. Dsque alit: gd a solo nutu, seu ercitio sue liber
tis redit rgtis ealale inacgrble ddo: acgrible sdtis nave, no
marg. Ita dstio dstad et nus 235. In his carntiadicis, pde
siois n e rgtis proxime ad az, d ttis rote, imo n e gratis
de ues deceptu e sine lo n polse etre ess, e cu sheuris gri
in el. poentis ad ess, ut bene Dr Deido lib b phorus D
d ine bu, est algdo, sestuad rgtis pergito. Ind, dspio
Xpti Redemptoris ycedendhus pdfiois carntiz, d d impdi
tis, d nave acgrbis a Volt e creta.

106 Ad 2a offraoz D marg: gd
et una pte. Dic, d et ala libre e impdito zevitali, e dnexo,
Dic, ddo: gnexo e evitali, no marg. d dsta mire no dgss.
Dstio n egeduttori explace. Ns dea nos e xplu ugdetraoe
ad male pecti, ag. sit ed gdtrao malis, hic m gdtrao e
stra pha dtrao, ut pote dnexa d oi mo zevitalis a voltate
creta. Reu, male pecti stra shifas, aut identas rlit us ma
lia d stali aud malig insalis sndat: unde Ds srio, d efacti
volens male pecti malit sptis, ~~aud~~ acgut n dic imposteoz
ud loquend shfts, vellet sle pecti sl sptis, d gut dic g=
pstioz: ga vellet hgd e male peti, nempe identatis us slii
Dpst aut vellet pria entatis pecti, et ga mphe insteri sle. hc
hoc rogo; male blasphemiz us l eius nda entias, l edli
bre slata, d n ea scia graviter rtrahntis, l ut libre slata dea ss
cia? Si 1o aut 2o mo pt pteri, tne malia slis, ac pinde ma=
le Blasphemie n dnetit us sli. Si 3o mo, Ds amare enta
tis Blasphemiz ud libre slata dea scia; hoc m e pfa ma
lia slis, gss ido amare Ds gd abs: seuu res sohed ing dfio.

ne pecto ñ contrat ius pecto, nec amor ñ vsq ad pditam,
neq klum pssioẽ inferi.

207. Arguit 3: pssio esse redemptionis
ante absta pvisy pecty opit volti anti, qā Ds ſrio vult
hoẽ ñ peccare, & qā sadẽ ñ peccare: oo ñ ẽ posit. Ans pã
1.o nq tdend esſavit sing ñ pt ſrio velle, ne xtat id qd ẽ ne
cy ad xtq finis; & pecty ẽ nsij ad xtq rdmptiōis: go. 2o q3
tdend esſavit alaß sing ngt ſrio sadere desect eiusmi finis:
go ngt ſrio sadere desect rei ſplit nsio ad xtq finis, vlt
desect pecti ſplit nsij ad xtq rdmptiōis. Cfrat: Ds ſrio
volend pecty efficere vult ſerio ne xtat pssio rdmptiōis:
go l Ds ſrio ñ vult pecty efficere, l ñ tdit rdmptionam.
Ans pã 1.o: nq la ſria volio ẽ volio desect rei rquit ad
rdmptioẽ. 2: q[ui]a la ſria volio ñ pt ñ ẽ, aut volie desect
ptiois pvis, sz xntis, aut volio desect ptiois esſavis.

208. Hoc argt dy
taxat conquat pssioẽ Xpti id. Rdmptoris, ante absta pvisoẽ pecti,
qq de fo, & in R gsita, in qa Ds effest auxia gsetia esria
volte esus in se, & ñ in mys, ut alij docent ut pote volendo o=
es oio hoes, slvos fi. Sy ãtẽ in Ds ñ s mphe nsa huisini ſria
voltas in ala qvida pevit ẽẽ pssio Xpti ut Rdmptoris q[ui] de-
tndend pos. Grea, si voltas ſria esus regia pdy pssioẽ dupy
ante absta pvisoẽ pecti, et post hanc repgabit ei: qpe pha o=
poo asfeny cady ẽ qad esus sles vu eiusdq, esse xtant pdrits
sacis.

209. Ad argt no ans, & nego ſe pacis: nq ptioi esſavi
finis sij opit volio esſax desect rei nsij ad xtq finis, ntq o=
pit volio ſria, & semiesſax desect rei nsij ad xtq finis: qß
ptioi esſavi sij pt opi id qd impdrd xtq finis esſavit ptti;
& ptio ſria, & semiesfax desect rei nsij ad xtq finis ñ im
pedit xtq finis esſavit ptti; ut certy ẽ ñ impstry xtq finis ẽ,
qd pvidet ijla ptioe xturq: oo. Sic se det voltas Di ſria
et semiesfax desect pecti, qq efferi auxiy ut vitet pecty, qd se
stiq mig gesany pvidet ñ vitady; huismi ni voltas ñ &

trad aliqd qo quidda i redemptio pfitta, et x vi cuiusdz volti, i ferr auxiy sufficientis, qd sruit ad peccty n' det, et redemptio efficiat: ad So eo auxio guidet peccty, et sqr, nec redemptio nec eiu pfessio impedia, aut efficit.

110 Ad 2g esse ante no Dgss. Rao disparitis e: rag qi alti, stio sadet defectu rei n placet in xta eiusdz rei: qi vo efficat vult xta rei placet in eiusdz rei xta; ut ate repoe i placea, et sit n i placea eiusdz rei rlate ad endz vole, ido regat qo efficat; ztdns sthe stio sadiat fnis defecty. Drea efax stio fnis detrat ad porda mia sufta, et ea cia ad xta fnis, et sqer fi ztdntz n stat defectu fnis; st ate ita ztdnd stio sadre n xta fnis, f ssz gfz e defe, ita rd defectu fnis, ac fzde sdimet operet.

111 At vo stio efax fnis n offi ut stria suasoe defectu rei rgty ad xta fnis; hiem ut pote bonu placet ztdnti, et si e displicat miy, aut quasi miy ad xta fnis, q malz e. Drea, suasio defectu rei rquity ad xta fnis n facit f ztdntz stare defectu fnis; i Dgs gt hi suas sio spi ut n defectu fnis, ut ptet in Dgo ztdnte efficat redemptiog, et sfrentz auxiy inefax, go xtnte, n' std defectu redemptioi.

Ad 3=

112 stiaog no ard, adieu la paeg. 6, lg stig ztiog defectu aliu ve gti ad redemptiog ei affuy semiefax, aut miy ini efax, et pre efax xta dicta ny, Ddo, et sognti, et n ogi stioi efax redemptionis, uti vi au, zticci xed nolio efax redemptiois, n vo stio, stria, et n oio efax aliu, zpdzti eiusdz redemptioi, vult defectu peccti rqti ad redemptiog. Ad 2g ib, voliog, stig, et n oio efax defecti peccti, ng ei volog frustraois pfessioi, pri tatis, seu virtutes peccti ng ei volog frustraois pfessioi, zpri tatis, seu virtutes peccti zntz ut pfsioe redemptiois, ng volog defectu pfessio- tatis, pecti zntz ut pfsioe redemptiois, ng volog defectu pfessio- nis xtntis: gge sly e displicea, et simplex drcis n' pecti, sli ut poe miy sufntis ad evitaog pecti. hoc aes n arguit, Dig displcere in pfessioe redemptiois, aut velle eg n' xtere: igge pfessio e bona, et amatis Do.

113 Infert: qi vult gty e dele, ne xtat

trus inexois aliae fundgti, vult, qtu e de se, ne extad ĝu
tu inexois cu tro, cu hoc ngea extre stne, fco tro, ddt gd
fient redmptios fbo, oft n oio efaciit vult, qtu e de se, ne
extat pectu, gd e trus redmptioi, o gfsiois redmptioiigo. c-
fra 1: Dy velle nc i alsq vqtu ad redmptios, o hus cofsions
e velle, ne hgc extare; d Ds fbo vult qtu e de se, ne extat pec
tu: go. C: impditu efale rei go e rei impedio, e n extarei
go velle impditu efale Rdmptiois, e ius cofsois e velle n e
tu Rdmptois, o gfsoei.
214 Ista inerva in gfsioe Rdmptois, au
pectu post absta gvisos pecti; Ds m. sic gofsient vult qtu
e de se, rae extat trus inexois gfsois eiusdg, cu vellt, qtu
e de se, ne extat pectu cu go metit gfsio, qn velit, qtu
e de se, ne extat fientu hus inexois, nimy gfsio. Ditllo
d S. Prodromi a nu 3 D 2 hanc facit Ing: go fuit inexo
is mptis nq absti nq odiote efupit ru ut pondu, inde venit
a volione adq detrace volentis tunc volio efax fundgti o voli
tio tri aut ea educit, deus fi volent eiusmi fundgtu cognit
tri ad volios, au absti, aut odiote tru inexois cg, extere, vel
extiru encegend a gria volioe, au detrace.
215 Bao li i: nq gsgs n
fuikend tru ig extre, fextru p alnu arbtriu vellet efaciu fien
tu, gd cognit mpti inexu cu o tro assiere ampltre rylu,
pecaret q in ea volioe fundgti, si tru eu finitu, iuret
in gplodnce e lopetu qto vidit obversu eu hoi. e bao si
gad lg qtg e: 1a aloqi n pec Ds efaciu velle pectu au
redmptios inexa cu pecto absti gvis o. Cbao gad ca qte est:
D St tri ad volios fundgti cognit, rsu n ei, gd pio velit tri
id fundgtu extd 2a trus pecd independ a sua voloo, au detra
one tri ad hus volios n detrad volio efax fundgti. Ani nadu
e and iste uerlit istu, Prgedu, e tndu d gdo fientu inexo
is nq absti, nq odiote, fupad tru, o nadu gdo cy ita supponit.
216 Ado
efrao z no marg: nq Dy velle inefaciu d lerio ne extadre

regis ad aliud, non est velle, ne extat liud aliud, id quod in redem-
ptione, d peccata [illegible] post absolutus quasi peccati gratiam [illegible]
est. D non ideo vult non esse, q [illegible] velle non peccati [illegible]
[illegible] ad vitandum peccati. Si vero dicas Deus voluntas non petiit vel
le impeditus redemptionis, et eius [illegible], adeo ideo velle [illegible]
e non extra redemptionis, et [illegible]; verbo tamen non sufficere id dicas
Deus velle ne extari, ut constat in allatis exemplis, et sic totale
velle quod mundus [illegible], sufficit ad vitandum peccati [illegible]
[illegible] creato impedire, et non extari; non vero ubi velle velle,
quod mundus affectu [illegible] extra [illegible].

217 Ad 2a confirmationem

R. non extra rei aliqua esse [illegible] vult alia natura rei, aliam illam,
d arguitur: hoc implex e [illegible] redemptionis, ad peccata, et [illegible]
[illegible]. 1° [illegible] peccati e non extra illam. 2° libera
peccata. 3° natura [illegible] ad peccata. 4° non [illegible] peccati.
Hec omnia inferiuntur non extra peccata, redemptionis, et [illegible]
ones. [illegible] non e [illegible] velle [illegible], d non [illegible] effectum, non extra
illam rei, ac velle [illegible] non extra, ut patet in [illegible] peccata
post absolute quasi peccati d aliis adductis. Unde [illegible] ante
[illegible] e [illegible]. Nam [illegible] e: [illegible] impeditio rei [illegible] non
extra [illegible], seu natura rei [illegible] impeditio [illegible], [illegible] e non extra
illam. [illegible] velle impeditus [illegible] rei e velle [illegible] impeditionem
rei, d [illegible] impediri: at non e velle [illegible] non extra rei, d [illegible]
non extra.

Sectio. 5.

Alia Argumenta.

218. Argues [illegible] efficaci
nis [illegible] ad [illegible] rationi [illegible] rote, nisi mediante electione,
d amore [illegible] et primo, [illegible] peccati [illegible] ro
te ad redemptionem [illegible] peccata [illegible] et primo: [illegible]
[illegible] efficax redemptionis [illegible] ad [illegible], nisi mian
te electione peccati. [illegible] [illegible] nemo [illegible] intio [illegible]
[illegible] sanitati accersere Medicus rote [illegible] ad sanitatem, nisi [illegible]
mare [illegible] Medicum [illegible] ad sanitatem. [illegible]

firmat l: l ea confessio aut dicitur ḡmiug pecti herat
vel dtrad amore peti, hn. Si hi: eligeret Ds statum
pecti. Si Deus: go ng herat vel dtradi eleos passioi, d se
geret ea confessio ad frustralis. Ras hic e: q a confessione
gueret dtrare ad amorem mij proxime, d mia rgti adti
nj ngt dtrare ad amore mij rote. Confirmat l: & ztio ac
dmptioi ngt Ds moveri ad aliqdg passios gt utilitz, gs het
ad pectij: g a sic amaret pectij: go nj ad ea aliqdg gt utilitz,
gs het ad rdmptioe; hic m utilitas stat in utilitate ad pec
tij.

219 Hoc argt vel suis ofraobg supit confessioe rdmpti
ois oe pro passioe pecti, seu decro decevo mij rote sdcun
tis ad Rdmptioe; h arg nard gleres DD nrg, scg. xtagos
confessio rdmptoris n e hic tndg, volo Rdmptioe Xpti Do
mini dg a ad hanc pta e passio pecti, volo h passioe; d est
hic tndg utulit dictis: volo offe Adamo libertg A, dg a sbeu
pecabit pecto & sic corrpto totg sobole in remiy liis. e fe Rdm
ptioe ab lo volo dare Xpto libertg B, ga prodeo ej rdmpt
vitg usq ad mortg pt satisfface pecti. Vbi ilq utulit decrg
i dpfessio Xpti Rdmptoris, d passio pecti. Hic tz opus,

220 ad argt Ds marg: ztio efax finis ngt dtrare ad eleoe medii
rgti pri roti, ni miante eleoe mij rgti omic, gdo he nlj
et nj providet potij, nj infalit pondij ad elio, ddo: gdo hoc
lt mij, d hdg potij providet infalit ab ztnte ci pondij uci
ab alo dtrante, no: dstio dscendit & Nota S pcta ni 368.
Ddo ztnt advertit mij proximij jg ci potij ab alo, si sing
ztiois n dtrad ad eleoe n nj talis mij: et gdo advertit, dt
ḡ clare mij h dtradg ci uci ab alo indepen a pria elio
ne, d volone; n det eliore lld mey. Cy oit Ds pri ad ḡ
fessione Xpti ut Rdmptoris clare cognat ḡ, sig mig mij
aut gasi mij proximij ad Rdmptioe, sct pectij, infalit

obiadis a [illegible] arbitrio [illegible] oro [illegible] nec, 2 [illegible]
ne hoc in [illegible] sia mia pecti, [illegible] redemptionis re
paravis in [illegible] Dus ad [illegible] mis [illegible]

221 Dicis [illegible]
[illegible] redemptionis [illegible] oes vetes nsas, [illegible]
[illegible] pecti ee nsa ad [illegible], [illegible]
[illegible] pecti [illegible] sibi [illegible]
[illegible] esti la [illegible] [illegible] ad [illegible], [illegible]
tis [illegible], n [illegible] ad [illegible] pecti. Inductio n [illegible]
ald e [illegible] accidit in [illegible] aliud e [illegible] nsa e. Hoc
nstati ad [illegible], l voliog, hanc relarit eligund,
qdo [illegible] cetile e ad [illegible], [illegible] hoc atq n [illegible]
plit nsa.

222 Egrotus, qi [illegible] sanitas, [illegible]
mia, aut velit adventu Medici, [illegible] Medicator-
rij, qdo sola [illegible] e [illegible] ad hoc duo relarit vult
[illegible] n [illegible] alterti [illegible] dobg, h [illegible] n re
grit [illegible] sanitas, qd gobet am [illegible] volois, aut [illegible]
nis [illegible] e [illegible] Egrotus, [illegible] certime [illegible]
utrasq [illegible] sua volioe. [illegible] vo [illegible] qd [illegible] ne
sij, qd n, ad [illegible] redemptionis, [illegible] sola [illegible]
pecti [illegible], q [illegible] pecti [illegible] lud amet,
aut velit.

223 Ad [illegible] va pte [illegible], [illegible]
[illegible]: q lt la [illegible] ngead [illegible] eleog mis [illegible], non
nsa ad [illegible] pt [illegible] pecti, [illegible] sola [illegible]
sit [illegible] pecty, et n [illegible] redemptio. Ad [illegible]
R 1, [illegible] ante [illegible] adinty: q pt [illegible] moveri [illegible]
[illegible] [illegible] in am [illegible] ra pecti, h. c, [illegible] actali [illegible]
[illegible] aux [illegible] pecto [illegible] eius aversog [illegible]
[illegible] ho misericors & inopia pauperis move ad [illegible],
qn [illegible], [illegible] removere xta dicta nu 367.

Ad 2. qd, etsi tota utilitas passionis rei Redemptionis deter: uu in utilitate rei peccati, et Ds n. posset eligere passionem q.a utilis ad peccatum; et consequenter q.a utilis ad peccatum, aut redemptionem, adinueniti contra nos esset.

224 Dices 3: nq. l Redemptio est possibilis ab sio capax ut stat absq. dna volitione passionis, q.a utilis ad peccatum, l incapax?

Resp. 1. in passio sit detret ad redemptionem, qa passio talis, n. opus qd detret volitionem passionis q.a utilis ad peccatum: q.a ut expediti passio tm detrat id qd fuerit simpliciter necessarium, ut stat Redemptio.

Resp. 2. neg. qo cum de facto si redemptio, aut peccata, de facto erit dna volitio passionis, q.a utilis ad redemptionem, aut peccatum, ues consequenter dist arguments. Ut passio Redemptionis duntaxat detrat volitionem ad id, quod pendet necessarium ut Redemptio extat; ad hoc atq. extat non est necessaria electio passionis, q.a utilis ad redemptionem: q.a sine h reflexione q.a utilis stare potest decretum collativum libertatis efficacis. Ut atq. la reflexio sit denotet meram passionis sequelam ad decretum passivum, h ergo nil absonum est, n. gravabor concedere.

225 In his 1: nqt qs moveri A ad prosequendum honestatis, ideo qa ha decretum cognitum, qn ha amet, aut velit: ideo qa Ds voluit praefinit alteram partem, quoad efficacem vult libertatem, ideo qa est secundum: et Ds vult volitionem, volo tibi esse libertatem A, q.a est efficax, movendo ex passione peccati, aut Redemptionis ad prosequendum honestatis, ideo qa pendet decretum peccatum: ergo. Ds marg: nqt qs moveri ex A ad prosequendum honestatis ex volitione efficaciter honestatis admixta complacentiae amoris aut desiderio secundum A, aut in obligatione ad prosequendum honestatis qn ha amet, aut velit, sic voluit, ideo: la complacentia, aut obligatione seclusis, non marg.

226 Ob hq. pr. passionis Ds offerendi libertatem suam efficacem, dicit voluit praeferre alteram partem: q.a ha decretum collativum libertatis efficacis admiscet amori, complacentiae aut volitioni nostrae. Nam vero, si habet in decreto collativo libertatis suae

ↄ cessau, admixto odio peccati. Ob q. D. P. ostendi, q. ↄsilius sug
flagitii, providend. sui peccti, ob aoe A, eq nil omnes
bonit, dit velle vtulit sui peccti; q. tot orabq. proximq.
pecci vitare. Ad gsvi Ds velit libertq. q. ie fax (q.
sq. e. ex dictis ny 366) n. vdsplao dnod mergq. odioq xta di
ta ny 236) profest q. odioq; sb qa pvidet pecctq, nq tened
vitare odioq lq xta dicta any 283. Nq. decro prista
vo odioi admiscet ↄplacea, amor, aut ostrq ↄcessaut;q. go.
227 Insto
D: ↄtio effax rdmptioi dtrat ad amadq sfsoq, amore
electivo ordante eq ad rdmptioq; d hic amor e amor peccti:
go. Mir pat: hic amor det eē amor sfsoi, ut utilis
ad rdmptioq, lq ut sfedente raoq sr amatq, d obvemo
unitq: go. Ani pat 1o: q. ca utilitas e rao movend ad
eq electos, deqa st rogratd eligend, ur dat q. miq ? rerd,
q. utile e ad sfq. 2o. amor pcedn ex gelnaoe alius
virtus tqs in raoq amatq, d mountq servi in eq bitq,
ad qs dtrat virtus, d sq digit ad odio, qd ut odio vqs ad
xtq talis bitatis; d utilitas mq ad sfq n. se hit sb myodi
onis, ut in mic det bitas; d e psa bitas: go. 3o: Ds eligdo sf
soq ex ↄtioe rdmptioi bet eē ca sfe rdmptioi; d si Ds
eēt ttq sfsor pecti, n. eēt ca sfe rdmptioi: nq carota n.
alit influit in effq, q. influit in eq proximq: go. si in hanc,
nempe pecctq, sq sfsive influit Ds, sq sfsive, d n. sb
se influit in rdmptioq.
228 Ssa mare insto, q. sugit pcesioq eē
pro decro sfmivo pecti, no mirq. Aliud e decrq sfmivq
tndre in libertq ↄcessq, q. lut utile, sfanate ad rdm
ptioq, aliud tndre in lq libertq, q. utiliq in lq mure nava
gatis vult Ds n. eligret lq libertq, si n. pvideret ↄcessaux. sq
e sfq: q. ad id n. ↄstringit lq ↄtntio d; si ut sfedictq
e. Iuē vq, d n. dedecd Dq: q. nil ↄdecorq. e Dq velle

colavi libertati effectus, quos non eligeret, si praevideret efficax, et
inde obtum removere phenomenon ad redemptionem. Dices quia ans:
bd ei amor filiorum ut utilis in se mere naus, et tamquam re
moventis phenomenon, ideo: in se pono no ans: quia sin hic amo
re, et motione potest dari peccatum. Ad hanc paritatem antis Resp, eli=
gentis posse rere, quia utile nave, et tamquam removens phenom,
nempe suae creationis phenomeni, sine redemptionis; non tamen revet
Deus, quia utile pone, quasi peccatum conducere ad redemptionem, cum po
tius huic resistat, quantum in se erat. Omnino quod, mihi pone
utile, atque ipsum bene amari ab intente; non tamen hunc amo
rem esse ipsius, quod mihi est utile pro nave, seu quia sit utile
quia ut eo delectetur finis, sicut quod tale mihi providetur potest, vel
pendet ab alio, independens a dtrave intentis.
229 Ad hanc paritatem antis
Dices mirum: et utilitas mihi est ipsa bitas, ad ues amorem, et vo
litionem intendat semper intentio finis, non: ad quas pondera in rebus
intendat intentio otto mirum. Utilitas quidem potest esse in rebus absque
amore, et volitione ipsius: quia extet eo ipso quod Deus promittit et
tre hanc utilitatem, hic est peccatum sub libertate A. Ad 3am dissama
re, no mirum: neque dispositas o ...re effectus votum, et proximum; da
to mihi intentio efficax effectus voti, scilicet redemptionis cum Deus est causa
ille, non vero dat intentio, aut volitio effectus primi, scilicet peccati, ut dixi,
et inde fasti optum. Causa rota non aliter influit in effectus quam in
fluit in proximum, si causa sint paria, non vero si sint imparia, ut
audit in praesenti; quare Deus prendit redemptionem amabilem, et permittit pec
catum detestabile, et odibile.
230 Argues 5 ex Dormaz: Deus non potest amare me
dia effecta, et ut singula cum peccato, quia sit intentare velit peccatum;
et si praeviderit Christum et redemptionem separavit ante alia quibus peccati,
amare media effecta, et ut singula cum peccato: ergo. Maior patet quia
in causis finalibus, potest quod unumquodque tale, et illud magis; velut si
amo medicinam amare propter salutem, hanc magis amo ac propter

sed mia amari ut ejngeda ius pecto, hoc magis amabit. Mir
pad.. amand. Redemptios amat mia ut nsa ad redem
ptios; d. iuxta n. pcisse ut zdfra, d ut zefua, de... s
ejngeda ius pecto sit nsa ad redemptioz; mia m pcise
ut zdfra possit dari, gr peccz, d redemptio deni. igo.
231 Argtz
inde efaty dicti ex Lhio 1 pastorz Cap. 2, in uis explaoe militu
e D. Ulload 1. Drodromi Cap 2 ludq accipit cu aliis D. Eximi
mis. D. 26 mphari Alne 1, nu 12 de, sola ea finali, seu fine
ultmo, n. vo de fine n. ultmo; finis m ultmud, si gentanea adre
ny vas ame et ee magis amale bonu, seuq sit finis s n. ulti
mi. q. res pfeor pt ordari ad mind effetz ut ad fiz pxi
my, dgmo tota series ordet ad fiz ultmy pfeorz. Visbz
cotra n. sbsistit, ... volta ut pt eodz uinptu, ardorez ferat
in fiz ultmy, e in mia. Defati axomatis vetas pndet a ca
vijs seriobz videndis apd ciaty Ulloa p se aduenz Cardls
de Lugo D. 1 de Fide Che e nu 12, d P. Rodes lib 1 Phie,
D. 5 Che 6.
232 D mare: Dd n. pt amare mia inefica, d ut
ejngeda ius pecto, sit sy ut egleat (ut re va equalesca lib
D. e, sed; i. egleat mere dici se henti egte obti, no marz.
ad misis paoe D mare: Dd amand Redemptioz amat mia
ut nsa ad Redemptioz nste prog utilitis. omis: nste utili
tis mure naug, no mare. Notulz ut quia gndy vendand
mory rotioz, d ut dit Dy amari ut bonu, l. q. bonuz;
rdy mnotand sdioz ratz ex pte obti, d obtu n, l lo modo
amd, ut q dit obty amari, d trari, q. ablend. qr rosen
ti amd; zrdy mnotand alqd ratz ex pte acus ut u dit u
ny p alo obto amari q. lud cognimd, qr ido rotio amd.
233 In
tentio finis sy odisad tdnte ad amadz miz isy ingtuer
eis amor nsue e, ut rotea finis, sive, ... omio nunc in

qt̃s i mia ꝯsu, ipse povz utilitas, et pove utile... Si atq amor mi ꝯsu n̄ e nisi, ut vitat mia q a̅ ... futurs, inde pend ad trace ꝯ dentes, l tuz a ꝯsu, et nãe utile ut e petiz ad remptioe; : Ld hanc amand n̄ tenet amare mia ꝯsu, e quod utile q ... ey eo snetit, ut dictu e. Auxia petis ꝯferentia p̃sit dari sine peto at n̄ ideo eligens auxiu ineffax rõtis ad remptios, qd n̄ eligere, ... foret efax, htt amare inefciu ut tale. et nota, iu auxio inefia reperiri les utilitas ... e adequat gra auxie sou tle, et e pova utilitas ad remptioz, aut petz, q est e potestas ad petz, et cuz carentia, e amabilis D. Ga e utilitas nava, gra auxio ꝯferenti, ... se remov̄ ꝯ phend ad remptioz, nemp e carentiz petti: et sic n̄ e D amabilis.

232

Ar gtz ... tom 2 Selectary D. 16: si Ds pt efaud intdere mo dicto Remptios, porit elegi omia auxiu ... efaciu ꝯtioz Remptioi, ... volz ꝯtioe postorz, quo ꝯtex ꝯtioe movead et aged oneta cu petto; L hoc venz natigo. ... nq si voltas colativa auxy ad rectu e ... et ... sufutis esr oneta cu petto erit inspolis cu carentia pecti et cu ... ço voltas la veilet impole. ... ista volta ... recte ... impole e ... ista volt oneta cu petto; go.

233

Ista mare, qs ... diclis n̄o mirs ad ... ante, no ... L Bois ꝯtio remptioni, aut petz ... auxia sufutis et voltas colativa auxy si oneta cu petto n̄ inferi, ... velle impole, ... Ds n̄ vult, nec ... velle, qd ... auxio ut sinto cu la volitoe; ... auxio ... alteu ... et oibz alis ... velle ... auxia ut ... Remptioi ... hoc tz e vel ... impole ... cu petto. ... ny ... qd voltas ... qa Ds ... auxiy ... actra ... ad ... usq ad ... opus; volta atq.

collativa auxij non constituit (?) iustitia, et proinde ipse neque vult, neque nolit esse velle [illegible] [illegible] ab eodem volito.

136 ... [illegible] Deus Christus et [illegible] ergo [illegible] non volito [illegible] auxilij sufficientis et amantis quatenus [illegible] rectam operationem quatenus est [illegible] amat et vult impleri: et volito non impletur, nisi per conatum suum cum [illegible] volito: ergo vult [illegible] conatum. [illegible] volito [illegible] vult, ut recta operatio [illegible] auxilio: ergo vult, ut conatum cum actuali [illegible] talis [illegible] a Deo [illegible] vult, id conatum auxilio [illegible] et [illegible] vult, ut conatum [illegible] [illegible] cum sui carentia [illegible] velet [illegible]: ergo vult rectam operationem contra auxilium [illegible] ab [illegible].

137 ... Ad [illegible] Deus maior: quatenus est [illegible], amat, et vult impleri [illegible], [illegible]: vult impleri [illegible] non maior. Et [illegible]: volito non impletur [illegible] nisi [illegible] conatum cum [illegible] volito [illegible] non impletur [illegible] minor, et non [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible] sufficientia [illegible] rectam operationem, ut [illegible] non [illegible] defectum [illegible]. [illegible] tota [illegible] [illegible] in eo, quod cum [illegible] [illegible] [illegible] sufficientia ad [illegible], et non [illegible] in eo quod [illegible] [illegible] cum [illegible], et cum auxilio. Amat [illegible] expletionem [illegible], id est, conatum suum cum [illegible] sufficientibus, ultra quod amat [illegible], et non [illegible] [illegible] [illegible] auxilio: at non amat [illegible] [illegible] [illegible], sive [illegible], sed cum [illegible] [illegible] [illegible] impossibilis [illegible], ut [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible].

138 ... [illegible] [illegible] ante, non [illegible], [illegible] [illegible] Deus vult et [illegible] auxilio [illegible] auxilio, et [illegible] [illegible], et [illegible], non [illegible] in [illegible] auxilij sufficientis, a [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] volito collativa auxilij sufficientis velit [illegible] auxilio non vult [illegible] auxilio ut [illegible] cum [illegible] [illegible]. [illegible] 1454, [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] est dicere, aliud esse voluntatem collativam auxilij sufficientis [illegible] voluntatem [illegible], aliud [illegible] voluntatem [illegible]. [illegible] [illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad voluntatem [illegible] [illegible] sufficientis. [illegible] est [illegible]: quia voluntas [illegible] auxilij

sufficientis satisfacit conferendo media sufficientia illi voluntati voluntati strictae, et generali: unde non sequitur in esse, et in nostris sufficientia ad esse, et modo quo, licuo strictae gratiosi libri.

139

Argumentum ultimum: Si Deus conferret gratiam auxiliis redemptionis ante absolutam voluntatem permittere peccatum pro peccato, id est non impossibile: ergo. Minor patet: quia ipsa sperans ad Deum providere de peccatis, id est contra Scripturam Patres, et rationi: ipse a Deo permittendo providere de aliquo, ago id pro alia ratione sic peccatum non pro se a Deo. Contra quia ipse Deus ad acceptationem sanctitatis: quia pe peccatum unius et non alterius ordinet ad peccatum; id atque nunquam esse sine acceptione sanctitatis. 3° quia Deus in cultura hominum non gerit sicut colonus; hic enim non seminat zizania, aut tribulos, ut postea agrum extergeret: ergo nec Deus seminat in agro suo zizania, scilicet peccata, ut postea deleantur. 4° quia summum malum, scilicet peccatum nunquam sapiens seminat pro bonis articularis peccatis; si enim non licet hominibus facere mala, ut veniant bona, multo minus Deo. Argumenta illa vel levia vel facilia solvenda videntur; novissime tamen magis expedit Admirandus M. Roldan in suo novissimo opere Divisio lucis a tenebris prope lucem 3 cap. 179.

140

Ola mareficus dicta num. 365, nomen mirum, ad cuius hoc paragraphum respondeo: nullum nostri absolutum esse... peccatum, ob rationem talis castri... predicatum: quia modo ... ... Thomistica a P. Ruiz de ... Providentia... ... et plures PP. ... S. Thomas, et S. Basilius, ergo ... lucis dividit Roldan a tenebris, nempe ab erroribus ... Vasquez. ... Aureolus, et P. Vazquez ... Ruiz admonere non dici peccata ... peccatum esse ... de providentia: ... Ruiz admonet ... ... mlius et ... vitare ... ... minime ... ... in Theologia ... ... peccata ... subjacere (ut ait S. Thomas in hoc ... ... 39 ... ...) ... providentia, non ... ... Providentia ... ... : hoc atque ... ... est de malo ... peccati, ut ... ... Ruiz ... 2 ... 18.

221 Ad 2a dico in eo non dari augmentum satisfactionis releg... a Deo xta lud cagis 6: gloriam ... vera de ... qd late explat Dr Ruiz D 53 de Volte Sne 3, notat ... Sne 4, ... augmentis satisfactionis gde ... irvire ... pose ... mere gratuitis ... poitur ad bonum poetis. Ad 3m Rx Agricola tepe permire, auditiam velle arborem sterilis, ut in bona inserat ... Oleastrum in bona Olivam. Affectio S Petru Chrysologius Serm. 97 de parabla Zizaniorum ... gare ... videris, Dne ... zizania, seu pecta ... Ret... : ... magis e repa rare peccata, qd illecta ... Disputas ... ho es lata e: ... n tee vitare pecta; seus hoci, ... mo ... cunt.

222 Ad 2a R ... ee ... Doi ... qb; docemur Deum permire pecta ob bonum ... poeti humilitis, ... ut vidre e ... Ruiz D 23 de ... Sne 3. S Agsnd lib 14 de Civite Cap 13. Audeo dire superbis ei utile cadre in alqd ... mesum peccatum, unde ... displiceant ... placendo ceciderand. Salbrius m ... ibi ... plauit, qdo flevit, qb ... ... plaucit qdo ... : h atq ... e Psalm 82. S Gregorius homil 3a in Evang. Plerique pigri ... remen... ad ... ceda bona opera, quia valde sibi ... qd nla ... miserint mala graviora. At ... illita egisse meminerunt, ... suo dolore ... inar desiunt in amore Dei ... et qa se ... a Deo ... rant, dgna ... ceda ... lucris, ... respnsand. Et ... cida mala, ut ... cona, ... mala permi ob eo, qi n tee la vitare.

Disputatio. 2.

De Destinatione Xpti Dni.

Sectio 1.

Perunt atorites pro Destnatione Xpi ... peccat ...

223 Destnao

Xpti sola gratia Dei optavit opus eximium, respectu Xpti qui incarnatus fuit pro Deo ed, et ho: quare Deus insigne incarnationis opus facere ante decrevit, et futurum esse praescivit, ut bene explicat Sr Doctor in libro III de Incarnatione cap. 14. Loquitur vero sumendo de causa physica incarnationis, ingrediente motivum, non physica, sive physice influendo in dignitatem, quod a tempore d. motivum, sed quidem statu tali, seu physica quae omnia antecedenter praemotus esset gratus est huic ad suscipiendum decretum incarnationis an fuit dependendo a peccato absolute praeviso, an vero non dependendo? Certum est, sub pura ratione incarnari propter motivum ita dependendo a peccato absolute futuro, et absolute praeviso, ut hoc non dato, non daret decretum incarnationis. Certum etiam est ratione incarnationis decretum susceptum a Deo propter motivum ita a peccato independenti ut incarnatio daretur illo supposito peccato.

194 Prima pars probatur asserendo ostendendo primo autoritates Scripturae et SS. Patrum quibus nititur, ab asserendo Adamo non peccante Xptum non venturum, quia sudat effectus Xpti, ut ad servare ad infferendum peccatum absolute futurum. Prima classis autoritatum facit incarnationem fuisse praefixam in remedium peccati. Luc. 19. v. 10. Venit enim filius hominis quaerere et salvum facere, quod perierat. 1ª ad Timotheum 1. v. 15. Xptus Jesus venit in hunc mundum peccatores salvos facere. Ad Galatas 2 [?] v. 4; misit Deus filium suum factum ex Muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redimeret. Symbolum Nicenum: propter nos homines et propter nostram salutem descendit de Coelis, et incarnatus est. S. Basilius homil. 25. Ex hoc enim Deus in Carne perijt ut infra Carnem mortem interficeret. Similia invenies passim apud SS. ex quibus dedit Pater Hurtado D. 13 de Incarnatione Sne 3, subsectione 1 § 17, et 19 non posse tuto negari Xptum propter futurum fuisse propter nos, et in remedium peccati.

195 2ª classis autoritatum facit usque eo, propter quas sub pura absolute nostrae naturae humanae, fuisse remedium peccati. S. Ireneus lib. 5 Cap. 1. Si non

n. haberet caro salvari nequaquam Verbum Dei Caro factum factum est; et si n. haberet sanguis istorum ingri, nec sanguinem huisset Deus. S. Ambrosius lib. de Incarnatione Dominicae Sacram. ta Cap. 6 num. 56. Nam quo erat ea incarnatio, nisi ut carnem quae peccaverat, redimeret? Quod peccarat ut id h redempta esset. Fulgentius lib de Carne Xpti Cap 12 rogat, cur Deus nos nrum et n. Angelos sumpserit, ret quia nra, et n. Angelica redimenda erat.

116 S. Augustinus multus in hac sententia est apud Petavium tom 1 de Incarnatione lib 2 Cap 13. In Psalm 36 Sermone 2: Si tu homo n. dimitteres Deum, n. fieret propter te Deus homo. Item Serm 8 de Verbis Apli. Attende evangelium: venit enim Filius hominis quaerere, et salvare quod perierat. Si homo n. perisset Filius hominis n. venisset. Ergo perierat homo: venit Deus homo, et inventus est homo. Et lib 1 de Peccatorum meritis Cap 36. Non fuisset Caro Xpti in similitudinem Carnis peccati, nisi caro sua set ta peccati eius pondere valis ana. sic gravat etc.

117 3º alij sunt atoritates, quae neque ..., quod Deus assumpsit nostram alias, n. assumendam, n. extante peccato, fuisse remissa peccati. S. Clemens lib 1 Constitutionum Apostolorum Cap 7: Salvator noster nulla alia ob causa venit nisi ut salvaret reos conservatis [illegible], et impleret legem et Prophetas. S. Leo Serm 3 de Nativitate: Si n. homo ad imaginem et similitudinem Dei factus in suo honore nos mansisset, nec Diaboli fraude deceptus a lege sibi posita per concupiscentiam deviasset, creator mundi Creatura n. fieret: neque aut sempiternus temporalitatem subiret, aut aequalis Deo Patri filius Dei, formam servi, et similitudinem carnis peccati assumeret.

118 Augustinus lib 2 de operibus Spiritus Sancti Cap 6: nisi fuissemus peccatores, ea cur tu assumi in Deum tuis nulla fuisset, etc., nisi peccassent servi, nec aspera fuisset in Domino Deum nostrum servitus. Alios plures apud citatum Petavium num

tb qi nova Nstty divinitatis Trinitatis lib 13 de Gloria, et honore
Filii hominis. S. Athasius lib 3 contra Arianos pag Mihi 102: nisi
tas esse, quod ergo hoc antiora est, quam Filius Nativitas, quam Solata
carnis non 3duisset. Et infra: jam si Joanes dicat (1a cap
3 v. 8) ad id apparuit Filius Dei, ut demoliret opera Diaboli,
Martyrio quit, et ut pro nobis mortem susciperet, et ut homines vitaret, ad opera Diaboli dissolvere. Salvat venit ad Fla et ca ad
unctus Filius in carne. Alia antiora aneruit Dominus Deus de in
carnatione Dominus noster 3 illis Nativitas, Deus, quae antiora ibi non sunt
curis, scilicet citato lib 3, l. serm, aut oratione 3. Quoque aretit Galanius omnes oratione de Incarnatione Verbi Dei, eius corporali ad
nos adventu Sanctus initio pag 20, citans a D. Raynaudo
citndo.
129. S. Cyrylus Alexandrinus lib 3 Thesauri Cap 8. Nu
obat m mortales nos futuros per peccatum, ac ideo misericordia sua
ante Saecula statuit ut Verbum suum homo dinitiis viam defunctis
fieret, renovaret hos in se Ipso factus 1o genitus in multis fratribus. Subdit infra: Exspicuus e homo esse ante Saecula, gestum
ad Filio, ita dico, deliberatione Dei Domini nostri Jesus Christus fundatus fuisse. Idem lib 5 Dialogorum de Trinitate pag 228 Columna 1. Quoniam nostris hominum lapsibus, et nostris peccatis arat unigenitus Dei, maxima quae heat gratia Filii, sicut atque quod humanitatis crimina libidinosa Gloriae occasio fuerint. Nam si non peccassemus, nec factus esset nobis Jesus, nec sustinuisset Crucem. Hic ultima manca, et talis meata erat Dominus noster 3 citato.
130
S. Dicamus lib
1o de Fide Cap 1 adventu plo ymuatus a Dilneco. S. Dionisius:
Qua quis nos moloris stiriptus scelerat et non vestivimus, ergo sit
Deus qui deterius nostra dico nostra ut Ipsis, et in Ipso renovaret quo
sicut ibi, de filiums. S. Aymund Serm 9 de verbis Apostoli: nulla
causa fuit veniendi Christo Domino, nisi peccatores salvos facere. Tolle

morbos, tolle vulnra, d nla ca ē Medicus. Si vio de Coelo Magnus Medicus, magnus q totus orbis terr. jacebat ægrotus. Afferri plnus locus ex libris Hypognosticon, tqs hi eesd S. Agsni: std ghvas singit Eminentimus Belarminus de Scroribus Ecclesiasticis n hesd Agsni, nq a Possidio, l Beda, l alo vetere citari sb nene Agsni.

251 Ia class atority sadet remiss pecti suisse neg eg, q gs l bg Caro factus ē ex B.V. Ita hymnus antiquus gi nungs fuit in usu Eccles Romanæ, nq het atoritas ut notat Savez tom 1 in 3 ptz D S Sne S. Dectores

Dectores n abhorres

Sine gbg nungs fores

Tanto digna Filio.

Algot tragædiam excitavit hymnus tº nnlis Thgis carentibus censura Thgea, S q gale in lo dtq, q os jussit eprimera Sixtus 4, ut refert & alijs. Dr Regldea tom 3 de Ente supnli in gemio D l. ng 26. Anc n infert s q in lo otta ēē ug, d duntaxat n ēē censura alga ... relicta dia galite utrig sec, hempe asserenti dtq in lo hyno, d hunc optº asernti: cysut ingit ... tifex apd ciatum Regldea opio utrag pieti fcl, autoritibus, rao bg sbsista. Ala aducunt ex benedtioe Coerei Paschalis, nimis, ô certe nsm Ada pectus, qd Xpti morte deletus ē! O fœlix culpa, gs tal, ac tas meruit here Redemptorē! Et S Agsnus citatus a D Tha in 3g, sarg dstioe 1 a 1 aro 3 in corpe ait in sraoe ad Beata V: ut qd mi meruunt pecti a peccatoribus pareres, si deesset gi pecare? Aut qd Matr fieres Salvatoris, si nla eet gdiga salutis?

Sectio. 2.

Expun atorites gd dstaoe xpti n supente pectus addite q uilss.

252 Hg atortes tentant sadre, Xptus Dnus sltz gad lbrig fuisse dstatus, q

lestis, siue volitis a Dº ard. otio adq. cy alud cretiz bgß. Vni
tiy viary Dni gg. e, sa DD. Sbtil, et Eximy, gß gcar.
magis expsit Rugstus lib 13 de Gloa Friti, et Gessione
Spus sti Cap 60. Religiose, inqit, dicdy, reverend. q audi: edy,
Q, a Dº A hoc gloa, et honore coronadg Dº oia creavit. Et
infra: vicinu dit, n hoc per Angos, et qd hoc Angos
god factos ee, et cerasoia.

253 Ius locus e ta sae Apsli ad Ro
manos 8. Quos pscivit, et pdestinavit osfres fi imagis Flii sui,
ut sit Ipse 1º genitus in mltis fratribg, id e (int gte Dne
(2 D S) de Dostaoe Xpne 1 ny 6) tio glius a dna poida
Cornlius ibi: q ante oes pdestinatus fuit Xptus, et in mlt
tis, id e, oibg. Nec n agit Aplus de filio raoe dnitiali
Nate. Etenj Sicy qd Unignitus e, inquid S Anslmd hie,
et S Agsnd lib 19 de Fribe) Fratres n het.

254 Ius locus est
Apli ad Colossenses 1 a versiclo 15. 1º genitus ois Crg: qo
nig in pso condita sit universa in Coelis, et in terra, visibilia
et invisibilia, sive Throni, sive Dnationes, sive Prncipats,
sive Ptestes: oia p ipsu, et in ipso creta sit: et ipse e ante oes, et
oia in ipso ostand. Et ipse e Caput Corpis Ecclese, qi e pricp, 1º
gnitus e mortuis, ut sit in oibg ipse primatg tenend. Huncloy
cy Apli itgtari n dbtand de Xpto Dno etg gats hoc e, Sants
Cyrillus Hierosolimitand, Hieronymd, Xptomd, et dnii melores
intgtes apd PP Iacobg Dinto, lib 8 de Xpto Crucifixo titu
lo 1 loco 1 ny 1. S Hieronymd ibi: 1º gntus, sicy a Ptiho
is ftg, n tempore, et honore.

255 Plura sitiu dona obsard in loco cita
to DD Ciuis seq. 1º Aplus n dait apste 1º genitg, et cy adito, ois
Crg. Ecce n logr de Xpto, sicy Dig Ditg, aut Ubi pfonalitg:

Deogd, sc n̄ ē vra dsgnd nec ē 1ºgenitus Crg, sd Filius Deogis n̄ ē 1ºgenitus oīu plebis, cu ē plebe n̄ sit. Nec loqr de Xpto secdu
Algnq hunc, sdq quq quilq ha sit dicta ab Aplo. Loqr go de Xpto plene, et adequate sstuto. Cu dicit (ait Ds thas hui) gonig ingso
odita sit universa Xpit, qd dixerat, scilt qd s 1ºgenitus oīs Crg. Fatendu li DD plerosq DD apd D Ruiz D 2 de Trite Sne 7
1ºgenitu resse ad dnq gerare: at vo plures Xeips DD ita sentien
tibq alijq apd citatu Ruiz a nq 21 raoq 1ºgniti referund ad
Xptu Dnu abssq ulla Dione.

156 Hanc expos ugd S Athsius oraone
3 Ctra Arianos, gniq in Scriura n dic 1ºgnitus Di, sed dic
unigenitus Di, et dic 1ºgnitu oīs Crg, 1ºgnitus mortuory, et in
multos fratres: et sbdit: n̄ in idq ē pt unignitus, et 1ºgnitus, ni
alo atq alo refera. Videsis citatu Ruiz, ig, ut asolet, eruditissime
explicatq citatq DD ex Xpoe loci ad Colossienses de Xpto Dno plene sstuto. Sl Nysnenq de sstct Xpriani fra lib, Cirilq A
lexandrinq Epstla ad ccang Anthiochenus et Dialoo de Trite lib
2 et lib 10 Thesauri Cap 2. Idq docerd Dcliq Sardicense generale qa pte Chaliq ē Epstla ad oes Episcopos, S Xptomd ad
Rom 8 Serm 15, et ad Haebreos 1º homil 3. Thedretus
ad Rom 8, S Hilarius lib 8 de Trite et lib 11, S Hieronymd
in locq citatq ad Colossenses, et ad Rom 8, S Agnd lib Cra Epstlq Manichaei Cap 37, et Serm 161 de Tempore, S Fulgntius ad obtioes Arianorq respsoe 3, et S Anslmd hic.

157 Oblard
bq D Viva pte 6 D 3 21 tot in gst odita sit universa im
portare algd pu causitis, n̄ causitis in genere caq efntis, cu Xptus
n̄ ptuerit in h gere caq Crae ante se oditae. Non cali
tis in genere caq flis, aut malis. Lud go importad calitq in genere
caq finalis, et n̄ marq primitatq excellq, qq stat sine ulla

calite. Fotin imitare calitz ingere cas finali. cstat & csueto mo loqui Scripturary. Osee 5 v. 5: Israel, & Ephraim ruent in iniquitate sua. D. Cornelius ibi; in iniquitate sua, id est merito iniquitatis, l. iniquitate sua. Sic in graeco In Hebraeis sepe sonat meritum, l. demeritum, ideo g. volet B. Drog., ut legunt Psalmos nostri my e. D. Rivera ibi: in iniquitate atq. dici more Hebraeorum, & c. l. iniquitate, ut Iesu 18 dimitte omni loco pt ces: et ibi q. n. quinquaginta l. quadraginta... in his locis ubi hem. Drog. audio in Hebraeo e In. Hec gravissimi Interpretes Cornelius, & Rivera.

258

Sant 3 Ipso ipse est ante omnia, l. ante omnia, ut alij legunt apud Lintro citatum num 7. Observand 2 ex toto Apli loco inferri Xptum Dnum esse Deum, ac prius omnium rerum creaturam. Hoc constat ex traditione Hebraeorum, qui docent apud Dnum Galatinum lib 7 de Arcanis Cap. 6, et 9, Deum l. amore Messie omnia condidisse. Constat etiam ex Aplo ad Hebraeos 2 v. 10. Decebat enim eum, propter quem omnia, & per quem omnia: haec enim commodius referuntur ad Xptum, quam ad Deum, ut ex D. Rivera notat citatus Lintro loco 6 num 1.

259

Observand 5 lud Ipse est Caput corporis Ecclesiae, quod consonat alteri ad Ephesios 1. 5. 21. Xptus caput est Ecclesiae. Et ad Colossenses 2. Qui est caput omnis principatus, & potestatis. Agit de Xpto ut Capite D. Th. Angelicus 3 pte q. 8 & art. 1 in corpore tria requirit in Capite, scilicet ordinem, perfectionem, & virtutem. Ordinem quidem, quia caput est 1a pars hominis... Perfectionem atq., quia in Capite vigent omnes sensus... virtutem vero, quia virtus, et motus, & gubernatio cetero in suis actibus est a Capite propter vim sensitivam, et motivam ibi dominantem... haec atq. tria competunt Xpto spirituali. Primo enim ratione propinquitatis ad Deum, gratia eius altior est, & prior etsi non tempore: quia omnes alij receperunt gratiam propter respectum ad gratiam ipsius: secundum illud Romanorum 8, quos praescivit, hos & praedestinavit, etc. Secundo vero perfectionem habet, quantum ad plenitudinem omnium gratiarum... Tertio virtutem habet influendi gratiam in omnia membra Ecclesiae... et consistit potestas quam Xptus omnibus ...

Eccles. Caput. Stgi S. Thae.

260 Dr Eximius circa notat in commentario cuius dicti articuli Disputatione 22. 1o in hac ratione ad rationem capitis aut praerogativa Christi ad gratiam esse non tempore, nec dignitate, et gratia in omni genere perfectionis, ut nava gratia illa Christi Capitis praeposita est gratiae ad Christum, ut nova gratia Christus est gratia, et cetera posteriori sic mi. D. Thas in 1a ratione loquitur etiam de gratia dignitatis, sufficiat enim 2a ratio, scilicet perfectio, imperfectione maxima sunt caeteri sunt gratias dignitatis. Sic gratia Christi prior est in dna gratiae, et haec gratia est perfectior reliquorum sui gratia, et ideo ad dit S. Thas Ego dicitur. scilicet perfectionem.

261 2o dici 3a est Virtus influendi gratiam in omnia membra Eccles. Habet enim Christus ut Caput virtutem gratiae vivificam, quae in omnia membra derivat, et ex eo vitalis gratiae succus, ac caelestium donorum, et auxiliorum inexhausta ubertas effunditur. Hanc alegoriam Christi Capitis mystici moralis, et vivifici in membra per influxum meritorium influentis ad instar Capitis naturalis per spiritus alis influentis in membra, scribit egregie Hugo Victorinus lib 2 de Sacramentis Fidei parte 2 Cap 1 apud D. Petavium lib 10 de Incarnatione Cap 17 num 8. Sicut Spiritus hominis (ait Victorinus) mediante Capite ad membra vivificanda descendit. Sic Spiritus Sanctus per Christum venit ad Christianos. Caput enim est Christus, membra Christianus, etc.

262 3o Ecclesia, cuius Christus est Caput, est Ecclesia Militans et Triumphans constans ex hominibus, et Angelis, nam Corpus Ecclesiae mysticum (inquit S. Thas citatus arto 4) non solum constituitur ex hominibus, sed etiam ex Angelis. Totius autem huius multitudinis Christus est Caput... et de eius influentia non solum homines recipiunt, sed etiam Angeli. Aliqui veteres apud citatum Petavium existimabant Christum Caput Angelorum quatenus Deus est, sed hoc D. Theologorum nemo jam negat, teste Petavio. Et ideo ad hoc docet S. Thas, quod influentia Christi respicit homines principaliter quoad gratiam ad animas, sed quia homines conveniunt cum Angelis in natura generis (scilicet rationalis) le

n. in na̅ sp̄eciē. Omnia ingerere h̄c, sufficit ad omnia in naveg̃ta 3ᵗ Caput, et eius mēbra.

263 4° Tota Xp̄ti humanitas (inquit D. Thom. arl. 6 in Corpe) secundū sūlt ang., et Corpus influit in hoes... et p̄rialiter qtū ad ang, ūio qtū ad Corpus. Uno mo in qtū mēbra Corpis ē hent arma iustiē... ut Apl̄us dicit Romanorū 6°. Alo mo in qtū vita Glos derivad ad Corpus. Influit go Xp̄tus virtē et auxiliū id corpa nra efficiand Organa Iustiē, et n̄ sū cor. et eti caro ingsy exultet ut facilius opere virtē, et Crucē suumead: et in futa vita influet vitā immortalē dotes q̃ corporis glorosi.

264 5° Xp̄tus ē Caput (ait D. Thom. arl. 3 in corpe) oīū hoīū, et sūy dīstes grus. 1° m. et p̄rialiter ē Caput eorū, qi acu sibi uniūn̄ p̄ Glog: 2° eorū, qi acu sibi uniūn p̄ Charitē: 3° eorū, qi acu uniūn sibi p̄ Fidē: 4° vo eorū, qi sibi uniūn sū in pota n̄dū reducta ad actū, qūy tē ē ad as reducenda sūy dna ꝑstatē: 5° vo eorū, qi in pōa sūt sibi uti, qo nūq̃ ꝑ reducet ad as: sūt hoes in h̄ mundo viventes, qi n̄ sūt ꝑdistati, qi tē ex h̄ seculo recedentes totaliter desinund ee mēbra Xp̄ti, qa ja nec sūt in pōa, ut Xp̄to uniand. Ita D. Angelicus.

265 Xp̄tus oīū ē Caput Beatorū, qi sibi uniūn p̄ Glog collatā ex meritis Xp̄ti, qi ꝑsis meruit, aut grā, q̃a Glog ut hereditē susciperand, aut auxiliē ad ꝑsequendā Glog ut coronā. Est Caput oīū ꝑstorū, qꝭ sibi grā, et Charitē ꝑiungit: et ad istos spectand aīe Angorū DD, qi in sinu Abrahē expectand, aīe q̃ Purgatorii. Est Caput oīū Viatorū, sive Justi, sive injusti, sive fideles, l. infideles: q̃ oes, dū hic vivund, ꝑsūt salvari, et Xp̄ti influxū suscipere: id circo merito ꝑscripta ē ab Alexandro 8 hęc ꝑpo: Pagani, Judæi, Hæretici, aliiq̃ huiꝰ generis nlū oīo accipiund a Jesu Xp̄to influxū, adeoq̃ hinc rete inferes, in his ee voltē nudā, et inermē sine oī grā sufficienti.

266 Hac ob q̃ Xp̄tus ē Caput inīquorū oīū dū sūt in via ē: q̃ a lt dū sūt in statu pecti, n̄ sint acu mēbra lt

mebra in pa, et Xptus non sit in pa, et etiam cum caput eorum
gatis caput morale, et mysticum cum tale non requirit cum sibi membra
uniri, et sufficit cum posse sibi illa unire. Rursus caput mysticum
excellentissimum, id est Xptus non sit hic potestate easdem membra sibi unita,
et etiam procreari sibi membra, cum modo sibi elevaque adunosque [illegible] iuncta
sint, si membra sibi uniri velint. Atque est differentia huius mystici capitis
a capite naturali: quia hoc membra sibi cum unit, est virtus
et spus a capite in sola membra emissos; huius vero est ita efficax,
ut possit agere in membris separatis, seu in pa [illegible], ut huius sibi [illegible]
coniungat.

267 Xptus non est sibi caput damnatorum; quia Xptus licet nullum
influxum gratiae tribuit, nec potest illis, ut in eo statu [illegible], obstantibus sua
merita et satisfactiones. Damnati ponuntur extra [illegible], [illegible]
meritis Xpti, et [illegible] benignitate Dei. Vivere in solo organo
[illegible] mortui, si reparandum aliquis fidelium, hoc non [illegible] Dr
Eximius in Xptum potest revocari, potest [illegible] revocari in gratia
[illegible] Dei providentia, et benignitate. Xptus non est caput [illegible]
[illegible] ultimo [illegible], et non potentiis ad esse [illegible], [illegible]
proprie caput [illegible], et proprie Dominus [illegible]: quemadmodum [illegible] familias est
caput domesticorum [illegible], et filius Dominus [illegible]. [illegible] quia
Xptus sit est caput eorum, qui possit vivere vita spirituali et mystica
in corpore, cuius est caput. Videsis alia apud [illegible] Suarez [illegible] 22
et 23.

Sectio. 3.
Locus ex Cap. 8. Proverbiorum.

268 Vulnus locus [illegible]
[illegible], et Eximius est ex cap 8 Proverbiorum, ibi: Dominus possedit me
in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno
ordinata sum, et ex antiquis, antequam terra fieret. Nondum erant abyssi,
et ego iam concepta eram, etc. Vertunt Septuaginta: Dominus
creavit me initium viarum suarum in opera sua. Locum istum
[illegible] enumerari [illegible] apud [illegible] Ruiz de Trinitate [illegible] 1. Sectione [illegible]

uti hic dictum de generatione divina; etsi alii Patres apud eundem dicant
illud esse de Nativitate secundum carnem; illud quod notandum de eadem contra X
pti Dni dictum esse in sequenti statu, Concepta erg, tenuit me, et
parturiebar.

269 Dr. Salazar in citato loco num 253 ait ingentem PPum
multitudinem exponere haec verba de Xpto Dno et in his sensus adducit Cle-
mentem Romanum, Nazianzenum, Ambrosium, Augustinum, Hie-
ronimum, Cyrillum Alexandrinum, Gregorium Nyzenum, Igna
tium Martirem, Dionisium, Fulgentium, Ambrosium, Cesarium, Hilarium,
Basilium, Hieronymum, Ceilum Hispalense &c, et Epiphanius haeresi 69,
et in Hanchorato apud quos illud censent Magni Patres. Hinc sit
immerito dixisse Dlnius, tunc temporis spatium cum aliis temporis adve
tus Ane 1a parvi momenti esse, et facile posse dissolvi, si dicatur, luculenter
loqui esse de Sapientia incarnata, quam Dei est. Sane ita sed bene D
Salazar, etsi in aliis dictus, sed Dei Eximii stanter unanimiter PPum
pervacius qui maluerunt exponere de Xpto plene constituto, secundum hanc interpretationem
literalem et germanam esse.

270 Dr Eximius tom 1 in 3 partem Disp 1 Sect 2 citato loco, sic exponit pag. pag. Locus te ex ostensione Patris intelliger delive nite Xpti; et non de ipsa humanitatis Creatione, et formatione: quod illud
de humanitatis predestinatione et ostentatione, sed item, ab aeterno ordinata sit &c,
quod refertur ad decreta et propositiones Dei; quam post oo xta my loquitur ste
breoory, ut notat Dr Pinto citatus lib 1 titulo 1 loco 1 num 6,
Primus intentionis eius in Creatione. Lapide dicit: ego Sapientia Dei in
carnata Primatum teneo inter omnes Creaturas, Princeps, et Caput constituta humanitate
data aeterno Dei consilio ut rerum omnium princeps, finis, Scopus, ingens tota
Dei creantis fuerit intentio. Excipite S Athanasius lib 3 contra Arianos
pag Mihi 101 Columna 2: Dominus creavit me initium viarum
suarum, quod dictum est ac si ita loqueretur: Pater mihi corpus perfecit, et in
homines me creando, constituit pro hominum salute. S Cyrilus Alexandri
nus lib 5 Thesauri Cap 2 in eundem locum: Ergo ante secula,

angelis aeternus facti, ideo et gra sapientis oia Dei vocati sumus in Xpto Jesu: Sapimus enim hunc modum etiam ante saecula, quatenus ad consilia ut ita dicam, deliberationes Dei, Dni nri Jesu Xpti fundatus fuisse.

271 Sed Dr colimad in versiculo alia, nimirum ordinatum me initium viarum suarum, ut leguntur apud Salazar num 845 S. Ambros. et Tertullianus. Alii legunt, in initio viarum suarum. LXX legunt Ordinata sum apud Salazar num 853, et Cornelius ibidem fundata sum. Prosus est ista D. Cornelius, quasi dicat: Deus ab aeterno statuit, ut ego Xptus in carne venturus essem fundamentum Ecclesiae, cui omnes fideles inniterentur. Architectus enim ante fabricam jacit fundamentum, idque solidum ut si machina ruinam patiatur possit ex soliditate fundamenti restaurari. Ita S. Cyrillus lib 6 Thesauri cap 8. Fundatus (ait) ante nos Xptus, ut in ipso nos omnes superaedificemur, id est, ante mundi initium in consilio Dei, ut cum omnem divinam benedictionem maledictionis antecesserit, et dignatio in mortem vitae, praeclaritatio ... praeter machinam superatis malis, quae praeter accident, in praesens per gratiam Xpti ... dignitatem recurrere.

272 Ad similitudine (pergit in eodem S. Cyrillus) quomodo ante saecula Dei sapientia fundata in primis filiis sit intelligendum. Architectus vere sapiens, qui aedificaturus regiam, dubitat verisimile, ne quid procedente tempore aliter quam par est structura patiatur, ac ideo fundamentum jacit firmissimum, et radices operis robustissimas construit, ut si quid superiora patiantur, possint rursus reparari, fundamento servato. Eodem modo Creator noster Xptum nostrae salutis fundamentum, etiam ante initium Mundi fundavit, ut si praevaricatione caderemus, in ipso rursus renovaremur. Latius quidem ad consilia, decreta Patris, et nostris dictis, Xptum ante saecula fundatum esse, et tempore quomodo natus ex virgine: in quo reparati sumus, qui ante initium Mundi salutis nostrae fundamentum alii habebamus. Haec tantum et ipse adjicit D. Cornelius ex S. Cyrillo, quae omnia maximi momenti sunt

& sa nra infra exponda. Maxime ingss, momenti est: quia S. Ci
rylus Alexandrinus testibus Ominterno Blarmno de Scriptoribus
Ecclesiasticis, et P. Petavio lib. 11 de incarnatione Cap. 3 num. 1
circa Mysterium Incarnationis Dnicae doctus, ac consequenter e a Do
illustratus luce, ac fato.

233 Hinc fit optima est expositio Fortunae viarum, hoc
est decretorum, ac providentiae ordinariae ita ludo ad Rom. 11: quam incompre
hensibilia sunt judicia eius, et investigabiles viae eius. Ubi nomine viarum
intelliguntur consilia, modi, opera, rationes providentiae eius. Videatur circa ad
hoc P. Pererius ibidem, in ubi expositiones plura aduci possent ex Scriptu
ra, ut ludo Ecclesiastici 16: et vias illius quis intelliget. Alia ex
positiones Fortunae viarum quas ex PP. adducit P. Salazar num. 150 dicti
in Proverbiis. Alij 3a expositio data livium in initio, id est initium viarum
suarum, quod quidem evincit ludo Epistolae Sancti Jacobi Cap. 1: voluntarie
enim genuit nos verbo veritatis, ut simus initium aliquod Creaturae eius:
aut ludo Job Cap. 40 de Behemoth, ipse est principium viarum Dni.
Hoc ex P. Vazquez num. 121.

234 Locus Jacobi intelligitur de generatione
spirituali per verbum veritatis, aut verbum incarnatum (ut notat ibi P.
Lorinus) cuius merito in dicta generatione ac fonde et initio post
quod simus initium aliquod Creaturae eius, hoc est ut legit S. Hieronymus
modo 1o contra Jovinianum ut simus primitiae Creaturae eius. Sunt
enim isti quoddam sunt (Apocalypseos 14. 4.) primitiae Deo et
Agno. Ita est ut universalis in suo ordine primitiae Christus, deinde
ij, qui sunt Christi ut ait Apostolus 1a ad Corinth. 15 v. 23.
Alius locus ex Job intelligitur figurate de Lucifero cum suis seguacibus
ejus pessimo, aut literaliter de Elephante, aut ut alij volunt de quodam
dracone, quod ob immensam suam vastitatem principium hic ... appel
latur ut explicat citatus Lorinus. Hinc nil infertur contra la ...
quod admittitur ex eo, quod Diabolus in Capite malorum ita P. Thomas su
pra citatus art. 1 quatenus mali sub Diaboli regimine, et gubernatione
cadunt, nil infertur contra rationem Capitis Christo stare convenientem.

235 In
teger Itaque citati loci ex Proverbijs sensus, secundum Dni Sibil, est Exim.

1° dic. Dnum creavit me initium viarum suarum. S. Agustinus lib. 1 de Trinitate Cap. 12. Secundum formam Dei (ait) dictum est ante omnes colles genuit me... secundum formam atque servi dictum est creavit me initium viarum suarum. 2° angelus quod quibus faceret a prio. In quo non est Xpto plene, toto temporalis creda ibi; aliquid dictarad et Ibidem e indicere de mente divina facta operatione, quae ratio obiectum Xpti, et reliquarum Creaturarum. 3° Ab aeterno ordinata sum, l. fundata sum in mente dna l. ut Stebraei loquuntur prius omnibus creaturis in creatione. 4° Ego in mente erg. velit in mente dna, prius ad effectum, ideo ita dicta, decreto Dei, ut aiebat S. Cyrillus.

976 — 5° Anteomnes Colles Ego parturiebar, quasi dicat, Ab aeterno Decrevit me mente, eodem tempore tribus aliquid exiret in lucem.

6°. Quando praeparabat Coelos aderam, quod quod non aequos, et Creaturas, et Antiquas diu, ut notat S. Hilarius citatus a P. Salazar num 332: quae S. Dr docet hic non ut sermone de Creatione et ingressione dna ut fuit ubi Dne parabat, quod in signat alii S. Dr magis operare de mente ipsa describente ab aeterno quomodo tribus statibus. Haec est nucleum doctrinae S. Hilarii lib. 12 de Trinitate pag. 109 ibi: nunquid Coeli praeparatio est temporalis? Et infra: nec tunc paratur Caelum, cum paratur est; neque erat apud praeparantem, et discernentem. Post vero praeparabat cum parante ... ante praeparationem Coeli non erat et ante saecula fundatus, qui initium viarum Dei, et in opera est creatus. Opere (?) diu determinendi opere loca Scripturae adjectis Sanctorum Biblicis, doctrina quae ipse allegat caeterum DD. Thomist. et Scot. et aliis moderatis cessit quibus res postularit aductis facilius erui passit; testimonia nostra sequuntur celeberrima sententia quae tota quota est nititur testimoniis Scripturae, et PP.

Sectio. 1.

Mens Doctoris Angelici, caeterorumque DD.

457 — D. Thomas Angelicus 3 parte q. 1 art. 3 ingrit, utrum si homo non peccasset Deus incarnatus fuisset

sed. Et in corpore arti scribit: quidam in dicunt, quod etiam si homo non peccasset, Deus filius incarnatus fuisset. Alii vero contrarium asserunt, quorum assertioni magis assentiendum videtur. Ea enim quae ex sola Dei voluntate proveniunt supra omne debitum creaturae, nobis innotescere non possunt, nisi quatenus in sacra Scriptura traduntur, per quam divina voluntas nobis innotescit. Unde cum in sacra Scriptura ubique incarnationis ratio ex peccato primi hominis assignetur, convenientius dicitur incarnationis opus ordinatum esse a Deo in remedium contra peccatum, ita quod peccato non existente incarnatio non fuisset. Ageque Doctor Angelicus cum professis late contenerat Doctor Eximius in commentario eiusdem arti.

278. Notanda sit illa, quorum assertioni magis assentiendum videtur. Novum sane resolvendi, respondendique modus fuit mors Doctoris Angelici, qui in cadem Summa, si alias resolvet in corpore regorum articulorum sub consueta formula Respondeo dicendum, absque ulla haesitatione, hic vero resolvet per ly Assentiendum videtur. Sed rei hanc a? Excidit ne casu e calamo Doctoris Angelici ly Videtur? Minime quidem, postquam eius lucid repetat in Epistola ad Timotheum cap. 1 lectione 4a ubi resolvet eiusdem Summa utique auctoritas videtur sonare quod non fuisset incarnatus, si non peccasset homo, cum quam partem ego magis inclino. Et in 3 Sententiarum distinctione 1 quaestione 1 articulo 3 resolvens Summa per haec: dicendum quod huius Summae veritas solus scire potest, qui natus, et oblatus est, quia voluit. Dicitur ... quidam pariter dicunt, quod si homo non peccasset, nihilominus Deus non fuisset etc. Et Summa 3 de Veritate articulo 4 ad 3 dumtaxat loquitur ex supposita sententia docentium quod Christus non fuisset incarnatus, si homo non peccasset. Alterissima Doctoris Angelici primo, quam nihil evenit cum ostendit Doctor Scotus Ricardo a n° 26.

279. Dico quod Doctor Angelicus in locis citatis per ly Videtur satis innuere se non posse contrarium omnino assertionem, sed nec opinionem, licet eo magis inclinare in asserendo, et opinando. Parvi pendendi sunt quorum verba nostra, nisi eos me docuisse idem

Dr Angelicus. Rogat S Dr 1a pte. qne 100 arlo 8, Utrum pueri in statu innocentiae nati fuissent in iustitia confirmati? Resp. quod non. Ibi obicit S Anselmum in lib Cur Deus homo, et ita resp. pit: ad 2m dicendum quod Anselmus hoc non dicit asserendo, sed opinando, quod patet ex suo modo loquendi cum dicit, Videtur quod sic vixissent, &c.
280 Ast quod est Asserere dicatur opus Ognari in phrasi Dr Angelici. Defecto hanc phrasim non explicat Caytanus egregius apud Thomistas imitator S Thomae; ergo te explicat Dr Suarez eandem, toto plaudente scholasticorum theatro imitator S Thomae, lib 5 de Opere 6 dierum cap. 8ny 8, ubi refert huiusmodi Dr Angelici pro hoc ad Anselmum quod respondet Dr Thomas non esse asserendo, sed dubitando locutum fuisse. Et quod S. Thomas non opponit S. Anselmo quod hic loquatur non asserendo, sed opinando, vel dubitando, vel suspicando (hoc in eius sensu est Caleginy vel opinor) Nec nos opinamur hic Dr Angelicum sibi cognitum non asserendo, sed opinando.
281 Altera est opinio mea in hac quaestione, quae reducit ad opiniones sequentes. 1a dicit absolute morum primum, propositis decretis adventum Xpti fuisse redemptionis absoluta a peccato, et ideo Xptus non venturus in vi propositis decreti sic Xpti, Adamo non peccante. Ita omnes Thomistae apud, et eius Ilustrissimo Silveo D. 8. quaestione 2 sequentes D Thomae eius hic, ut patet est eius sequentia quod non asserendo, sed opinando. Thomistis adhaerent Dr Vazquez in 3a pte D 10, card. de Lugo D 7 de Incarnatione, Raynaudus tom 1 lib 3 qne 1, Cap 1, Bernal, Becanus, Rhodes, Meratius, Gasp. Hurtado, et alii asserentes hic Dei decretum de Xpto supponere decreta creandi mundum, Angelos, homines, et permittendi peccatum adami quo absolute praeviso decrevit Deus Xptum Dnum. Unde ista hanc suam decretum de Xpto fuit tum decretorum Dei, nec creatio mundi, Angelorum, nec hominum, neque auxilia gratiae data Angelis, et Adamo ante peccatum fuere collata ex intuitu Xpti.

182 Ʋa sa doc[et] movy p[rae]s[en]tis decri fuisse oio; dependa
pecto Adami absolute facto, eo quod absolute viso, Xptum fuisse de-
crm passibilm, et ideo adamo n peccante, Xptus n venire passibilis;
venire tamen absolute impassibilis, et vi p[rae]s[en]tis decri perfecti. Unde xta
hanc s[enten]tiam finis incarnationis e excela p[er]sue mystij; beniu vo redd
p[ro]prio genere humano go fine desiente, adhuc vi finis huius veniret
Xptus. Ita Mastrius in 3m D 4 q 1 cum suo D Subtili
D Bonaventura, et tota Schola Subtili.

183 3a sa e Ds Eximius su-
pra citati Sne 2, et 5, qui docet, Dm decrevisse incarnaoem ex
vi movo adequo et totali. hanc e excela mystij ante pvisse
3 absta pecti. hanc nra salus post absta pvisse pecti.
Dr utrumque decry voluit D supremo et totali incarnaoem p[ro]hiab
trahendo a carne passili et impassili: quando hanc detrado carne pas-
sili. Notat Dr Sarez tm posse illa solui ex dictis si A-
dam n peccasset, 1o quia Ds absolute p[rae]scivit, hanc n fuisse pecca-
rum, si in talibus auxiliis, et in tali statione sua relinqueret
libertati. 2o quia Ds p[rae]scivit quod cum peccaturum, si ita relinqueret
noluit tamen hoc permittere. Ait ergo 1o quod ... hoc vellicitado sua
libertati n ed peccatus, nil omnino decry incarnaois pendere
re ... ... Ait 2o quod ... lapsus
hois futuri, ... permittere ... n ... Dm ... de-
crum incarnaois ... nunc e, ... Xtum
permissionem pecti, id ... mysterium ... .

184 1a sa
doc[et] ... decry fuisse de Xpto ... Redemptore
... movo Redemptoris, ... n ... pecti. Ita ... D 6 de Incarnaoe Sne 4 sequutus
... Molina, ... et ... qui
adhuc ... citatis ... et aliis ... quod
... Aranda ... Incarnaoe ... Sne 6, et Ulloa tomo ... D 1

Astis a Cap 6, qui totus incarnationis systhema secundum scripturas
unus Iddile vtulit decrey, quod Inginselis explaobis fuit Dominus
Vllo.

185 5a sa docet, Deus 1o decrevisse unam hypostasim vagi,
et abstracte sive na hiena, sive Angica na; visa aliis abste et
de pecto, Deus decrevisse unam abstrate ut na huna et sequendo
ad Redimendum apecto. Ita Dominus Marin Disputatio 6 Sectione 2, et Aversa
apud ciatus Astris. Huic sententiae meminit Dominus Exnd ceatus Sectione
2 § 1a saa, ait Deus sa eg non quenisse in Angelis A Adui
deri exogtatis a gradu R. 6a sa docet 1o ex vi entis de=
creti Adamo non pecante, Verbum fuisse jncnatum. Docet 2 quod esset
Deus ex vi entis decreti quod Svuris noteslet, non fuisse jncnatus,
pecasso pecto. ad hunc jncnatus fuisset ex vi altius decreti eo quod
Deus in vlatad morali ad optimus. Ita Dominus Viva parte 6 Disputatio
3 Quaestio 1 qui cum Disputatio 4 Sectione 2 docuerat ut LL Ruiz, Gra
do Mauro et Thyrso tom 3 Selectarum Disputatio 11 dari, in Deo 3
clnaos, seu motivus visis ad pondus optimus, adeo ad pondus in=
carnationis.

186 Vlma sa (aliis mirus momento recusis) docet Deus
decrevisse absolute jncarnationem ante absolutum previsionem pecti, et in eius
remissum, sed simiterend, et quo asserit Christus venturum, etsi non peccas-
set Adamus. Hanc sa docuit Dominus Druis Disputatio 13 de Incarnatione
carnatione Sectione 16 et 13. Quaestio Pormaz Disputatio 18 de Incarnatione as=
serit 1, Christus fuisse predestinatum ante absolutum previsionem pecti ad ha
do movens sive decreti ittivi fuisse ejus excelsum mysterium Incar=
nationis. Asserit 2 ex vi entis decreti ittivi Christus venturus etsi
Adamo non pecante quod licet sit decreta fuit Dominus Pormaz numero
ro 785 non fuit decreta efax, et absolutus de Christo ut Redemptore
re reparacio et ad summum gasi sacietis, sed ut Christus re va pud
ut Redempt, sic Deus posset Aliis Cum pecaveret, et quis ea Redemptione
sanavit, quod ait Pormaz insinuare videtur S Cirillus ceatus
numero 290, ubi eandem sententiam docet Dominus Cornelius. Suffragatur Dominus Sal

inventum t. 3° in Epistolas D. Pauli D. 3 assertione 5.

286 Dr Campo Verde D. 3 de incarnatione Cap. 2 docet cum D.D. Subtili, Eximio, et S. Francisco Salesio in Praxi Amoris Dei lib. 8 Cap. 5 majorem partem doctorum, quod Christi praedestinatio est ante omnem Orat. fuit sed diligendo a pecto abstracte futuro et Cap. 2 num. 6 asserit, quod Redemptio abstracta a pecto non fluerit tum majus ... dementi Incarnatio nil omnino hic dicens de futura Incarnationis ... res pexit Redemptionem sub hypothesi, quod dare pectum. Huic sequitur Dr Faud. Exim. D. 5 Sne 3 S. Dua 2° § hec: pt est Christus in eo signo voluit ante abstrahendo quilibet pecti sui dicti praedicatus redemptor quod praestet (ut ita dicam) et sufficiens, quanta etc. dignitatis perdantes est, et opera eius sufficientia et proendi ad remium, si nisi est quomodo logos Virtus supra. Non est tamen in eo signo absoluta volite a Deo praedestinatum ut scaret actualis mundi Redemptoris. Adverte stat ... in manuscriptis de incarnatione Beati cum D. Carreño Professor, et Affectus Collegij Romani qui saepe laudans Serenum, et cui adhaesit Doctus Magister, qui me docuit ... placuit.

288 Abas Rupertus vir doctissimus ... vetrer ... lib. 13 de Gloria et honore filij hominis post majus, ubi ingrit: utrum te filius Dei ... etiamsi pectum ... non creavisset, homo fieret, an non? Nam de eo, quod homo mortalis non fieret, quod mortale corpus non assumeret, nisi pectum accidisset, pro quod, et nos omnes facti sumus mortales, nullum dubium est. Idcirco ait Rupertus citatus num. 228, nisi peccassent servi, nec assumpta fuisset in Dominum Deum natura servilis, sive mortalis, hoc absque ulla dubio.

289 Pergit in idem Rupertus citato lib. 13. Quod quaerimus, utrum hoc futurum, et hunc generi algo ... erat ut Deus homo fieret caput et Rex omnium, ... ex ... istimus de omnibus Sanctis, et electis certum est quia nati fuissent omnes, esse ...

» li, si non audisset peccatum praevaricantis. Sic enim D. Augustinus in lib.
» 12 de Civitate Dei: quamquam ait dicit hos homines non generaturos, nisi peccas-
» sent, quod dicit, nisi quod numerositas illa nostrorum hominum fuisset Sanctorum?
» .... Cum quod de Sanctis, et electis omnibus dubium non est, quod nullo libri
» forent omnes, usque ad completum numerum Sanctorum praedestinatorum Dei .... et absque con-
» stare, quod per eos, ut nascerentur, peccatum nostrum fuerit, quod de toto [illegible]
» te, et Rege omnium electorum Angelorum, et hominum Sanctorum, non quod [illegible]
» se maxime ratio nostra non haberet, si peccatum ut homo fieret [?],
» hominibus delicias charitatis haberemus ut filiis hominum. Ipse enim in
» Sapientia Dei, qui de se suo proprio dicit, Dominus possedit me initio
viarum suarum &c. Hactenus conclamant suum memoriae Theo-
logi.

Sectio. 5.

Prima nostra Conclusio.

190 Ia. 9o. Christus Do-
minus de facto praedestinatus fuit per decretum efficax completivum ante absolutam praevi-
sionem peccati. Ita [?] Scotus in 3. sent. dist. 7. q. 3. et ibi eius discipuli [?] 3. 2. et alii,
et sic etiam DD. considerandum in quaest. Pat. 1o [illegible] Scriptura et DD.
Conclusio Christum plene constitutum esse Primogenitum in multis fratribus, Pri-
mogenitum omnis Creaturae quoniam in ipso condita sunt universa &c.; et hi
negarent recte, si [?] non Christus Dominus de facto esset praedestinatus per de-
cretum efficax completivum ante absolutam praevisionem peccati, recte eligunt
de Christo sic praedestinato: ergo. Maior constat [?] et late dictum sine [?] li-
sa DD. Scotistis, et exim. Minor etiam constat ex iis dictis, quia [?] si
negarent eligi de Christo sic praevisa Dignitas, si ita eligerent non
crederent. Sensus de Christo Domino plene constituto, sive de Sapientia
incarnata: quoniam Scripturae sacrae plerumque habent verum et genuinum
sensum, litteralem, allegoricum, analogicum atque moralem, sed eos etiam li-
terales contra omnium Theologorum sententiam, ideo hi Scripturae plane non ad-
mittendi sunt, quod dederit causa. primatum Christi Domini eo solo tantum
quod possint habere, aut habeant alios sensus, de quibus minime vera est.
191 Contra

4°: ni Xptu[m] pos[itu]m ... ante o[mn]es Cr[eatur]as, & ante ab[s]c[on]sita ... sec[u]li peccati difficile ... in ipso est condita univ[er]sa, sive in celis, sive in terra, ... in illo stare, & eg[o] esse ante o[mn]es & ante o[mn]ia, ut s[it] in o[mn]ibus primatu[m] tenens, quo ut hec o[mn]ia vasa sunt, bene dixi Xptu[m] tenere primatu[m] in una possessione. Id certe ...
...lo dixit S. Anastasius Synaita lib. 1 Anagogicaru[m] contemplationu[m] in Hexameron tom. 9 Biblioth[e]c[ae] Veteru[m] Patru[m] ...
...: o[mn]ia in ... & in ipso Xpto facta sunt, ... qu[a]e in Celis, qu[a]e que in terris visibilia, & invisibilia sive Throni, sive Dominationes, sive Principatus, & Potestates, o[mn]ia ... & in ipso creata sunt. ... Apostolo dicente O[mn]ia visibilia, & invisibilia in Xpto esse creata a Patre ostendit ... quod ... & invisibilis Creatura ... creata, & facta fuit in Xpto. Hec S. Anastasius.
192 Confirmatur ... S. Cirillo Alexandrino Cap. ... de Incarnatione Unigeniti, ibi: nuncupatur enim ... genitus & unigenitus, ... scrutari voluerit ... dictionis: Primogenitus est qui est inter fratres plurimos Primogenitus: Unigenitus vero ut unigenitus, ... primogenitus, nec inter plurimos fratres ... aliud, & ... aliud ... genitus ... plurimos fratres ... Unigenitus porro ... solus ... solo ..., & ... de creata Xpti ... alia Creat... recte dicendo Xptus primogenitus Creat... ... ipsa voce Primogenitus, ... ante omnes, ante o[mn]ia.
193 ... lo ... Dominus possedit me &c, de quo late ... nostro dictum ... 3: quod Xptus sive sapientia incarnata ... initium viarum, seu ... principium ... Dei, ab eterno ordinata, ... ante secula ... dicere ... deliberatione Dei ... 275 & sequenti; & hec o[mn]ia denotant Xptu[m] fuisse positum

ante oes Creas, et tps prius, in qbus oia alia opera dignunt a Deo.
Minor prob.: sed Xptus non fuit productus ante oes Creas, et tps prius,
in qbus alia opera dignunt ante ea oia, sed illegunt de Xpto
in eo sensu, in quo de quolibet Crea illegi potest. Ergo. Resp. anti. quoad
sensum ea, sed illegunt de Xpto ob eius procedente ex decreto, facta comparatione
cum ceteris Creaturis, sed illegunt in eo sensu, in quo potest, et bene illegi
de quolibet Crea ob eius procedente in mente divina [illegible] actualiter
nego.
194 Resp. 1° advers. ex P. Bazzo citato Cap. 10 num. 185
Hinc Apli. ad Colossenses, in quo dicit Xptus primogenitus omnis Creae,
[illegible] prius omne caelestis potestatis [illegible] quod alia facta
[illegible] honoris, ut expon. S. Hieronymus citatus num. 252, cu-
[illegible] antecellit. Quia quoad hoc expositio S. Hieronymi non excedit Xptum esse
prius omnium Creaturarum, et praepositum ante omnia, quod sadet ratio [illegible]
[illegible] dicta num. 260. Insuper Apostolus
[illegible] Xptum esse primogenitum omnis Creae, reddit rationem huius primogeni-
turae: quoniam in ipso condita sunt universa, etc. quod nequeunt ver-
sari, nisi Xptus sit ante omnia praepositus, ut sit in omnibus primatum
tenens, et ceteris antecellens non tantum praecedentia dignitatis, et honoris, sed
etiam [illegible]. Huic expositioni favet S. Hieronymus in Cap. 38
Job ad illud, quis demisit lapidem angularem eius, cum me laudarent
simul astra matutina etc. ibi: demisso igitur fundatis Sion la-
pide pretioso qui est Deus homo de Coelo coelestis .... ideo atque [illegible]
astra matutina dicuntur quae sunt Creaturae rationales [illegible] facta sunt in [illegible],
qui est Xptus.
195 Resp. 2° ex eod. Bazzo, quod Xptus factus est initium viarum Dei humanitate, [illegible] est via, et iter [illegible] ad Coe-
lestem patriam, iuxta illud Joannis 14 Ego sum via. Vel ut volunt
alii cum P. Raynaudo, sapientia incarnata est initium viarum Domini
in opera sua, reficienda, et restauranda, quod plane est prius Xpto pro-
ficere nostram salutem. Confirmatur ex S. Hilario citato num. 276: [illegible] Xpti

ante tempus Caeli erat, et ante saecula fundorum, qui initium viarum Dei et in Opera est creatus, ac independenter a voluntatis viis Creaturis in hac quidam extatis sunt, et quae habet ipse priori, hic tertio quod restauratio, et etiam quod earum fruitionis, nam tertio quod eas Creas, quae sit opus Redemptionis, et praedicationis Evangelicae, et quod omnes omnino Creas quae est initium viarum in opera sua, ut potentia tertio angeli quod facerent, et non ea limitari initium, et opera sua ad aliquas Creas, et opera.

296 Ad 3 Carlis de Lugo. Sne dicunt 12 Xptum fuisse primum dilectum a Deo in Creaturis, quando quatenus Deus et affectum solum Xpti voluit creare: quia Adamum voltas dandi nobis auxilia omnium et omnia. Volte nostra Beatitudinis, aut aliquo effectu, tertio quod semper et conditione effectui: affectum aliquod se sufficit ut dicatur, Deum dare auxilia per Beatitudinem nostram. Quia quae non simplex complacentia se affectum, vi cum sapientia gubernata dicit Creata, ordinata, fundata, accepta, et alia id generis: quod non est prioritas, et conditio effectus: si quod simplex complacentia Dei in re aliqua, stare potest sine eiusdem ordinatione, id potest in complacentia diversitas tertio conditionate futura.

297 Ret. 2 Secundo per mutam gratiam, quatenus decretum creandi Adamum fuit prius decreto Xpti ut Redemptoris in genere causae materialis: at vero decretum Xpti ut redemptoris est in genere causae finalis prius decreto creandi Adamum, et previsione absoluta peccati. Hic solutio ob mutam gratiam supra dictorum decretorum explicata Albio num. 28. Accidit est tertio et dicitur de genere, tertio et prius generalibus nostris Scholis, quibus parare solemus, conventionem liberum et decreto conditionali conveniente operationes Creaturae ante eius existentiam previsam: quia decretum incarnationis conditionale ab Adamo conditionali confert decretum primum peccati, et eius futurionem. Res, hic muta gratia aliqua impletoria sine fundamento est.

298 Ad 3 apud Mniesga et Bernal, Mundum huius decretum a Deo ante omnia dependeri a Xpto. Vero per Xptum post previsum peccatum, et Xptum decretum. Quia

Qa. sic n erit absq vis Dª faciis textis citis dicis veris crucatis quod solis fuisse pt Xptus: sic n quod universis Dei decreti erant pt Xptus. Quomo go Bernal obviis ibit citis assumentibus Xptus quod solis ... depend a pecto, et quod ... universis ... subsistit ... depend a pecto. Cum ... testimonia Scriptura docentis Gras ... pt Xptus, de Gra ... quod solis decreto de ... quod universis Dei decreti esse ... sicut ... Verdi ... alij antecedit Xpti et antecedit ... ad ... quo, et ... Grariis in tempore. Vis ... dicit de ... ab aeterno ... ordinatio, angli terra in tempore ... red. Sic go Scriptura e, Xptus in dno decreto praecessisse Gras n ... ... quod ... Xpti antecedat ... in tempore ... Grariis ... qa Xpts ... ... praecedit Gras ... pt Xptus.

Sectio 6.

Secunda Conclusio.

500 Sit ... me sequ: Xpts Dnus de se ... fuit ut Caput ... mis Grariis, et ut ... ante ... peccati ... ... noto ... libri ... antecedere decreti Incarnationis pt ... qa ut ... ante ... carnao fuit ... ante oia, ... nla Gra ... decreti incarnationis, quod e ... ante oia, ly ante ... na ... incarnao ... et ... quod e ... ante oia, ly ante ... pove.

500 Noto ... decreti ... Xpti ut Captis ... ... Incarnationis ... ... Decra ... n ... imo de se ea ... ... in ... Schola ... ... n pende a solo Dei beneplacito ut bene ... Exam ... Prolegomeno ... de Sua ... Cap 8 nº 22. Ex ... voltas gratis salvandi oes fides, ... Scriptura ...

mi esse DD, et Scolasticorum ut dictum est num 262, constituente l
ipso Dmo citato num 262. Ratio liue gratis voluit e hoc si
hoes voluerint: ratio decim: ratione pretii xpti absti redemptoris
storis e Tex. 1a, si Deus peccatum; 2a si Xptus voluerit re
dimere.

501 1a Ratio eximimur a S Cirlo ut stabit: quibus atque
nos tueamur post Adosos antes, absque, et etiam Xpti ut ab-
sti Redemptoris ante absque quibusque pecti, R dobra non utimur:
quia adit Xpo deeso credimur xptum fuisse adstum, nolumus quod vos
irretire gravibus difficultatibus sutis Dptae ante. 2a ratio ostenditur
ex doctrina plurimorum dicentium ex Aplo citato num 393 Xpto Dno
in 1o suae captivitatis esti datum fuisse optionem redimendi hoes la
gendo vitam passibilem vel impassibilem, seque redimendi, vel non redimendi
mundum recepta captivitatem. Utique docet D Aranda lib 2 de in
carnatione D 6 Sne 1 sequutus D Velazqz tom 1 in Epistolam
ad Philippenses Cap 2 v. 7 annum 16, Dns Bernal D 52
sne 6, D Aldrete D 18, et apud hos alii, praecaeteris tamen rem
elucidat citatus Velazqz in expositione litterali et anotatione 1a.

502 Optionem
lg datam ei Xpto Dno constat ex DD apud citatum Velazqz. S Am
brosius lib de Fide resurrectionis: potuit non non mori Xptus si vo
luisset. S Chrysostomus lib 2 cur Deus homo Cap 19: Dnus ipse sponsum
mortem sui dicimus, sustinere voluit, quia sui erat pati, et non pa
ti &c. S Xptomus ad Hebraeos 12 homil 24 ad 2a ubi,
qui proposito sibi gaudio, sustinuit crucem confusione contempta. Hoc est, in
quit licebat illi nil pati si voluisset. Et post pauca: erat
quippe arbitrii liui, si voluisset, non vivere ad Crucem. Dicitque Dpe
hus, inquit, pere animam meam, et potestatem habeo rursum sumendi eam Io
annis 10. S Agustinus in citatum locum Ioannis lib 2 de Tri
te Cap 13: nam qui peccet non mori si nollet, quod dubio quia vo
luit, mortuus est. Videsis in eundem rem alia Hmora Surrerz,
et DD apud citatum Velazqz, et Dns Ruiz D 27 de Scia

Sne 1.

503 Stni sit, decrey pdfiuy Incarnaois eu pplady ofri volti dug gerali salvati oei hoes. 1° & h volte n infert ulice salvao absté suta; d & lo decro n zfert rdmptio absté suta. 2° h volte vult Ds gty & sk i oiy salutg; d & lo decro vult Ds sb hyoti rdmptiog abstg. 3° Stnte la volte, salvao absta e impedlii a Voltate hoy; d stnte lo decro, absta rdmptio e impedlii aud a volte hois nolentis pecare, aud a volte Xpti nolentii redimre. 4°, sut voltas hois bene oprantii sb dno decro dernente salvaog, si sb hoz n stet, infert hoi salvang absté sutg; ita peetz hoi, d voltas Xpti volentii rdi=mre sb decro pdfiivo pstu ud sdiote rdmptrii infund redmptiog absté sutg. Quinto sud voltas la grali ad jngr alij aud utuliti aud realiti decri go derna dei nate salvag; ita decru pdfiuy xpti sdiote rdmptoris Jngit alij utuliti aud realiti decri go derna ab=suta rdmptio, sub go. videus D Hurdo ciatu Sne 14.

502 Stni ofiv, ui pshtis decri Dy teri ad absté voledg rdmptiog absté talg, si iivag la sdio prisei. Insp, in huismi pdfiioe Xpti ud sdiobe Rdmptris ante absta pvisog peti nla apard implaosud bene D Suarez D 12 de Dfitaoe Cap 4j l xta stt, qa gei agimd d anté; ga in ea n e absta inexio ug peto nq ulius tulei xedn pdfiog abstg, d esaeg nsui ug pecto inexi ante abstg pvisog pecti; tenda m huismi pdfioi e in h mg: volo go i absta rdmptio, si dei pectz, d Xptus velit redimre.

505 Pd

9° & S Circlo aduto nz 2 d 1 d signti, gi e Autor nrg, seg. Decrg pdfiug Xpti, ut Capitis xcelnti mi, e decruy, go p fundat ante nos Xptu, d inpso nos o=

cc. suppeditamur id est ante initium Mundi in praescientia Dei (sed ex plac. S. D. citatus num. 270) in deliberatione Dei) ut cum omne donum benedictio maledictionem antecesserit &c; ideo in huiusmodi decreto Christus fuit praevisus ut sanctitate Redemptor ante praevisionem praevisoriae peccati: ergo Christus fuit praevisus ut excellentissimum Oraculi Caput, et ut sanctitate Redemptor. Mar. a Sto. Cirili. Mir. explat. disput.

506 In his eiusmodi decreto praefundatur ante nos Christus, quatenus cognitus omnium Operum, est ante omnes, vel ante omnia antecedit praescientiam, deliberationis, et omnis doni, ut in ipso nos omnes suppeditamur, in templum Dei vivi, seu sanctificamur: quoniam in ipso condita sit universa, adeo adeo Christus est finis (ut constat ex lib. in explato num. 257) universorum consequentium, et etiam antecedentium peccatum, ut cum omne donum benedictio maledictionem antecesserit, et quod Christi benedictio antecessit maledictionem, et redemptionem absolute futuras, et ab eis fuit absolute independens: rum ante absolute praevisionem peccati, et maledictionis fuit praevisus Christus ut sanctitate Redemptor: quoniam Creator noster Christus nostrae salutis fundamentum, etiam ante initium Mundi fundavit, ut si praevaricatione cadremus, in ipso rursus renovaremur. Licet ergo ad praescientiam, et filium et praedestinationem, et omnia Debitis, Christus ante saecula fundatus est, ut si praevaricatione cadremus &c.

507 Atque renovatio in Christo est Redemptio, et hypothesis praevaricationis est hypothesis peccati: ergo in huiusmodi decreto Christus fuit praevisus ut sanctitate Redemptor ante praevisionem praevisoriae peccati, et consequenter ipso, ergo Deus decrevit absolute Christum ut fundamentum, in eo fundamento praeparatum remedium sanctitatis lapsus: quod admirans Architectus sapiens dubitandum, nequod accedente tempore altior aedificii structura patiatur, ac ideo fundamentum jacit firmissimum, ut si quod suspiciora patiantur, alind rursus reparari fundamento servato, ac proinde Deus absolute jacit fundamentum, praeparatum remedium sanctitatis ruinae in ipso fundamento:

508

Ad Sci=

rilis vel t Dr Vazqz, his ergo locis, adque similibus Ubi gratia, et
Sca S Dris sumitur factus et fuisse justicia nra, per quam li-
bertis a servitute pecti omnii: ideo atq Xptus factus est firmissimus
fundatus, ut Si rursus (ut loq S Dr) prius ruina pecti cade-
remus, renovari, et reparari possemus in ipso Xpto. Sed h, licet
Dli, gnia in ipso edita sit universa, oes Expotores resse ad do-
nitz Xpti, et in ipso idq ee, ac prssum, ut docet idq Vazqz
1a q D 217 Cap 3, addit q neminq hactenus dixisse, licet in ipso
idq ee qd prssem, dempto Xpto, de qo non erat Dr Autis.
509 ga e
1: ny Creator ner Xptum nre salutis sumtz, etq ante
initiy Mndi fundavit, recepit, et decrevit angl qdqß facere
a prio: qo ante etz Adq, atq ado ante eius pectz: aloqn
n dixisset ideo S Dirlus post his gra Xpti (si logre de res-
tauracoe Ui casus) qi fundavit eq in bonis, donitz recurrere,
et dixit per gra Xpti, qi eq restauravit in bonis, donitz recur-
re. Xptus qo factus e sumtz redemois spualis Adq in te-
ply Di ante pectz, et in Xpto prpatz e remediy edictz, ut
si prvicacone Adq oes cadremus, in Xpto rus renovremur,
h e suppeditaremur, et santificaremur, et in lbrtz adoptionis fi-
lorum Dei, stntz in gra justificante, procednte pectz ti la-
rntis restremur. Ubi fuz e, oes Expotores resse ad donitz Xpti
licet Apli, gnia in ipso Di, ut constat ex supraditis. Fuzetz e,
neminq dixisse in ipso valere prssy, ut constat ex doctrinis Iber-
ptibz Cornlio, Riviera, et Dexim uato Sne b S alta vo-
noante parlas per, et in dilas hitaner cap redicare,
nempe meritiq, et finalq. Ade Carlz Toletz in Euangelio
anis Cap 8 anotae 9 docentz In valere Propter.
510 Vo d x l
Irenaeus 3o advers haereses Cap 33 aiente: gnia sunt cca. fliy
Di huni geris dispoz in semetipsy fabricator oiy Ubz performarat

(ecce o[illegible] Salvator [illegible] ovem) [illegible] hoc (Adamum) videlt [illegible] Salvand. [illegible] Adam [illegible] Salvet a Xpto, Adamus antecedente [illegible] parte [illegible]. [illegible] Salvans (ait S. Irenaeus) [illegible] salvand [illegible], [illegible] n vacuus Salvans. [illegible] nos e S. Irenaeus, [illegible] vult Carlii de Lugo, [illegible] xta nos [illegible] Xpts [illegible] Salvator, [illegible] n peccasset. Nuq [illegible] sermo e de Salvatre in actu 1o [illegible] salvante, [illegible] n vacuus [illegible] salvand, [illegible] n ed [illegible] salvand [illegible].

511 Sedy [illegible] duci a Scotis [illegible] decrey Incarnaois ob remiss pecti [illegible] n e bonus [illegible]: n [illegible] decreti [illegible] pecto, [illegible], rac [illegible] Xpts [illegible] situs [illegible] Caput [illegible] Orarij [illegible] vivifacd, [illegible] lit, membra [illegible] mortua sint, [illegible] unicedi. Ita e [illegible] n [illegible] incarnaois [illegible] aptudo ad redemptoe, [illegible] pecty. Unde movus [illegible] redemptioe, [illegible] movit [illegible].

512 [illegible] do. [illegible] Sru [illegible] mnera adimpleat, a [illegible] prius [illegible] inveniat, de eis sumat vindictam. vindicta [illegible] e movus ad [illegible]: n vindicta [illegible], [illegible] crimnis, [illegible] prius Judex, [illegible] Judex, [illegible] vindictam sumat de homicidato; [illegible] n dato [illegible] crime au homicidio [illegible] prius Judex. [illegible] de Xpto [illegible] Capte Orarij [illegible] at mnera Captis enumata [illegible] a [illegible] 953, [illegible] mnera recenset vivifaco mebrorum [illegible] morti, [illegible] tis Xpti [illegible] ea vivificare. Si [illegible] morspecti [illegible] Xpts, Ego [illegible] Caput, [illegible] mebra mortua vi

ui ss, dum peccatum tollens; quavis non dato peccato viveret, constat dico.

Sectio 9.

Ultima Conclusio.

513 Ea est: quavis Adam non peccaret Xptus viveret in vi praesentis decreti, quo de facto praedefinita est Incarnatio. Alibi an in vi comminata, an in vi mutata, illativa, et arguitiva. Hoc omnino ob Theologos constat R.R. qui Judaeum impole, Dix haec, ?? decreta utuntur ullius ista: unde ex ta hoc Theologos Adamo non peccante non dare decretum incarnationis ??? ex sui peccato, quod nunc datur: et quavis Adamo non peccante, veniret Xptus venturus erat vi alterius decreti, quod nunc non datur, et tunc daretur, et bene infert ex praesenti decreto aliud tunc statuendum decretum, ex suppositione non peccati. Hinc ex dic. Xptus venturus in vi praesentis decreti, hoc est quod ex ta definitis opionum, sive in vi comminata, quatenus viveret in vi praesentis decreti sit talis, sive in vi mutata, vel ex vi filii alterius decreti noso illati ex praesenti decreto sit ipso, quod de facto incarnatio praedefinita est.

514 Probatur 1°: vi praesentis decreti viveret Adam, quavis non peccaret: quo vi praesentis decreti viveret Xptus, quavis Adam non peccaret. Ans videtur supponendus ab omnibus; plura mihi disputandum Theologi in tract. de Opere 6 dierum ex ??? Dre ex ibidem lib. 5 cca. Adamum, et eius sobolem ?? casu, et suppositione Adami non peccantis: hoc atque omnia forent conveniens, si neque Adamum, neque eius soboles vivere non dato peccato Adami. Si dicas, haec omnia disputari non convenit, quia tunc daretur Adam ex suppositione alterius decreti non illati ex praesenti; quia est; quia alia omnia convenit disputarent, quoniam ex ta Adami tunc penderet a decreto nos ?? nos ignota est, et in rebus revelatis non ??. Assumpti ultimum ??? ex S. Augustino apud Rupertum citatum ?? 189. supponente velud absque, tori ho

es n̄ oraturos, ni peccassent.

515 Alii ex S. Augustino alibi citandi Cap. 1. n. 4, ut sadeat qd
quamvis hoies n̄ peccassent, d. stu innocentiae observasset quasi hunc
orandi mysterium, aut in plura quadam fore mysteria; qd refert:
ig certe sait P. Suarez, n. 1. Joes Theol. admonend.; quia sustentos
tenetur ex una benedictione Genesis Crescite, et multiplicamini. Hoc
docet D. Angelicus 1 pte q. 98 art. 1 in Corpore: in statu innocentiae
fuisse generatio ad multiplicationem humani generis: alioquin peccatum hominis fuisset
valde necessarium, ex quo tantum bonum consecutum est.

516 Hec pro ante, ex quo infert citatus
Respondeo nostrum ergo; ait n. de Christo, qd et pro se maxime cognoscit
n̄ haberet per peccatum, ut homo fieret ex hominibus. Ipse i. n. Sapientia Dei,
qui de se suo proto dixit, Dnus possedit me initio viarum suarum,
habet dicat pro se i. fines omnium Creatorum. Sed ig per data sequitur; in signis
decreti, Christo n̄ futuro, n̄ extiti Adamus: ergo in signis decreti extitit
Christus, quamvis Adamus n̄ pecaret ut n̄ extitit peccato, Adamus et
tale in signis decreti. Ans patet: in signis decreti n̄ extitit Adamus,
nisi pro fine, pro quo Adamus dernit in signis decreti, ut i certum
tij; d. Christo n̄ futuro, n̄ extitit Adamus pro fine, pro quo dernit
in signis decreti; Christus in omnium finis (ut constat ex 1a dne)
extitit pro aliqua temporis distra i fini, pro quo Adamus dernit in
signis decreti: ergo in signis decreti Christo n̄ futuro, n̄ extitit Adamus.
Aliter: in signis decreti extitit Adamus n̄ pecandi, potentiae tum pec
care, et n̄ peccari: ergo in signis decreti extitit Christus n̄ redi
mendi absolute, potentiae tum absolute redimere, l n.

517 Huic argto respondet
Almeida, decretum positivum Christi relari per mediam peccati Adami
et volitis Christi ad redimendum, et pro quo illum suam absolute, et ex
cit decreti Christus n̄ absolute Redemptor, sanavit. Vnde cum ciu
mi decretum per connexum cum peccato absolute futuro, pro quo n̄ dari n̄ vi
re Christus in signis decreti. Ipsa polite eiusmodi positionis ex-

pti ad absti Adamitici ante absta quisque pecti, sed contra: quia posse decreta mplic. connectitur cum pecto absti futuro, non dato pecto non daret posse decretum, ac proinde vi posterius decreti non vivet Xptus: ergo quia posse decreta mplic connectitur cum pecto absti futuro non dato pecto, non daret posse decretum, ac proinde vi posterius decreti non existet Adamus. Aliter: vi posterius decreti connexi cum pecto absti futuro existet Adamus, etiam non dato pecto: ergo non obstante dicta connexione, vi posterius decreti existet Xptus, non dato pecto.

518 Ans docet P.

Mnicha nu 87, dum fatetur quod multa existissent non pecante Adamo ut Coelum, Mundus, ipse Adamus, etc., sed fatis constat ex dictis ipsos extitis in se, et aliis spatiis in futura. Si ergo existet Mnichaeus, existet Adamus, etiam non dato pecto, et sequitur non dato posse decreto in vi [illegible] altius decreti tunc supposito a Deo et ex posse decreto nostro illati. tunc etiam existet Xptus, non dato pecto, in vi alterius decreti nostro illati ex posse decreto, posita, cum, dato Adamo vi posterius decreti, bene dari Xpti ut finis, sed quod posse Adamum contra [illegible] vi posterius decreti.

519 Respondit Mnichaeus, et distinguit duas classes creaturarum. 1a classis, quae contra connectuntur cum existentia Xpti, ut huiusmodi Trinitas vel Fides de Xpto etc., quae non extitissent, si Xptus non extitisset. 2a classis, quae non contra, sed ex contra (ratione ordinationis Dei volentis eas ordinare, aut ex meritis Xpti, aut in honorem Xpti) connectuntur cum Xpto, et de his dicit multa fore extitura non pecante Adamo, nam constat, quod, non pecante Adamo, extitissent cum illa quae ea dependenta ab existentia Xpti: quodque posse existentia sequitur Deum in eo casu non existet Xptus, ac proinde existet Adamus non existente Xpto. At hic Nodus, hic saltus: unde quia quod in vi posterius decreti posset Deus existere sine ulla dependentia a Xpto, et si plurimae ut Adamus, non sint contra dependentes a Xpto? Afferat Mnichaeus locum aliquem Scripturae, aut solidam rationem, unde probet, Deum, non dato Xpto, teri in vi posterius decreti ad productionem Adami sine

xcia dependa, et uz xca dependa ab alio.

520 Effecto psnis dicruz satz S., aut sptz oia, qsi, x lo infrun dernit vei Crai uz dependa sitz xca a Xpto, pr qso oia, in qo sdita sit univsa, qi e ante oes, et oia in pso stant, id e in oibz tatz tend: x qbz infert Mnesa Stio ny 37, Xptu fuisse sz in Erni, et regas res decretas ei pr psz, et depnd ab pso, et stuitur psus. Nunc sic: Qua vi psntis decri psotties e Xpts uz dependa xca apecto, n dato pecto, n xtrd Xpts vi psntis decri, id sdit Mnesa: qo qua vi psntis decri psotibus e Adam uz xca dependa a Xpto, L dato Xpto, n xtrd Adam, vi psntis decri qd nat Mnesa. Alit: A qua xca e Adamo dependa a Xpto vi psntis decreti, vi eiusdz Adam xtrd, n xtnte Xpto, id docd Mnesa: qo qua xca e Xpto dependa eius a pecto vi psntis decri, vi eius dz xtrd Xpts, n dato pecto, qn drius e D Thas supra explat.

521 Rat D. Marin, n dato pecto, xtrz Adamy pt Xptz x Vbo, et na Angca stuetz: qua xta S. Anselmz, si n peccasset Angus, fuisset ad ung hypostz uz Vbo, qso aptivit. Sic dserit id spat ea, qsi aducunt p Xpto psto ante oia, qsi sloqunt de Xpto stuto x na sita, et ea, qsi aducunt de Xpto psto in remium pecti, qsi sloqunt de Xpto stuto x na dbrate huna. Qua: qua tmoy Drouboy, qo pad Xptz psotz e ante oia, slgr a S. Athsio citato ny 970 de Xpto sitz hunitz dbrate: qd dictz e ac si ita logre, Das mi corpos psecit. Et S. Cyrillus lib. 5 Thsauri cap. 1: qo redy e (ait) qs e, qi dxit Dns creavit me? Xpts oia jz ho factus, e de se dixit ... lc, ingss, ho, qi x Virge natus e.

522 Insp tmo a aducta sne L. Classe qua sonat uiq eg, obqs Vbz assptit ng situ, ei remius pecati, et sqnt, n dato pecto, n vird Xpts ho, nec Xpts Angus. Red L

Mariā, ita fuisse loquutos, quā loquuntur post utrumque adventum in na-
turam; hic enim erat sui Domini potis. Atque tum sectio usque sternitur
ut dicamus; Patres nobis opportere ita fuisse loquutos, quā loquuntur post
utrumque viendi ut adesse Redemptorii, et sic Patres respondisse, quā lo-
quuntur de adventu ad moriendum; hic enim erat scopus. S. Anselmus
insequitur est de eo quod Angeli, si non peccassent, vidissent ... Deum
et sic ut filius Altissimo ... ut ... 1ª Joannis 3. Similes
ei erimus: quoniam videbimus eum sicuti est. Suarez De Trinitate lib. 1 de
Angelis Cap. 10.

Sectio. 8.

Explanatione autoritatum adductarum Sectione 1ª confirmantur Conclusiones nostre.

583 Primum argumentum ... in
h. Domine nititur ... auctoribus, qui adversus ... sunt urgentissimi; aliter
tamen visum est Domino Angelo, nil ... sufficere asserenti. Ut autem mens ...
earum ... elucidet, sive ... Mariana ... 17 de In-
carnatione ad ... in stylo dogmatico, ... Patres frequenter ...
cum ... qui aliquando videntur urbes nam, in ... limato ... statu,
et scopum ... sermonis, ... audit in ... quoniam Patres agunt
de Adventu Christi ... de facto fuit, nimirum in Carne passibili ...
redimendum nos per Crucem, et mortem, sic ... loquuti sunt Patres, ut allice-
rent animos fidelium ad amorem, et gratitudinem Christo ...

584 Hoc facit 1.
quā ... proferunt Patres ... certissima, ... certissime ...
... de Christi adventu, qui de facto fuit; in alio ...
... sunt ut ... Angelo ... sed ... sequuntur
... non asserendo, et opinando, dubitando aut suspicando: ergo. 2º quā
de incarnatione ... de facto, loquuntur symbolum, et ratio est, quā ... symbo-
lum instruere ... fideli, tam docto, quam rudi, ... scholastica ...
... incarnationis, ... scholasticum ... et ... de facto fuit
incarnatio. Id circo ... et ... ut ... et ... nostra salus,

et ex rspetio ̃incarnaonis velit, discendit de Coelis, incarnatus
e, ho factus e: qpe in rsptioe maxima viti sd in ee, vd in
lo Hiremiæ 22: terra, terra, terra audi sermonem Dni. Respti
oo incarnao, et eius fnis ad excitadus in nobis afecus gratitudinis,
et obedia, fatem Ss, Xptu visse passibilem visse, et pesis fuisse,
gorque, et zy fuit pr nos hoes, et pr nra salute. Aliter: vit
Xpts pr nos, vd nos sctificare, glorificare, e ddiote redimere,
et sic vit qad sbriq. Vit passibilis pr nra salute, hoc, pr ab
Sutam rdmptionem:

585 3°: q̃ a vd bne noat D Sormaz nu 803 sed
Exim Sne S S ad lg ofraq ffnoa DD illa, sit n pod nra
dicta sonant, ad pad sit in stratu, adq ado et antibus, et ignitibus
ostad plres DD logi de Mystio incarnaonis, pud fuerit
ite, dicis e apd lo carne sumre, ae si in siltum carnis peccati.
Dtd in S Leone citato nu 221: nq aut Spiritus temporalitr sbird, aut filius Ds fg servi, et siltum Carnis peccti
assumird. Ssona S Agstn citatus nu 226 dicendo: n fuisse
caro Xpti in siltum Carnis pcti, ni caro fuisse ta pcti. Ubi
Supere videt fuisse Carne Xpti, et n tale. Hoc ofrad nam
Caro, et Sanguis indicant corptionem in phrasi Strurae, uti ad
hanc DD apd Pataviu libro 12 de Incarnaoe Cap 19. S Agst
nd lib 16 Dª Faustu Cap 29. Mortlitas prie Caro appllta
e: qª in la rsurreonis immortlite n erit: prea Sipptu e Caro,
et Snguis regnu Di n possidebunt.

586 4°: qª sª poei DD dicuntur incarnaonis nlq alq ee cq, seu movu, et qd Xpts negaps vird de
celis illgani drio erunt iisdem DD, vd bene obsad D Salmeron
Supra citatus: nq DD assignant plra ala mova vd vidre ea
pd D Ptaviu libro 2 de Incarnaoe Cap 6. S Agstn lib
de Cathechizandis rudibus apd D Thq 3 pte Sne Carol
in corpe dit: qui mar e ca adventus Dni, ni vd ostenderet

Di dileog sug in nobg. Et Serm 11 de Natali Dni dix
id S Augsnd Xpty vise in Magstriy, adjtory, et xply. Sy
fingit S Dr apd Stavig ny 11 prialis ca e, obgß Dei
Flius factus e filiu hoi. Vna e, ut Xpty hez oia patiendo pro
bj, a pectory nos vinclis librard.... alta ut nos .... n fy
dotrj auxio, et graz, et etz xplo sho ad studiy Santitis accen
dre. Et Dnus ait Joanis 18: Ego in h natus fy, et ad h
veni in Mndy, ut tstmoz phez veti.

587 Aliis psii, R ad lg Clarificatorty sadntiy incarnaog fuise facty in remiu pecti, hoz
e: g cy Xpts venerit ut Capt xcellmy orarz vo dirigeret, veni pectores salvos facre xta dicta ny 5 12: ypse
salvao Idiota, et remiz idioty pecti spetard ad Xpty Caput xcellmy; pecti ingß n fy orgnalis, st stingred et
actaliy xpoliy, st imirerd. Si roges, cur Xpts n redemit Angos, goz erat Capt xcellmy rebo q a noluit, salvao m absta sbjacea h Idioi, st Xpts vellet redimre.
Hnc fa e fabla Origenis acentis apd P Stavig lib 12
de Incarne Cap 10 Xpty passy fuise p Astris, et Angis, et pt Angos facty fuise Anoy, e p hoibg hez. Xpts gie spit vit, ut salvos nos facred, ut nos rdimred a
p ado tio fuit ztus in remiy pecti, et h remiz fuit
mooy Incarnais gad sotiz pdsitz: nungß tz dit in Sirura ita Xpty vise in remiiz pecti, ut n vise ni absuta
rdmptrus pectores.

588 Ipiis Staty Xpty Dny dientz Math
9: n veni vocare jstos et pectores. Vnde infri P Mldonado fa ei nrg dotrg de adventu Xptu et st ho n pecase.
At vo hic locus ngt zlgi ut fonad. Vit Xptus vocare Zachriz, et Elisabeth, de e gbg Luc 1: erant iusti ambo ante Dy. Vit vocare Joseph Oy et dstus Math 1. Vit vo

care B V immune ñ oio peto. Sic go obti loü e Pharisçor
murmrantes eo qd Xpts divertisset in domo pblicani Mathei,
ironice dictos Iustos ibidẽ a Xpto Dno dicente, ibi: ñ ẽ opus va
lentib, Medico, sd male hntib.

§29. Dic go ironice Xpts Dnus: ñ
veni vocare Iustos idẽ, qui se istos putant, sed quasi istos; sd pec
tores, id ẽ, qui se agnoscunt portunos, et volunt sanari. Ita a
pd B. Barradas tom 2 lib 5 cap 21 SS Xpstomus, Chry=
sologus, Ambros, Hierony, et alij. Pro ea Xpts ñ venit ut Me
dicus adesse, sanatus vocare istos, et peccatores. Alii sic ẽ S Thom,
Lyrani, et Abulensis apd citatũ Barradas, eruũt ex eo, qd
ñ veni vocare istos, sd peccatores ad pœnitẽ. Neq Xpts loqr ñ de eo
qd futuro faciendu, sd de eo qd fecit, et de suo adventu praeterito
fuit, ait m̃ Veni ñ Venturus sum, ut observat citatus Barradas.

§30. Ad
2g elasz atortz sadtiz ... eo, pro qs Vbu assumpsit nq idbrate
... fuisse remiss... sc Ll ... de Xpto ut ab
ste Redemptore. 1° q̃a phrasis Scriptura et Ll ut dictu ẽ, Ca=
ro, et Sngis signt sgand contingt et passibiliter, ut istd ex S Athana
sio Cap 26 de pectory mriti; ait m Dns ipse Xpts, ñ alio
obrg in Carne misit ... factus obediens usq ad mortẽ crucis ne
ut ... eu qs, tqs mebris in suo Corpore constitutis, caput esset ...
vivificaret, salvos faceret, redimeret, illuminaret, ...
illuminare. 2° q̃a sẽpe Ll loqnt de Carne peccati. 3° q̃a lo
quũt de Xpto, quod de se sit. Sed relegere Ll ibi adductos.
1° S Irenaeus lb cap 14 adv Haeres, ubi ait: Si ñ hẽ=
ret Sngis istorum ingrũ (& ẽ ni esurus ed injste Sngis isto
rum) ne quaqs Sngius huisset D. Et tz sed Xpts ventris inv
Asrtio decer splz ... qs vii Destruit infra se Iranaei,
ne effunderent Sngine istorum. ... ergo alqa lintae ... Ll
hic adductis, valet de adventu Xpti, sed de se sit, ...

tit n erit limitada ta ps vult: si n hered caro salvari, nega
gs lbg Ds caro factg ed? 2o S An

2o S Ambros dicend, qs
erat ca incarnais &c. logs incarnae pus de fo, d nunc ca 3
lgit ysite gasr hispanice dird: que razon, que causa,
o necessidad avia de nuestra parte, ni ut caro, qs peca
rat rdimred? 3o S Agsnd in Psal 36 logs de Xpto ut
alste Redemptore, ut m dxisset, vit m le duocauit, d redemit,
d singing fluat, sbjngit post paca: sitn, O ho, n dimtrd Ds
&c. Unde S Agstd hg nad n dato pecto, aduntg Xpti re
psa moritri n uo nad aduntg Xpti n moritri in Cruce sn
gine effuso. Logs ge ibi d ciato serm de aduntu Xpti in
Carne passli. Et loco ciato de pectorg mritri logs de ad
untu in sluns Carnis pecti.

Ad 3g cless atortg R, S Olgts
(si Autor e lborg Isniog SS Aplorg, qi sbleste fdei visi
fat Carli Blarmno) 3logg e de aduentu Xpti pus de foi
sic on vit, ut slured reos, d 3plered legs, d Drophetas. S
Leo, ut dictg e logs de Carne pecti. S Athsicud logs de
aduntu in Carne passli, d de nsite 3rnais, qs dficiente pu
to, nsa n ee xpte hoy, nec dficiente pecto, sluci Ds pro
nobs morts suscipred &c.

533 S Cirlus lib 5 Thsri Cap 8 logs
de stia drata in lis, slicebat m nos futos mortles ps pec
tg dido, &c. Et infra: pudit Ds pectrg hog, d in mor
tg caslerg: pudit at 3frentg gen eius, qo ma renured, d ad 3
mortlig rdird. Ido gast radius huis spei in slo stio nobs
depositutus. ut qds pucitae in morts cadrem, e presta la
radice vitg reus reigerem. gsndat qu ante nos Xptg
&c. Hg S Cyrli bene xplat, Amicus D? de Incar
nae nig ? de stia drata pecti, dispens a qa D? gsndauit Xptg

in fine, et finem regnorum. Unde ut ait S. Dr. quidit Dr peccatum hoc, &c. n. loqr de Scia absta pecti, ut ostad ex supradictis, et ex simile Architecti: q.a sicut hic n. jacit primima fundam ex scia absta, et fine ex idiota ruinae; ita Ds n. ex scia absta, et ex idiota pecti, jecit in suae una passione Xpti nri salutis fundam.

534 S. Cyrillus loco citato de Trinite absta loqr de Xpto ut pro passuro, et morituro ut ostad ex lis, Unigenitus pati, et sustinuisse crucem. S. Ascend loqr de carne pecti, et passibili, ut expit contrarius adjuncta ibidem sr hic, mortalis, et passibilis sponte suscepit .... similem ejus carnis pecti, utque carnem induit, &c. S. Agstinus tres sr alij explat de Xpto in carne passibili et ut Redemptore, sanavo, tollente morbos, et vulnera, et sequend loqr de adventu Xpti unde sic stigit; n. vo de advtu Xpti quatis fuisset ex ui pntis decri, si n. pecasset Adamus. Cum dit nla e ca medicina, valet nla e nisi: quia Medicina sanava sic nla e ad tolendos morbos, et ad sanada vulnera.

535 Ad 2m class. auctoris R. liud peccatores n. abhorres, &c. nlius ut auctum, l. si aliu o. illgr de Xpto absta Salvatore, ut beatima Virgo n. ed Mat. decente pecto, nec fored tto digna filio, h. e. Salvatore, seu Redemptore absta tali. Silit illgr lud S. Agstini aud qd Mat. fiered Salvatris, &c. h. e. Salvatris absta tali. Aliud O felix culpa! Quata lz, ac ttus meruit here Redemptorem, ole Redemptorem absta talem. Si aa adversij velind hoc, et slia inlgre in rgore scolastico, cos ugebit ut lib. Apr so, et Formaz ex litanys, in quibus orat Eclea, Dr mysterij ste Incarnaois tue, Dr advntus tuj, Dr Nativitas tuj, adeoq. distinguit Eclea incarnaq ab advntu, et Nativite Xpti; ab advntu, ingssu, et n. finali, ut postea addat Eclea In die Judicij. Unde infri pectum saetica, locasse advntus Xpti. ad n. fuisse eo mysteriis incarnais forte sic alo mo esequendi, si n. pecasset Adamus.

536 Insthi 1: hec poes sr. dtrig, si n. herd caro salvari, negessit vbum Dn. caro factum ed, si n. herd caro salvari vbum

Dei algo modo Caro facta est. D. 1a Ho S. Irenei, e vaigo Va e fa, et zguend hoc n. pecante, Vbu Dei n. fieret ho. Ideo las poci ee Storias, si in 1a ly negagis aupai sine rstrice; seus st. cu rstrice aupai, ubdae cipi, et acipi ab aduijs in 2a pte atortui ly negagis, ut dictu e. Ho nes DD dicentiu Xptu n. ventru ofuente pecto, lt n. sint explicite rstre, qui sonant sejunte a relgo stextre, sit slte implite rstr in sic DD, et ges uer nobs n. licebit uti rstrictobs crutis ex fu DD, dad vijs licebit rstringre lud Apli ut i Primatu tend, ad prmatu soli= us honoris, et lud initiu viaru in opra sua, ad opra n. antecedta, et sic subsequentia pectu.

537 Insbis 2 : st. ed va soluo la de aduntu Xpti in carne passili, carne pecti, aut stlis, peed qui impuni asse hanc pog: Des n. e factus ho. ut nos rdimret; qpe Rdmptio n. fuit movu, ut Dei carne indueret, et ut la passib, e mortle, dueret. 3o q. a st DD dicentes n. viret vcito ilguen, gtens n. viret passilis; stlie peed dici, qd Xpts n. ouentus in fine Mundi, nec in Celu ascenderet, q. a ng vid, ng ascendit passilis. 4: q. a n. berem Deo gras agre p incarnag, et itu p passoe, et crucifixone; sgds n. bemd gras agre Des ob incarnag pfitu ob movu ofitu a rdmptio ne pecti.

538 Ad 2g facile rsdet in nra sca, in qa lu decru de Incarnae fuit in remiu sdiotu pecti, et sdioti rspexit rdmptiog a pecto. Decre= vit git Des incarnag ob sug xcelg, a Xptu ut Caput xcellimu Orarus, et in h 3id v remiu sdiotu pecti, et utiltad ad Rdmptiog. St de pectu, et Xpts velli rdimre, et viv. ficare, et sbi unire nobra mortua : unde Dei aman 3ig, et esse xcela mystiu Incarnais, n. pt n. amre utiliu Incarnais ad Rdmptiog sb hypoei prisfaois.

539 Ad 3g R. qd s. varu pony. his exploratud ed ex Stexta, sine, et rcasoe, in qa plate, sit, peend impa ne asseri; seus st exploratus n. e, uti n. e in ijs pobg. Nosatu, 3tdi= mus DD poci, gg nobs obiiciunt n. ee 3lgdas ut sonant xmentesd S. Ad 2g R., Des volnti 3carnaog sbodioe, et in remiu sdiotu pec

ti grai ei agedai n sy p rdmptione absta, d ez p psa incar-
natione, in qa parad remiy oditory pecti. Ubvis in pq lud hum
deicry n vellit abste rdmptioz absty, d actaly vult tz id Xpts ii
paratus in remiy pecti gasti gmmentii, d ogni noi bernd pro gra-
tiai ob ppaoz Mdeiry volitz pq lud hz deiry oditota rspcienim
raony abstq.

520 Lnq vo egre ferunt Adoz nos rstre zlgre algai DD
locuoes, qz abste plata ea saven, libet eplis rz declare. Math
15 v. 24 dixit Xpts Dns: n sy missus, ni ad oves, qz pcierant
domus Israel. Hec go essi abste plata i sa (qa xptus missus fuit
eti ad oves, qz pcierunt extra domy Israel) vatz sl rstri aci padua
bet aci pi atta circunsta, docasbe inqa ez ptulit rstre, d n abste
xpts Dns. Clmabat Cananea Gentilis id eius plia a Dmone librare
t. In h circunsta dixit Xpts n ee missy, ni ad Judeos pq sepsy pq
sua ppaos, d pq sua miracla zstruedo, d n stiiso missy ad Gntles pq
se pq sy zmite phi zstruedo; qa oentibz h pse pq pe, d pq Aplos suos
pdaturus, d miracla fuerat exhiturus, id expunt apd Maldodo S
Hierony, S Ambros, S Cyrliud Alexdrind.

521 Dixit Xpts Ds Nicodmo Joan 3
v. 31: nemo ascendit in Caely, ni qi descendit de Caelo. Sup que movet
Abvlsds trac 12 in Joany h Lnq: qomo isti oes ascndant, d asumpti
ri sind, qn tz de Caelo descendrint? Varia vriys rend. Ad Lnii tz sa-
luoz n pertady ait D Maldodo, go uba sola, d qo phrasis tota sig
nat, sgat atz ascendre in Caely res dnas cognitas herez gas nema e-
que ac Xpts, qsvii mlti ascendisend cogitas, exploratas q huissat. Si
go in his, d aliis Scriurz thmois collgr sui vborg e Dtextu sine oca
soe, d circunstiys, id ita cy rstroe zlquend plata uba, qi sa acid, si
abste pferrend, cur nobz n licebit sltt zlgre thmoa DD.

522 Siroges,
gare sepi DD asignend plra mova incarnais, quy viderd, dstq
ab vcula mystiis, rz dsce. Ut alqd abste, d sine limtade dicad mo-

vg alius aois, n vgs ving ee, imo nec pciale ee. Declar exemplo. Cy Ds pcepisset Samueli 1 Regu Cap 16 ire Bethl ad ungendu David in Regz, lez timeret ne ssbi Saul mortu inferret, dixit ei Dnus: vitulu de armento tolles in manu tua, et dices: ad imolandu Dno veni. Fecit Samuel sicut pcae perat ei Ds, et Bethlemitis ingrentibus cag sui advents respondit: Ad immolandu Dno veni. Ecce Samuel exhibet sui adventus motivu, lt non unicu, et principale, nec ideo censet mentitus, qa vg eg pculit, lt n eg, ut bene obsat ibi P. Gaspar Sanchez.

593 Huic exemplo, quo utitr Dr Eximi citatus et S. Arc 5 S Cus rei, red. Dr Auct. citatus Cap 8 nu 80, qd Samuel n aceptavit untio, David in Regz tqs adeqs movu eundi Bethl, cy motste Do pcueri rei efsatz un de Ds adjecit novu frq, nempe sacrificiu, qd efacit movita nu Samuelis: qocca. ait utero, sl fnii unq; qqvg scfecit, qd vicus judat P Bazqz, aut sacrificiu fluit ca finalis, aut untio impulsiva. Eqa. qa mesao efatis in exequone rei pcepti, n e exclusio mesaois pcepti. Samuel oo mesavit efac. exequois, et ifstructud a Do, ut n mesaret movu pciale sui advent, mint pciale movu mesavit. Neagra vabor. Idere ala mova astigta a Ss, et Scrura, zedi in movo pcipuo pdsois Xpti ut Captis redimi Crarz, aut ee mova mint pcialia, aut mova advent Xpti in Carne passiliu et qod de fo stigit incarnao.

599 Fit 1. pcipuu motivu, pdestionq, aut terminu ut Xptus merit absure Redempt reparavus fuisse pecty orignale, ut ista supra ex Dabibq. Unde Xptus visset absere Redempt, quanvis nulla fuissent peccata actualia posteroru Adq: sequebit posito orignali, sq puri fcabat hpotesi pvaricaois, sub qua pdefinitus est Xpt=

ptus conditionate Redemptor, et supposita conditione victus passibilis electus a Xpto (si velis ex electione) sed ipse est absolute Redemptor, et passibilis. Addunt plures doctores ardentissima Charitate, qua Deus misit Filium suum, quod Christus venturus esset absolute Redemptor, et passibilis, licet sola peccata actualia inficerent naturam humanam in omnibus fere individuis. Fit secundo, Christus vere fuisse Redemptorem non solum redimendo nos a peccato originali, et etiam ab actualibus lethalibus, ac venialibus, etsi ab his minus primario. Ratio est, quia ita tradunt Scripturae. 1a Joannis 1. Sanguis eius emundat nos ab omni delicto. Ad Colossenses 2: condonans nobis omnia delicta.

Sectio. 9.

Jesuitarum Objectiones.

595 Obiicit 1o P. Bazquez: si homo non peccasset, vel Deus assumpturus erat carnem passibilem, vel impassibilem; et neutrum dici potest: ergo. Minor patet: quia si homo non peccasset, alii homines non essent passibiles, ac proinde multo minus Xptus. Nec secundum, quia in vi praesentis decreti non posset assumere carnem impassibilem: siquidem Deus huius sit tale decretum, quod duobus impletum fuisset, dum Xptus visus incarnari impassibile: ergo. Ad suam diluendam est duplex passibilitas, et duplex impassibilitas. Alia radicalis, et remota, alia formalis, et proxima alia. Passibilitas radicalis stat in natura ipsa dependente ab accidentibus, quae dolorem habent, et pugnant cum statu aegrorum et dolorem expellant. Passibilitas formalis in ipsa natura, atque natura accidentium in eodem statu, sive in carentia donorum gratuitorum, dimpedientis dolorem, et passionem. Impassibilitas radicalis stat in natura exigente habere, vel habente aliquid impediens actuale dolorem, et passionem. Impassibilitas formalis stat in ipsa natura actualiter habente hoc impediendum donum, quod subiacet specialiter gratiae liberanti naturam ab omni corruptione.

596 ...b in vi praesentis decreti Xptus non fuisset passibilis neque passibilis, neque impassibilis absolute, sed conditionate passibilis, absolute

te Admstr: Xpti fuit prius ordiate passibilis sub hypothesi peti et prius fuit ordiate impassibilis sub hypothesi non pecti. Sb admy Adamus prius fuit impassibilis si non peccard et passibilis si peccard. Ut decreti ntentive Xpti voluit Ds Xpto saeng impassib si non peccaret Adamus, quo voltai sine ulla mutatione non habuit suu efftu, quia non fuit purificata conditio non peccati. Ut ejusdem decreti voluit Deus incarnationem quoad substantiam mysterij in hac persona, et in hac individua natura humana. cu hmo Xpti ... effuit fuisse ... prescindo a carne passibili et impassibili, loquimur de passibilitate et impassibilitate ... sine ... Xpti ... non atq loquimur de passibilitate roba ... in ipsa na huna, nec de impassibilitate radali ... in ipsa ... divina.

597 Insta Dr Ragusa: l. Ds voluit humane Xpti impassibil, et sic ea non peccd pati, sive Adamus peccet, sive non; l voluit eam ee passibil, et sic ptret esse Adamus non peccd. aut voluit eam abstracte a passibili et impassibili, et hoc dici nqt ee: ... volui nqt fieri ... minus in abstrg sine ullo ... pte rei na huna nqt abstrahi a passibilitate ... de ... Xpti ... in ... carne ... et ... gloria et impassibilis ... gloriosa et impassibilis ... Adamus ... dilata et gloria ... dilatas, id peccd pati et mori ... fuisset ... cu hoibg in terris ... videt ... beato ... hunc ... ng abs ...

598 Ad insta R Ds voluisse decreto Xpti ... humanitatem ... passib ... abstrac ... identitati humanitate: lo atq decreto nil est abste decreto de passibilitate, ... passibilitate pxima, et ... sub ordione: quia idest ... passibilitas pxima sb ordine peeti, aut ... sb ordioe Xpti ... passib, et sb

xpta sdioe dernit impassilitas pxima. Veri go absit ha volbar in ratal. passilits, et in passilits pxima sferi odrate. Itimus dernedi incarnaq n arguit in Do impssios aud, squisc, qsi vis arguat n dtraos aplts voltri at passilitg pxima absuog, qs Ds vult qd liud decry sb sdioe xplata. Stq explan in mltis circunstys Incarnaq. gai asserd obicentis n sluisse decar qd lis decry, ut xpts pi mereri Mrnieg SS. Virgnet, et SS. PP. mereri peend circunstas, Incarnaq.

5 49. Ad dfraos R. xpu n pecante Adamo ventry in sltung carnis brui, qs huisset Adan in stu inocq. ltn n vird iis rib circunstys impassilitis. g a n herd las dotes qs obsse nutrimi, et mali imerito iis hoib viatribq, ug xuberand corpis clartas, qd gtuentiq oclos obricere. Dilatq tnti qd tunc esserd alqi circunstq impssilitri Corpis Xpti gad sltiq glorosi, ut dliccias iis hoib herd iis cii samlard. uersre, et ea istos inocentes erudire, et stre ad stq xculntioris psseoii, et suo xplo monstrare vsq ad Beatuns. Lapt. Ds assumrend hung p Angca, ed q Flud S. Virgi, et vileti in Carne inpassli et glorosa, ut e S. Agstno docet Ds exim tom 6 in 3 pts D. 7 Sne 3.

5 50. Obiit & ciatus Lessius: in nra sa Xpts e Autor salutis Angorq; A Lregga Aplo ad Hebraos 3 ib. pa 2: stq buisse pstare Carne, et sanguine, g a santicadt ... stabard carni, et sanguine: g a (sanguit) pueri vnicarund carni et sanguini, et qsi stlt pticavit eisd. Dfrat 1 a ib. sequnti. eqq: nusq qs n Angos apkendit, A semem Abrahq apkendit: g a n Angi, A hoes qd lis erard santicadi. Dfrat 6 x D. Vazqz: st Xpts suisset ca salutis Angorq eq; mrusse qd morts, et passoi. tia n inrita plis, sit psumata morte, A qd siug morts, et passoq n meruit Angis saluts, e grgigo.

Mir fa^d l: q^a sic ita fore Xpto dixed mortuum pro Angelis, sicut vere dicitur mortuus pro hoibus. Ergo quia ijs Angeli dicerentur Redempti a Xpto, ac proinde Redemptio non est ad specialem favorem nris ...
551 ... Ad obstaculum quod tractare ... D. Exim. in 3 p. D. 22 sect. 1 ... Pernas D. 43, et alij, nec mirum, quia non ... e statu Apostoli qui subdebat non ... D. Cornelius nro 132 non obstat ... asserenti Xpum non ... hoc, et etiam Angelos sanctificasse, seu per merita Xpti non tantum hoib. ... Angelis ... collatam esse grām. ... Marius ... D. Cornelius ... Epistola ad Ephes. Cap 1. v. 22, ibi: ipsum dedit caput super omnem Ecclesiam, ... tam ... hoibus et Angelis, ut docet D. Thomas citatus nro 162: et ... citatus nro 159 de ratione huius capitis esse virtutem influendi gratiam in omnia membra Ecclesiae. ... D. Augus. in ... Joannis 1 de plenitudine eius non ... accepimus, soli inquit, omnes Apostoli, Patri-Archae, Prophetae, et iusti, qui fuerunt sunt, et erunt, etiam omnes Angeli. Et infra: quae plenitudo gratiae ... est in Xpto est ea omnium gratiarum, quae sunt in omnibus spiritualibus creaturis.
552 ... Sonand
alij DD. apud citatum Suarez, et Ltavium lib 1. de Incarnatione Cap 10 qui egregie scripsit de rebus his abstrusis exponendi et temere vaticinandi. S. Fulgentius lib 2 a Trasimundy Cap 3 ait: una est in utraque (nimirum Angelo, et hoe) gratia operata; in hoc ut surgeret: in illo ne caderet; in illo ne vulnerarentur; in isto ut sanaretur: ... infirmitatem repulit, ... infirmari non sivit. Sicut ... Ecclesia, Fuit Medicina. ... tamen ... DD. ... suus ... aliud ... D. ... ex ... epistola ... Apli ad Hebraeos 2, ... patimur ... citatus Ltavius.
553 ... Dic ibi v. 11: qui enim sanctificat et qui sanctificantur ex uno omnes. Hoc est, Xpto, qui sanctificat et qui sanctificantur a peccato, seu absque redimuntur, nempe hoes lapsi, de quibus ibi agit Apostolus (nam l. m dat eo, cur, ut dixit versiculo precedenti, per eos Xptus biberit mori in Cruce, et ... palsos consumare) ... nempe

Adamo, oei ᴀgrati sit. Dr versiculo 12: quia oo pueri sniicarunt, &c. Xpts hoes donad vocare pueros et filior: n quia soli hoes erg accipiant a Xpto, et quia ipse lo sperat sniard in carne, et sanguine, et in na huna fragli et passili ut post et etiam expit Corinthios. Hanc ij hed paria similiter, et passili carnis, qt. zduit ubiq, declard ora c egratia, ut p morte destruerd eu, qui habed mortis imperiu. Et sud. Nusq. Angos, &c. vere slgr de asseptione nq hang, ad rednit, et sanctificavit a pecto, qu h suscipis Xpts stulerit Angii, qui zz stulit ala dessiia.

552 Ad 2 qrias otto, i no marg in riato dre pxim sne di ng ora n colata Angii a quisbe meriti fundati in morte et passione Xpti, et fundati attre in Charite, et bonis oprids Xpti indepntibus a pectos. Ad 3 pag mnis est qd est quo mntq morris Xpts Angos crede n ido Xpm mortuud e putari, si Xpts n e mortud p e sso dsi alqd sbi mrueri p sugs mortq, dicente Aplo pro omnib is mortud e. Und in Concil Ephesino Canon 10 docentes Xpm p se obtlisse sacriciu, definit q p solis hoibs obtlisse. Mors oo id mors n e asspta p Angii, et p hob: quia Ergo 1o asspta e ad satisfacidu p ps lis. Si Xpts e mortud p qbs satisfecit, satisfecit atq p solis hoibus, Angos exciados, is ple obtlii sacricig.

555 Ad 4 mris pag &c a eodz sarez Xpty n dici pric Redemptr Angery, et Sntificatory, sfficatre et Glorificatory, io m pric rdims qi algo mo captivud l obnoxius e pecto inse, l in sua radice, e ga nso strahenda ed, servitu et captivitas pecti, Angi atq Snti neutro mo fuerunt captioi. Vedo n fuerund pric Redempti et puenti, ne pecaverud seu desfns a pecto. Ita Zgit et Exmod Rl Figntiq ciaty et Verdq ciaty nq 339, qi utit voci dsnd. Br salzar cap 3 1 de Imacilata Dr pare aceptioe S 10 mltisq ad Redemp. Strg n rqri pecty Vetq, nq bitq griq lius et sufire obnoxiety, et poq pecori id Angi dican vo, ac pric Redempti et salvati a Xpto. Alicuo dotria ga n adhered unicu sibi vendicand ra= meri.

556 Obiit 3 et Lesius: qdo ztio d sinis opris e occultus, & nla

re mulier dephendi Dt, qd e mo vacuoi; d oio, gg aparend in sequone hus mysti, dead, lud ee in remiy pecti: go. Mir sadet 1: ga h ob cag assta e na huna, edn Angca. 2o: Ista assumd e Filius ut iigo Patris zirata restaret imago creta, d Filius nalis accesseret Dei filios adoptivos. 3o Factu e h mystiy uq glis huny ig plane ee sbditu. 4o Angu mlto antea erant gloricati: aqur ante gloricag Xpti adepti sut Glog, gd hoci post adquird?

557 R 1o ndo supoty maris: fuis m zcarnais satis deghnd v supreditis. R 2, oia la aptiora ei ad redimedos hoei, qoru Redmptio sdicta e fuis decre zttivi incarnaus. Igruent oia la apte v sequuntur ut sducea ad redmptiog absig, postgs Dt, zton sdiote, Redmptiog hoy vidit ee prisatas sdioes, sb qbus Verbo, sdit redmptiog. Insiste, assta e na huna: qa Ds voluit X pty hog ee sng oiy Crarig. Dr 2a assumnt e Filius g a shectaty. Sibat Capud Angory, d hoy, qos ifluxu suo facret Dei Filos. Si dilatio adunts Xpti esuit en pena pecti, Gloricao Angory nsuit dilata, qa hi n pecarent. dlata vo e gloa hoy, qi pecarent. Vo.

558 sibit a Ds Suarez Dt de Incarnae Lne 2 Sne 2 pa nrg seq, A ga cid Dl Pradg, d Berling, qi certe in Apologa scolastica Deiparg zmunite dtse 2 cap 25 any 16 clarime adhoe nrg doctrg crutg v l Cyrlo. gd in rg nrg crudite versat. Si Xpts itavit in remiy pecti (ait Ds Rodes) ut tg vire, sblato pecto, ig incarnao facta e v Bii toali movo, ut vult Ds Serez, gd nri A A impgnad ug Ds Aburdo. Hge obtio redigit ad h frg: implat gd idq voltas aus head bez adegd movy: d decrg zttivy Incarnais hd bez adegd movy: go. Mir pa: n dato pecto, auferdmovy remy pecti, d adhuc decry remie ug alto movo decclg Mystry, d vice versa: go. Mar etg pat: qa aus voltas esse Inetit ug oi, sco obto, d sgnd, ablato algo, aufert: go ablato obto movo aufert aus. go obty movy, nqt ee bez adegd: qa si ed bez adegd movy, uno ablato auferret aus, d alto spmente, aus zmeret gd implat.

559 Ad frg.

argti D mag: implat qd illy voltis aves, hea Kx adeq& moviy uty
q absti vespetis, omnd pr pacq maris: ung absti, d alty ... e ref-
... mare, d D min: ... incarnau, hea ... adeq& mo-
vu, uty absti refry no: uny abste, d alty ... refry, amio ...
maris adsumy evincat ... exim implre, qd illy aves voltis heat
kx adeq& movu absti refrj; n alty, evincit qd heat kx adeq& movy u-
ny absti d alty ... refry; nla m ... implao in eo, qd ... illy
... movo ... in ... ny consnetit absti alus nec
eius abste ... petit ... fla ... dictu-
ng in ... eccla ... ... Capitu ... vetmiy ...
... peccti ... itant ... ny 511 d 587.
560 ... ny 21.
Adamo n peccnte contrius ... vrita ... ...
Glos postery ... q ... alty ... Adam n peccasset
fuit ca mritria eras, d Gloa ... in posteros, ... qd
D inst iy Adamo ... n peccre, n ... suo mrito ...
q ... suis posteriy ... fuit Adam ... eadmri-
tria pecti ... ita ... n pecasset fuit, d ea mritria ... Ani ...
tas ... tione postri n agnovisset Xptuy, d Adamy ut Caput
... d Gloa, qd e ... nos ... alis ... d videi ...
... tom ... de ... 16 ... 23 de ...
rito ... qd n solivd Adami n peccantis mrito ...
... fore eius mrito ... ora d Gloa posteris ... Adam fuit ...
capid ... a Xpto ... d excelimo Capite ... heat hered q ...
... mritis Xpti ... mrit, d ... adivo ...
mritu nly hed Xpti ... d hnt ...
561
... trag alqu ...
... Arnda e lo. Joanis 3: Sic D dilexit Mundy, id filiy suy uni-
genity daret. In tis, xta nos hoes a D ... n
misit D filiy suy e amre in hoes, d e amre in Xpty, ... qd
oia ... creaog hoiz. Drea: D n ... decriy mittedi Filiu
e amre hoiy, d decriy ... ea. mitty Filiy ... e amore
hoiz. Expli gra. ... mittere ... Asturg ...

vi. impendendi ab valde hostium. Post haec, et ante aetatis missionem Prin-
cipis, hostes Granam gradant, et Rex Filio imperat Granatum tueri
tueri. Tunc Rex non ponit Granam [illegible] quod ob [illegible] amicus, et si modicum se
privaverit aspectu Filii.

562. Ad suos desiderium [illegible] finis unius operis alter o-
perantis: hic est quod operans sibi praefigit et intendit, licet [illegible] Opere.
Finis Dei intendentis, et operantis [illegible] est Christus, quia propter omnia et [illegible] condi-
dit omnia. Finis Christi [illegible] hic operis a Deo [illegible] est bonum hominum [illegible]
[illegible] universi. Christi [illegible] est propter homines, sic finis huius operis [illegible]
et homines a Deo [illegible] propter Christum, qui a finis Dei intendentis, et operantis. [illegible]
fit, vas est hic [illegible]: Deus creavit hominem ex amore Christi ut ex fine operantis;
Deus ex amore hominum ut ex fine operis praefinivit et misit Christum. Ratio est: quia Deus
voluit Christum ut finem sui in eo operanti, omnia in operatum est ex fine [illegible].
Christum caput [illegible] [illegible] [illegible] finis Cui, Deus voluit Christum
caput, ut in eo [illegible] influat.

563. Finis operantis est [illegible], et Deus principaliter
te hunc finis amavit Christum, cuius amor [illegible] amore hominum [illegible]
[illegible] ex hominum bono, et utilitate [illegible] ex fine operis seu effectus. Exemplar. Rex
eligat Filium suum ducem exercitus, quod ideo parat et colligit motus gloriam et
honorem inde comparatur Filio suo Imperatori exercitus. Fieri filium Re-
gis est finis cuius gratia exercitus comparati, milites [illegible], et eorum obviam [illegible]
bernas. [illegible] finis operis, et effectus, seu finis a filio [illegible], et tamen [illegible]
dixit, Princeps [illegible] est Dux propter Milites, et propter eorum [illegible] gubernationem.
Hoc nos docuit Dominus Augustinus in [illegible] [illegible] 15 [illegible] [illegible] 6. Et
dicit aliquid est propter aliud, cui ex ipso provenit aliqua utilitas [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] est [illegible]. Explicatur [illegible] [illegible]
Princeps [illegible] Granam ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] est in [illegible]
[illegible] Dis. Si Princeps ita [illegible], et Grana [illegible] non [illegible] [illegible]
adventu, aspectu abuta, tunc Grana digna erit [illegible] [illegible].

564. Ad
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Scotum, et alios [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Christus [illegible], [illegible] in eiusdem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] novo decreto de aliis, [illegible] [illegible] aliis [illegible]. Ratio est:

ipa xptus e decrevit id fuis, ingss oia digerend, ut 1o genitus in mltis Fratribs, et intis esa fuis, qi e xpti, onexa e ug myst qq sit Crg Dni aliq Crg darend, xpti n eet 1genitus in mltis Frib, ug n eent fratres: ec.

Disputatio. 3.

De Pdestinatione Deiparæ.

Sectio. 1.

Triplici Sne mens nostra exponitr.

562

Inh pnti questione, servata etiady e eque, ac de Pdestine Xpti Dni: id circo Aa asrrunt Xpty n fuisse pdestinaty ante absolute prævisa pecti, ign Deiparæ n fuisse pdestinata et electa ad Meritis Di e ad tale Glog ante prævisy orignale pecty. Ita Aa Rodes de vita de Virgine Maria Sne 1, Salazar lib de sceptione a Cap 47, Velazquez dsrtatio 1 de sceptione anotae 1, et alij. Aa Vega in Theoa Mariana plestra decertamne 2 docet pdestinatione Deiparæ et depnty a pecto, ad mys geo tuerunt plures Sne Xpti et absolute Redemptris ante absoluty prævisy pecti. Alij defendunt tq Xpty Dnuq qn sua Matrg fuisse pdestinatos ante absolute prævisu pecti, et indepentd ab pso et ante oes alias Crs. Ita Dr Sotil in 3g dsstone 19 Sne uqa [illegible] inta Sne, et albi apd ciatus Salazar Cap 3. Dr Expositor tomo in 3 pte D 1 Sne 3. Dr Nierembrgius de Operibs pte 1 de nerna dilne natæ in Deipara vim gra Redemptoris a Cap 2. Dr Pena-fiel D 3 de Incarnatione Sne 3 nu 86 et Ioanes Perlinus Apologia pro Imaculata sceptione Dr dsstone 4 Cap 11 nu 37 et Lesmaz D 4 de Incarnatione nu 1 et Dr Campo Verde D 10 Cap 1, et Plus Seneri in Maria Dre 8 Septembris, apd qs Aa tq Dræu, qs Patrine Vba Cap 8, pro oris sequnt ac Dr.

566 Sit Pa 1ia: Deipara fuit 1o electa ante oes puras Cras. Pbtur, qa que Pater dictis, oia primatu Xpti pbtunt ante oia: nq qa qs Scriora dit de Xpto, pser etd dent ligi de Deipara: Sci e Sca, Antiquima Pane, et a Aa, a qrum Colleg eq

repta; ait D. Alazar in Cap 12 Apocalypseos ver. 1. notatione 3 vult, ut la glamd vba, qs in quo, Sic Xpty respicien in Su 310 & 3tioe ejs Spw Sti ad Virgins referand. In syplij addre ut lud Cap 8i Pubiorg, Dnus possedit me in initio viarum suarg, &c, qe l Dpara enuntiad Eclea. Adit D Nieremberg 5 cum doctor Pro Dorasensi in Expoe Missalis Cap 116, qd locatione n qe in offijs sacris aplad Eclea alii Mystic de lo sit ad litera glga, qluis in Mistis ad litera refflgard ad alos.

Dat qit 9o: Eclea in ofcio de B M in Sabato enuntiad de Dpara ab initio & ante secula creata sum, d in Solemnit ad Nives gr Marys solemnia eidz accomdad. lud Eclesia Cap 24: ego ex ore altimi prodivi 1genita ante oz crg. Atqui hoc ngnd rete acomdri Dparg, ni fuerit 1o ita antea crg. go ita fuit ita Dpara. Mi: ita & dictis Snibus 3, d S Dptacis antiis hog mus te logedi in festa Dparg denotad absqetis prity, d antecedg ratu ad oes pras Oras. Ubo prioritas e in orne seguor, ut sta est, in spirere Dparg ita in decro cuz ita Orary in tempre, nla laus digna Dparg, hoc ad: go ldo ee orne stans ressu Orary.

568 ... Esfad xe M Ingtby. S Berdinu d Senen Sis tom 1o Serm 51 de B V Cap 1 & S Anselmg Sic loq ad Dparg: tu ante oz Crg in mente D pordata fuisti, ut oiy foeminary castima Dus qlis hog vy & tua carne pcrearez, ad pocibus post Plig Regina Celory effecta gloriosa regnares. Vomi idg S Dr tom 1 Serm 61 Cap 6 ait: oes libracas, d 3dulcas facta in veteri testa n ambigo Dz fecisse Sq gt hus, secondot g pcali veri virg d amrg, qss eq D in sug pdstag phonradg cuntis opribus suis ab 3tno pordavit.

569 ... Ssonard S Antonin 4 pte tulo 15 Cap 12 S 3 ubi doced V ee Mrg oiy 4 decausis: 1o qa aemut oes Sil qualit. Seqt uera, gs porit oiy. 3o qnite, qa 1o genita ante oz Orearg, d e excellma Orarg. 4 prita pdstais: pla in ante seola pdstata est,

ut et ergo recreadus fuit ac creatus, et sic dicitur de ea proverbium 8: Dominus possedit me in initio viarum suarum, id est ut sim prima omnium Creaturarum, quae sum, creatus sit. Hic S. Antoninus apud P. Cornelium in 8 proverbiorum v. 23.

530 Ifra ultimus ex S. Bernardo serm 3 in Salve dicente: et ut breviter dicam, de hac, et ob hanc, et propter hanc omnis Scriptura facta est, propter hanc totus Mundus factus est, et haec gratia Dei plena est. Andreas Cretensis Serm de Assumptione B. V.: haec est declaratio profundorum omnium incomprehensibilitatis, haec est Scopus, qui excogitatus est ante saecula. Si ergo totus Mundus, et tota universitas Creaturarum propter Deiparam facta est, sic est Scopus, et finis, in quo pure Creaturarum dignum ut mea, congruit dicendus est Deipara ut fuerit omnis puram creaturarum possibilium praestantia fuisse ante omnes praeter Creas. Huic quoque merito favere... P. Suarez, quod egerunt alii dicente; Deus propter amorem Deiparae Mundum condidisse, ut fert antiqua hebraeorum ante adventum Christi schola, quorum verba referunt P. Salzar cap 3 de Conceptione, et P. Cornelius in 8 proverbiorum. Horum veterum rabinorum sensus inniti ad Sacri scriptores Alastemon, quos videsis apud citatos Salzar, et Nieremberg.

531 Ad Secundo dicitur ex Sacra Scriptura alata stare tum quod Deipara est prior Mundo ut reparanda et Christus, hoc atque ut tum dicitur. Infra dicitur praevenita ante omnes Creaturas redemptas a peccato. Deus dicitur ante omnes Creaturas in mente Dei pordata quae Deus statuit eam coheredem sub omnes Creas. Quarta est prima quae Deipara est ita ut initium viarum Domini opera sua, et ipse angelus terrae fierent omnes prior Mundo ut fit dicto et praeventa ante omnes sive limitae Creaturarum. Secundo quia primatus Deiparae non est sic dignitatis et excelsae super omnes praeter Creas, possibilibus tunc egit S. Antoninus de hoc primatu, addit prius postea cruce et 8 Proverbiorum.

532 Sit 3 dicto: Beatissima Virgo electa est ad Maternitatem ante absolutam praevisionem originalis peccati. Ita expressa Deus eximendi citatio. Deus et non Christus Deus homo praestatus, seu electus est ante absolutam praevisionem originalis peccati, ut patet et Deus ante: ergo et eius Mater. Probatur ergo etiam Christus non sic praestatus, seu electus est ut homo deberet ut Filius hominis; sit in incarnationis mei, sed ut fierent in utero Virginis non concluditur ex coniunctione ex peccato manante: ergo, ipso gradu potuit, et ergo an

te vidit qui se abstraxit peccato originali. Atque ideo accomodat S. Virgini la Dnus possedit me in initio viarum suarum, ab initio et ante saecla creata sum, quia videlicet Mater non fuit sejuncta a Filio etiam in electione, et praedestinatione: id circo dixit S. Epiphanius haeres. 69: Dnus creavit me, h. e. praedestinavit me in utero Matris principium viarum suarum in opera sua.
573 Dr Eximius citatus imo Doctissimus Dr Cornelius in 8um proverb. v. 22: B. Virgo (ait) ab initio praedestinata fuit, ut esset hujus principium, idest, laprincipium, et Dna omnium operum Dei, tuta omnium operum suarum. 2o ut esset Idea Sanctitatis, juxta quam B. Angelos, Apostolos, Martyres etc efformaret. 3 principium gratiae, et gloriae, cui de creavit principium sanctitatis eque ac Dni ei addixit. 4o Deus ea fecit primitias operum suorum. Haec ad mentem D Eximii Dr Cornelium ulma verba desiderata sunt & S. Damasceno orat 3 de Nativitate Virginis ecca finem ubi Matrem nostrae Regnum, et mater nostrae primitias apellat. Addit Dr Eximius, quae nra dne spiritus apud illum videbas.
574 Sit 3a Dico: quamvis Adamus non peccasset in vi praesentis decreti, quo de facto electa est B. Virgo, esset Mater Dei. Ita Dr Eximius citatus Dr Arriaga ob. lib. 3 de Incarnatione D 8 num 62 et alii nobiscum sentientes in ultima dne Deputa omnis antis nos rationis facile negotio vertit ad sadeda h. Ing in h. mus: vi praesentis decreti extitit Mundus quamvis Adamus non peccaret: quoniam praesentis decreti extitit B. Virgo Mater Dei quamvis Adamus non peccaret. Atque consta ex ibi dictis. Sed ergo: vi praesentis decreti non extitit Mundus, nisi propter finem propter quam Mundus decernitur vi praesentis decreti; sed non extitit ea B. Virgine Matre Dei non extitit Mundus propter finem propter quam decernitur vi praesentis decreti: namque B. Virgo est finis extrinsecus mundi principalis, propter quam Mundus decernitur vi praesentis decreti dicente S. Bernardo, propter hanc totus Mundus factus est: ergo vi praesentis decreti extitit Beata V. Mater Dei, quamvis Adamus non peccaret, ut Adamo non peccante, Mundus extat propter finem propter quam Mundus decernitur vi praesentis decreti. Suones huic argumento impugnatas vide ibi sne 7.
575 Dico 1o in sua admente plura decreta dna etulit vit ista, quod aptior est ad res tas explicandas, et frequentior apud DD, Deum in 1o omnium signo decrevisse ante Adamum Xptum

Capit. excellmus Orarius, et sidoti Sodmytz, et ad R. sagi spectare decry 9ttivus de Deipara conducta, ut volunt Dr. Exim. Pormaz-Lenteri, et alij. Vel ut volunt alij cum P. Campo-Verde in 3o. Sgo decretum Dei sprit. decry, quo Deus motus ex praevisis meritis Xpti fundatis in actibus ferventissimis Charitatis, et aliis graarum Beatissima Virgo elegit in Matrem Dei. Fit 2. ob Virginis primo stig. ante oes. prias Oras futuram passibilis, si Xptus fore passibilis, et impassibilis, si Xpts fore impassibilis, unde in eo decreto Dei Deipara praevisa fuerunt ultra Rsu meritis, ob ipso orand. tunc cum carne passib. tunc cum carne impassib.

Fit 3.

in nra sa facile dari ostruat Deipara a pecto orignali, et etiam a debito proximo hic Theol., ut docent plures citati a P. Nierembergio, quorum sa plurimus arisit R.R., ingrata tu fuit Dri. Exim. qui, et probatorum Deipara Assertio, dexterrimo Agtori. Docuit vir Exim. tom. 3 in 3 partis D. 3 Ine 2 Deipara caruisse debito proximo pecti orignalis, rogatus quid agendo Thgo sentiret, an sit in eadem sa, respondit in eodem Sta, qui aferr. in tg. D. 9 de pecto Orignli. Ine 4, hic notanda.

Quanq. sme eg putasse adeo ut ac hodie judo q ut viderer alqs, quia pure dicta, et excogitata tractr sit, et velle quis flectire mali dicto opioc, sig. a eilla ocasoe huic firmius adhoerer si vlg. quo in ato loco elatus sum, ultra latinorum ts opiois. Sic Exim. Sarez. quousq. obstand. et nuntied tom. 2 in 3 partis D. 3 Ine 5 § Possum demensura privilegorum Virgis Dr. dit. At etiam § Sarao dummodo uma graq. qua Deus in Virge operatus e, n ce ornarijs legibus mancunda, et dna gra, supota rei decentia, absq. ula scrurarij Dni, aut repugnantia.

575 Quis bene in nra sa strudo Deipara a pecto orignalis qa quorum lud decrum gttivum Dei, quo erat gasi sdiolum, velle jedendi oes posterorum voltes in volte Adami, si perdurent n. hi quad effusiones istius orignalis in posteros, et Adam pervraset in istu innoe, ut etiam quad effusiones culpae, si n. pervraset, itaqe, ut hi se hisim decrum ut Deipara vae elecois in Matrem Dei merit. exclusa ab istiuone, et eo ipso xta seq. nantur ei debitum proximum Theol. orignale, n habet

hoc beneficio huius periculi exclusionis, et electa non est in Matrem Dei medio ut Redemptoris, Christi praeservativae ex meritis Christi, ut constat ex quadam Eccles. oratione in festo Conceptionis, ubi dicitur: qui sicut ex morte eiusdem filii sui praevisa eam ab omni labe praeservasti.

518. Vel ut ait Alexander 7 in Bulla Sollicitudo apud B. Virg. tractatu Theologico de Conceptione immaculata B. Virginis, eius animam in 1o instanti creationis, atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia, et privilegio intuitu meritorum Iesu Christi eius filii humani generis Redemptoris, a macula peccati originalis praeservatam omnino. Ita refert Alexander 7 veterem ecclesiae sententiam de immaculata B. Conceptione, quam egregie defendit, ne confundere a sacro Tridentino in decreto de peccato originali, laborarunt P.P. Salmeron et Laynez, ut refert Cardinalis Pallavicinus in historia Tridenti lib. 7 Capite numero, et constat ex Bibliotheca et historia Societatis.

Sectio 2.

Argumenta contra sententiam nostram.

519. Argumentum hi contra sententiam nostram dicentes, B. Virgo electa fuisse Mater Dei occasione peccati. S. Augustinus Serm. 1 de Nativitate, post explicatam contineat ex omnia B., ita ait: ideo causa tot cursus. nunc Virgo Maria in Domino nostro Iesu Christo suscepit, ut omnibus ad se confugientibus feminis succurrat, et sic restaurarat omne genus feminarum, sicut omnes virorum Adam novum reparat Dominus Iesus Christus. Et alibi tom. 7 suis Magnificat: Eva per superbiam inquit, abiecta est, Maria vero per humilitatem electa. Et sanctus Martir dialogo cum Tryphone: homo, inquit, natus de Virgine, ut per quem viam fecit Serpentis, consuevit inobedientia per eandem legem venia. Hoc sermo obicit P. Suarez.

Addit alios etiam

...citatos Velazquez num. 2. Andreas Cretensis orat. in salutatione Angelica dicit: sola quae nunc fuit electa ad nostram renovationem. Idiota sapiens, cui nomen Raymundus Jordanus omnis Canonicorum Regularium S. Augustini, ut demonstrat P. Theophilus Raynaudus tom. 11, et ex ipso P. Labbe de Scriptoribus Ecclesiasticis tom. 2 in contemplat. B. V. Cap. 2 ait: o sanctissima Virgo Maria, quia adhuc te fuit, ut quod de 1o conditio fuerat destructum per te restaurare. Ricardus a S. Laurentio lib. 2 de laudibus Virginis de ea scripsit: ideo ei etiam.

Dicit ibi(?) ditre gentores, qd si Adam non peccasset, facta e ipsa Mater Misericordiæ, quia nisi homo peccasset, non incarnaret filius Dei, nec ipsa fieret Mater Dei.
581 Ergo S. Augustinus lib. 13
de Trinitate Cap. 18: Poterat utique Deus hominem aliunde suscipere, in quo esset mediator Dei et hominum, non de genere Adam qui peccato suo obligavit humanum genus, sicut ipsum quem primum creavit non de genere creavit alicuius. At multo iudicavit melius de ipso quod fuerat victum genere assumere hominem Deus, per quem generis humani vinceret inimicum: sed tamen ex virgine, cuius conceptum spiritus, non caro, fides, non libido praevenit. Igitur asstruit Augustinus conceptum praeservatum fuisse hominem, et filium hominis in utero Mariano, adeoque Mariam esse electam fuisse ad opus Redemptionis. Haec omnia adduxit Velazquez citatus pro nostra, et Dominus Eximius, sa[ncti] Pinelly in Thro[no] Dei Cap. 19, §. in Cap. 2[?] disp. Sne 8, Magalanius in Cap. [?] Sae v. 5 anotae 8 et alii.
582 Respondeo in lib. de stilo, Augustinus non explanare movit potestatem Deiparae, et minime excusionis et rei quid de ipso agit, ut plane ista exclusa, sed ostendit in priori loco S. Augustini, ubi loquitur de modo excusionis. In alio loco etsi utatur S. Doctor voce electa, loquitur de electione gratiae eius effectu: quia dicit electam fuisse B. Virginem, quia factori suo humiliter se subdendo ancillam se nominavit.
Certum est autem, inquit citatus Suarez, si loquamur de prima electione in ordine intentionis, non ideo Mariam fuisse electam, quia futura erat humilis, sed potius quia electa est, ideo datum est illi, ut esset humilis. In re autem loquuta est effectu electionis[?] gratuitae, quia ipsa se congruit, ad si veli[?] quia per meritum digni (ut loquitur apud Dominum Eximium tom. 1 in 3 par. D. 10 Sne 7 S. Bonaventura, Alfius[?], et Ricardus) meruit digne maternitatem, ac etiam de congruo, ut vult eius Ablensis, et Marino Perez, et alii, et Viva in prop. 269 damnatam ab Alexandro 8, nempe Laus, quae defertur Mariae ut Mariae vana est.
583 Loquitur de hac, et certum sit apud Suarez citatum D. 10 Sne 8 B. Virginem non meruisse etiam de congruo, ut potestaret se eligere in Matrem Dei, adeoque non loquitur S. Augustinus de electione gratuita, sed de effectu huius electionis. Hinc constat ad illud Oretensis fuit electa, et ad aliud Idiotae, qui loquitur de Deipara quod de ipsa dein re praeduta fuit. De Ricardo a S. Laurentio nulla mentio vera est; quamvis admi[ttam] nulla cura est adiungi de Rupesto sentiente oppositum. S. Augustinus ultimo loco non loquitur de ordine intentionis

nis Aeccionis, Deque in re Incarnationis facta est, non pro illa in utero Virginis.

581 Argutur 2 ad probandum Deiparam debuisse fuisse post ablatum suum peccati originalis assumit Salzar. citatus cap. 81 et 83 ex officio Mediatricis, Redemptricis, quo apud Deum functa est Beata Virgo. S. Anselmus de excelentia Virginis cap. 4: si quis peccatores, solet per me meus filius facta est Dei Mater, quomodo magnitudo peccatorum meorum cogere poterit desperare veniam eorum, cum tam ineffabile bonum sit factum per ea propter curam eorum. S. Ephren de laudibus Virginis: Ave genitoris Adam refugium: Ave Mundi mediatrix gloriosissima: ave Mundi salus: ave universi terrarum orbis reconciliatrix. Absa faciò ala Dei sinosa usu suta pompe eiony, dn. solatio rigoris.

585 R. B Virgo facta fuisse Matrem Dei quoad peccatores non vo 1° illa, debuisse tamen in Matrem Dei. S. Anselmus prius est (sive 3ª nosio) adversus omnino docentibus, B Virgo futura Matre Dei in virtute meritis decuit esse offerenda peccata horum actualia; et S. Anselmus, si loquatur de Matre pro illa illorum est de peccatis actualibus, ut liquet ex quo his offerentibus, non extiterat in virtute meritis decuit illius, quod nam adversus Munera la Virginis ei Inueniunt, in ave et de sue post proisq ablatum peccati originalis, ante vero ablatum proisq 1° illa fuit, ut vidit Mediatrix, Redemptrix, Reconciliatrix: quod admiratur cui filius 1° illius est ut vidit Redempt. ante ablatum proisq peccati.

586 Ad tertium dicimus similiter.
Dico tamen uti ante num. 287, Beatam V. debuisse fuisse mediatricem quoad perfectam consequentiam, quia eam Deus abstra volte postarit in Matrem Dei ut actualiter exercerit munus Mediatricis, et Redemptricis: in eo sensu, in quo de Christo dixit Joan. cap. 1. ecce, qui tollit peccatum Mundi, seu peccata Mundi, ut ait Ulloa D. 4 de Incarnatione num. 113, quia ex se sufficit tollendo peccata Mundi: nam saepe utimur ave 2 ad statum aeque hic. Et vulgo dicimus hunc Adolescens esse nerito egregie, etiam quando non offuerit, quia aptus natus est ad varia subtilia. Sic dixit Eneidos 4.

——— duris genuit te cautibus horrens
Caucasus, Hyrcanaeque admorunt ubera tigres;

et tamen genuit, et admorunt non sensu aeque hic, ut dignitas Eneae inurbani, ap

tying q liis utriusq qditis. Sic mar loqui famlapis i Sanrg siue rg, ut docet d fad D Vlloa viddus D 3 de his d ultmis temporibus cap 5 ny 72.

587 Argt 3g: ng, li ho n pecasset, d illg adro flere n asumere carny e matno utero: go nec B V fare Mat D. Ans ad: gast D flere ho abstq ocasoe pecti asumre corpus a prio qfecty, uer requerere qceptio in utero Mris; uer m sedueso pecto (ingit D Vega ny 169) Xpts pruiler nascere et flemina, uy the sint qecilliter ng: qfrat ex S Agsno lib 1 de pectory mritis, d rcssoe cap 37 ubi ait: qsqs ong Dita tta carnis qfirmitas (uriq infntiy) qsio qd qty arbitror poenale dmostrat. Vnde vde qfiri qd poenale ee (n astrudy in Xpto impassibile) infntia d parvitatg corpis.

588 R ndo and ad uu pag R, Xpty tunc nati citry in flung carnis liis, qs herent Adq posteri in fuy nocy, hi aq ut bene docet Dr Exims lib 5 de Opere 6 diery Cap 5, receni qcepti, lnati in lo stu n herent robur d vires mbrory, qs here solent hoes in virili qtate. Ita Dr Angues Epte 3 99 aro 1 in Corpe dicend: pueri mox lapsi n huisent sufntg virty ad movedy mebra ad gossed aux, d ad aues pueris sniente, puta ad sugedy ubera, dada la husmi. Ad qfraq re. Dr Angues ad hy, qd Aqsnd loqs de ta qfirmite qs nunc inpueris aparet, qs ty ad aues corq pueris sniente, ut patet ex oa, qd Admit, qd ita se jacentibq malmiu magis qsit qfrientes flere, qs sugere. Adit Dr Exim cuas ny 8, qd Aqsnd n loqs de fnedo, d igrendo, d rg qdeuq relnqit.

589 Argt 9: ng ut qstat et seqpvari ata orae Cely, d ex Alexandro 7 Beata Virgo fuit qsrvaoi rdmptadi orgali ex mritis Dasois Xpti; d st Dipara fuit qsta ante sqy rdmi, d hic post sqy Dipare, n potuit Dipara rdimi ex mritis Dasois Xpti; alit pasio Xpti n qsigrd sqy Rdmi: go. R qfa mare ndo maiorg: ng B Virgo fuit 1o qta ut Ds acptare mrita Xpti absq qvisa independentia a pasoe, sd Xpto in carne pasili futus n fuisse rdmpl absq reparaui; st vo fuiset ita futas rdempi repravas, voluit

Ds. dedit merita sufficientia ad passionem consumarendam passionem. Unde Dei para ex vi decreti stivi dicta ante suum Adami fuit preservata redempta ex meritis passionis Xpti sub prima sua conditione, sub qua Xptus fuit Redemptor absolute reparaturus. Si atque Adamus non peccasset, Deipara fuisset praeservata redempta per eadem merita sub prima alterius conditione, nimirum non peccati Adami, sub qua non debebant Xpti merita consumari passione.

590 Explicatur suo quaestio. Deus

fecit de conficere potest nimirum 590. Est enim consumatio meritorum Xpti, alia ex parte rei terminante meritum, alia non ex parte rei, et ex una voluntate complendi merita in aliis ex intentione sua efficaciter. Explicatur hoc consumationum et meritorum tendentium in aliis voltis eligentis mortem et passionem; hic in aliis mortem consumata ex parte rei, quia mors est obiectum in quod tendit efficaciter alius. Explicatur hoc est dilectio Dei quae ex parte rei non complet, aut consumata per mortem, et consumata ex placito Dei dirimentis, ut dare quemlibet dilectio, non diligendo moriatur.

591 Alius ita se

habent meritis Xpti, qua vir Ds. in suo pacto. Sic explicatur a doctissimo P. Cornelio a Lapide ... num. 166 ... Ds. dixerit Filio: Si vis me hominibus parcere, o Fili, quitquid gravius in me peccarunt, ... est id tu pro eis moriaris, sanguinemque tuum effundas..... Filius vero id pactum acceptavit. Quembeat apud ... Virginem in ... ordinata ab Alexandro ... revelationibus Sancta Maria Magdalena de Pazzis dominum ... Declaratore huiusmodi in pactum gesse ... et ... libro ... tempore assumendi. Hanc doctrinam innuisse satis est. Hinc sit 1o Deiparam praeservatam fuisse ab originali ex meritis passionis Xpti: quia vir Xpti venerit in carne passibili, debebat ex pacto quito vir merita consumare passione. Si atque homo non peccasset, meritum Xpti complendum et consumandum esse per passionem; quia tunc non egerent complacito reo, quo ex placito Dei debet compleri, non absolute et conditione, sub lei conditione nimirum peccati, de voltis Xpti.

592 Sit 2,

in sensu dicti stivi Deiparam non dari praevisionem mortis et passionis Xpti absolute factam; nam ea omnia, quae consideranda in hoc sensu, sunt contra ad ... et carnis peccati, de quo ... passibilitas Xpti, et ad merita passionis absolute facta: ... non ...

dri in co[n]s[ili]o a meritis passionis s[ecun]d[u]m[m] stetisse, s[ed] s[ecun]d[u]m[m] p[er]ceptis, et voluntatis Xpti nempe s[icu]t pecc. Adamus Xptus erit passibilis, habebit[que] merita mortis, et passionis, s[i] Adamus n[on] pecc. Xptus erit impassibilis, habebit[que] talia merita. Et ita constituta et motus, et meritis s[uis] [illegible] dignitas Matris conferebatur in decretione ob merita passionis, et mortis, s[ed] h[aec] [illegible] ala merita, q[uae] in ista hypothesi p[ro]videnda s[un]t futura, et q[uae] [illegible] absolute futura q[uo]d confer[re]t Virgini dignitas Matris.

593 Infertur: elec[ti]o B. Virginis in Matrem Dei nec s[ecun]d[u]m ote, nec obvie potuit respicere merita illa, q[uae] ut in statu absoluto existentia neq[ue]unt movere ut dignitas illa conferatur. Et merita passionis et mortis ut in statu absoluto existentia neq[ue]unt movere ut B. Virgini conferatur illa dignitas: ergo. Minor patet: merita illa, q[uae] ante se supponunt collatam dignitatem Matris, neq[ue]unt movere ut h[aec] dignitas conferatur; et merita mortis, et passionis supponunt h[anc] dignitatem collatam; supponunt enim Xptum passibilem et natum: ergo. H[aec] infra q[uod] [illegible] Angelis [illegible] collata fuisse dona [illegible] meritorum Xpti, q[uae] morte consumata s[un]t; dona [illegible] [illegible] merita passionis, [illegible] Maternitas p[rae]cedit Xptum, et o[mn]ia merita.

594 Dico major: elec[ti]o B. Virginis in Matrem Dei nec s[ecun]d[u]m ote nec obvie potuit respicere merita illa, q[uae] ut in statu absoluto existentia neq[ue]unt movere ut dignitas illa tunc conferatur, non: ut suo tempore conferatur, s[ecun]d[u]m maj. et D. min: merita mortis, et passionis ut in statu absoluto existentia neq[ue]unt movere, ut tunc conferatur dignitas Matris Dei s[ecun]d[u]m: ut suo tempore conferatur non min, ad [illegible] p[ro]bat. D. maj: merita illa, q[uae] ante se supponunt [illegible] et obvie collatam dignitatem Matris Dei neq[ue]unt movere, [illegible], s[ecun]d[u]m; q[uae] ante se supponunt [illegible] n[on] [illegible] obvie non maj, et D. min: merita mortis, et passionis supponunt h[anc] dignitatem collatam ante se [illegible], s[ecun]d[u]m: ante se [illegible] et obvie, non min.

595 Explicat[ur] s[olu]tio. Animae passibilitas Xpti n[on] supponit esse Xptum esse natum ex muliere, [illegible] Adamus n[on] fuit p[ro]ximi passibilis, q[uando] natus fuerit: unde merita passionis, et mortis n[on] supponunt esse, et [illegible] actualiter, Xptum natum, et q[uod] n[on] supponunt esse Maternitatem SS. Virginis. Supponunt ergo [illegible] actualiter collatam ante se n[on]

qd obiec. dependet ab ipsis; merita vero phie sunt prior meritis passionis, hic et obiectis posterior. Et adm. quamq. et sicuti media pro auxilio et gratia, istius sunt phie priora, et obiecti posteriora ipsie, et sicut voluntas, sunt impedire quamq. lud. et la gratiosibus ante se phie, extenta, neq. extendunt post se obiecti, et loquendo. Sic meritq. Assitois; qd e phie, et audendo posterius Merite, ig. i. obiecte priores Merite, sunt movere ad la ifredy.

526 Circq. merita Assitois wir. sue alsto-sug. phy. extra moven. d. tunc ifred Merito D. qq. iq. antea extitit, d. movere in suo tempore ifrat. Liquid in nullis donis colatis gratuita meritorum Xpti obiecti. qu. dona du. gradu sunt omnia meritorum Assitois Xpti. ita sunt fera omnis iudicium sua, et q. merita Xpti sunt phie posteriora donis lu. ghs obiecti gradum. Aut qo merita Xpti ad phie posteriora, et phie potentia siqebard dona colata Angelis. DD. ante se phie, et dependentia Assitu, et ante se obiecti seu dependent a se, et in ipsis meritis erat spiciend. vis ad obiecte movendus et meritorum candy dona la, sic merita Xpti forciend here suffragiq. vel obiq. id Santissimq. Virgi. iferad. suoq. pere dignitas Matris. Hec e sitio planior, et sanior insta, quale spectad. et negotium spectasset DD. reddi. apud. Mresa D. 5 de Lear nae. Sue 40.

Disputatio 9

De Destinatione ad Gloam.

Sectio 1.

Supposita, et DD. Opiones.

527 Lis celeberrima agredimur explanadq. in qua Thei gerd. digladiarunt, nimq. utq. dna potestas electorum ad Glog et solo D. beneplacito, absq. gratuita Misericordia sui genere destinaret ante qualibet merita praevisa an praevisa merita sequebatur? Sic hodie quaeritur. N. aeq. sic quaeritur apud Angos Ecleq. DD. et Scholasticorum nec gerebant an et ante hoi reparired. alqa ca potestatis, ut velit hui ad lege alio potestatis? Scholastica vero dicunt ras potestatis ad Glog praevise potestam

a rae pstari ad orationem, et gen. an pstao, seu electio ad gloriam ratione
operum ante, vel post prævisa merita? Hæc quæstio post S. Augustini
tempora, et pelagianorum hæresis ex certis disputari in Ecclesia cœpit, an
gores non ea de re breviter scripserunt.

598 Supp. l. 7 dictis anni 28 pros

tam simplicitèr dictam, et ...simpliciter ... et grm, et glorm; glorm ut term ul
mum, grm ut term primum, et viam ad term ulmum. Prostao ad glorm
1° est pt. ... ad glorm ut per hæditm. Talis est pstao infanti-
um post Baptismum morentium, quibus licet det Dei gloria ut prmium meritorum
Christi, non tamen ut prmium meritorum infantium. Dat ergo his gloriam ... pro
grm sanctificantem acceptam in Baptismo, quia est filiao adoptiva Dei, ac proinde
de gloria per grm collata vocatur hæreditas. 2° ad glorm ut mercedem cor-
onam; hæc tamen pstao non dat in h... quidem, in qua nemini dat gloria
pro sola merita, nisi ejus indutus veste nuptiali grat. 3° ad glo.
... ut hæditm simul, et coronam: et sic dat adultis morentibus in grat.;
quia his gloria dat tamen per grm, tamen per propriorum merita. 1° ad glorm
ut donum pro liberali; quæ tamen pstao non dat in h... quidem, in qua ne
mini sedit gloria primo adeque ob... Dei liberalitas, et pro grat
et merita, vel ... pro ... grm.

599 Supp. l. 7 ibidem dictis, S. Augustinum ...
discipulos vicissim usurpare pstatam, electos, pstatos, et electos. Vi
de Div. Thomæ ... 2 de Prostae. Arte 2. et 3. Supp. 3 7 eodem
... S. Bonavtura et Cajetano electionem dicere ex parte pstaoem* ad opro,
... repeto, quod non dicit ex parte pstao. Sæpius sed oes Cr. ... de
... absta pnt pstari, de sed pstarent dicentur pstatum, et non
proprie dicantur electum. Supp. 2, electionem hic non accipi pro actu tendente
circa media ... potius, ... pro actu ... glorim præferentiæ hor
... ... et ... hom. quia vocant et ornant ad glorm ...:
multi sunt vocati, pauci vo electi. Supp. 5, ... gadan-
tenus esse ... a parvulos post Baptismum morientes: quæ sed de
adultis disputat an eorum pstao, et electio ... absta ad glorm ut cor
onam ... post abste prævisa merita, ita de his parvulis disputat, an
eorum pstao ... post abste prævisam decessum in grâ.

*forte legendum: separationem.

600 Supponendum ita discurrendum ut in hac Sente, et farra, tecta Druenti hoc tria. Ergo est: cum, qui praestat ad Theolog. et cor nunquam mere cum libertate contrarijs ad merendum. Deo, quam Sue meritis non corona, et ad meritum, et demeritum esse in libertas a praescientia et praestat et sine infinitis pro conscripta, post cuius dignitatem superiorum domini gratia. Et apud D. Viva, ibi, quod libet ad merendum, et demerendum non sufficit libertas a coactione in natura lapsa, sufficit sed sola libertas a coactione in Christo Domino, cuius natura non erat lapsa, et integra. Momenta huius Assertionis enervata vide apud citatum Viva. Ergo: praestatio omnis servare indigeris praestitis merendi, ne sibimet repugnet et praestatio ad Theolog. et corona. Ergo: non opus cum libertate praestati.

601 Ita in contrarium opinio docet praestatio seu electiones ad Theolog. et coronam eius post absque praevisis meritorum. Itane opinionem credidit Ruiz in hac parte Sente 23 art. 3 § quis quo ut periculosa, et erronea. Baretio constituerit apud D. Ruiz D. 3 Sue 8 num. 7 Zumel ibidem, et Soto: sic vero Ruiz num. 5 nota hanc esse absque ullo periculo, imo gaudet defendi, ac defendi ab antiquis, et recentibus Scolasticis. Tam veterum, quam recentium Scolasticorum docentium, praestatio ad Theolog. post lante praevisa merita. Syllabum ab anno 1120 usque ad annum 1708 confecit Antonius Gardin Doctor Sorbonicus volumine 3 operum Theologicorum in commentario historico de praestatione ad Theolog. et reprobatione Cap. 3 a sine 1, ubi, adductis Scolasticorum verbis uniuscuiusque, sic conspiciendum et hac de re neutri parti subscripsi, et assensum cohibuit Cap. 10 § 11. Ex Reverendo Doctore placet recesse DD. sententias praeferendas, ne quidquid aestimandum sine Assertionis defendi a D. Vazquez, et alijs DD. Societatis.

602 Praestatio, seu electiones ad Theolog. post absque praevisis meritorum defendit Alexander Alensis, S. Bonaventura sequutus suum Magistrum Alensem, Henricus Gandavensis. Doctor Subtilis in hac parte distinctione 41 cuius super mitte, et hoc genus eligere. Doctor Beatus Joannes Bacon distinctione eadem ibidem, quod apte defendit ibidem Guillermus de Rubione ex ordine Minorum. Thomas de Argentina adhuc hac sententia: constituit sibi adversum Theologiam. Dionysius a Rikel in hac parte distinctione 41 art.o

1. Absorbit hanc sentg. aitq: quavis atq pro Thys i[n] pralis, atq si salva atorite Scruv[a] dnij pt raonabiliorg puto pg Bona-tiere 603

Ilus
mo Sadoletus in Epistla ad Rom lib 2 in Cap 9 redit prdestag ce post pvisa mrita, esse fatead ssi Srviy et S Agustny. Lhietovaeus in anotabj ad libj 9 S Dhuni de Fide Cap 29 ideq sntit. Feoderius de Surstenx Anicard stad pr la haeste eius Dsciplo, d ascela Ekio in Crisopaso centuria 3 Cap 29 esse fatead Ekius alit sntire Magrj Sarj, SS Agsnj, d Thg. Drus Jatarelus in 4 libros Sarj Scoti lib 1 dstne 41 dat licentig ej Scoto eligedi sg. qd plucrit. Dn ido lib de 3cordia libre arbitrij, d pdstais pte 2 Cap 3 inuit lg sg. Carlis Contaxenus in opsclo de pdstae seqr lg seam dit q, ssi n plaire lg Agshio Joanes Arboreus seqr lg seg in Capid 9 Epistg ad Rom. Michael Mdina ex orne Minory, qi Sinodo Trientno 3rsuit libro 3 de reta in Dg Fide Cap 1 idg sntit, qsvi optg doctimos viros Stronos head. L Franeus Ferranus adhaed lg seg in opsclo de Elec dna. Hi oes floruerund usq ad anj 1560.

602 Ab ano 1570 qgpndalij Seolastic yorg tus i Carlis Toletus, qi in Cap 9 Epistg ad Rom anotae. 13 dserit clerg ad Flog ante pvisa mrita d noa optg sntire Theodoretg, i S Xptomg, d alos DD Graecos. Dr Mldonatus in trac de pdstae in fne tom li de Sacrgtis seqr lg seg aitq optg ante Agsny fuise 3audita. Cartagena in trac de pdstae, d Repbae Angory d hoy docet Angos pdstatos post pvisa merita. Auetl D Vazqz in 1 ptg D 89 ilustrad lg seg, e dedit hanc ee seg i S Agsni. Itg D Lesius trac de pdstae d qs, d alos Bucits Thegos lata e censra Lobaniensis, p qu, scrpsit Carlis Blarmnd, d ipse Lesius p seme pso. Nhil facida censra la, qg lata fuit a Dsuplis Micaelis Bay, u noa Sandin, sup qo late D Meyer citadus Libro 1. L Valenuia in lg ptg D 1 L 23 nad mrita pvisa ee cag pdstaoij, lt

n[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] fiat [illegible]

P. Cornelius in Epistola ad Rom Cap 8, et 9 certo [illegible] S Hieronymus et alios PP. Graecos adscribere [illegible] ad [illegible] post merita [illegible]. Philippus Faber Commentatorum in [illegible] Cap 2 adhaeret [illegible] reputat [illegible] S Augustino, nec SS Patribus. P. Gaspar Sanchez in Cap [illegible] Malachiae v. 3, [illegible] Vazquez. Item P. Romaeus in nova Effigie Calvini [illegible] 8. P. Lucius Turianus [illegible] 6 dubitatione 1, et 3 P. Escobar in Cap 25 Math v. 35 P. Becanus in Suma Theologica Cap 12. Viennotus in [illegible] de [illegible] libertii lib 6 Cap 31 Lamachoeus in [illegible] 23 Cap 6 ex mente SS Augustini, Hieronimi, Ambrosii, [illegible], et Th. Bresserus, Carlis Oreggius, P. [illegible], P. Briggis, P. Monsaeus, P. Aminus, P. Tirinus, P. Alarcon, P. Moratis, P. Gordonus, P. Gaspar Hurdo.

606 P. Petavius (quod appellat Grandin in [illegible] viri in [illegible]) tom 1 lib 2 Cap 3, et 4 [illegible] Graecos stare [illegible] sca, [illegible] Cap 6 [illegible] S Augustinus stare [illegible]. Ioanes Pontius Scota [illegible] Daniel a S Josepho Carmelita [illegible], illustrissimus Ludovicus Avellys [illegible] 1 trac 8 Cap 5 [illegible] 3 P. Derkenis P. Platelius P. Bekenus, P. Ortega P. Alnatus in lib. qui inscribitur Augustinus vindicatus a Bajanis lib 8 Cap 1 et 2. P. Faber, P. Iysslu Pres de Comitibus Aghnand, Claudius Frasen ex ordine Minorum Parisiensis Dr celeberrimus tom 2 trac 2 D 3 art 8 [illegible] 2, [illegible] 3 et Eminentissimus Frondatus in [illegible] [illegible]. [illegible] recensitos, et alios eruditos [illegible] Grandin, apud quos, et apud P. Meyer lib 1 Historiae [illegible] de Auxiliis Cap 6 videtur Epistola S Francisci Salesii maxime [illegible] [illegible] P. Lessii de [illegible] post [illegible] merita [illegible].

607 [illegible] fructus huius Cronotaxis [illegible] et [illegible] Angelis [illegible] ut citavi [illegible] [illegible] et Patris Vazquez [illegible]

ius fratres c[ontr]a Banez, et alios temere notantes, a[c] errorem dicentes, pro tot
scolasticorum suffragio munitam. Ius fratres contra alios, et D[omi]nicos temere
notantes semi-pelagianismi, seq[uentes] pro tot saecula receptam in scholis, contra quos
singulariter apud citatum Grandin[um] anno 1695 Natalis Alex[ande]r D[omi]nicanus in secundo
5 Cap[itulo] 3 art 6: caveamus ne Sanctis Patribus quos Theologi, qui potestas electorum ad
Gloriam ... meritorum a Deo sibi ... et sic quos ... Apeant.
semi-pelagianorum errorum nota[m] inurant, qui impudenter et temere novi quidem A
A secernendi semipelagianorum dogmatum ignari vel studio partium in
versum acti. Hactenus ille.

Ius fratres contra illustrissimum D[omi]nicum qui D. T. de
Potestate ... de Aeoribus aliqui, solis A ... gratia ...
... nec sanctitati, nec sapientiae, nec antiquitati laudem ... est
eis, quos Blarminus allegat proposita. Scio Al. Travellon Dominicanus historiae
ecclesiasticae saeculi 17 tom. 8 pag 122 parte 2 Colloquio 5 res
ponso ultimo ... S. Francisci Salesii ad Lessium
in laudem ... scio Jesuitas Antverpienses, quibus Deus dedit ...
3 Sanctorum illico typis mandasse Epistolam S. Episcopi autographam
... Thesi inclusam et asservatam in domo ... Societatis Je
su Antverpiensi! ... characteres, et apices, ... notissi
mo toto orbe Chalcio Sancti caractere refutet calumnia. Hoc parergon
annexui in ... tot ... familiis ... exigebam.
5 o 2
... Ba
... potestas, seu electos esse electorum ad Gloriam ... an
te ... meritorum. Ita ... apud citatum Grandin.
Dr exim in ... libro 3 de Auxiliis Cap 18 et 19, et lib 2
de Potestate Cap 23, Carolus Blarminus lib 2 de Gra[tia] et libero
arbitrio Cap 15, ... Ruiz citata D. 10, Groz trac 2 de Potesta
ne D 12, Herera, Barez, Mnelsa, et alii apud ipsos. Siocq
... Mastrius in ... D 5 ... 2, Thesis ... D 65
de potestate et citato D[omi]nico. 3 ... docet ... aliquorum potestatem e
ante absolutam praevisa merita, ut S. Virginis, Baptistae, et Apostolorum ...
tao; reliquorum vero potestas post absolute praevisa merita. Ita Okam
Biel Dr Pariensis, Ambros Catherinus Gabriel, et alii

apd Grandin.

610 Qa sea docet, Actaz, seu abstg efacz aliog ad Glo gud corng inspetz sbg se, ng ei gtz, ng postorz pficia meritorz absta, d puri dominiz; atq adeo eadg gdili utilitas e eleo ad Glog ud corng, poss mritorz, volitas colativa auxilij efacg, d doni pseverantie finali, e cca. hic sola absta gficia. Tra DeAranda lib 8 Scholz D 23 Sne 6, Dr Borul D 16 de Sciae mea Sne 2, D Sparza in ppz Lne 30, Lumbier, e alijs apd ciatz Grandin.

611 Unagz sea sbi adoptare satagit s Agsny, e alos DD ejus aiq DD, ud Batavius, absti fatean, se ey D D Agsno angoribz sntire ga Agsny, docentg alos efacz ad Glo g ud corng ee post absti gvisa mrita, d ph opioe alegat ciat Siifterns apd Ekiz d Thg in scripto ad Stanillbaldy, gd pp ta Sea alegat Collgiy Salmticense Carmlitary in Cursu Thgo io ppz trac 5 dsptaone 8 dubio 1, neutri tz pti ibi favet Dr Angiur; ng ud noad Grandin ciatus ad any 1255 cy Btolameo de Lucca, in luci, Analibz ops lud n e S Thy, d Stanibaldi de Annibalis Dnicani et nuncupantis Carli Stanibalido patrio suo. Accedit gd in dice manscriptorz librarie Sorboniy, 200 abhinc anis, e gplius adornator recensel le omentrius adsere g Stanibldo de Anibalis. Videstis Grandiny Dtg Sorboniy.

612 Aduuend Gonetg tom 2 D 2 ny 2, d Dlnud ciatud ny 28 Eminentimy Blarmny tom 3 thro ary lib 2 de Gratia d libro Arbitrio Cap 11 tgp asirenz gio cog sticentz gostaz ad Glog ei fieri z gvisis mritis ec tra dios cunctis, Eelez; gig de ea asrit ciatus Blarmind, gd Smst sa ri gorgvis DD opio, d fides Eelez Chalice dici bead. Grea ud gd Gonetud suo ny 13, sua sea stare S Agsny, gmit eods Sarez pligomeno 6 de Gra Cap 6, ny 17 gd gdgd in h maa Agsnd ud certy asad e ad dogmata fdei pteni, a gbnt sapente, ac eriidito Thgo ei tendy, ac dfsdy.

6 Rev^mo et eruditissimo D. D. Stavio (ossitanter allegato a Sone to A. Sua Sa. cui affatim redit) tom 1 Theolog. dogmatis libro 11 capite 1 numero 1 loquto de Aug^ni scholastica doctrina circa potestatem ante alle... quisita merita: Si qui ita tueri... sentire... ac servi... adversus... magnopere... errat. Neque obstat Eminentis Bellarmini... Eminen. Aguirre tom 1 Theolog. S. Anselmi in Concilio 1 tract. 2 ... 6 num 21 ibi loquitur Bellarmino ... in qua versabatur ... an potestas ... in aliqua ratione, sive ea in nobis, et ... ex traditione Ecclesia ... doctrinis, potestas ... gratuitus, et absque... aliqua ... ex parte nostra ... pelagani docebant. ... Aguirre, et Bellarmini auctoritate, sed et S. Prosperi ab eo allegati, ... colligere ... doctrina Aug^ni ... fuisse ab Ecclesia ... dedit Semipelaganis, sive gratis traditi ... ex parte nostra ... initium ... gratia, et misericordia Dei ... Bellarmino ... Cap 15 refert ... qui dicunt, potestas ... gratuitus, deo ... a bonorum operum ... pendere. ... horum ... illo ... errori pelaganorum, ... Cassianum ... affinis, Etc. ... Aguirre, ... in defensorio parte 2 Cap 81, ... Libinus de Meyer lib 6 historiae ... Cap 19.

612 Nec obstat ... Eximii ... plus ... S. Aug^ni doctrina ... Cap 6 ... num 18: advertendum hic ... nunc a nobis tradi ... doctrina de gratia. ... adde ... tionem de potestate ... quia ... in Epistola ... S. Coelestini ... ad Episcopos Galliae ... illorum ... partes incurrentis ... gratias ... tractarunt, qui ... restiterunt ... sed ... ita ... asstruere. ... (inquit ... Suarez) duo ... ... doctrina de gratia ..., an potestas fundetur ... in bono usu ... liberi arbitrii, an ... gratia ... potestas ...

615 Alij vero sunt, qui non tam rigidi, sed mediae sententiae existimant contrarios ...

,, de gratia ab Ecclesia definiri, ut an elio praedestinatio ad gloriam sit ex praevisis me-
,, ritis, vel an ex gratia ... boni usus liberi arbitrij ... gratia ad praesta-
,, ... Caribus quo Lenibus ... Agostini in materia praedestinationis tam
,, certa ... doctrina ... in contrarium. In Lenibus vero posterioris generis
,, non potest esse tam certa, quia ... Ecclesia dirimere ... nil
fere de praedestinatione definivit. Stactus ... Suarez solide fingit Cardinalis
Aguirre ... ut ... eruditè ... affectu, et summa venera-
tione doctrina S. Agostini. Legantur citatos Brandin cap. ..., ...
..., ... Ilenas in ... Thomae ... a num. 88
... Viva in ... damnato ab Alexandro 8 ... ubi quis ine-
rit doctrinam in Agostino ... tenere ... docere
... ad ... Bulla.

616 Dicens: S. Agostinus in ... libro de
... Sanctorum, et de bono perseverantiae, ... refellit Semipelagianorum errores,
de quibus S. Prospero et Hilarius ad Agostinum scripserant: teste atque S.
Prospero, et Hilario Semipelagiani docebant praedestinationem a Deo fieri secundum prae-
scientiam meritorum ex bono usu gratiae efficitorum: quo ... S. Agostinus nat
praedestinationem fieri secundum merita, ... de meritis, quae nobis ...
ex nobis, ut volebant Pelagiani ... de meritis ex bono usu
gratiae ..., ut volebant Semipelagiani citati num. 152. ... Semi-
pelaganos, eisdem testibus, S. Prospero et Hilario docuisse praedestinationem a Deo
fieri secundum praescientiam meritorum, quae ... ex bono usu gratiae excepto
fidei initio, ad quod ... regni ...
ex solis viribus liberi arbitrij. Quare S. Agostinus in libro de
praedestinatione Sanctorum ostendit ... fidei initium esse donum Dei, et praedestinationem
non fieri secundum praescientiam meritorum, quorum initium sit a nobis, sive ex solis
viribus liberi arbitrij.

617 Dicens ... ex Doreto num. 17, qui ex Cardinali Ba-
ronio ad annum 490 num. 36 monet Sectatores ... videant quanto periculo ... in novatores insurgunt, ut
eos ... a S. Agostini ... de praedestinatione recedant. Ex his, quae
objecit Doret, et ... Macarius Aberman apud citatum Car-

ly Aguirre n. 63, colligunt q. doct. S. Augni de gratiae et traditio Ecclae defectu, aut nisi tamen. R. Baronius ibi dicit: ius Fausti sa ubiq. ab Eccla Gallica fuerit derictus, videant &c. Fausti sq refert ibi Baronius n. 38 ubi Adonis Viennensis Episcopi: Faustus vote ita libri Xptianus arbitrii docere conatus est illuminatio eius virtus, et salus n. a Xpto data. Sic Baronius ibi sq. ita.

618 Circa illq Carolus Baronius ad ann. 431 refert la S. Coelestini, Defensores vo, &c, cuius sibi: Scis ingens Afferet (Coelestinus) defensores quoslas de gratiae SS negagi ab Aplica Sede defitas. Videsis atq. Meyer lib 6 Cap 18. Ex ipse Sq. n. q. ug ei censeq, & q. re va galli & dicti (dicq. n. D Eximio lib 3 cato Cap 16 n. 8) si nisi ad sq. sola ad Scedas gloriosas gratiae rapgantes libertq potius ed serenda ad libertq q. gradualq, qs introducq tali gr. efaultas.

Sectio. 6.

Mens Sancti Augni.

619 Ex o. j. ll. Dominicus ... q. de gra et gratiae dilontius, et copiosius dispartit, qo eca maximi momti e qd hi de hre censeret Augnd cognre. Inmiq leg accedat locus S. Augni docentis, eliq, leu postaq efaci ad Plq ut corng e nlis posits a Deo meritis fi et e gratuita voltate. I. locus e x lib de gratiae SS Cap 18, et 19, in gony 1° docet Augnd Dm eligre ac gratiare hoes ad Pleq, id ex ea gratiae SS, et imaculatos faciat, n atq q. SS, et imaculatos fore asceivit, ideo elegit, ac gratiasit, qd Plagius astrebat.

620 Vba Augni, elegit Ds in Xpto ante Mundi cstuq, membra eius, et qomo eligrt „ eos, q. adq erand n. qdostado? Elegit go qdstand nos. nunq „ qd eligrd impios, et immndos? Nq si Questio fiat, utq hos eli= „ gat, an potius SS et imaculatos, qd hory veat, q. regrd, „ ac n. staq serat q Santi, imaculatis q seq? Inuo sibiut S. Dr vba Pelagij, qbq sne efary Apli et Chalicus sllt, Dq eligre SS, et imaculatos, qd a Plagio ilgr q. Santos fore

provdit et a Chalcūs, eligi a Dº ut Sancti sint. Vba Plagij Ilu
„ ebat (ait Plaganus) qui futu eent sancti, et imaculati per liberg
„ voltis arbtrij: et ideo eos ante Mundi cstiuog in pfa, sua pscia, qa
„ tales futos ee pscivit, elegit. Elegit go antea eend pdstans flos,
„ gos futos SS, imaclatos gr pscivit, utig pse ri facit, nec se
factig, sed los futos ee pscivit.
621 Qa hncrorg pduit Agsnus vba Apli:
elegit nos ante Mundi cstiuog, ut essem Sancti. Sicne ita colligit
Agsnus: n go qa futi eramus, sed ut essemus. Tempe certg ē; nempe
„ mesq ē. Ideo gpe tales eramus futi, qa elegit ipse pdstans ut ta
les, pgrg eius essemus. Cap vo. 19 inferit Agsnus Qa Semipe
lagnos, aperit pg qd gri gr hos, et Plagonos, de gbs sic loqt Apls
„ n pterd acceptis, gceptis, sed p nos ipsos fi libera voltatis
„ arbitrio SS, et imaclatos in conspectu eius in Charite; qd fu
„ tg Dr gnig pscivit, ingiend, ideo nos ante Mundi cstiuog ele-
„ git, et pdstavit in Xpto, ug dicat Aplus: n qa futos tales
„ nos ee pscivit, sed ut essem tales, pplz elig, grag sug, qua
„ gratifavit nos in dileto Filio suo: ug go nos pdstavit, opus
sug pscivit, qui nos SS, et imaclatos facit. Semiplaganista
tg aserarand se alit sentire: nos aig dimd ingiend nrg Dg
„ n pscivisse, nisi fidj, qa credre incipimd; et ideo nos elegisse
„ ante Mundi cstiuog, ac pdstasse, ut, ig SS, et imaclati grag
adq opere eius essemd.
622 Hgc, ug sibi objecisset Vazgz in tam
ptg. D 89. Cap 8 ng 66 ~~explanat~~ clamat: qui n videt sig hic
volusse Agsng excldre oppiong Massilienssig, qui dicebant nos
eligi ad grg pi mritg fidei, qd ex nobg haremd? De elecne autg
ad vitg gng ex mritis grg pcissi, nec ubg qds hic, sed qds de hu
ug Massiliensibg nla erat cetroa.... qd si qa Plaganos in hi
ipsmoo ostdit n fuisse nos electos ad vitg gng ex mritis, gli
git mrita liberi arbitrij: ng ex mritis grg nungq pnavit.
Hgc Vazgz, cui csentit Frasen Nota.
623 Qa ē ex D Ptavio Cita
to lib 9 Cap 6: ng ibi n ggrio Agsnus utg p nos ipsos, an
auxio grag pverimd ad ēg sentitg, sed sig, utg eleo ex pvisa

sanctitate, an sanctitas ex electione pendeat, et S. Augustinus praecise non agit de praevisione operum, sed electionis ad gratiam, et ad gloriam. Porro circa hunc statum praecise controversiae, quae spectat ad defensores, et scriptores partis contrariae praesentis est, utrum ex praevisa sanctitate, sed quicumque gratiam Christi adeptus, eligerent homines ad gloriam, an ex eo, quod eligantur ad gloriam, Deus condonet eis sanctitatem. Hunc affirmat Belgius, hunc putat Augustinus. Insuper Augustinus de eo electionis genere est loquendus, de quo ibi loquebatur Pelagianus; et de electione ad gloriam hic loquebatur, non ad gratiam: ergo. Mirabatur: quia Pelagiani agnoscebant Deum omnes gratiam, ut in de Gratia capitulo demonstratum est. Illa est natura: et de hac enim omnibus electione non agunt Pelagiani. Secunda remissio peccatorum, et hanc dicebant conferri sine meritis, ut ait S. Augustinus de Gratia, et Libero Arbitrio Cap. 6, et agnitio de hac non agunt Pelagiani. Tertia lex, et doctrina, et de hac non agunt Pelagiani, quia haec omnis est respectivis, et electis. Loquuntur ergo de 4a nempe Gloria.

Alius locus Augustini est in lib. de Correptione, et Gratia Cap. 7 ubi docet Deum vocans congruis here praeparatis in gratuita electione; cum enim dixisset ex massa humani generis damnata in Adam quosdam gratuito esse discretos, et alios in sua perditione relictos esse, subdit: quicumque ergo ab illa originali damnatione ista divinae gratiae largitate discreti sunt, non est dubium quod et procuratur eis audiendum Evangelium (scilicet auditione congrua) et, cum audiunt, credunt, et in fide quae per dilectionem operatur usque in finem perseverant, et si quando exorbitant correpti emendantur etc. Haec enim omnia operatur in eis, qui vasa misericordiae operatus est eos, qui et elegit eos in Filio suo ante constitutionem Mundi per electionem gratiae. Si autem gratia, iam non ex operibus: alioquin gratia iam non est gratia. Non enim sic sunt vocati ut non essent electi. Propter quod dictum est: Multi sunt vocati, pauci vero electi. Quoniamque secundum propositum vocati sunt, profecto et electi sunt per electionem, ut dictum est, gratiae, non praecedentium meritorum, quia gratia est illis omne meritum. Hic locus, ait P. Petavius, dirimendae controversiae sufficere potest, si quis aequus, et quietus veritatis arbiter esse velit.

625 Respondet tamen P. Vazquez num. 70, hic non agi de electione ad Gloriam, sed de voluntate dandi gratiam, ad quam homines sine meritis liberi ar

alterij eligund: ng dit Agsnd electis ss: ss eleog, id dicitq e grag. Areassobinas de electis dicit ibidq los go elegit ad obtedq regnu suum; red D Vazqz ny 22, h rete dicit de electis ad Grag: g hq e vita etna d semen ltu, d sgnt electus ad Grq dicit h sso electus ad Glog, d ad regnadq cq Xpto. Atq Vazqz cu ssntit Frassen cq DD Lassio, d Martinon.

ga e x ciato Locta. vio: ng sca Agsni e post Adq peccatq totq gens hunq lut mas sq gssog fuisse coruptq; x ga D ss solq eleog, d postag nnul los gratis, ac msericordit separad, alos atq in eadq massa re lngit ssto suo judio. Hni do nobq gandasst: altq xta Agss ny Dq grati, d nlis mritis aduetq certos x la masa dscernere: altq secretionq lq n ee solq grag dstinag, d etq Glog. Hat lq x S Agsno in Enchyridio ad Laurntiq Cap 98, d segnti, ubi x Cap 9 Epstlq ad Rom ostndit nlg apud Dq inigitq ee goidq secernere, alijs rlictis, cnq ss gdg ss bo ni, aut facerent mali, h e facturos pvidred: Laireq ingit,
,, si futa opera l bona hu, l mala liu, gq D utiq sssi
,, bat velet elgi, negagss diret Non ex operibq, d diret ex futuris opribq. Et ibidq Cap 99: sola gra redmptos dscernit
,, a pditis, gos in ung pdiois screverad massq ab origine duc ta ca snis.

627 Et ibidq ait cu, gi x la massa, unde vasa irq, aut msericordq sunt lberant, lic ostriule lbrari, ex pluu
,, bq n lberatis, adq in dgnae sstima derelictis, ostndret gd
,, meruisset unirsa cssssio, d go etq tos bitq Di judiq du cered ni eiu ixbita msricordia, ssuird. Vocagis Agss nud eleog h eleog grae, ide gruitam: g parerad in oibq
,, sitis in la massa sdio morti, dgnaois g, ubi una, eadq que
,, ingit S Agsnd Epstla 105 l massa dgnaii, d ofensois, ss volvit ut lberatus de n lberato discad gd etq ssbi ssliuq
,, snird, ni gra ssbuird. Si atq gra utiq nlis mritis red dita, d gruita bitate donata. Mox vo: ubi g unirsa

ta massa merito damnata in contumeliam vitam reddit: ista honorem donando condebitam gratiam, non merita praerogativa. Hinc fit secretionem tam e massa damnatam gratiam, et nullis ex meritis fieri a Deo, quo creat lux eorum.

628 Dari ergo lux, nempe, lux secretionis non fit sola praestatio gratiae sanctificantis, aut efficacis, sed praestatio ad gloriam. Etenim si sit praestitio quo dicunt ab la Massa, quo definit esse contra lux, et definit esse perditus; sed neque ipsa gloria gratiae sanctificantis, aut ipse quibus gratiam efficacem definit homo esse contra lux; utraque enim gratia tribuitur multis reprobis, qui non sunt exclusi ab la Massa, ne tunc quidem cum sancti fuere: quare lux ergo la fit sola praestatio ad gloriam. Ut enim quam damnatio aeterna aliud proprie opus esse, quod est in aeterna damnatione sepeliendi nil aliud opus est, nisi ad aeternam salutem efferri, quod est praestari ad gloriam. Hinc fit ut Ambrosius nomine appellare discretum a massa damna, nisi secundum praedestinationem ordinationem discretum est quoad gratiam, et gloriam aeternam; ut patet ex citato Cap. 7 de Correptione et Gratia, ubi asseverat tam omnes, qui Evangelium non audierunt quam qui eo audito in melius mutati, perseverantiam non acceperunt, non esse ab la conspersione discretos, quae constat esse damnata euntibus ex uno in condemnationem. Discernunt atque non meritis suis, sed per gratiam Mediatoris.

629 Ex his constat 1. quod Deus Vazquez, et Augustinum ibi agere de electione ad gloriam. 2.o male ergo licet Lossius electum, et, de electione ad gratiam. Nam electus ad gratiam hoc ipso proprie electus est ad gloriam, sive discretus a massa perditionis. Sed atque Augustinus loquatur de electione ad gloriam quod confirmatur la citati Cap. 7, electi sunt ad regnandum cum Christo et gratia faciente, et eo quod de eadem electione loquitur cap. de capite Mathei 22 dicit: multi sunt vocati pauci vero electi, ubi ex mente Augustini agitur de electis ad gloriam. 3.o apud Augustinum hae voces electi simpliciter, l electi secundum propositum, vocati secundum propositum Dei, praestati nulli reprobis competunt sunt ad gratiam vocatis, ut constat ex dictis, et ex Epistola S. Augustini 186, alias 106, lib. de gestis Pelagii, num. 7, et alibi. S. Augustinus 1.o retractationum Cap. 23 dum agit de iis quae in lib. quarundam propositionum ex Epistola Pauli ad Romanos ait: sed parum

» de ipsa vocatione efficaci, quae fit secundum propositum Dei. Non omnis, qui vocatur, talis est, sed tantum electorum. Vide Estium citatum distinctione 40 § 12, et 13, ubi refellit alias solutiones Patris Vazquez, sive glossas aliorum Theologorum super Augustinum.

Sectio 3.

Obiectiones ex Santo Augustino.

630 Obiicies 1 ex Patribus: S. Augustinus docere ideo electos esse quia secundum propositum vocati sunt; atqui si de electione ad vitam gloriae sermo esset, quod volunt ex Augustino esse post praevisionem meritorum, non recte diceret ideo sunt electi, quia secundum propositum vocati, sed ideo vocati secundum propositum quia electi. Respondeo ex Estio dicto cap. 13 Augustinus ab eo quod posterius est inferre quod est prius. Valet nam mutuo hoc illatio: si est electus ad gloriam vitae, est secundum propositum vocatus, et vice versa. Adde ex eodem cap. 12 quandoque usurpare S. Augustinum vocem Electus pro effectu electionis in tempore producto, et quod est posterior vocatione, ut ait lib. de Praedestinatione Sanctorum cap. 17 electos fieri vocatione: et eligi de Mundo quod iam electi sunt a Deo in sekulo.

631. Obiicies 2 ex Frassen S. Augustinum libro 83 Quaestionum quaestione 38. Cuius vult, inquit, miseretur et quem vult indurat: sed haec voluntas Dei iniusta esse non potest: venit nam de occultissimis meritis etc. Caeterum cum omnia hic agit tantum de iustificatione peccatorum, ut ex sequentibus videri licet, et fatetur Frassen, non de electione ad gloriam. Praeterea dicendum respondet Mager, parte lib. 1 quaestione 21: verisimiliter hunc locum a D. Augustino esse retractatum lib. 1 retractationum cap. 23 eo quod ait expositionem sua in Epistola ad Romanos, dignus ait: non diligentius quaesivissem, nec adhuc invenissem, qualis sit electio gratiae, etc. Eadem responsione utuntur Antiquiores Magistri sententiarum.

632 Obiicies 3 ex Patre Vazquez, et Lessio S. Augustinum in libello quodam de Praedestinatione Dei qui extat tom. 7 ubi diserte praestat remunerationis ut et poenarum, a Deo fieri destinatam, ex praevisis operibus bonis, aut malis. Verum libellus hic non est Augustini, sed imperiti cuiusdam, qui merito ait

Btavius lib 9 Cap 12 nu 15, sc sparad cu Asina Balaami, dy ait: dy ad opg liu, gi Ddus Asine iralis, raobli Sesori vba voltis, sic mostravit mente reduimd, sb Spe Spni adjutory, ad audendy vires accipimus. Unde mrito gr Spuria coloratur e a Carli Blarmno Btavio, d aliys, gi assdua leone norent lis Agsnany, gi S Drs optime Adit. Badmy l ep sso Stilo refellit le acus amoris vulgo adscriptus S Agsno post Nicolay a , d Simeons Marting, nempe Si ego esse Ds d Ds et Agsns, vellm me aplare Deite, wss in lis esse rre, me de gradu dejecto: hunc acus imrito adscrbi S Agsno ostdit S Raynauds tom 7 dichtyca Mriana pnto 10 nu 35 § Bus acus.

Obiices 1 d ppue Vanitys aud D Agsni (n m videt S Raynauds tom 15 heteroclita Spualia Sne 3 punto 6 pag Mihi 852 cu d Serario warstra golose gad voce Divus agndy i cu Carli Blarmno) lib 1 ad Simplicany Sne 6, ubi sic hbt: n ts elo pcedit isti caos, d eloq Justicao. Nemo m eligit ni jg dstand ab lo, gi recit: unde gd ditu e Ds elegit noi D ante Mndi Js tuos, n video gomo i ditu, ni Ascia. Atri insuend Vazgz, Frassen, d alii. Ds idcirco elgere ueny Aalo, gs js raone mriti Asciti e dstand ab eo gi recit: ng w antea dxerat: gomo e ista, aud glesiuns oio elo ubi nla distantia? Si m nlo mrito electus e Jacob, oio eligi n ptuit, nla extente dsra, ga eligret.

632 Rd Eminentimd Blarmnd lib 6 de Gra et Libero Arbitrio: Cap 15 S Agsny adhuc juvens ista scripsi sc, d pstea usis Srivary d guctiors aliit extimasse. Blarmno Asntiund S D Rafolus, d Haunolds. Rd Blnus hii nu 87 et dictis S A de Anida nu 118 ibi pcedret Asny m asirido d dubtado d disptado. Rd M Firm Dnicand apd D Thyrsy tom 6 Selectary D 3 Sne 15 apd gs fatet Ferre ibi a S Agsno Jesuiticg tradi de Sua

Mia doctr. Idem vd Anonymus apud P. Henao sne 218, et 219 Suis nig thgice dsstatg. Fautore libror ad Splanum stant illustrissimi Godoy ciata D 65 ng 89, Donet ciata D 2 ng 64, Mstrius ciata D 5 ng 119, Dta vius ciato Cap 14 ng 1. Tiberius Gratiames Vdo nenedi Libinus Meyer, Dsertae 3 de Mente S Agstni cca gra g glie sdtrante Cap 2, Dr Eximd ciatus Cap 18 ng 3, et alii, qb nosmedpsi sbergsimd in de Charite ng 212, et inde Gra efcau ng 509, ubi recumd lz suos.

635 Ro dsccili lo co ig P. Dtavio, S Agsng in ciato lib, qb zitio sui Eps coptus, et ante vortz hæfi Plagnz scrpsit, bene sntire de Gra Di ut gse tstai lib 1 rettaorz Cap 2, et lbro 2 Cap 1 et in lib de bono pseverz Cap 20, et 21, gsgs ofite S Dr tunc temprie, iy scrpsit ad Splcanz erorem suz de initio Fdei ex nra volte nascentis, gs erorz pstea deposuit S Dr, et muavit mg logeti gad eleos, esto, sba sba Dr fuerit eadi, ut bene Dr Eximd ciato Cap 18 ng 2, et Dtavius ciato Cap 12 ng 10.

636 Id S Agsni in ciato lib ad Simplicianz vcut gratis eleos, gs antecedat potg Di, eo qd censuit nly eleoi unius pcalo lous ee in reby oio qglibus: ng ut ait ibidem, gomo e m iusta, ad gliuzgs oio eleo, ubi nla dstntiae? Verz in eods lib gruitz dilecoi Di truit postag ad Vrg, et ad Ulrg ante qvilagebd mrita, ut m eguy ee ostndat, gdo-us vult misred et gug vult zdurat, sic logs: sst qit oes hoci … una gidz massa pecti splug bend dng sumgd istig, gd sive xi gat, sive donet nla e inigtas. Et post vba nobg obta sic logs: hic atg gd ait Aplus n ex oprig, at ex vocante, dic
” tg e ei, gd mar servied mini n eleoe mvitory, gb post
” Isticag grag gvierd, at lberalite donorg Di voluit zlgi, ne gis de oprib; extollat.

637 Hoc in loco S Dr n truit caam

nrq salutis electioni meritorum, quae post justificationem justificationisque gratiam proveniunt, sed liberaliter donorum Dei, hoc est gratuitae destinationi gloriae, quae et nullis meritis oriatur. Si autem ad solam gratiam accomodes, jam locus verba Mar servientium minime non constabunt ad gloriam, sed ad solam gratiam: unde nihil videre poterunt adversarii de electione ad gloriam post praevisa merita. Nec dicas verbum electionis aliter, atque aliter ibi usurpatum ab Augustino, quatenus in his non quo priorum electionem potius Dei meminit, et ex posito electione: ideo non quia omnia Deus opera bona in hominibus, quae eligat, ideo meminit potius justificationis Apostolus, loquatur de electione ad gratiam, quae nati eam ex praevisis operibus; et in his, quae proxime sequuntur, sed quia hic meminit ut justificet credentes, ideo omnia opera, quae, jam eligat ad Regnum Caelorum, loquatur de electione ad gloriam post absolute praevisa merita. Ne inquam hoc dicas, ne aeque dicas complexe et conjunctive Augustinum sumpsisse ... quaeque, ut in una voce ambigue usurpata lectoris sui illuderet.

638 Favet quidem Augustinus in citato libro electioni ad gloriam absque illa praevisione meritorum, nisi quod electionem appellare videtur ... liberalem legem, et gratuitam voluntatem Dei destinantis homines ad gloriam: quae vocabulorum cautio nihil prodest rei est. Sumitur in citato libro ab Augustino electio in summo rigore, quatenus addit: Depravatio electionis ... patrocinium, qui diligit ... eo, qui non diligit, ut alter alteri praeferatur. Vel ut ex ... novae ... Mnesta loquitur Augustinus de electione prava et obvia hoc de ipsa collatione gloriae ... electio est post merita et justificationem. Fit 1.º ex praedicto loco nihil inferri contra voluntatem absolutam conferendi gloriam ante praevisa merita, quia haec voluntas non est electio in eo rigore accepta. Fit 2.º quod sic electionem eo rigore accipias non ideo sequitur merita ut futura in se ipsis, et tamen videtur supponere praescientiam meritorum, ut infallibiliter futura ex decreto absoluto perducendi homines ad gloriam. Fit 3.º ab Augustino alibi, et ab aliis Doctoribus non accipi electionem in eo rigore, et sic accepta electio non supponit praescientiam meritorum. Videsis haec et alia fusius disputata a Doctore Exim. Doctoribus ... et Ruiz

D. 10. Sne 2.

639 Obiicis tandem ex P. Thyrso Agsnang defiog potestatis videlicet, scientia est agnitio obiectorum Dei, in qua vox scientia denotat scientiam absolutam, et non conditionatam et mediam. Ubi est post P. Thyrsum illustrissimus Albinus D. 7 de potestae Sne 1 a n. 8: n. S. Augustinus in lib. de dono perseverantiae, ubi tradit logus defiog cap. 17 et 18 sic ait: haec utique dona, quae dantur electis secundum Dei propositum vocatis, si nulla est potestas, quae definiendum non praesciuntur a Deo; praesciuntur atque: haec est gratia potestas, quam definimus. Ad scientia media est independens a potestate, quam definit Augustinus: ergo. Deinde Augustinus dicit absolutam esse potestatem, ait non praesciunt atque: haec gratia est potestas quam definimus: Et cap. 18: Deum potestasse est praescisse quae fuerat ipse facturus. Scientia media non est potestas, nec omnia scit Deus, quae est ipse facturus, quod aged voltas vocata h. l. loco au xi. ergo. Dedit Albinus et Agsnang nunc scientiam et laisse scientiam absolutam visionis librum, quam Deus absolutam scientiam, seu media ad vitam gratiam, quae Deus daturus, seu facturus est.

620 R. in textu S. Augustini sermonem esse de scientia absoluta, et in ea non sistit S. Doctor et gratiam facit ad scientiam conditionatam et mediam, quae tenuit potestatem scientiam et praeo. S. Doctor de dono perseverantiae cap. 14, ubi tradit logus defiog: stetit pare potestatem non tollere utilitatem praedicationis, et suasionis ad bene agendum: et ubi etiam cuncta accipit esse potestationis, ait: an quisquam
„ dicere audebit Deus non praescisse quibus esset daturus, ut crederent? Aut quos
„ daturus esset Filio suo, ut eos non perderet quemquam? Haec utique si praescivit,
„ profecto beneficia sua quibus nos dignatur liberare praescivit. Haec est potestas
„ Sanctorum, nihil aliud, quam praescientia scilicet, et praeparatio beneficiorum Dei, quibus certissime li-
„ berantur quicumque liberantur. Ceteri autem ubi nisi in massa perditionis, justo divino
„ judicio relinquuntur, ubi Tyrii relicti, et Sidonii, qui etiam credere
„ potuerunt, si mira illa Christi signa vidissent. Sed quoniam ut crederent,
non erat eis datum, etiam unde crederent negatum.

621 S. Augustinus sic ratiocinatur: certum est Deum abaeterno scivisse scientiam absolutam eos, qui dependent a do=

nus grat. eius consensum credentium sit quod ostendit, et ex meritis Christi consequendi a massa perditionis, dicente S. Augustino: an quisquam dicere audebit, Deum non praescivisse quibus esset daturus ut crederent? Deo Deus ipso haec decreta ab aeterno de consensu huius doni, quod decretum est eorum praedestinatio, quae consequens est praescientia absoluta, et quae antecedit praedestinationem scientia bonorum, et malorum, non ut extantium, sed ut effectuum in gratia scientia, et praedestinatione stat praedestinatio, ubi dicit: Deus ab aeterno scit absque eventus talis futuros, ubi extra donorum: non parum sit praedictam quod eius scientia dona consequendi. Ex parte antecedentis est scientia absoluta, et visionis eventus secundum auxilio quae sunt in illis, an quisquam etc., et ex parte sequentis est scientia praedestinationis, et illata ex scientia absoluta, absque scientia praedestinationis exprimendaque consequens fuit Augustinus post defensionem praedestinationis, nempe, caeri atque ubi nisi in massa, etc.

622 Ad scientiam usque supra ex DD. Ruiz D. 55 de praedestinatione sive de Alvarez D. 6 sive de Phasolo D. 23 ar. 1 dubio 3, et Estavio citato lib. 1 cap. 1 n. 3 nene Dominicum scientiam exprimi praedestinationem, ut patet ex S. Augustino lib. 8 de dono perseverantiae cap. 45 definiente praedestinationem eorum praescientiam quae Deus esse facere disposuit. Sicut idem ibidem cap. 17 inquit, in scientia quae fallis mutari non potest scientia opera futura disponere, id est, nec aliud quidquam " est nisi praedestinare. Et eodem cap. 17: haec Dei dona, si nulla est praedestinatio quam defendimus, non praesciuntur a Deo. Praesciuntur autem: haec est " ergo praedestinatio quam defendimus. Id confirmat S. Augustinus initio sequentis capitis 18, dicens: unde aliquando eadem praedestinatio significatur etiam nomine praescientiae, sicut ait Apostolus, Non repulit Deus plebem suam, quam prae- " scivit: Hoc quod ait, praescivit, non recte intelligitur nisi praedestinavit.

623 DD. iidem nene praescientiam intelligunt praedestinationem, hoc est, scientiam effectus, et absolutam decretorum dandi gloriam: Deus sumit eius effectum, et certum eligit praescientiam suam infallibilem gratis ita certo futurum est, quod Deus facere decrevit, ut dici queat videri est futurum, intelligunt DD. nene praescientiam suam praedestinatam, finis eius de ero gloriam per merita gratis hoc decretum utulit agat mia, quae praecunt per suam praedestinationem, et magis: et haec ratio, ut bene citatus Alvarez

ny 16, scia mia sortri? glorz denoz suis agavit, et sic recitavit

cit Augustinus de Praedestinatione SS Cap 10: praedestinatio Dei ca praescivit, quae fu

erat ipse facturus, quia voltas dari glorz et mia infalia ad Glo

q sibi ij praescia adota lorz miorz sfuit praedestinatio. Dica: scia

adota sfuit in rade sibi agantis praestavit, scelos miorz in

saliq, et ideo hec praedestinatio spar nene Ingenij, quia la dona di=

cuntur proxima agavit, et n est praestare. Hoc facilia est sutio ag:

Sectio 2.

Mens SS PP, praecipue Graecorum de Praedestinatione ad Gloriam.

Patres

621

PP nj Petavio lib 9. cap 3 para PP, presertim Graecos, et A=

gustino antiquiores docuisse, praedestinatione ad gloriam eorum post ab=

ste praevisa merita. Eorum sermona porro, ut aequi rerum aesti=

matores judiciis asserant, audiris aliis sententiis studiis, de mente

veterum PP, et quibus sepsles sentire pro Augustini pat Petavium &

S. Prospero in Epistola ad Augustinum. Sed etiam quid diluat Civit

Dei, quisumus pterdi insigni nra scrado demonstrei, quod retractis

(sed aliq legitur tractatis, ut nota D. Michael in la parte de 18

Cap 5 nj 12) porum h de re opiobs pene omnis par inii dura

sca, quod potius praestatis Dei sibi assig receprunt, ut ob hs alos

vasa honoris, alos stumbus fecerit, quia sibi unius si quidrit,

et h ipso ari auditorio in qua futurus ad volte, et aoe psaemit.

Huic PP testos residens Augustinus verit veteres loi, qui floruer=

runt ante haeresim Pelagianam, tsecuntes atigisse lz Dns, in qua

tunc ipse n fuit zinrari. Leget optime est ait S Augustinus lib

de Praedestinatione SS Cap 14) ut eorum scriptoris opuscula, qui pri

us quam ta haeresis oriret, n hicerunt nsitz in h difficili ad sol

vedz Dne versari: quod procul dubio facrent, si rere talibus cogrent.

Habent

625

PP Alricter D 6. de Praedestinatione Sect 5, et Arr D 36 de Praede

one Sect 6 nene Priorem de quibus Petavius n eligi, sed PP, ea

one Sect 6 nene Priorem, de quibus Dns n clai, si PP. ea

logos Massilienses Episcopos fuere insignes, et quinilis Semipe

lagianos. Ipsrand: quia Petavius logos de his ut ameventibus, et

nolentib; credere t[e]stimonis Scriptur[ae], q[uae] q[uo]d illis obsceba[n]t esse, detegeni deceptis. Vide etiam Rhaeiz D. 66 de Scia Sne ... S. Aug[ustinus] in citata Ep[isto]la fugit cu[m] massa exploratam ad dicendu[m] s[e]q[ue] angorem ... q[uo]d ... cooperatois uem gra fuerit in illo sed ea post[ea]tis: neq[ue] ab Aug[ustino] ... ex ... D. illos argu[men]ti, ... sumpti, ... de Praedestinatione. Sed ... citatis ... D. Aug: gloss. ... datis, &c. Neg[a]t e[ss]e ... Massiliensium Episcoporum, et ... veterum ... argutabant Semipelagiani ... adge... ep[isto]la ... dicit ... q[uo]d opus est &c. ... quo privileg[i]ata haeresis oriret nempe Pelagnorum et Semipelagnorum. Videsis ... data citatum D. Arubal.

626 S. Irenaeus lib. 2. Cap. 76 ... a Deo institui ... opera. ... inquit, abstiterunt a ... lune, et ... legis libertatis ... absterunt culpa liberi arbitrij, et sua ... facta. Deus autem omnia praesciens utrisque aptas praeparavit habitationes eis ... lumen incorruptibilitatis ... dederunt benigne donans h... q[uo]d ... lumen, aliis vero ... tenentibus, et avertentibus se ab eo, et id fugientibus, ... quasi semetipsos excaecantibus, congruentes lumini aversantibus praeparavit tenebras, et his, qui fugierunt eum esse subjecti, convenientem subdivit poenam. ... praeparavit ... Dei ...

627 Origenes in Cap. 8 Ep[isto]lae ad Rom. in illa Quos praescivit, et praedestinavit, ait praescio et praedestinato... ... esse qui ... imaginis filij ... id est, iustitiae et sanitatis. Et ideo, inquit, etiam in praesenti loco ... Apostolus ... Scripturae sacrae consuetudinem posuisse sermonis Cognoscendi, ... ostendit ... a Deo in quibus ... amore sui ... posuisset. In his et aliis locis Origenes de praedestinatione ad Gloriam, et ad Gratiam ... est apud plerosque ... D. ... nostrorum, neque Chalini ... minime ... citatus ... et Cassiodorus de ... ait: Origenes ubi be

ne, nemo melius, ubi male, nemo pejus.

S. Xptomus (qui S. Augustinus lib. 1 contra Julianum appellat hominem in fide Catholica eruditum et erudientem) sic docet Deum ex usu meritis ita se elegisse ad damnationem sumpsisse. Omnium expressissimus locus est homil. 1 in Epistolam ad Ephes. ad v. 5 in haec Apostoli verba, Qui praedestinavit nos in adoptionem filiorum &c. Non merito nostro ex laboribus, vel recte factis,
„ sed Superstitionis ex Charitate: non ex Charitate sua, et etiam ex virtu-
„ te nostra. Nam si id ex sola Charitate penderet, salvari omnes o-
„ porteret; sin atque sola ex virtute nostra, superfluus ac vacaneus fuisset
„ adventus suus, et quaecumque ad eos sit administrata. Verum neque
„ sola ex Charitate, neque sola ex virtute nostra, sed ex utrisque, et ex utro-
que. Hic S. Xptomus praedestinationem ad salutem, quam non omnes, et aliqui adipiscuntur, censet esse ex Dei Charitate, et nostra virtute quae a Deo est. Nam subdit: etenim virtute eos praeditos, et fide,
„ ad quos ad Deum accedere fuit id quod vocantis sui beneficium, et nihil minus et nostri aliquid fecit. Alia libera S. Xptomus contra Semipelagi- Vazquez in 1a parte D. 91 Cap. 8 a nota Semipelagi- anismi, ut videre est apud P. Henao sine 81 circumstantia Theo- logice desensatum, et apud P. Ruiz D. 27 et 28 de Providentia, ubi fuse ostendit, Graecos Patres recte sensisse.

Praeterea idem S. Dr. homil. 2 in eadem Epistola ad Ephes. Cap. 1 in quo etiam nos sorte vocati sumus, &c. scribit electos non simpliciter esse sorte captos, ut excedat nostrum liberum arbitrium, et meminit sortis, qua explicat potius et bonum Dei voluntatem, quae certos, quam nec dat bonum voluntatem hominis cum Deo laborantis. Etenim sors
„ virtutis non est, inquit, et ita dicitur fortuiti casus. Quasi
„ dicat, sortitione facta nos elegit: ideo vero ex libero ar-
„ bitrio praedestinatos, et est sibi ipsi eligens segregavit. Qui-
„ ta videbat nos antequam sortito capti essemus. Mira enim Dei praescientia, quae omnia novit antequam extant. Hunc locum producit P. Arauxius Cap. 5 num. 6 contra P. Ruizium D. 11a sine 3 producentem alium S. Xptomi locum, in quo praedestinationem ad Gloriam

et ad Glor a Xptomo Sors dicitur, quia gratuita Dei voluntate nec nri casualiter sequit. Coeterum respondet Stavius e loco dato, S. Xptomum censuisse suisse nene Sortis non ad reddenda omnia merita pri ad electos ad Glor, quia praexiguum est, quod a nobis in la offeri, idcirco gratiti, ac sorte potius rependi dicitur eo quod per merita la dat.

650 S. Xptomus e more secus Theophilactus in Cap 8um ad Rom. Praecognivit, Apsit Deus eos, qui vocatione digni sunt: deinde sic prosequitur. Praedestinatio est posita postea secundum praescio, Et. Sed verba sua here insertaq non ad Praeizeata D 28 ne 6 num 15. Theodoretus eius doctrinam emendat ibi etiam D. Pouiz. cum pluribus sequitur S. Xptomum, postea in Expositione in Cap 9um ad Rom loquens de Esau et Iacobo asserit idcirco alto spreto, alterum electum, quod eorum differentem potius Deus percivisset. Non est nisi, ait, iniusta electio, quia quis horum proposito omnit. Misso facio Eumenium, et Macarium videndos apud Stavium Cap 3.

651 S. Epiphanius haeresi 69 ait: hic atque vult ostendere dignos esse, ac sapientissimo, quod non extra propriam acceptionem res posita est, quia dignitate. Et infra: neque Deus, neque Filius, neque Spiritus Sanctus extra propriam acceptionem vocat, aut dat, aut e hit, aut dignitatem habet, quia si laboraveritis erit vobis praeparatum a Patre meo. Hic S. Epiphanius in loco Math 20: Sedere ad dexteram meam, et sinistram non est meum dare vobis, quibus paratum est a Patre meo. Eiusdem regnum Coelorum non suum in requie adultis dat per merita, aeris absta, et esau voluntate parat per merita, et labores. Sonat S. Ambros lib 5 de Fide Cap 3. Non est meum dare vobis, Et. Non est meum, qui istis servo ingratos. Et infra: quibus paratum est ut ostenderet se qui non petitionibus deferre solere, sed meritis. S. Hieronymus in citatum locum Mathi: quicunque talis se praebuerit, ut regno Coelorum dignus fiat, hic accipiet quod non personae, sed vitae paratum est. Quid aliud est, inquiunt ADD [illegible], paratum esse vitae, quam praeparatum ob vitae merita?

652 His, et aliis veterum DD. testimoniis venit 1° DD

Sch. Seg. angos DD. docentes poenitas sti, stimq circisioq mri-
torum cum zlgdos de Adstae ad Glog stimq ornq requisiti, hecit,
gtz ad my go obnet regnu Coelorq; ad eosdq nunqß nase potestas
ad Glog ei ante praevisa mrita, sed spectet ordo ztioni. Hgi su-
tio onis AA et seg dsplicet phis AA eiusdq seg, lg aeu xosa
e dstio utulis gr dna decra vdD. Ruiz D. 10 Sne 2 ny
13 et a DD Suarez lib 3 de Auxijs Cap 18, et 19: l
ga omodiorg [struck] sentiunt alq Suez. Sane hq la suo
dsriis videt SS Ireneo, Cyprinio, Ambros, et Hronym mi, ut
notatq e.

653 2° vero D Ruiz D. 11 Sne 3, et 6, Graecos D.
D. zlgdos ee de Scia prata, ga Ds pvidet h Asia gostu-
trus e, n gzz absta Scia mrtorum in se Asti, Aga in suo
decro cognit opra, ge in nob, e nobqus factrix e. Stanc
Suoz refelit citatus D Gravius citato lib 3 Cap 5: ga stie
nirse zlgad de oibj DD, gos iste Ruiz, atculit poecitosa
e ut Thodrecus ned dserte psig ei cq mrtorum, gi
gue, Ds dat glog. Sed vetres DD. pertz Graecos res e sa-
tis gbigua, an eleo ad Glog ut Corng sic ante, l postelo
sute praevisa mrita? Eos libent primio adscribi ab AA se-
seg in psidiq liue opioni, Aga los referunt gravim i
DD citati Sne 1. His DD. adjinge dua pfecto e S Fran-
cus Salesius, ut adndi ztad e supra dicti, gbs ade Epi
tlq 83, e 84 in Apndice ad Nodq Adstaii Frnqstra
tianq, in ga snent literq proulevis sine Baptismo mor-
tuorq, scrptq e Limbo ad sig quieti pturbatores.

Sectio. 5.

Dolis e psdio efax, et absta, ga D.
stat sdiotq praevisoq mritorq, et ante
absta praevisoq ztda hoi dare Glog ut Corng.

654 Hec e pgua 2°, jac-
ta ztra Claustra Scig Mig, ut Alnera dilucidami. Do-
litg dictq pdsoris nard snit DD 4 x seq 3ci pertz x Cap.

1° ex dgno librtis cretę ad ꝯsegdz, l'amitedz Gloz. 2° ex imp'laone: nq sit talis ꝑfsio ꝑcedat absq ꝑvisog mritoru, Gloa herd, dn herd racq ꝑmij. 3° ex ꝑbz ꝯpactis in uno capid. ly capud reggnę, ado leve visg fuit Drī Exim lib 3 de auxijs cap 16 nu 9, id ei certimq s. ꝯdenil evin ei ꝯr polity dicty ꝑdfois.

655 Pality poltas dicty ꝑdfois ex ꝯo lumite librtii crety. Ante dita ꝑdfoe Gloa e ꝑfgilis, d amissilis ꝑ antz, dpxima librtz voltis crz: go. Capla t'ans: nq ex vi eiusmi ꝯtiois absq, d efaus Gloq id Corong infalib, seqr colao auxiorg efaciz, gg ꝯinge da sit ꝯ opvae saltari, ex vi tz eiusdz ꝯtiois aucipit voltas ꝯprias dfta, qbz ꝑxime anl pt opari d n opari, d sgnt, struc ta eidz ꝯprijs pt impdire n s, d dirti, d arguivi ꝯdirete lz efaiz ꝯtiong, gg. dependd esr a sua mia bong opra nis, ac ꝑinde impdta t sua mia, Ds n suspnd ꝑditem ꝯtioz. Pbao ta ssius explai in dtroa agndice ad tracz de Gra efaci, ubi egimus de Marisg ꝑdfois politate inga id noad ciatus D Savez, qad t mar e dfai, gs in ꝑfata ꝑdfoe, d elcone ad Gloz id Corng.

656 Pal insp d reſe ledo ly caput reggng. Intio efax dari Glog, ꝑcednd absq tz ꝑvisog mrtorq n dstruit raq ꝑmij: go ex t cap n repug nat. And ꝑat: voltas de bono ꝯfredo, gg s sbvi, d in sui exta, graosa, d libralis obvi q onerosa, d remunera va n dstruit raq ꝑmij in bono ꝯfredo; t ꝑdsio seu ꝯtntio efax, de qa logimr, gsvii sbvi, d in sui exta sit graosa d libralis, e onerosa, d remnerava obvi: go n tolit in Gloa ꝯfreda raq ꝑmij. Explat mar: nq id optie me Dr Eximd ciatud Cap 19 nu 23 aliud e gratis da ligre, el aquq ad glog--- aliud vo eligre algsz ad Glo ꝯ gratis ei ꝯfredz. In 1° libralitas, seu gra ꝯingitiq di

lese, l'eboe, qd ido i' sbui' lbrali; in lo ojngit' vz obto elicois, & elecsi atruit. Silit pt eē equivocao in his locu nibs, & mritis quisis velle dare Gloz, l velle dare Gloam pr mrita. hz dnotad mrita eē raz decri lberi, qd ttad ad Gloz; hz vo sy dnotad mrita eē raz psue Gloz, aud colaois eius qd longe drsz ē.

657 Explis vz xplat Dr Eximius. Nz vz Ds vult volte ante oes hoes ssequiu Gloriz, & hunc afecbz gratis habet Ds, qa n pcedunt mrita quisa Glorz hominz, nunc n n agimd de mritis Xpti, & tz pz vz voltz antz nlo mo vult Ds, ut hoes gratis ssequantur Glorz; qa voltas la sbjetive gratiosa n ē obiective gratiosa. Erea, qdo Rex pt uria pmia certantibs strenue, ofrendo la lbralit sse gerit qa pr alios mritz n plaut, & ita gratis het lz voltz; n to it eis gratis dre pmiz, vult, d x ista dsbri buoe. Ds, plus head voltz, qb n bd here vendi pro lbz, qd fit pro utilimz. lia voltas vendi lbrz, in aiqo su e grati osa, gratis q vult plus vendre lbrz pro, a n ido vult dare grati, seu n acepto pts. Grao so vult dare n grao se d pr ptz, n e grao se vult vendre, agilante sz grao se supra xtz voltis vendi, n supra colaz lbri. Ex qbs ostat vetas li- us maris, & qa cæra liquent.

658 Legit tz, an pr decrz gltivz, qd a grao sz & lbrale regrat alicu vtulit decrz & ssequuam qd ī remnneravz, supad q absq quisoz mritorz? Asave vd Dr Eximd ciato Cap, d lib 1 de Dfstae Cap 11 est qnis, sea Tharz vz Godoy D 65 Sne 2 9a alos Thstas, qos Segs Blneus ciata Dne 3 ny 77. D Eximy imiant D Herera D 13 de Dfstae Sne 1 ny 10, D Marin D 8 de Dfstae Sne 3, & aly. Opinant aly pr efaz pfcz pdntz mrita n rgri alicu decrz ssequuz, & rmuneravz post mrita absq e quisa. Ita ciati Thste, Lad Ruiz, Grado, Avanda lib 8 Scholz

D. Th. q. 133, et quotquot adhuc nri seq. et quadam ratione
otulit? [illegible] distinguendo DD. Lugdo et Suarez, apud Ma
vin utrumque posse censent.

Dico igitur utroque modo posse astrui politicus [illegible] ipsius efficaciam gloriae ut corrupti. Primo modo ita ut ipsa efficacia gloriae non sit et simul complexa exsequiva et remuneratoria, quatenus talis intentio sit quasi reflexa velle alicui voliti, quae supposita praevisione meritorum, moveat ad conferendam gloriam et coronam, applicando opera ad illius productionem. Videtur hoc in actibus qui sint et simul non movent ex fine motivo virtutis, et quasi reflexe amant et imperant actus, qui sint et simul moveant ex obiecto fini virtutis. Sic potest quis ex motivo divini beneplaciti velle actus religionis aut eleemosynae, per actus qui sint et simul charitatis, non vero religionis aut eleemosynae. Sic potest quis here voluntatem de dictu vendendi, de emissione voti, et aliis, quin hic voluntas sit perfectio vendendi, aut voti.

660 Et quasi doming potest ipsissima voluntas quasi reflexa, hoc ala voluntas, quae sit perfectio ut voti, sic in Deo post scientiam efficaciae gloriae, quae praecedit absolute praevisionem meritorum, potest sequi ala voluntas post praevisionem meritorum, quae moveat ex praevisis meritis ad simul conferendum. Ista intentio efficax erit sive [illegible] liberalis, qua illo [illegible] dedatur ad habendum [illegible] de conferenda gloria, et [illegible] onerosa, et tanquam obiectum onerosa et remuneratoria, quae habet pro obiecto exercitium onerosum perfectionis initium [illegible] et hominis de conferenda hominibus gloria post praevisionem meritorum; ala voluntas erit sic remuneratoria, quae movet ad simul conferendam, quod habet meritis [illegible] praevisis, et igitur hic voluntas est [illegible] remuneratoria.

661 Ingressionis hic tam modi quaestionis, non est in ista in omni perfectione efficaciae gloriae ut coronae, potest res ita adstrui ut ipsa perfectio sit sic complexiva, et exsequiva, igitur ipsa sit ala volitio exsequiva, et remuneratoria habita post absolutam praevisionem meritorum. Ratio est: quando ipsa est ala volitio efficax gloriae ut coronae habita post absolutam praevisionem meritorum, licet [illegible] opera proxime applicando ad productionem gloriae, vel ut saltem suscepti isti remuneratorii sit talis

sive ut dic. aucs remuneravum, q. i. st aucs estig, sive latz sive strg. Dr. relate ad Cig; et neutro Cap. rgs ala volio efas Slog ut corng, sita post abstg pvisog mritory: go. Mar amplectio femora aduiory slinta. Bar la ps mirus: q. a supota 3ntioe efaii dadi Slog ut Corng, sufsnt eagla ta opra ad pducog Slog ut corng, sive ut pmiy mritory, casu qo pvideant mrita. la m 3tio n sy vult colaong Slog, et colaog Slog et mritis: go pvisli mriti dat circunsta, g. ga ea 3tio vult glog pdui: go st eg 3tiong sufsnter aplata e opra ad pduog Slog.

662 Ante paog mi ris gad estg, audiat rao D. Rdeyra D 12 de Bostae Sne S, vdelt D3 n velle pvise st tg volog efacg, g. offerat Sloa pvisi mriti, et etg go offerat Sloa morliter caata a mritis. Hoc gat Doctus Magister Boetius: q. a Ds in xequoe offerend Slog ut corng bed eg offe s algs volog 3ferng eg colaog Slog in eu remneraois st, e morlis talis; et voltas 3tiva Slog entavi gruita ante mrita absti pvi sa n pt 3stuere colag Slog in eu remneraou st, e mor lit talis: go Ds offerend in xequoe Slog ut corng bed log offe st itiog efacg dstg abitioe efasi Slog ut cor ng. Hi, hi voltas 3sta ab 3tioe supit mrita absti pvisa: go hi: Dt offe in xequoe Slog ut corng, e eg 3stuere in eu remneraois st, i morlis talis mritory. Mar e certa et lo Dli ad Hebreos 11: credere m ofstd ace dntg ad Dg, g. a e, e igrnibg se, remnerator e. Mirg p bat: g. a voltas 3stuens colag Slog in eu remneraonis st, et morlis talis bed supere mrita absta, absty g bitg 3ptre remnerantis l solventis; gpe nla soluo, sive remnerato ria et 3stia ala ve sili virte pt dari, gr supat absta bitg, e obloag pmiadi, l solvedi: go.

663 His tg n obstntibg, p at xalo docto Magro Boetio mir la gad ugtg: g. a ut Ds i st, e morlis remnerator, n rgs go trua pmiy paug

suspente merita absolute præcisa: ergo. Ant. prob.: quia Deus est et
moraliter remunerator, sufficit quod velit dare, et in statu Beati
præmium pro actu honesto, quod relucet in hoc quod est tribuere mærenti
quantum meretur ita ut extinguat totum jus meriti, sive justitia, sive
relata justitia, quod vigebat ante præmium; et ad hoc non requiritur quod tribuat
præmium propter aliqua suspensa merita absolute præcisa: ergo. Maior prob.:
ad hoc ut Deus sit, et moraliter justus quoad justitiam sufficit,
quod amet magis justitiam, et in aliqua re ponderet plus justitiæ plenitudinem;
et amare præmium, et velle illud dare in aliquo actu honesto, quod re-
lucet in hoc, et contra est amare magis justitiam ut in aliqua re ponderet
plus plenitudinem justitiæ: ergo.

669 Maior lat. prob.: esto Deus non tribuat gloriam propter
aliqua merita absoluta non suspensa, potest velle gloriam extra in statu Beati, in
quo est vita, et ut in loco justi et præmium meritorum; et hoc insuper potest
facere pro actu honesto, quod relucet in hoc, quod est tribuere mærenti
quantum meretur, ita ut extinguat totum jus meriti, quod vigebat ante
præmium: ergo ad hoc ut velit dare præmium, debet in statu Beati pro
honesto, quod relucet etc., non requiritur, quod tribuat præmium propter aliqua sus-
pensa merita absoluta, sive absolute præcisa. Ant. prob.: Deus po-
test aliquo non suspensa obiecta extra potest velle, et quod extat gloria
post merita, et quod extant merita post gloriam: sicut potest velle unio-
nem, quod propter hæc meritoria extant simul, et hæc meritoria post hoc sint: ergo
potest velle propter aliqua non suspensa merita absoluta, et quod gloria extat
ut vita, et in præmium meritorum, et quod extant merita ut extat
jus ad gloriam ut corona.

665 Et quod Deus aliqua non suspensa merita ab-
soluta præcisa velle gloriam ut coronam in hoc magis: pro actu honesto relu-
centis in hoc, quod est tribuere homini quantum meretur, deinde tribuere gloriam in
statu Beati, ita ut deinde per quæ fecerint merita, et in loco justi Beato
ria est vita ut corona, et præmium meritorum. Sic vult Deus sol-
vere homini quod debet, non quod in servo ingenuo incipit aliquis coltivare
gloriam, et quod debet quando gloria tribui. Hinc ad rationem doctrinæ Magistri;

de qa nu 662, Re 2a mare, nro mirs, qa remnrao ft, e mo
rali tali sty agit qd dei sloa & 3tioa dadi qty agit sui
mritory, et a movo honestis reste in k, qd e stuere mae=
rnti qty maeret: ad k aty n e nsies aui, qd gs dei sloa,
e qi suq ad mrita abste quisa. Admirii pag D and: vol
tas, &c, bd supere mrita absta absty, bity qssti colao
nis gmis, 200: bd supere ad qsis auy nstuents remneraong
in ee ft, e morlie tali, no and.

666 Expladу i qo pacto
voltas esaa 3tiva sloq, i lbralis, e qo pacto i onersa. b
sa admente lиq voliоq esacy, qary una i 3tiva e qsa
quva ala, qedior e resuo. Voltas 3tiva e lbralis, qats
gratis suqiit a D abs qulo onere, e bito w sugat. Itq vol
tas pre 3tiva & sola direoe suq miq mritory gratiss
uqta 3ducit isti mrita ad sty absuty, 3duedo huq pts
sue ausia qsiq miq quisa esacia, e sil 3ducit alt de
cry qsequvq sloq w corny, qd supat & absta quisoe mrito
ry. Voltas pre 3tiva sbve lbralis n e lbralis obve, qa
hd p obto alq voltz qsequvq, qi o 3mie, e ft remu
nerava, e D sbve onrosa debita. Voltas pre 3ttiva e m
ate remnerava qats li 3fundit onus 3ducit decry 3
mie qsequvq sloq, e 3mie remunvauy post abste quisa
mrita. Voltas qsequva n e 3mie, e ft lbralis, qa qsupe
voltis pre 3tivy, e quisois mrtory e bita.

667 In sa vo n admi
ente alq voloq qsequvq i loq, sbsequtz ad voloq pre 3tti
vq i loq w corny alit dsuidy e, notdusas dsime passe
qnere ad alqs virtz, 1o stina oblgais, qats virts
oblgat ad aoq recdq, w Chartas oblgat ad suuirendy
qtree 3dignti. 2o ao stat ad virtz, qats sine oblgae
nit ft sle movy virti, w sstat ad virtz Relgois audio
sacri die festo. 3o ao dic sstare ad virtz, qats in

se unde ista spetialia respicientia movere possit virtutem. Sic ad subveniendum inopiæ pauperis est actus misericordiæ, si eliciatur propter honestatem quæ relucet in sublevatione miseriæ pauperis.

In 1° sensu comparatio efficax illorum auxiliorum ante absolute præ visionem meritorum, quæ solum requirunt non spectat ad iustitiam remunerativam, quia gratis, et absque ulla obligatione conceditur. In 2° sensu potest pertinere ad varias virtutes. Ad iustitiam quia potest Deus velle illorum auxiliorum propter honestatem relucentem in hoc, quod est alicui tribuere præmium, ad quod habet meritum. Ad liberalitatem: quia similiter potest tribuere propter honestatem relucentem in hoc quod est velle alicui illorum auxiliorum præmium, et merita ad præmium, sine ulla obligatione ad hendum talem volitionem. Ad charitatem quam habet Deus: quia Deus vult potest illorum auxiliorum præmium, et merita ad præmium propter summam Dei bonitatem: et sic de aliis rationibus formalibus, quibus ad Deum potest adaequari actus. In 3° sensu eadem comparatio spectat ad iustitiam remunerativam; quia in prima actione dandi illorum auxiliorum non movetur formaliter a gloria a virtute iustitiæ. Cum capiat reperiri et probari comparatio potius spectat ad reflexionem voluntatis, quæ politice dicitur præ omnibus a quibus de loco postea agendum est.

Sectio. 6.

Obiectionibus respondet.

Obiectio 1. Quod est spetialis, et caracterisica in comparatione, aliquid non prius multarum scientiarum, sunt originis propter omnes scientias politicas, et aliarum scientiarum, et hic comparatione sunt, de quibus egimus de directione, et grate sic iam in libro ad declaramorum propositum. Vel multarum scientiarum electionis efficacis ad illorum auxiliorum ante absolute præ visionem meritorum, quæ contra supra tractabimus. Obiectio igitur sic procedit: voluntas efficax conferendi illorum auxiliorum ante absolute præ visionem meritorum, libere esse onerosa et remunerativa, vel debet esse gratiosa, et liberalis: et neutro modo est possibilis: quæ. Patet minor quoad primam partem: nam dicta voluntas est onerosa, et remuneratoria, debet ex parte obiecti supponere onus, et obligationem extinguendam; et dicta voluntas ex parte ob

ti n̄ suscipit onus, et obligationes extinguendo; usque n̄ supponat merita, et sua meritoria: ergo. Probatur minor quia haec propositio: n̄ potest esse gratiosa, et liberalis voluntas, quae vult dare premium n̄ gratis, et propter onus meritorii; sed dicta voluntas vult dare gloriam n̄ gratis, et propter onus meritorii: ergo. Minor probatur: dicta voluntas vult dare gloriam eo modo, quo illam offert in tempore; sed illam in tempore offert n̄ gratis, et propter onus meritorii: ergo vult dare gloriam n̄ gratis, et propter onus meritorii.

669 Di=
cessa maiore nego minorem: nam licet dicta voluntas condita potest esse simul one=
rosa, et liberalis. Onerosa obiective potest esse, quatenus velit dare gloriam n̄
aliter, quam praevisis meritis, cadente ly non aliter n̄ supra velle et
supra dare. Vel quatenus velit dare gloriam propter aliquam actionem creaturae sequen-
tem, quae supponat aliquid praevisorum meritoriorum. Potest esse subiective liberalis, hoc
est in sua entitate et elicientia, quatenus sit nulla obligatione supposita a Deo
dicta voluntas, aut quatenus ex motivo liberalitatis amet a Deo hoc quod
est dare gloriam propter merita.

6.70 Ad minorem probationis quia haec propositio Distinguo maiorem: voluntas
est onerosa et remunatoria premiativa in sua entitate, et elicientia debet
ex parte obiecti supponere onus et obligationes extinguendo; concedo: voluntas est o=
nerosa obiective et remunatoria obiective et ad summum materiale, nego
maiorem. Vel clarius ergo subdistinguo: voluntas est onerosa obiective debet ex parte obiecti
onus supponere ad actualem collationem gloriae, vel ad aliquam motivum consequentem
vim gloriae, concedo: debet absolute praecedere ad elicientiam actus remuneratio-
nis, nego maiorem. Ut actus est remunerativus obiective debet semper sup-
ponere merita et sua meritoria ad collationem premii, et n̄ debet semper
supponi praevisio meritorii ad elicientiam actus: nam licet unus ac-
tus sit constitutivus, et consequentis meritorii, et premii, praevisio me-
ritorii n̄ debet supponi ad elicientiam actus remunerativi, et
premiativi, et sic debet supponi haec praevisio ad actum, qui est consequens
remunerationis, quamvis simul sit constitutivus. Stante distinctione minorem: et dicta
voluntas ex parte obiecti n̄ suscipit onus et obligationes extinguendo ad eli-
centiam actus, concedo: ad collationem gloriae, et ad elicientiam actus consequentis
nego minorem, et consequentiam.

672 . Adgaz mitis gad lz ptz D marz: n pt eu grazu dlbralis voltas, qq vult dare gmiy, n gratis, dgt onus mritory ita ut mrita strd movz ad elientig auu, sdo: ita ut mrita sty Asujand ad elientig auu esequii, l ad colaz no marz, e D. Silt mirz; d dicta voltas vult dare Slog n gratis, dgt onus mrtory ita ut mrita sty gsupand, l ad colaz Slog, l ad elienti g auu mre esequii sdo: ad elentig auu ztiui no mirz, ad eu paoz zteger stlogue pt. sdi, l toleda maris ambiguitas k dstoe: dicta voltas vult dare Slog eo mo, go lz esert in tz pre, ido e, vult eo mo no marz: dare eo mo, sdo. Alis: se hente eomo, x pte elicoz, auu ztiui, no: se hente x pre tri, sdo.

673 Anu ligd, sitio hui argtaois: impla dari xute Slog, ni ut derni: go impla derni ante puisa mrita, d dari xute post puisa. D ari: ly id dnotante my pauz a D ztive decry, sdo: ly ut dnoante my hendi d elicedi decry no. Alu e mui, qß D servad in elicea decre ztiui, alus mui, qß vult servari in obtis. In D e decry gducdi in tempre ign gspotis in ma dispobt ad gduoz, d reptioz stg igs. D. volendo gdu re stg igs eo mo, go in tempre lz gduit, n vult eo modo ide, ita ut dspoer gcedand dny decry, d gduoz stg igs. Larit in decro sfredi in tempre Slog, ut vorig.

674 Instas 1: auu ztnu qua voltis, d auu xtnus, gi ztni obty e, sstand uny ingere morii, d sgnt sstand ad ig gus morditi: go, st auu xtnus e remu nratius, d onrosus, auu zternus, gi ab xtno dicet one rosus, d remntorius nso erit onrosus, d rmnatorius: go gplat qd auu ztnus e ontaven stbve, ae elictive graosus, d lbralis e sil obvi onrosus d rmtorius. Alui zstb dstine rend Ad sdy unusquisq gria. Noto 1 auy xtny impraty n hera alg bitz stg, n qq drivat ab auu ztno, dgß dono, ave pti

cat ab aliis ẜnis; unde aliis ẜnis ab ẜno ẜticat n̄ sit liber
tz, ẜimptalitz, ẜ etz gd̄ i aliis ug eleemosẜ, aut altius
virtus. Si Abstina a cibo fiat ẜ adẜ pleoz voti e aliis
Rlgoi; si ẜ obsag ẜ cepti e aliis obedi, ẜ sic ẜ alii..
675 No
to 2, aliz ẜtriz impratz posse sing ug ẜno, ita ut ẜz detur
aliis ẜnis, alt impratis, alt imprand, i glzimprans mia
te, ẜ gass vfleae, ẜ impratis ẜmie, ẜ dirte impered aliz ẜ
triz: Si sitz del aliis ẜnis ẜmie, ẜ dirte ẜprand aliz ẜtriz
utẜ aliis ẜtad ad idẜ gui morlitis. Si del ẜ aliis ẜter
nis, goriz alt miati, alt ẜmie, versẜ cca. aliz ẜtriz, tiec
aliis ẜnis, ẜ ẜtrnis n̄ bend ẜstare ad idẜ gui morlitis.
Exempli gra. Aliis chartis imprand aliz Rlgoi, gi vrsẜ
cca. ẜtriz iultz Di n̄ i ẜt ẜ ẜmie aliis Rlgoi. Volitiore
flexa de celebraone sacrgti n̄ i celebrao sacrgti, ẜ sic de a
pz
lyi.
676 Rao sie: g a si del uiis aliis ẜnis imprand aliz ẜ
niz, hic ngt here moviz ẜfty a movo aliis ẜni imprantis,
ẜ ido ẜtad ad gui morlitis, ad gd ẜtad aliis ẜnis. Rao
bie, g ~~fundo~~ ug dal ẜ aliis ẜnis, unus ẜt adgere moviz
ẜftz a movo altius, aliis ẜgẜ ẜncis impratus ẜt honestz
drivatz ab imprante ẜt here honestz grig ẜg ẜ sleo prio
obto. Hni casu go ẜtio efax ẜlog i ul ẜtiva, ẜ ẜsequi=
va, la voltas, ẜ aliis ẜmiadi ẜtend ad idẜ gui moralitis.
Si vo del una voltas pre ẜtiva ẜlog, ẜ alta pre ẜsequi
va, gi ẜsgad abẜtz ẜuisoz mrtoriz, n̄ bẜ utraẜ ẜtere ad
idẜ gui morlitis ob rag datz.
In ẜa ẜ. and ẜtq: aliis ẜnis
efax voltis ẜc istud ung in gere morii, semẜ ẜ eodz mono:
n̄ semẜ, ẜ iodz mo, ẜdo and ẜno utraẜ 2gẜ. Rao, g a idz
aliis voltis, ut noavi nz 668, ẜt ẜtere ad ẜsas virtes,

fit vult agad cary mova filia: unde & eo, qd aus & ternus remneratrici, d provosu, sy insewi, qd aus zunus agend fit honesty remnraois i aus istic moventis in gere cag phali, lt n ad oblgnti; n vo inferi qd aus n si agere movy lbralti; sterey ad utrgy sug virtutis.

618 Instai 2: aus rmerativus & gre obti bd here obto remunerag: d ztio efax dari flog id corng n hd obto remunrag: go. Mix fai: ga remnerao ngt stare, sine mritis quisitis, l xtntibg; d pdita ztio n hd obto mrita quisa, vel xtntia: go n hd obto remnerag. Dio marg, d no mirg. Mar e va, ga aus pmiavus bd here obto lsty remnerag, ostitue= dg in au, qi supad mrita abste quisa, l obvg remneraog, idē, extrng, dpavg colaog pmij, qs supad mrita. Mir e fa: ng si pdita ztio s mexe ztiva remnerati, hd obto sty remnerag stnty in dcro pre xseguuo flog; si vo pdita ztio s sil ztiva, d xseguuia hd obto n sk ps: x remnerag obvg. Ad miris paog d and: remnerao stare ngt sine mritis xtntibg, l quisits in gri ad colag pmij, l ad aug coltivg, d= do: in gra dtrate ad ag coltivg, no and. si decrg s sil ztivg, d xseguvg, sufit quisito mrtory in gri ad paug colaong pmij.

619 Instai 3: n pt voltas amare sil erg fo drsos aus, candg aog xtng x movo lbralitis d istig. d fo nos dna voltas amad xtng colaog flog, x movo istig: go ngt sil a= mare cndg x movo lbralitis. D marg: n pt voltas, dy siad aug, d qs bd aug (si plres denti) preupai oblgao, odo: si n pre= supai, no marg, d odo, l d mirg: dna voltas amad paug, d xtng colaog flog x movo istig sty oblgntis, d sy presu= potis mritis, no: x movo istig, l ut oblgntis, l moventis in gere cag phalis, odo mirg, d no dgs. dr pt ds amare xtng colaog flog, x movo sil istig, d lbralitis, l pucum

aug, l. 8. d. 5. sec.

680 Si autem Deus unicum aug. hic non supplicio merita absolute previsa, nec ad hunc eligentiam movetur Deus ex ipsis obligante, Deus sit ex ipsa aut movente in genere causae finalis. Si autem Deus plures aues, unus erit primus in intentione, qui ad. ... Deus suppedit merita, et ius meritorum, Deus sit moveant pro-... causae finalis merita, et eorum remuneratio; alter vero aues suppedit merita absolute previsa, erit ... et ... remunerauus. Si Deus amet colaog ... gloriae, per unum aug, hic non ... ob ... ad ... ordinis colaog: ... quia est aues ipsius, sit intendit colaog primi, et quia est aues liberalitatis intendit etiam donare meritorum: et quia Deus liberalitatis donat merita, supposita ad colaog primi, et intendit gloriam ut ... et ... est ... hinc colaoe gloriae oriri ex liberalitate.

681 Obiicies 1: potentia efficax intentione gloriae, quae precedat absoluta previsione meritorum, ipsa gloria est bona ... liberalis intentionis: ergo ipsa gloria non est apta ... a ... Consequentia patet: ... apta ad ... primi, sed est bonum ... non ... et tale ... liberalis recipiendi fiat ditior, quam ... ante absoluta previsione meritorum. Deus si dicitur ... efficax gloriae ante absoluta previsione meritorum, gloria ipsa est bona et non est talis ... Deo: ergo. Confirmatur 1: ut homo mereatur ... gloriae, sed mereri ... ... si dicit ... intentio, homo non meretur ... de gloria ... ergo. Confirmatur 2: primi ut tale, supposito merito, ... potentia ... intentione, gloria ... non ... ergo.

682 Respondeo Deus antecedens: ipsa gloria est bona ingenii a meritis absolutis non: dependens a meritis absolutis, ideo antecedens et non consequens, ad cuius ... omnino ... quod ... et ... tale ... recipiendi fiat ditior, quam ... ingenii a meritis ante absoluta previsione meritorum omnino: quam ... dependens a meritis ante absoluta previsione meritorum non ... et ... gloria ipsa est bona ... dependens a meritis, et non est talis ... liberalis

respiciens fiat ditior, qß 3lgebat de peni a meritis antecab- stz quisq mritorq, no: gloa jz e bita dependt a me- ritis, et n. e talis id respicens fiat ditior, qß 3lgebat de- peni a mriti ante abstz quisq mritorq, summo mirq, dno Igß.

683 Explat. Estimant alqi posse Slog prius deerni decrq nq xgnte, nq xcednte mrita, et psto postori derni id corna decro xgnte mrita: unde & priq sgo pt deri algo mo Sloa, din postori sgo derni Sloa id corna. Atoc ostio, dato qd non posse Sloq ee bitq x decro psendnte a mritis, duo slvari raq qmiq sb xiro n alit xernente Slog, ni depent a mritis, lt siipat decrq ante abstq quisq mritorq. Rao e: qa ho ante mrita abstan hed sues ad Slog, et volta efax dadi Slog n e talis 3degens a mritis, id offerad Sloa, et Sloa n e bita 3 depent a mritis ante mrita abste quisa: unde ho ante mrita abste quisa n erad ita dives rae sris ad Slog, id n pedq mari pr colaq Slog; semp mi vq e, qd Sloa i bita xe suppo- ne, qd deni mrita abste.

68[illegible] Ad lq ssraq no marq: id ptd in Regea- pd se drnente pmiare Srq miltq, et x h 3tioe lq sstuente in circunstijs, in qbq pptrave facinora pmio regio dona. Da- vit Ds x 3tioe dadi hoi pmiq Slog lq sstuit in circunstijs mritorq, qbq corvedt Sloa id pmiq, qn rgrat qd ho mereat lq 3tioq dadi Slog id corng. Ad 2q ssraq D marq: pmi- q id tale, supoto mrito, pt navi, atto psise mrito qad 3uem plus, 2do: atto eq qad xiq, no marq, qß sstad ee sq in fca adviorq: sgdq ante mrita abste quisa hat Ds voltq sdiolq dadi Slog id corng decdnti eq mritis, qa volte, et mrito su- potis ngt Ds nare Slog id corng: qo pmiq n bed ee tale, id attis 3io, e xco meriti navi pi. Imo D Izqrdo D 22 de Dnq 30 eq alis docet posse merity ssronecti

et primis, quod alij cum D. Sucnio Sne 12 de Descrae Cap. II refelunt.

Obiices 3. id probas cum resp. prius ztiog Glog. ad coronam, vel dari Glog. quod est, liqad absta prius meritorij ad certa nis sca. Ngt amari aue est prius ante ad sitiq. obtq. quod non in ma sitiq; et prius prio Dr ante absta prius meritory dernit dare Glog ad corong. Gloa non in ma sitiq: quod prio ngt Gloa amari aue est prius ante ad sitiq. Ratio miris: quia prio Gloa non bita cum ndy videan merita absta pota. Ssis prius no Dgo: quia ad Gloa amd prio, aue est prius ante ad sitig. non regi quod Gloa in ma sitig. prio, et suffit, quod in ma sitig. prio prio ad corona dernit. Vt dat aue est sitig non regi quod in prio in quo aue, gloria, liqad Gloa absta bita, et merita ad absta, et suffit, quod prio segnti merita sciend absta pondat, et Gloa pondat ad satisfaciens sui meritory.

Sectio. 7.

Qd nos doceat Sacra Scriptura circa electionem de facto ad Gloriam?

686

Ulloa tom 5 Theol. D 1 num 119 post postaog ad Glog praedicasse de facto cum ante visos absta meritory, subdit quod num autem ita fuerit quis cognovit sensum Dni? Ac proinde non satis quam notescit sensus Dni & Sacra Scriptura. S. Snius Sne 15 Cap. 3, cui subscribit S. Marin D 8 Sne 5, digerit testimonia Scripturae pro electione ad Glog ad corong ante absta prius me rita, et ijs oibq sneo suoeu parat. S. Arr D 36 Sne 3. fatet loca Scripturae haud ita clari praedicere electionem ante de facto. Pr. Ribadeira D 13 num 31 fatet testimonia Scripturae pro elec ne ante de facto satis pali exlari. S. Suarez D 15 de Descrae num 81 fatet et plura testimonia Scripturae alegari contra Scotum. Sic fant alij DD, prius ab atorte S. Aug. ni exponentis

Ira loca serur, de eloe ante ad Glog. dicit D. Stavius lib 10 cap 1 ad stg: nlus e sio Sruri locus, go l. Ags mi, l. Agsti Dsupli aste, ac sine ula sdioe mritory... ,,
eligi, gdestari q gand ad saluy hoes, d i glog, gin alio ,,
siu ab angeribz, aid etz plviz gdestoribz Graeis, latinis ,,
q Dd aplatus fueerit. Ita nla nos ad lg. seg dna cogit au ,,
thoritas.

Nos coactos ei ad lg. seg gand 1 Srstz, d aliz iz Godoy, Gonet, d Alnco, ex lo Luq 12: nolite timere pusilus grex, q osplacuit Do vos dari Regny. Sud qa de nota volty gruity, d n de mrti, d 2 Vstrg ad solos destatos, vt dnotad ly pusilus ssre Verali Seda, ob spag mari numri Ryeprobry, d tndz ly Regny. Enervatur 1o argty; q. st ly osplacuit dnoat eloq gruity, etz dnobit gruity equoz, sqdz n dit osplacuit eligre, d dare. 2o; qa ly pusilus grex n dsgand gostati; xpts m dirigebad su z sermong, sltz ad oes prsus Aplos, zr qos erad Judas traditor. 3o: qa hic locus recte slgr de volte gerali, et idiota sb sdioe psveny in gra: alogi st de aesta voltat Xpts logrd, revelasd Aplis cong postag, qd n e verisile, ne revelao rtardard assiuy bene opradi.
688
Sand 2 ex lo Joannis 15: n vos me elegistis, d ego elegi vos vt eatis, d fructy aferatis, d fructus vester mead. Fateor cy D. Mldonato, hic, SS Agsny, Apery, d alos hlouy zllxise de destae, d eloe ante ad Glog: vez idz Mldonatus cy N. Aptomo, Cirlo, d alis doced hic n agi de eloe ad Glog, d admnus Aplluy, de qa eloe dxerad cap 6: n ne ego vos duodecim elegi, d ex vobz unus Diabolus e? Ubi sermong n ei de destae ad Glog certimy e. Isoad

Eminentissimus Toletus in Comtario.

689 Pand 3 ex c. 6 Ioannis 6. Haec est voluntas Patris, ut omne quod dedit mihi non perdam, sed resuscitem in novissimo die. Et cap. 10: nemo rapiet eas de manu mea. Et reddit rationem: nemo potest rapere de manu Patris mei, ego, et Pater unum sumus. Ubi sermo est de electione Praedestinatorum, quorum ratio huius voluntatis assignetur merita. Quia, quia accipit ad praedestinatione Augustinum dicentem lib. de Correptione, et Gratia cap. 9, qui ergo distinguendi sunt Christo, qui ordinati sunt ad vitam per gratiam. Hic locus immediate intelligi potest de praedestinatione ad gratiam, et gloriam: unde Lib. dulcis Ephesini apud Aloysium de Seuverino in Catena SS. Patrum, et aliorum in Evang. Ioannis, sic exponuntur eos sibi datos dicit, qui fide in ipso recipiunt. Alius quod expositionem sonat Cyrillus ibi: omnes, idem omnis sexus status, conditionis nationis hoc genere Pater mihi dedit, seu sequentes fide dat, et adiungit. Etc.

690 Pand 2 ex Epistola ad Ephesios Cap. 1: elegit nos in ipso ante Mundi constitutionem, ut essemus Sancti, et immaculati in conspectu eius, in Charitate. Hic locus Apostoli, iuxta praedictum S. Augustinum citato Tomo 8, vere intelligitur de electione ad gloriam gratuita; ita dicunt S. Chrysostomus, et Theophilactus apud Cornelium ibi: non enim inquiunt, eligitur unus prae alio, nisi quia melior est. Contra Lit. Cornelius ... nomine, non loqui Apostolum hic de electione, et praedestinatione immediata ad gloriam ... sed ad gratiam. Unde ait: sicut elegit nos ut essemus Sancti, idem est, elegit nos ad gratiam, iustitiam, et sanctitatem.

691 Dicendum idem Cornelius ad v. 5: idem patet agere ibi Apostolum de praedestinatione ad gratiam Christianismi, in qua perseverare voluerunt, et Christi gratia uti ascenderunt beatitudinem. Ratio Lit. Cornelii est: quia Apostolus conscribit hanc epistolam Ephesiis non electis ad gloriam, certo quod beandis, sed sanctis, et fidelibus in Christo, ut ait Apostolus v. 1°. Ergo (dicit Cornelius) Ephesios Christianos vocat praedestinatos, quorum gratiis asserat; neminem fuisse reprobum, aut postea damnatum? Quis asse

rad Aplz voluisse oes Ephesios fideles certos rddre de sua p̄destina, de sua salute, et Gloria, eg ꝙ oibz revelare, et ꝑpalare?
Hec ugent D. Cornelius viddes ibi, et Canon 13 in Epistolas D. Pli.
692 Dant 5, et primum, ait Dr Suarez, ꝯ notimo Cap. Epistle ad Rom, ubi loqr Aplus de Jacob, et Esau tqs in exemplari praedestatorum, et reprobor ait: cu nondu nati fuissent, aut aliqd boni egissent, aut mali (ut sdu electionem ptm Dei maneret) non ex operibz, sed ex vocante dictum e ei: Quia maior serviet minori, sicut scriptu e: Jacob dilexi, Esau aut odio habui. Dolius e xtraD. Suarez, D 8 de Praedestatione Sne 3 nu 5 Jacobi, et Esau exemplo doceri praedestatos, et reprobatos factos ante prvisa opera tqs abstracta, id D. ait, ꝯ expresso ait Agsnd Enchyridij cap 98, et 99, et lib 1 ad Simplicianu Qne 2, et saepe alibi.
693 D. Petavius lib 10 Cap 1 nu 1 palam fatet S. Agsnu, inchoato loco psuere Arez cassiu, ac legi ꝙ ad tu nihilistic agi de sempiterna, eamborum FF. tutrusque populi status, ac Intelligi salute, aut dgnae. Unde Petavius nu 8 illa ꝯmn ossiu gravitu, et anti electionem ita ei Agsna sig. ut sit Agsnu hoc Auctor: antequam (ait Petavius ciatus ne minime gr'us Graecoru, Latinoru vel, post hu vo nei oibz, tu, neclorum ,, neguq ita Plus interpretari placuit. De Angoris Agsno PP ob ,, cere solitos et Chaliceos quadu nova ꝑ, et tradita hactnus opposs ,, sos opinione testatur Prosp le, qui ad Agsnu scripsit Epistle. Obsta ,, eri, inquit, suam vetustatem ꝙdun, ut ea, qu de Epista Apli Pli ,, Romanis scribente admessaos dru grae prvientis electoru mri ,, ta ꝑferunt, a nullo unqs Ecclesiasticoru ita ei intellecta, ut nunc ,, sentiuntur asserit. Id ipsu et Allatius in sequenti Epistola refert ne ,, navit, imo ꝯgenue fassus e Agsnd. Hec eruditus ductus a= mator Petavius.

694 Si atque velis scrutari germanum sensum loci citati, accipe prius textum Cornelii hic num. 21 consentientis Eminentissimo Toleto, qui hic, teste Cornelio, germanum sensum Apostoli hic annotavit annotatione 21. Sicut Deus Jacobum (ait Cornelius) non quia ipse id merebatur, sed quia ipse erat filius electus, et promissus a Deo, praetulit Esau fratri quasi filio suo carnis seniori, et digniori, fecitque Jacobum solum haeredem benedictionis Abrahae avi sui; ita allegorice non carnales posteros Abrahae, sed spirituales elegit idem Deus, qui essent filii Abrahae, et benedictionis eius haeredes, idque non ex eorum merito proprio, sed ex sua libera electione, et dignatione, etc. Vide etiam Cornelium a num. 52, et Salmeron ibi Disp. 27, et Estium v. 13, et Pererium nuper citatum, et Cardinalem Sfondratum in Nodo Praedestinationis parte 1a, qui notat, et probat totum scopum Epistolae ad Romanos esse, ut ostendat Apostolus justificationem, remissionemque peccatorum, et jus ad caelestem haereditatem, non ex Circumcisione, non ex Ceremoniis, non ex operibus legis, in quibus Judaei suam spem collocabant, sed ex fide in Christum. Vide etiam Tirinum fuse enucleantem dictum locum in Commentario historico cap. 3, contra quos ... Graecis, et Maldonato de praedestinatione ad gloriam post praevisa opera. Qui volet legi ex professo S. Augustini, eos multis parce tradam contra mentem aliorum interpretum; sin vero, loco Apostoli loco abstineat.

695 Magerpond citata Disp. 8 num. 9, ubi vix, quasi intento digito, demonstrasset citatum locum Apostoli, id ex eo parere electionem gratuitam, et ante ad gloriam, pronuntiat tamen clare devenire Apostoli sermonem, multiplicitur concedere adversis. Et ibi docuit Jacob in exemplum omnium electorum, et Esau in typum omnium reproborum, addit quod hunc esse genuinum sensum Patrum utriusque Ecclesiae, tam Graecae, quam Latinae. His plene assentit, utique scripsit Eminentissimus Sfondratus parte 1 § 1 num. 60, qui observat hunc Apostoli locum unum ex iis esse de quibus S. Petrus scribit Epistolae 2a cap. 3: Sicut et Charissimus Frater noster Paulus secundum datam sibi sapientiam vobis

Respsit: sic et in oibus Epistolis, in quibus querand. sic compludsulia.

696 Cæ

rij Doneto, aliisq, quibus in promptu e germanus sus Apli, da tis e ante pvisa eorum mrita donu, imptadi evend lociy hunc Apli contu dsulis, ingss viidus erudimo. Luiz D 8 de D dstaoe Une 1, 2, 3 et 4, qui ly expit de pdestae, et repbaone, reddet pq argti Eminentissimi Toleti, Cornelij, Estinani, et Slme ronis alii expontij. Sat e, idasse dsatg pditi loci, ne quis co ptmit pre eleos gruitg, et ante ad Glog, ni prius agad Sa cris irptg, imdq et Aosnij, qui se aiungnd irptaoi ciati lo ci ad Rom, sic ordiedy stimavit lib 1 ad Spliciany q 2: Dlo ztioe Apli, qs ptotz Epstlg vigel, tedo, quq zsulg.

697 Dant

6o & lo Actorum 13: crediderunt quotquot erant pordati ad vitg eterng. Ece ordaoz ad Glog, e n ad Grg solg, qs e ingrtu vita eterna. Ece ordaiog ad Glog n gerals; alas dicty fuisset: crediderunt oes: go loqr, saeo textu de eleoe ante esati ad Glog qs in ca fuit, ut eletis darend auxia esaria. Nee Spkons= dratiis lied verime dicty ee, n ni oes volte sente pordati, et electi sit ad vitg eterng, eius tty, qui mijs a Do scripti de usuri sit. Insr ut & textu Graeco obsat ciatus dailis, porda ti, valet ordati, h e be afeti, amantes, et uepidi eterng sa= lutis. Et h expoe rsfert Q. Steriza hic D 23 ny 29 DD Salmron, Lorinj, et Stapletonij. Et lt dir eg pordaz ee ad Glo g, hic n pat ee ante pvisa mrita, qssvii ni eet post mri= ta pvisa, ve dird crediderunt quotquot, &c. Videsis ciatum Sterize.

698 Dant 7 & lo Math 24: Et pr electos breviabunt di es illi. Hic locus p eoeris celnad Lq Arr in eleog ante, et gruitg. Rao psus e: qa eleo eorum istorum, qui tunc futi sit, ca erit, ut brevient dies illi: go ea eleo bdt ee ant. d n psft

Ante praevisa merita eorum in gratia, ea in electione e ca ut licitius moriar ardi: quod e ante praevisa opera. Nil tamen urget (si vires) Apostolus Agios ny Christi 80 | ut lis propt affirmad in sua obeunti, d... Christi Baradas tom 3 in Evang lib 9 Cap 3 dicenti: quod luc Proph de electorum orationibus Christi, hoc pacto: quod electos breviabuntur, h... electos, qui Deum orabunt, ne totum disperdat populus, ad avertat. Vel ita exponendum: quod eos, quos ab aeterno elegit, breviabit dies in tempore, d comme quo rem decrevit Deus electorum mandabit.

699 Card 8 & Cap 8 ad Rom: ... qui secundum propositum vocati sunt sancti: nam quos praescivit, et praedestinavit conformes fieri imaginis filii sui ... quos autem praedestinavit, hos et vocavit, et quos vocavit, hos et iustificavit, quos autem iustificavit, illos et glorificavit. En in qua, quod Deus ob sit in praedestinatis, et 1° sit propositum, nempe efficax dandi gloriam, ... caeteri sequuntur. Hic locus pt ... aliquibus ... de electione post praevisa merita. S Ambros lib 5 de Fide Cap 3 sic scribit: Apostolus ait Quos praescivit, praedestinavit; quae non ante praedestinavit quam praescivit, ad quorum merita praescivit, eorum praemia praedestinavit. Unde A. Cornelius relata ... Scholasticorum dicentium, Deum gratis decrevisse dare gloriam ante praevisa merita, ... 287: verum ... alii ... Ambros, ... supplent ... quos Deus praescivit fore devotos, Sanctos, et conformes Christo in vita, et passione hos praedestinavit ut sint Christo conformes in Gloria. Lege ... apud eundem alias expositiones satis praeclaras P. Vazquez, et Carlis Foleti.

700 Expendenda nunc sunt ... quae aliquando ... electione ad gloriam post absolute praevisa merita. Tunc locus e Math 25: venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum a constitutione Mundi; esurivi enim et dedistis mihi manducare. Ubi regnum caelorum paratum dicitur ex praevisis meritis ut ... & parla ... Favet S Chrysostomus homil 80 in Math dicendo: Quae si ... ob ... haec mihi futura, haec vo

bis ame ppata fuerunt. P. Aldontus hic ait: vide-
ri mihi Xpty glorificaois potius, de qua agebat, quam pdestaonis ,,
eg reddere voluisse, ut ex Antitheton mesyae, Discedite inig ,,
ng gtny, qui paratus est Diablo et Angelis eius: esurivi enim, et ,,
non dedistis mihi mandcare. Itic non eg eodz loquatur mo, non ,,
redit eg, ut illis ig 3de ab gnite igni paratus sit. et ut in ,,
Regno mittant. Itp. Aldontus, cui confirmit P. Ruiz D. 9
de Pdestaoe Sne S.

101 Qui locus est ex Jacob. cap 2. Nonne
Ds elegit pauperes in h mundo, divites in fide, et haeredes
regni, quod promisit Ds diligentibus se. Ubi S. Agustin de P-
destaoe SS cap 17: pariendo eos fecit divites in fide, et haeredes in
regno. Ubi quippe in eis, h eligere dicit, quod ut in eis faciat, eos e-
legit. Plane ex prop amplius ibidz Pr. Cornelius pro hoc: ut facit fie-
rent divites, pro se faceret eos divites in fide. Nam solummodo addit,
et haeredes regni. Elegit atque, Deuz nemine elegisse, qui ig erat hae-
res regni, et eligendo haeredz regni fecisse.

102 Qui locus est 2a Petri 1o.
Fratres magis satagite, ut per bona opera certz vrz vocaoz et
eleoz faciatis. Si atque electio ante pvisa merita est efficax electio,
non fierent certa per bona opera. Pr. Cornelius hic, ait h locuz valicus
intelligi de eleoe ad fidez et gram, et magis de electione ad gloriam, non an-
ti et absoluta, et stricta. Nam oes ad gloriam electi, fiunt h, quando
baptizati, fiunt fideles, et justi non absolute, et sub conditione pseverz
in gratia accepta usque ad finem vitae. Plane ex prop patet Cornelius:
2a pars pale, imo incredibile videtur. oes omnino fideles, ad quos scri-
bit S. Petrus fuisse efficacit absolute electos ad gloriam. Insule circa
ex Cornelius huic expoi fuisse adhaerentes. Pra ut mad P. Ruiz
D 53 de Pdestae Sne 7 n 14, certa redd electo ad fi-
dem. Cao alias virtutes quod sic exeunt. ut finez obteant, ad quam

ostiarii, et hoc probat ex lo Eneidos 11

——————— certq quatit gebus hastq.

Dq idq Rvizq ibidq D 51 Sne 3 nq 8 lj certq exponit uq Glosa Beda et aliis opertq aliis fidelibq videntibq opera: opera m bona perseverant facta usque ad eminentq vitq finq, fit soldiq mq, et maximq sequq praedestinavit.

103 Sic locus est Ea ad Timoth.

Siquis emendarit se ab his, erit vas in honorq, sanctificatq, et utile Dno ad oe opus bonq paratq. Nunc sic: vas in honorq in phrasi Apli hud est ttq, quod est electq ad Glq, et qui usque emendarit se ab his, erit vas in honorq: quod erit electus ad Glq et praevisa merita. Recl dbs, qui se emendarit ab ore pecto, et mendus perseveravit, erit electus ad Glq, quam praevisam meditiis in rao electi, et zdriiq apostoli, et gasi sigilq quo noand electi.

104 Sic locus est ex Apocalip. 3. Tene, quod hes, ut nemo accipiat corona tuq. Unde videt qui fieri nemq eius praedestinatq ad Glq, nisi praevisa futura persevera, qua est gratq, quod hic. Ea citato loco paragrapho Alcazar dq Ruiz dq 53 Sne 2 Dq privilegiisse fixq numerq praedestinatorq, quod malq. Et ho otvq vedduerd Aldrete D 8 Sne 2, et 6. R, quod ho volutis primi praecitis libri operari, et ni operari proficiunt a praedestione eius absoluta ad Glog, et signi siq zlgr potestas ad perseveradq, lni perseveradq in bono, adeo vere dicit hoc tene, quod hes: ng quidem corona est absolute potis, quibus in sua praepoto praedestinatus non in potis. Ita explat D Viegas ibi dmtrio 3 Sne 2. Circa Dr Angus Lpte Lue 23. aro 6 ad hq eq alis apud Cornliq ibi exponit de corona grq: et sic hug corona (ait Dr Angeus) algi amire pr perpectq mortle segnd. Alus atq lq corona ostq accipit, in quo lo loco iclus subrogat; Non mi permit Dr algos cadere, quam alos eligat. Ex

Prudimus sicq timoa, tq p elioe ante prcedente prvisa mrita, qs p elioe post prvisa, ∂ neutra nos cogunt; ug ∂grug utraqs Deoq augent, & gratiis grtibus, quevis timois stq st ins piti? ospio hq, ad la solde deducat, adoq q eto sicurq faire, ∂txtu, & clmare lt: quis cognovit sensq Dni?

Sectio. 8.

Mens nra circa elioq ad Gloq prdesto.

705 Absoltq da ri desto prdestioq absq, ∂ cfaq ad Gloq id corng ante absq prvisoq mrtorq. Inclno in htq, qua onior e, ∂ qua xmente S. Agstu. Placed in hu, qua onior; lt mecrsius ulla sse logntibq, nun forat; ex eis tq infrt ul xglatis a mari ste DDq. Dai & S Agsno xpensto sne 2, ∂ 3: qsuis m atortas S Agsni n cogat Dse ad astreq desto prdestioq absq ∂ efacq ad Gloq id corng ante absq prvisoq mritorq, nil omind fore ou DDgast & ∂= dicto in parq censen ee textq eq Seq, qs sbi ostiterit teneu se S Agsnq.

706 Addit atortas Iulq Valentini Conciali, qui ce lebrtq e ano 855 sb Lotario Imptre Cap 3, ubi triq Gal licarq prvinciarq Epicopi hq ptent: fident fatemr prds taq eletorq ad vitq, ∂ prdstaq impiorq ad mortq; in elioe tq ,, salvadorq, msricordq Di precedre mritq bonq: in dgnae atq ,, prielorq, mritq malq precdre istq Di iiq. Dostae atq Dq,, ltq ea stuisse, qs Dse lgruitamsiirda, l isto iudio factrus e=,, vat. Do xpsiu dici stuit? Alegad ibi iulq Sctagsnq. D Vazqz in 1 ptq D 89 Cap 8 nq 59 fatet Iulq Vlentinq pla ne snsisse hoes fuisse elitos volte la cfaiu, ad vitq grnq sne mritis eq ug gra factis.

707 Ret D Rarez D 16, de Dpstae nq 82, ∂ D Ro nq 65, Iulq Vlntinq ad rq n vive: qua in Rlo nlq e vbq elions antis ad vitq, nee antis reparonis

sy non dicit, quod Misericordia Dei praecedit merita bona, et merita mala ipsa Dei iudicia: hinc atque inde sit satis probatur, quod Deus conferat bonum spirituale praedestinato, ex praevido libero graciae usum, quod sic natura reprobus. Unde sensus planissimus illius est Misericordia Dei in collatione auxilii quo sit efficax, praecedere merita bona, licet praedestinatio se concedendo, et praeveniendo, modo in electione Gloriae praecedat merita. At vero in damnatione nil est praeter Dei iustitiam, praescientiam, praecedere merita mala, quod in praevisione absolutae praecedit reprobationem. Sic recte P. Suarez post S. Junius Sanctus Cap. 3 num. 9.

108. Quarta: num contra P. Suarez citata D. 20 num. 32 Apostolus cap. 9 ad Rom. dicens: an non habet potestatem figulus luti ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem, aliud vero in contumeliam: Agit de electione ante, et reprobatione, et in eodem sensu Apostoli loquuntur Patres: ergo non loquitur de electione antecedente ad Gloriam, et reprobatione. Minor, in qua est difficultas constabit legenti verba ipsa supra citata, ubi dicit, et de praedestinatione Dei placuit, ex fidelium placitis contra Apostolicam auctoritatem quae dicit: an non habet potestatem figulus luti ex eadem massa facere aliud vas in honorem, aliud vero in contumeliam, ubi et statim subiungit, quod si volens Deus ostendere iram, et notam facere potentiam suam, sustinuit in multa patientia vasa irae apta, sive praeparata ad interitum, ut ostenderet divitias gratiae suae in vasa Misericordiae, quae praeparavit in Gloriam, libentissime fatemur praedestinationem electorum, etc. En dicitur contra auctoritatem Apostolicam facit praedestinationem electorum, etc. ac proinde loquitur de Misericordia electiva ante merita bona. Hanc refellit Lynceus D. 7 P. 13 num. 22 solute respondendo. Et eadem sententia plures rationes congruas adducit P. Fanerus D. 13 P. 5 dub. 1, quas consule.

109. Obiicies 1: in nostra sententia nullus praeter ante electos ad Gloriam salvatur. Ad reprobus non est ante electus ad Gloriam, nec habet in potestate sic eligi: ergo nec salvatur nec habet in potestate salvari. Confirmatur: de reprobo constituto in ultimo instanti vitae cum gratia, et actuali tentatione disposuit Deus haec tria: primum, contra scientiam sublimem, cum intrare in Gloriam, sed vincat tentationem; non sic accedet in gratia. Primum absolute, sublimem nullus adsal

dulbz ftr and electoi in Glog intrare. Zig absltē, nimy, hunc n̄ eē and electy. Nunc sic: D, ne tz dispoes sint iritē, tē dare huic hoi auxiy inefax & efaci ad vindeda acrz ttaoz: go & vi sug dispoi teē de jostria seligre auxiy ēefax & efaci: go mi: ter le ho ttaoi surgbit pecat, & Glog amit & vi dng dispois soli Dō libg. Sō Dō indgnius

710. Ad obtiog D ani: nlu gr and electos ob pciliz. dsfecz elecis anti salvad no: g a hgc eleo n̄ e gplit: nsa: ob dsfecz coreespentig & opra finalia, sdo marg, & D mirg: gad lg stz: nec hē abstē in ptesta sti oligē, sdo: nec hē gn ē, & stz gd no mirg. Hgc. sutio dspta ē & D. Auiz D55 & Dsstaoe Sne l, ubi rete dir, abstē logdo n̄ eē in manu hois & dttaoz, sios eleog efacg anz ad Glog. Raoē nz lid ttz abste logdo ē in ptesste hois, gd hō pt facre, & n̄ facre si velit; at ho n̄ pt fa ire, gd ē lrs and electys, & si pt impetrare sug anz eleog: go. Mar gstad ex Dho, & D Tha. Ait Shee 3 Ctior Cap 5. Libg in rebz nra in potesste sīrz ē agre in ijs, & n̄ agere, & in gbz n̄ agre, sic

Ibi lectioe 11 litra B, g a ppari ē in nra po teste, gstd etz gd n̄ opati ē in potesste nra. Nec D a hoc ula ē atrtas lirs efati onis: sic n̄ ē gdstatei, sāc impdstineris. h m̄ ngg ttit S Agstd ut noad D. Auiz ciatas ihe & ny 4 & D Ctim lib 3 de Legaone Cap 8 ny 5, & in gpus lib 1 de scia absta Cap 2. ny 2.

711. Est tz stz gd, & impriē loquēdo in hoiē ptesste gdstao, & eleo and, gats ho sb gra sufnte hē in sua ptesste implere pcpta dna sic disponte ad istiaoe, & finalit pseorare. Ad sfraoz sdo casz, ani &, & no 2gss. 1a, & badr Doo sit indepentes apecto finali hois sic gstuti, at vo 3a di= spoo, raoe cui gplexz ex trībz ē gnexz ug pceito finali ē evita lis ab lo hoe, g: si gvisus fuisset ttaoi restiturus in Dō ad a= lia pvida, & ho le and eligedus, ē sibi impuari & d gō gstru

tur gra sufficiens n̄ hēat auxiū efax, et inefax. Nesse n̄ ē, qd Ds ex industria ɔferat auxiū inefax tali hoi qa inefax, et pscitos liberos hois n̄ pseverare finalis, sed ɔferat auxiū A, quod ɔfert, vult Ds pmitere quod pecty. Relege a n° 651.

712 Obiices 2: voltas Dna salvadi oes hoes ngt stare cū electione efaci algorū ad Glog ante pvisa mrita. Rñ 1. q. talis voltas arguit in Do eqlē affū qa oes, qtū ē ex se, qsvis velit auxia efacia. 2. si Ds, n̄ spectata absta pvisōe mritory ex sua volte dcernit pdestinatos absq, qi tales n̄ sit, qomo vult srio oibs Glog? 3. Dq qtū in se ē velle oiū hoiū salutē ē qtū ex se nil omitre ex iis, qs spectant ad suā dtraonē cca. Glog, et hanc nolle n̄re n̄ spectatis mritis, l dmritis; h. atq repugnat cū electione ante algory ad Glog.

713 Nõ assvy obtiori, qd admit Basilius Legoiensis apd Mnesa. Ad 1. R. q volte geralē n̄ excludre alg specialorē cca. Glog algory: sed n̄ excdit volte specialorū cca. auxia efacia colata uni, et n̄ altri qri ad mrita eni, et dmrita altius. Ad 2. R. qd sed Ds ex suo beneplacito dat uni pre alio auxiū pvisū efax, et sic vult srio, qd

omnes salvi sint, ita discernit praedestinando unum ab alio, et simul serio vult salutem utriusque; et ratio est quia non praedestinato dat Deus sufficientiam ut salvetur.

Ad 3um resp.

[illegible] ex [illegible] voluntas generalis Dei [illegible] dare auxilia sufficientia ad salutem, et omnes salutari. [illegible] [illegible] contra [illegible] Deus. Neque [illegible] quod Deus [illegible] [illegible] eligerit plures, [illegible] arcanum Dei [illegible] reservasse, qui nemini facit injuriam [illegible] Math. 20: amice non facio tibi injuriam, tolle quod tuum est et vade. [illegible] [illegible] [illegible] non multo plures [illegible] auxilia efficacia ad finalem perseverantiam, [illegible] multo plures [illegible] electi post merita absolute praevisa.

719

Obiicies [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] bene operari [illegible] decretum [illegible] sint [illegible], et [illegible] de gloria ante absolute praevisa merita sit [illegible] et non absolute [illegible] si homo [illegible] in [illegible]: [illegible] bene [illegible] [illegible]: [illegible] ante absolute praevisa merita non [illegible] Deus decretum [illegible] et absolutum [illegible] ad gloriam [illegible] [illegible] absoluta Dei electio ad gloriam [illegible] praevisa merita. [illegible] Deus [illegible] praedestinatos ad bene operandum [illegible] [illegible] non mereris gloriam, et decesseris [illegible] [illegible] in gratia; [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] sint inanes: 2° [illegible] [illegible] praedestinati et [illegible] [illegible] [illegible] socordiae, et [illegible] [illegible] salutis [illegible] [illegible] sic raciocinari: [illegible] ita [illegible] [illegible] [illegible] salvabor: si non [illegible] cur [illegible] salutem, nec est cur [illegible] laborare satagam.

[illegible] obiectioni:

dnr. Assoc bend ofrari dnus decris qad finiturq, et gfali
J, sdo: qad mq elicedi et exedi, no marq et 2famire,
no 2qp. Aliis: bend ofrari dnus decri, qp pp assoes me=
fant, sdo: alis decrii, qp pp efas n mefant no. Assoes
extri, sit gerales, et mefant sig decrq gerale, adi otq dn
di Regz oibq hoibz, n vo mesat pp las assoes cleo efax
absta, a qa n depend grales assoes. Ad lq ofraoq d=
sta ma no mirq: nq Ds ita eligit and ad Regz ut sil et
exeri, Regz esse pt mrita elicieda et excitada pp lai smi
naei, et 2gnu n sit inanes. 2a ofrao e sicqus in qp in
pegerunt hectici predstinationi, l predstati, qi dicebant sa
tali qadz nsite stare salke, ac pdiqz hoiz. Rm: edita
eleo e n dari predstatis eq: sociordie, nec reprobis desprao.
716 Rao
ti: qa qpud gfale salvadq, cu si pdectq e parit gfale
nec salvadq, nisi pr mrita, qp sic n adhead, nec ante, nec
post mrita erit pdectus. Rao 2i: qa lt reprbus n head ab=
sute in sua manu dictq pdiqz hed tr abste gstrutus grata
sufnts pteste ad meredq, et finalit pserverdq, et si bc, eo
tanc oprareq, n fluide reprbus, qpuis ei dcet dicta pdectio
n nsa ad salutq, nec adiq evadunt lq raonq in sua sra dicet
mi ho: l Ds decrevit dare mi auxiq efax, l n? si lq,
salvas ero. En sociordiq. Si lq, dqnabor. En despraq.
717 Ob
cies 2: decrq de dada Rloa D Bro n fuit de Rloa in aniq
de hq nq visioe, qa Dq posset D Bni, et hq. visio nqp
pderari ante visq puisoz mritorq: qa e Mir pat: hqenq
visio hed godio multos aun mritorios, ut pserq l Bni; he
ati mi viden in Vbo qp speralt spicit ad eorq stqi. dnilma

qu̅s sptē q̅ß aūu, qb; Sloz meruerunt; & hec visio ongt
sdrnī ante aūtz suvisōz horz auuz. Mir. ſat l: qūsī=
līu sdrnī berē poeta ante actz svisōz sūti. 2° qūod
tz vltā sūcedit s alqo s̄ci visoz: go sltgo. sgo sder=
nīt visio obtz eius, sūpit sdeerz. Sfat: vī decri cca. vi
soz slgr, dvidet hec visio xtnd sha temprīs dphā: go sltgū;
dvidet xtnd obtz visoi; & n° e vi eiusdē decrī: qūa res der=
nuntco orne, go evvnt: go vidēt xtns obtz e vi decrī s
cedntis.

218 Auu obtioi, qz magnū sūt ab algb;, R oſamare,
q̅ß algū nandiz L Broz D 12 nz 25 ndo mīz, aduu sā
mz esa marī iz sua ſaoe, no mīrz, ues sa ſao oddat scdū
tū supra. Ad hz eso ante, vrie vrīs explato apd L Mysa
D 3 de Svida she 6 no dgß. L lt visio supad auu, gor
videt, n° ido dnz decrz de visoe bd supere decrz de me=
ritii: sid e eo, qd visio supaā tempre mrita n° seqz, qd de=
crz de mvitii bead tempre supere decrz de visoe. Ala e
fuda rerz volitarz, & cogtarz ala vloz, & conz: nq supe
in tempre prius e mīz q̅ßnis, Dpara, q̅ß sgti, q̅n e
ido for bead ei volio mz, q̅ß nii, adsio Dparz. q̅ß sgti.
drao e, qa sepe unz obtz cad aliud qn cotio aud volio u=
nous cad corz, aud voloz altiui. Hni n° implat xta supra
dicta, qd decrz shalis sfure in gra n° antecdad decrz de
gloa, lt sewera antecdad gloz.

219 Ad sraoz eso ante D dgni:
3° slgr, dvidet xtnd obtz visoi ud s xtnd ad visoz, om=
0: ut s xtnd ad dcrz de sui visoe, no dgß: nq n° ko, qd
una res i por ala bd e decrz de una prius de=
cro alius: & sptē in conib;; vt m prius conimd sumq,
q̅ß cgnz. sgnata prite in conib;, dtz sgnata prite in

rebus n° vi cognimus fumum cu igne &c. sicu ex prius, qz signis.

Sectio .9.

Utrum in nostra sentetia ad praedestinaoem cognitio efficax gloriae praecedat ab intrinseco meritorum praevisionem.

120 Plures

affirmave rent. Ita pr. Thom. et Scotus omit Dd. Phasolus 1 pte D 23 ano 1 a nu 60 citant ipse DD. Angus et Soto, D Aranda lib o Scolg any 587 ut DD. Alvarez D 3 de Dest. taoe sne 3. et D 5 sne 10, et Svez D 10 de Destae sne 3. Iterum nate DD. Sdeira, Herera, Minesa D 3 de Evidea sne 1, Varez D 16 de Destaoe anu 39, Arr D 32 sne 3, Irgvdo trac 13 de Do D 21 sne 6, strz generalia fria, Uriseceras D 36 sne 1, et alij. Ds Eximius ascribit Suarez lib 1 de Destae Cap 8 nu 28, qui asserit, qd licet electio hominis n° in nostra sente gloriae efficax, est tamen valde conveniens, et nostra & gtra Dei providentiis, et disponentius oia qz spectant ad caeleste regnum.

Nra Do. n

e absta nostra cognitio absta, et efficax gloriae, qz abitz praevisionem meritorum praecedat, & pr Di & efficacem cognitioe gloriae movet ad offerenda media, qbz Destatus infallibili assequi gloriam. Pr sic gloriae hz. Do. 1° ita id quaestio aliquatenus & ante, & aliqz, & qbz infallibiliter consequitur adeptio gloriae, qn Dna voltas elicitur alium ornantes media ad infallia ad fine gloriae, seu qn Dna voltas ornens, et eligendo media la opret fit prae consequtioe gloriae. Et hanc existimamus salvari dioez Agenam gdsstaoris. Ipe sic gloriae Do, ita id gdstatio praeantdro, n sit malitia ponte media infallia ad finem gloriae, diegordante media infallia ad assequendam gloriam, sive eam tradente, id ornat, et assegat media fit gloria assequenda gloriae. Hic sensus magis congruit definitionis praedestinationis omit receptae.

282 In utroq. sic panda e D. Pat xta ly prisy: ad pbsta
ong suffit qd & ztioe fnis, idelt Dloz, Ds pat mia, gß hoc psa
ne ut negat Dloz, d & intioe zefacu Dloz, pt Ds pere talia me
dia: go. Mir pat: & ztioe zefaci dadi hoi Dloz, ð bong opra
onis pt Ds movri ad voledy efacie dare auxiy sufus pviy
inefax: go & zefacu volte tz Dloz, gß bong opraois pt move
ri ad voledy efacie dare auxiy pviy efax: go & goi one
zefaci &c. Ani stad in volte dadi auxia, gß Ds red. ga
reybos. Iga pat: ido Ds & ztioe inefaci dadi hoi Dloxm
movet ad voledy efacie auxiy pviy inefax, ga amor zefax
fnis pt movre ad amady efacie auxiy sb race util, dfu
sntis ad fny, d id amed efacie auxiy pviy efax, sufic qd
amed pt sb raoe util, d sufntis ad fny, pt m amari idutile,
qn amet id efax: go sed & ztioe zefaci tz Dloz, gß bong o=
praois movet Ds ad voledy, d amady efacie auxiy sufiini
pviy inefax pt movri ad amady efacie auxiy pviy
efax.

283 Iset 1 Gond. ciatus ny 3/5 ee plane imprdnt ly, gi
n ztdrd efacie algß fny, d tz eligrd mia efacie adducentia
ad fny, elec m mioy det portionari ztioi fnis. ga zefax
intio fnis e fria jelnao voltis in fny, d ido Ds n ptnecz
efacie ztdre pecty; d n e imprdens, gi & fria inclnao e in fny
pit mia efacia ad fny: gc. Irea, st rao aducta terd, nec
mia zefica pcen efacie eligi & pztioe inefici ob impr=
ortioz eleci efacis. uz ztioe zefci, qd e ga adveior. Dg, ga
portio amory fnis, d mi stad in eo, qd miz id obty male
n amed pt fny, gi e obty fle, n xta vi movz diti fnis;
hic az portio subsistit gßvis fnis n ztdat efacie. Intio
efax fortius impellit voly ad eleoz miy, gß inefax; adsi
ne efaci ztioe pt voltas, d si minis impulsa movri ad eli
gedy miy efax pt ditatz fnis.
284
Ident 2 Gond. d Godoy, a

electionis efficacis meritorum, completionis efficacis finis, ne merito eligat casu, fortuito, ac minime providenter quod circumstantia efficacis. Quare est ergo a completione inefficaci non mere fortuito, et praeterea accidens fundamentum potest ad electionem meritorum efficacium: siquidem completio inefficax potest stare sine consecutione finis. Adde Godoy disp. 65 num. 63 a completione dona inefficacium salutis omnium non procedere nisi per gratiam quae electionis efficacis meritorum sufficientis. Ad hoc ergo ut meritum non eligatur fortuito et improvide, sufficit quod eligatur ex quocumque eventu, et connexione ad illum actualem ex notitia sufficienti de his utilibus ad finem; hic autem ratio datur in casu praesenti, nam illa circumstantia efficacis meritorum eligeret scienter, et non per completionem finis, quamvis non sit completio efficax.

325 Praeterea non est idem esse connexum cum effectu, et esse cum praecedens; nam ea quae verendum est connexionem ad effectum est causa praecise, et sic connexa cum effectu. Patet in physicis. Judicium indifferens est causa praecise actus boni vel liberi, quin connexum sit cum actu libero. Oportet ergo causa praecise actus boni liberi, quin connexum sit cum eo. Unde licet completio inefficax non sit causa praecise efficacis electionis meritorum efficacium, perfecte connexionis, est tamen causa praecise, perfecte connexionis in finem, et quando electio illa, quae omnino gratiis Dei improvisa electio, non est per completionem finis, nec praecedens, hinc casualiter et non cogitandum, et sic dicendum praecedens, idem connexum, quamvis completio est connexa.

326 Patet 3o ex ta sancti Thomae: quamvis electio efficax meritorum efficacium vel efficacis, sive ex motivo efficacis, et sic ex suis principiis ratio, seu completio efficax finis (quod facile dicitur adversis) hoc tamen procedere potest ex completione inefficaci finis, prout in nobis, quod a minimi perfecto vel plurimum procedimus ad magis perfectum: quod ex completione inefficaci finis heri a nobis potest electio efficax meritorum vel efficacium. Unde, licet velle efficacem meritorum vel efficax procedere a velle efficaci finis, nihil infertur contra nos asserentes ex completione inefficaci finis posse procedere ad electionem meritorum efficacium vel talium, quamvis haec electio sic sit contra finem. Sic colligendum, et procedit etiam in hoc finis Dominus Molina, et Suarez.

327 Dices amor inefficax finis potest est movere ad amandum meritum utile, non vero ad amandum vel efficax; quare

dfert amor efax ab zefaci fnis in eo, qd inefax n̄ i efaci

ꝯsequous fnis, sciu atq efax. ꝯpa. qa fnis id iefacit amatus

n̄ movd ad pondq miq utile, d sufni id mere utile ꝯsufnd:

go movd ad pondq miq utile, d sufnd io raoe utilis abs

trahdo ab efacia, linefacia miq: go eque pt movere ad amia

bq miq efax, d mere sufni. Rao antis ē, qa fnis inefa

cit amatus n̄ movd pove ad raoq ꝯsequois psu, sed ad ꝯ=

sequoq sui: si atq movrd ad miq id mere sufni movrē

ad raoq ꝯsequoi, d perd miq fi, id n̄ xtat fnis.

318 Disquedi

git: lt hi scepts fnis zefacit amatus movd ad inefaq sui

ꝯsequoq; fnis zefacit amatd movd inefaci ad sui ꝯse=

quonq. liq ē fiq: qa bonq amatq id tale n̄ movd ad xclu

deq sui xtq, d ꝯsequoq. liq ē viq, qa fnis lt inefacit a

matus, movet ad efaq sui ꝯsequoq, d ad sui xtq in acu

l. Unde ztio zefax n̄ movd dhate ad pondq miq ꝯfali

bib. ad ꝯsequoq fnis; d ꝯsit iq mio mere sufnti dita

movd ad mia utilia pondra, id volitu relinqat optioq eli=

gedi miq ꝯfalible, d efax. Ex ditis miet rejetarao qa

pand onis Scotq, d Thsq eleoq efaq antq ad ꝯloq idior

nq ante mvita absti quisa.

Sectio. 10.

Argta Cria solvunt.

319 Argtq hq ex Batha

solo: ngt cē certa do, qdo ans ē lbq pale: go ngt cē eleo

efax, qdo ztio ē zefax. ꝯfat l: ex cadē ea zuriata ngue

unt pcedre efus dsi; d ex intioe zefaci pcedit eleo miq

pre sufntis: go ex cadē ztioe zuriata ngt pcedre electio

miq efacis. ꝯfrat l ex D Tha 1 pte Dne 63 aro 2 in

corpe. Non atq pcipit alqd ordaq in fnq, ni pxtnte vol

te finis. Unde distinctio aliquorum in aliud genus praecipit stigma rao
nem, quod Deus velit eorum salutem. Alius Doctor Subtil in hoc distinctione
41. q. 1 § pro aliis: lis ubi: volens ordinate finem, deinceps quae
sunt ad finem, prius vult finem, quam aliquid antiquum ad finem, quia finem
finem ala vult.

730 Ad argumentum oppositum ante, nego consequentiam. Disparitas est ratio:
actus divinus sunt a trinitate, et aliunde non est evens, aut certus, sicut patet
esse certus, ut patet sic actus quos praestant, eorum connexio cum
divine quae sunt certitudinem haurit a certa veritate praestantium. Intentio
vero efficax finis, distincta non debet aliunt, et inclinat voluntatem liberam,
ut eligat media efficax. Ad hoc responsio, hoc dubitum ad sensum
mediumque esse in causis physicis, non in causis liberis, quia sine ulla vari
are producunt effectus. Intentio efficax non est in libera, absolute
ad voluntatem, quia constituit prius liberum electionis effectus, ad quod
non debeat intentionem intentionis efficacis. Ad hoc dico, supra regrediens
ad electionem, quod praestat intentio, distincta efficax. Non intentio potest esse
aliter reque ad electionem: quia idem actus potest simul esse intentio, et electio.

731 Ad
textum, et rationem Doctor Subtil supra post q. Vazquez respondet Trasmen.
Dico, quod efficacem lud unum est ut primum, non est semper: bene dari etiam,
volitio cum Deus sit uno actu velle finem, et media. Insuper patet etiam
verificari de priore ratione, quatenus in divina volitione intuitiva finis, de
bona mediorum sunt intentiones separatas per duas feliciter, una prior, et prima
medium intentionis, alia posterior, et secundum medium electionis. Et sic quando suscipit
intentio efficax, prius amat finem, quam media.

732 Argumentum vero: sic suscipit
electio mediorum efficacium intentionem efficacem finis, quam consequens finis electionem
mediorum. Sed consequens finis suscipit electionem efficacem mediorum: ergo electio mediorum
intentionem efficacem finis. Nego majorem. Disparitas est: non probatur consequens
finis suscipit actum medium, ad unum actum requirit volitio medium, quia non est efficax,

cingit Scay, d uz mio c(seguoz finis, qn ultra hvoliōz regi rat ala ad c(seguoz finis. Voltas ab ztioe egred ad eleoz ad qd pt se libri dtrave x ztioe jefaci, qz, si posit ēē fiena eleoe mij efaci, inclinad, sufnr ad lq.

133 Argtz 3: eleo mij ut efaciis ē eleo mij ut cantis fhz: go velle efaciit mij, ut cand fnz ē velle efaciit fnz, qd ngt, stare fine ztione efacis finis. ad, eleoz mij ut efacis n ē eleoz mij ut cantis finem p qa ly ut n semp dnotad movz, d raoz pt amatz, d pt dnoare maerz sdioz, lqa lt amor mij ut efaci i sel ztio efax finis pvit x jefaci ztioe lqa amare mij ut efax, dcqns fnz ibi arguit ad ere fnz de inoato, qn finis efaciit amet, ut qdo qis amad palij pri, n amato pro.

134 Argtz 2 ex D. Stranda: qi x amre finis eligit mia pvisa efacia med inexus uz afequoe finis, d n ēita inexus, ni efaciit jt dnd fnz: go: D= frat: qi x amre finis eligit mia pvisa efacia conat qtz pt in afequoz finis: go amad efaciit fnz. Ani gat: x amre finis vincit oz dfatz, qb ocurrit in afequoe finis: go. D marz: med inexus uz afequoe finis, in vi afecuricia fnz, no: in vi afectus, d esiq efaciz, d in vi esuefaciz miorz, sdo marz. Ani tz n jfert, qd ztio i efax, d qd rfa mia pvideant, et sint efacia. Ad sfraoz D ani: conat qtz pt efecivē, o= mio: qa pt adhuc adhere ubera auxia. Conat qtz pt afecvē, no and. qa pt conari afeum zu efaci, d sij cond afeuarcē efaci x adjnta pfcia efaciz.

Disputao Ulma.

De Reprobatione.

Sectio 1.

Reprobao, eius divio, s Fhas, d Opioes exponuntur.

735 Reprobare e aliquem rejicere perpetuo
dispositione altriu. Unde duo sunt compti in repbaone. Primus exterior separa
tio, et abjectio reprobi in ultimo judicio, sive particulari, sive ge
nerali. Secundus interior separatio praesupposita ad exteriorem, et ejus judicio, et
volunte sit. De hac interiori reprobatione agimus, quae est in solo Deo,
et in reprobatis habet solam denominationem extrinsecam. Interior reprobatio extra aliquos
apud Deum extitim lib. 5. de reprobatione Cap. 1 non est prior, et anterior
ce in Deo, e tamen prior &c. Deo id confert anima Theologia, stricte, sive
dicta de praedestinatione, et quidam in actu primo, et voluntas.
736 Constat ex Divo Thoma
1 parte Q 23 art 3 in Corpore. Sicut praedestinatio, inquit, est pars providentiae
respectu eorum qui divinitus ordinantur in aeternam salutem: ita reprobatio est pars pro
videntiae respectu illorum, qui ab hac fine decidunt. Unde reprobatio non nomi
nat praescientiam tantum, sed aliquid addit supra rationem, sicut et providentia ut supradic
tum est. Sicut enim praedestinatio includit voluntatem conferendi gratiam, et gloriam: ita re
probatio includit voluntatem permittendi aliquem cadere in culpam, et inferendi damna
tionis poenam pro culpa.
737 Reprobatio apud Theologos reprobationis divisio (sententia
ex S. Petavio supra citato lib. 9 Cap. 8 num. 4) in nativam, et positivam. Na
tiva est omissio non praeordinandi per specialem, et efficacem providentiam, quae potentia
infallibiliter obtineret gloriam. Positiva est volitio excludendi a gloria per pec
cata. Differt primum a praedestinatione Negativa seu positiva, sive alios, per nomi
narium non esse, vel praeteritio: id est Romani censores, cum Senato
res legerent, quorum in locum alios recte vellent, non recitabant: quia prae
teritio dicebant, qui illi erant, ac rejecti tum lanx quae reprobatio pro
usu est in modo providentiae, cessantia a benefaciendo per specialem gratiam, u
ce quae conferentibus auxilia, sufficientia, ac nolentibus dare efficacia. Positiva re
probatio huic superdit velle excludendi a Regno, et a Gloria. Vol
tas excludendi a Regno caelesti prior supra differt a Voluntate nandi
praedestinationem: sicut apud Romanos voltas puniendi exilio differt a volunte

n. aduceri in Litig.

138 Nova rexao satis ilgr ostenta gats neles e. ss 2plexu & decro ostudi Crg in tali liberte, et esiia, dvina qd sb tali liberte n. evitabit finale pectg. Atqe regao n. est pre nova, d nova mota gs n. xedit deeng indifferen, d voltg Serig salvari oes hoes. Regbao atq pova sedit decrg, qo Ds vult pceng infligere peccanti finalit. Do q a pbs dit punitiva. Oca. povg Regaog mlplicit pt xiogari Gestio a Gloa. 1o in pceng, ff pecta. 2o tqb a domo alas, Rdo, pcilz a Culpa. 3o in Dmendaog Supmi dmis. 4o aiit ad og psig oditg, et abstg pectorg.

139 Qstio pcedit de regaone pova, tg de fo, qb dego li, an odelt Ds de fo hea aid Stg pi here ante pvisa & dmrita decrg pove regbavug? 1a Sca tuet, D gets de fo, pove regare, d pove dstinare ad pceng, ante pvisa dmrita. Ita onit Fhstg pdtrantes, dsi pgnantes ju se. Ng aliy ig Gone docent hg decrg regavg respire Gloq, a ga xedit, tqb bsfiiug in debg, n tg respire xcluog Gloq ud pceng. Aliy ig Godoy docent hg decrg regavg ee intlivg xcluori a Gloa in pceng. Aliy ig Godoy, d Dnd docent, eg dmritrig, d movg regban dii tg nave, gb pove ee pectg orgnale: aliy h nant cg Dinco D 19

140 2a Sa de fo nd povg regbaog ante abste pvisa dmrita; cg tg admit polg in ala pvida & fhe ostendi Sstig dng vindi caeg. Ita algi & nris ig LL Prado, Ruiz, Arr, d Izgrdoa pd D Aranda lib 8 Scolz D 25 Sne 1, qi oes pcegrunt Sii= D mig dmrtorg. Alii DD Sbscripsit D Suarez, D bo de DDs tace Cap 3, ubi dfndit golg, d de fo xtnog povg regaog ad pce ng dgni, d Sui ante abstg, d post oditg Seig dmritorg. Maledicit agd plres pova Regbao ante abste pvisa dmrita: a Catherino censet horribilis d qias aures verberans, ab Stapleto nio execrabilis, a Viverio Gravensi d Dnicano repugnans Justitiae, d ala id genus aliy pnuntiant. Atqe ig retulisse D. Exi

mus Cap 6 nº 3 ostendit: nº ideo refero ut has oes exagerationes

et censuras aggbg, et meas saug (earg. in Iudiçi alijs omitto)

et sig, ut Sntis Omalicorg Thgorg Apong, qi nº gerit nº mol

tg cmovere lectorg.

791 3ª Sea censet solit impols pong regraog

ante absté quisa omrita, et igni eg nad deso. Ita onit. nri

ug ciato L Sarez, Aranda, Mniesa D 11, Gormaz D 17

Sne 1, et alis. 2a Sea dfndit nº eé pols pong regraog ng ante,

ng post abstg demrtorg quisog, et sg eé ab ętno gddg de

crg sdiotg insflgedi pæng ętng, si xtad pecty. Ita pie, et

sglavit L Boriel D 8 de Volte Sne 6.

792 Thsts, ut esolend, sbi

vendicand D Angig, et jmrito, ut ostendit fuse Grandin Omin

tario Historio ad anq 1255. Eggs ala é regbao nova, que

pdstaoi quise ogit, ala gova, qb ó absta xcluo a Gloa qb ffsé é

pæna dgni, xhgst elevaois hoïs ad sng, Supnalz. S Thas

Solit dno beneplaso adscrbit regraog navg 1 pte Qne 23 aro 5

ad 3g ubi ait: et gare hos elegit in Glog, et hos regavit nhil

raog, ni. dng voltg. Et Q 6 de Vette aro 2 ad 3g: in sa eleo

ne rao é dnai bitas; rao regbaoig pecty orgnale, ut Agstinus

dit. Aní, qdo dit, gare hos Ds, logr de ca dscrgnis, cur

hic, p alo pdstined, l nave regbei, poto eoz Stu Msforig, in

gb oei hoei 3ciderunt p orgnale pecty. ng ibdg aro 1 ad 3g

disertg mntiog facit Stui msrig. qb nº supit Angorg pdstao.

793 Extri

ma vo S Thas pong regbaog fore iniqua, si nº supat culpa ho

ii. Audat Fraensis in S Tha lib 3 ca Gentiles Cap 171. Un

" de sit ingit S Thas lib 1 Searg dstoe 20 Qne 2 aro 6, qd D

" seus grap in algo ta ca é xpte eius, qi gra caret: Dt ag nº

" é hus dseus ca, ni xsupoe liis, qd é xpte hus; qª scit p lg he

" re nº vult, aid ise ad eg negligns spad: ita dicdg é de pæna, que

" malg gddg Crg ralis é qd D nº é hus ca, ni x supoe culpæ

" eius, qi regbat: et sic 1ª rao, gare pæna hus é a D, ętnalit

volita e ciue nulla praevisa, q. b. vis totus esse dng. reprobationis in ::
oni rao i' istig generaliter punivig relucentia. Haectenus Ferraensis vatres a Dre Eximio.

194 Eandem dotrinam tradit S. Thomas in 1a parte Line 23 aro 5, ubi ad 3um reddit, Deum ad manifestationem suae justitiae punire peccata, et poenas peccato bitas separare. Et ideo, inquit, licet Gratia meritorum non sdat ea praedestinationi; gratia tamen demeritorum, causa quodam speciali modo e reprobationis: quia per demerita praevisa, nec esse separata, statuit Deus esse quosdam perpetuo puniendos, ut sua bitas eorum in tali justitia participet. Haec Caytanus ad mentem S. Thomae. Denique S. Dr 1a parte Line 19 aro 6 ad hoc dixit: Judex justus antecedenter vult omnem hominem vivere: consequenter vult homicidam suspendi: similiter Deus antecedenter vult omnem hominem salvari; consequenter vult quosdam damnari secundum exigentiam suae justitiae. Ergo iuxta D. Thomam decretum efficax, quo Deus vult infligere poenam pro delicta consequenter delicta: sicut volitio efficax, qua Judex justus vult hominem suspendi, consequenter delictum. Sed volitio haec justa judicis esse non potest absque praevisione homicidii: ergo similiter in Deo.

Sectio 2a.

Reggat Reprobatio absque praevisa, sive decretum efficax inflictivum poenae pro delicta, antecedenter absque praevisione demeritorum.

195 Contra Thesim facit hoc primo multipliciter. 1o: quia per tale decretum inevitabile reprobo hunc libertas periret ut constat ex principiis libertatis. 2o: quia reprobatio posita hic ta ante omnem, et absque praevisione demeritorum, necessario foret amor peccati; et dum necessitas, ut peccatum vi, quod non sunt e ut sequatur finis reprobationis poenae; et alinde non extenditur principium ad se, non alienum demeritum providet. Neutra ratio militat contra praedestinationis nobis priores in hoc One. Non 1a: nam praedestinatio similiter non e praedeterminatum efficax praelectivum ad gloriam ut cornu ante absque praevisione meritorum, quin perit libertas ad merendum. Non 2a: quia iuxta nos polirio praedestinationis absque, et efficax Christi ut absque Redemptoris sana vi ante absque praevisione peccati, quin nos fieri rao la, ipsa

tia constat ex dictis supra.
926 Patet 1.° 2.° ex S. Augustino lib. 3 contra Iulianum Cap. 18: bonus est Deus: iustus est Deus: potest aliquos sine bonis meritis liberare, quia bonus est; non potest quemquam sine meritis damnare, quia iustus est. Ubi loquitur etiam de poli. Et Epistola 106 ad Bonifacium: quemquam [illegible] meritis [illegible] obnoxium peccato, si Deus damnare credit, alienum ab iniquitate non credit. His consonat [illegible] Valentinus [illegible] num. 106. [illegible] officio [illegible] argumentum: quotiens factum [illegible] de poli, [illegible] etiam quod possit. [illegible] ab Augustino, [illegible] facium [illegible] ante absolutam praevisionem peccati [illegible] de poli, [illegible] locus citatus: 3.° [illegible] reprobatio [illegible] etiam quod possit.
927 Inius solutio, [illegible] cebit [illegible] esse: [illegible] damnatum non esse [illegible] quam ante absolutam praevisionem peccati finalis, quatenus Deus non vult poenam infligi ante, et post [illegible], [illegible] ante absolutam praevisionem [illegible]. Explicatur in electione absoluta, et [illegible] ad Gloriam [illegible] elicita a Deo ante absolutam praevisionem meritorum, quia electio non est de Gloria conferenda ante, et post merita. 2.a: quia [illegible] comparare decretum de poena propter demerita ut decretum de Gloria propter merita, ut unum [illegible] Augustini, et [illegible] par est alteri. [illegible] dicta solutio, quod discriminis assignat Augustinus, ut, attenta divina bonitate, dicit, potest aliquos sine meritis bonis liberare, quia bonus est: et, attenta divina iustitia, dicit, non potest quemquam sine meritis damnare, quia iustus est? [illegible] adversariorum solutio [illegible] non [illegible].
928 [illegible] plane [illegible] eo, quod decretum de damnatione supponit praevisionem absolutam peccati originalis, et decretum [illegible] ad Gloriam [illegible] meritorum nostrorum praevisionem supponit. [illegible]: quia [illegible] locum non habet in Angelis reprobis, et [illegible] originalis, et [illegible] loca allegata se extendunt ad homines, et Angelos. [illegible] praevisio originalis peccati [illegible] ad aeternae poenae [illegible] corrente: 3.° praevisio

personalis peccatoris proderit ad aeternamque poenam illius correspondentis. Si ergo Sanctus Augustinus Epist 137 ad Optatum: 20

merito videretur injustus, quod fiunt vasa irae in perditionem, si non esset ipsa universa ex Adam massa damnata; merito ergo videtur injustus, si vasa irae ob peccata personalia, quae ipsa non providentur ante decretum intentivum poenae personalibus peccatis correntibus.

128 Rendunt alii ex citatis motivis pari Deus non posse ante demerita poenam regnare in poenam, non pari non posse poenam regnare in offensione supplicii justi, et supplicium demeriti. Quia ergo negat esse offensio virtutis actus, qui opponit alii virtuti, et ognitus desinit esse actus virtutis. Contra, hoc supplicium refellit S. Augustinus ... potest, et alius abinigite non evenit. D. Thomas in 2a 2ae quaest. 26 ... vel quaestiuncula ... ad 3um dicit: damnare proprium, ... ex defectu gratiae collatae, salus bet, aet ... justitiae: unde ... D. ... Deus non ... homini decedenti in gratia, quod satis est ad ... supplicium demeriti ... pole esse ... in ... justificatione ... 1 ... Sine 5.

) Contra 3o

... a ... ... poena regnas in poenam ante absolutam praevisa demerita, est efficax, et absoluta ... poenam ante absolutam praevisa demerita; et hic Deus regnat: ergo. Minor ...: talis ... affert ... saevitiae Deo regnanti: ergo. Antecedens patet 1: quia sicut largitas in ... affert ... liberalitatis, ita et largitas in puniendo ... saevitiae. Si ergo ... ante absolutam praevisa merita est largitas ..., ... ante absolutam praevisa demerita non erit largitas punitiva? 2o: si Deus ... supplicium ante delictum, esset crudelis: ergo et crudelis esset, si ante delictum ... ad exsequendum supplicium: ... in moralibus ... est ... ad aliquid, et hoc agere. Antecedens ... D. Thomas ... 1 2 2: ... vult ... damnare ... justitiae ... omnes ... aut ... justitiae ad ...

pdictus, contra eum, quae ideo est largitas punitiva; sicut contentio Glo. sine onere, et debito praesupposito elicita a Deo est largitas premiativa.

Obiet 1. Suarez,

Deus non fore injustus, si ante praevisa demerita damnet poenis; quia largeretur infra demeritum, et citra dignum. Respondeo: quod licet hinc sequatur Deus non esse injustum, injustitia stricta in ...lio maris poenis, quae merentur delictum; foret tamen injustus, id est, crudelis, quatenus Deus largus esset in puniendo. Sed contra: Donet nostrum argumentum fore efficax contra reprobationem positivam, quae esse nata ante praevisa demerita; ad non esse efficax contra reprobationem negativam, quae sit admittit ante praevisa demerita, et eo constituit in decreto non dandi auxilia efficacia ad salvandum, et non dandi alio efficax. Respondeo: quod si reprobatio sit in tale decretum, in quo est volitum dandi auxilia inefficacia et non dandi efficacia non super demerita, ut patet in prima causa peccati, in quo fuerit voluntas ..., et in 1o peccato Adami et Angelorum, ad quod nullum praesupponebatur peccatum, nec peccatum originale. Ultra de peccato originali quod dicit ea reprobationis negativa disputat Dr. Eximius cum ...

Cap. 5.

Sectio 3.

Objectiones solvuntur.

Obiicit 1. Suarez post

Instans Cap. 9 Epistolae ad Rom. et ut ... 1o sed: Deus volens ostendere iram, et notum facere potentiam suam, sustinuit in multa patientia vasa irae, apta in interitum, ut ostenderet divitias Gloriae suae in vasa Misericordiae: ergo Deus permittit peccata quia vult ostendere iustitiam et potentiam suam in infligendis poenis aeternis, et hoc est positive reprobare ante absolute praevisa demerita quia ante ...ios demeritorum non est horum absoluta praevisio. 2o: paulo, in contumeliam, ut ostenderet, denotant destinationem esse ... contritum, ut constat ex phrasi Scripturae. 3o: Deus ait Apostolus, cum nondum nati fuissent, etc., colligitur electio ante absolute praevisa merita, et sequitur colligenda esse reprobatio positiva ante absolute praevisa demerita. 1a explet

Ella Jacob dilexi: 2ª Ecta Esau autem odio habui, Epta et 1º Malachie.

153 Hęc late versat P. Suarez, qui non meminit expositionis P. Cornelij, et aliorum, extra quam varias et subtiles quas ingerit. Si autem quis velit affirmare quod Jacob in figuram prædestinati et reprobi Esau, de eius damnatione non constat, uti neque plures ut P. Cornelio ibi adhuc sustinenda est nostra sententia. Ad hæc Dominus, decisionem peccati supere voluntas sua salutis omnium horum et bonorum opera omnis ac voluntas absoluta ostendendi donum libertatis in colatione auxiliorum, id notum est, Deus non tenetur ad conferendum auxilia efficacia.

154 Ad hæc dicendum quod particula ut et similes denotant Deum permittere peccata et sua conditione manifestandi suam libertatem: non autem ex conditione pœnam infligendam, quod libro conditio ut bene Dr. Exim. citatus Cap. 1 num. 16 non colligit ex ubi Ecclesiæ et potius opta; ut Apostolus significat hoies se fecisse vasa iniquitatis, ut dicit: sustinuit in multa patientia vasa iræ, Ergo sustinuit, ut puniret et ut parceret: ubi sa autem horum impoenitentia finali, tandem voluit eos punire. Præterea, particula ut, ut bene citatus Suarez, denotat non causam finalem, sed solum consequens alio posito ut est frequens in Scriptura. Joannis 10, ut, qui vident cæci fiant. Isaiæ 6 ac Lucæ 8: ut videntes non videant etc. Et hæc est omnis apud Suarez et pro doctrina ad citatum locum Apostoli.

155 Ad 3um dicendum ut eodem sensu ut Apostolus ingredientes esse de reprobatione nova, seu de non electione ac non dilectione; quatenus Deus non propterea absoluta fuisse meritorum, aliquos pelegit ad Gloriam, alios non sic pelegit. Ubi odium nil aliud significat, quam voluntatis carentiam huius amoris specialis quo Deus dilexit Jacob, et prædestinatos. In phrasi scripturæ odio habere sæpe significat negligere, non amare, minus amare. Genesis 29 dicitur Lia a Jacobo odio habita, idest neglecta, aut minus amata a Rachele. Lucæ 14: quæ non odit patrem suum, aut Matrem, etc., idest, qui non minus eos amat quam me. Ad hoc ergo magis odio habitus Esau, idest non dilectus

Seu n eliectus ante ad d merita. Ita atq a reqbus nava, et qa n e Ltio.

756 Obiit 2 L Narez & cap 16 quibus universa p scond esse operatus e Dnus, impius quoq ad diem malum. Hoc e contra L Narez. D s mini operat impium ad diem malum, id e ad poenas gens, ed sit id, ostendat aruety istis. Et & L Cornelio ibi ... ait Salomon, Impius quoque (suple Iturus) ad diem malum p scond esse operatus e Dnus, udelt ed exitium Carli Dermno L Cornelius, ut glorg Misericordi, istis ve dmostred; istis atq n dingstvari pour repaos ante pvisa dmerita fat ibi L Cornelius & S Agsno ciato nq 716.

757 Obiit 3 avaoe: velle punire sine crudelite delictum n e crudeltas; et reqaos antz vellet D s punire sine crudelite delictum; vellet m punire infra odignq: go. Ostrad 1: n e crudeltas in puniente qdo n e iusta querela in punito; et in h ngt ee iusta querela; q a punit infra odignq, nec punit, n existente delicto, nec violat ius algd in sui ofent sioq: go. 2: velle ztive, aut exsequive iste punire delictum, ggnq, d istis e, et pova reqbus and e volio ztiva, aut exsequiva puniendi iuste delictum; e m efax dstinas ad paenas iuste dicta dlicto p honesta istis vindicaus: go.

758 D marq obtiois: vellet iq odiote, &c, odo: velle abste no marq: q a Sii fore, specalie libralis in puniendo. Ad lq o laos ola mare nomi vq, ad cus paos no Zq Biz nq violat Ius hoi, ne ante tq pus iudet, d ne ii abste ztdat poena ante pvisa dalicti ..., id ptd in iudice hano, qi sgnt ad delictum vult hoiudq, ... di. Ad lq D marq: velle in prio, sgo ztive, aut exsequive iuste punire dlictum &c, odo: velle in alno, sgo, no marq, d mirq, ai ... paos Ri, honesta prig iustiq vindicaus, reluceret in volte odiota puniedi delicta, sicut ..., d in volte abste puniendi,

x suppone dilectionis.

Obiic. 2: Deus libere, et absolute decrevit, inde quod prius peccato, potuit permittere complexum connexum cum aeterna poena pecti: ergo et potuit ante praevisionem reprobare. Ergo videtur legem. Ant. prob.: suppota voluntate efficaci Dei, lotulisse ordiota de aeterna poena, si Petrus moriatur cum finali impoenitentia, permittere libere aut connexum cum finali impoenitentia est permittere ante absolutam praevisionem peccatum complexum connexum cum aeterna poena pecti; sed Deus supposita huiusmodi voluntate ordiota de aeterna poena pecti libere potuit aut [illegible] connexum cum praefatione ordiois saltem [illegible] peccati: ergo.

D=
ant: Deus [illegible]: potuit permittere complexum connexum cum aeterna poena pecti [illegible] voluntas et sic consequenter ad peccatum, et ad aeternam poenam pecti ordo: [illegible] aut et sic connexum, nego ant. cum [illegible] saltem consequenda est. Acus voluntatis praefatione [illegible] [illegible] et ut sic tandem est connexus cum peccato et cum eius poena: quae cum permissio pecti non est odium absolutum pecti, [illegible] praevisionem; imo est amor comprehendens [illegible] ad opus salutare, et sic est connexus cum peccato rationem adiuncti [illegible] inefficacis. Deus se habet [illegible] ant. absolute, et efficax connexa et sic, et ante absolutam praevisionem pecti cum peccato, et cum eius aeterna poena.

761. Obiicies S. h. syllogismum: solus electus est praedestinatus; sed Iudas ante merita, vel demerita non est electus: ergo ante merita, vel demerita non est praedestinatus; sed non esse praedestinatum est esse reprobatum: ergo Iudas ante demerita est reprobatus. Confirmatur: [illegible] moraliter est Deum reprobare Iudam, ac Deum esse [illegible] ad eius reprobationem; sed voluntas Dei non salvandi non electos, et sic voluntas Dei non eligendi Iudam, Deus [illegible] ad Iudam reprobandum; cum in hac [illegible] non det [illegible]: ergo. Resp. syllogismo [illegible]: non esse praedestinatum est esse positive reprobatum, nego: est esse negative reprobatum, concedo.
Non esse praedestinatum est esse negative reprobatum; sed adhuc Iudas [illegible] cum non electionis non est [illegible] ad poenam aeternam, et eius demerita spectant, id positive reprobatur. Ad confirmationem [illegible] mare, nego minorem; supposita

videlt qd p lo sco, et ante pvisa dmrta dei decry n eligen di iudg: sed plo sco nec e decry n eligedi nec decry ex sigedi, et sptant iudg dmrita ad n elecg, et repaog. si iudas pnali. pservard ad pt, aut fuisst electus, aut sine e leoe la salvaret in ala pvida.

Sectio. 2.

Non repgat abglna decry dng efax, et absty detinard ad paeng glrg post absty pecti pvisog.

162 Aqi 1o i

Pa S. Borul, et algos Rec. citatos a S. dormaz, gd dound spo ug repaog heri a Do post absty pvisog dmrtorg; at decryng pavy n ei ab glno absty ab zco, et idiotg, nec dnonare abste Dy drnentg puniog donec pripset idio decesu in pecto. Pat 1o: ga decry sg idiote repavg admisg ab adri- js e ane repbiis, et pdstatis; et ht ngt diiing in Do n ed dec- ery dgnavg ga iudg, gd n ed etg ga Baptistg, et ga Dii- paerg, gd nefas e dirvigo. 2o; ga eiusmi decry repavg idio te n e, uer n pi heri a Do ante absty pvisog dmritorg.

163 Ob-

iies 1: si tale decry ed ab glno absty, pord injstg; ngin jstg idgnare abste hog, ab glno p delicto n omiso ab gl- tno. Ro absty. Injstia pord hog pdlicto n omiso ab glno dgnari abste a Do ab glno ad paeng perpetuam ab glno. At res alit se het: ng decry abste repavg vult abglno paeng pt ulla xintg pvisg in tempre, et vult paeng in fligedg in tempre poso omisg dlictg gd pvidet p scientiam visois = Obiies 2: Ds etg post absty pvisog pecti n pt anticipare paeng ante actg pecti in suo tempre xcitam: go n porit isti anticipare absty seg. Ps. ante, no d- gb: ng paeng anticipao ed sridiug tpmog pecti omissi, an tegb omiret. At vo, sca absta dgnaois n alit xsequeda, ni

post xtg dlicti, n e injsta ut pcedat & certa scia peccati futi, & ab ete ngeat Ds in tempre sicpre ~~~~ regavit.
)62
Obiies
3: injsty e algs dgnare angs i poena dgnu, & angs extat fu ty in suo tempre ho n e poena dgnu, & erit: go injsty e ly dg nare absto deiro ab gno xtnte. Accedit qd ut pecty n extit, ho e situs, & sgnit ly abste sdgnare store sdgnare sty, & xmi cy, qd ngt stare ut amre amicy. D marg: injsty e algs dgnare angs i poena dgnu, & angs abste guideat poena dig nu, sdo: poit certy quios, qd erit abste poena dgnu, sbd: Kleg, xseguedy, angs i dgnu, sdo: xsegs postgs i dignu, no marg, & xlamire, no 2gs.
)65
Ds cfacit abste dstavit hos ad peng xtng, & eo qd eius finale pecty i abste prvis xsua temporis dsta: & ut n sit Ds sicpre in tempre sua dera vinde ab gno e= licit absty dig regavity, & absty seg xscimoi mandg post xcuty xtg pecti finalis, & n ante ly. Nec qd k ula e par tes ab hoibg, qi n cognient infalli pecty, angs extat, & sit in tempre ferre leg. Ng obe stu gras, & amicy ut Ds: qn dgnat ad peng sunedg xstre gre, & estu amissois gras, & posgs xtat finale pecty. Ng obe qd ho ante pecty e ino cens, & n meret peng, ad peng, seg, qd poena e ingt si hoc vy i, sit dgnu poena, & sa peng: qdo in tempre smu ulgs abste poss. Insp peng sa n e poena, & ea peng, & sy e trave poena, rlate ad eius obty, qd poena e.
)66
Obiies
ulmo: Ds ngt tempre anticipare odiy suy inimicale ya pecto ry: go nec dery, sive seg dgnaois xtng. e bae sequy e: qa pecty xque meret odiy lud, & dgnaog: unde sed odiy inimicale, ante gs xtat pecty, redolet seviting; ita et dgnao sr absty decrety, antegs xtat pecty. Nant plres and apd D. Uniesa D 12 &

atrutii Sne 3, lud q iy D Exim odit S Mnesa viddu.
Dso ante no 3gs. Dsprtas e i ng odiy inimicale e poena
ofensg, d reddit fr Dy inimiuy; odet atq inigs, Dy in
fligere poeng ante culpg, d denoari fr inimiuy pri, qty
i x pte Dei, qdo pries e in gra, d eius amicus. Iraobi
le sqz, d inigs videt, Dy semp psegi odio inimicabili
s Dry, qia alqdiu fuit pector.

1.6.) At vo Dery absty in tempre
puniedi, d etq dery odio hendi in tempre n reddit Dy rixi
te priantg, nec inimuy, d pvidy, d justy, sdiy, qi x infali
bia culpary taxad ab ztno poeng psequedg in tempre, qd nec
irraoble, nec iniquuy e, dssimy alog n impune omivent
delicta, uz D n pi in tempre incipre Dery dgnavy, qd ab
ztno n huit. Sicu, sict ald e pmiz, ald voltas pmiava,
ita ald e poena, alud voltas puniva, seu Dery poeng. Vol
tas pmiava n e pmiz, uz pi ee, d v ante mrita, d ad h
my voltas pniva n e poena, d in orne ad poeng. Odiy atq 3
imicale e poena pecti, d ido ngt pcedre pecty. qsvii Dery
de h odio pi antecdre pecty.

En vacao muneriz, sty, sa
sit b D apetit, Stiz Dng miz munera absolui. d ndy mune
ra nra psegtus sum, ut par erat, d rei magtudo postlabat,
d, ut licuit. Pecino uz Vate.

Sit bona, sit qdq mdiocria, sit mala pura,
Lg legis hic: alit n fit Avitz liber.

Sdqd bony e in his ee elucubratiunclis acepty refero pabatis
Dbg, d sacraty volo D optimo Maximo Beatissimg Vir
gini Marig, sine labe ccepte, d SS Apllis Petro, d Paulo,
in quorum pervigilio huic annuo
pcenso finy imponimus.
Valete.

Index huius Materię

Sectio. 5. An Ds. Et fo[ss]tre digai Scia mia?
Sectio. 6. Nu[m] Stra direo Scie mie i Do rsa ad sfreda auxia?
Dsptao. 4. La raoe pruda Scie mie Et zesaua n impdiat incolaoe auxij zesacii raeg [illegible], et Sarig, Syncerg q jtiog Di cea. bong usu auxij?
Sectio. 1. Spit dsas, e plra noanr.
Sectio. 2. Qomo vean algi dsati potg?
Sectio. 3. Tci dre resolvit dsas.
Sectio. 4. Dlunt obtioes ga lg dng.
Sectio. 5. Relgg obtioes ga lg dng.
Sectio. 6. Dluunt obtioes ga lg dng.
Sectio. 7. Cœrg obtioes.

Controa. 2.

De Mnerg Scie mie ga Pdstaog Xpti Dni, B V Marie, ac nrg pdtaog, repaog P.
Dsptao. 1. An Xpts Dnus potuerit pdsnivi Rdmpr ante absq pvisg Adami pecti?
Sectio. 1. Notadia, et Sez.
Sectio. 2. Nra dio pat.
Sectio. 3. Rao nra illustra xpliu.
Sectio. 4. Argta dria diluunt
Sectio. 5. Alia argta.
Dsptao. 2. De Pdstaoe Xpti Dni.
Sectio. 1. Spunt atortes p pdstaoe Xpti Suponte pecti.
Sectio. 2. Spunt atortes p Pdstaoe Xpti n Suponte pecti absq pvisg.

Sectio. 3. Locus & Casus Dubiorum.
Sectio. 4. Mens D. Augui. caeterorumque DD.
Sectio. 5. La nra D.
Sectio. 6. 2a. D.
Sectio. 7. Ultima D.
Sectio. 8. Explanatio auctoritatum adductarum pro 1. Conclusione nostra.
Sectio. 9. Jesuitarum obiectiones.
Disputatio. 3. De Praedestinatione Definitarum.
Sectio. 1. Quid sit mens nra explicatur.
Sectio. 2. Angelica gratia sanctas Innen.
Disputatio. 4. De Praedestinatione ad Gloriam.
Sectio. 1. Supposita, & DD. opiniones.
Sectio. 2. Mens S. Augustini.
Sectio. 3. Obiectiones ex S. Augustino.
Sectio. 4. Mens SS. PP. Patrum Graecorum, de praedestinatione ad Gloriam.
Sectio. 5. Solus est praedestinatio efficax, & absoluta, qua Deus post praevisionem quorundam meritorum, & ante absolutam praevisionem intendat hominibus dare Gloriam ut Coronam.
Sectio. 6. Obiectionibus redditur.
Sectio. 7. Quid nos doceat Sacra Scriptura circa electionem & ordinationem ad Gloriam?
Sectio. 8. Mens nra circa electionem ad Gloriam quod desit.

Sectio. 10. Argumenta contraria solvuntur.

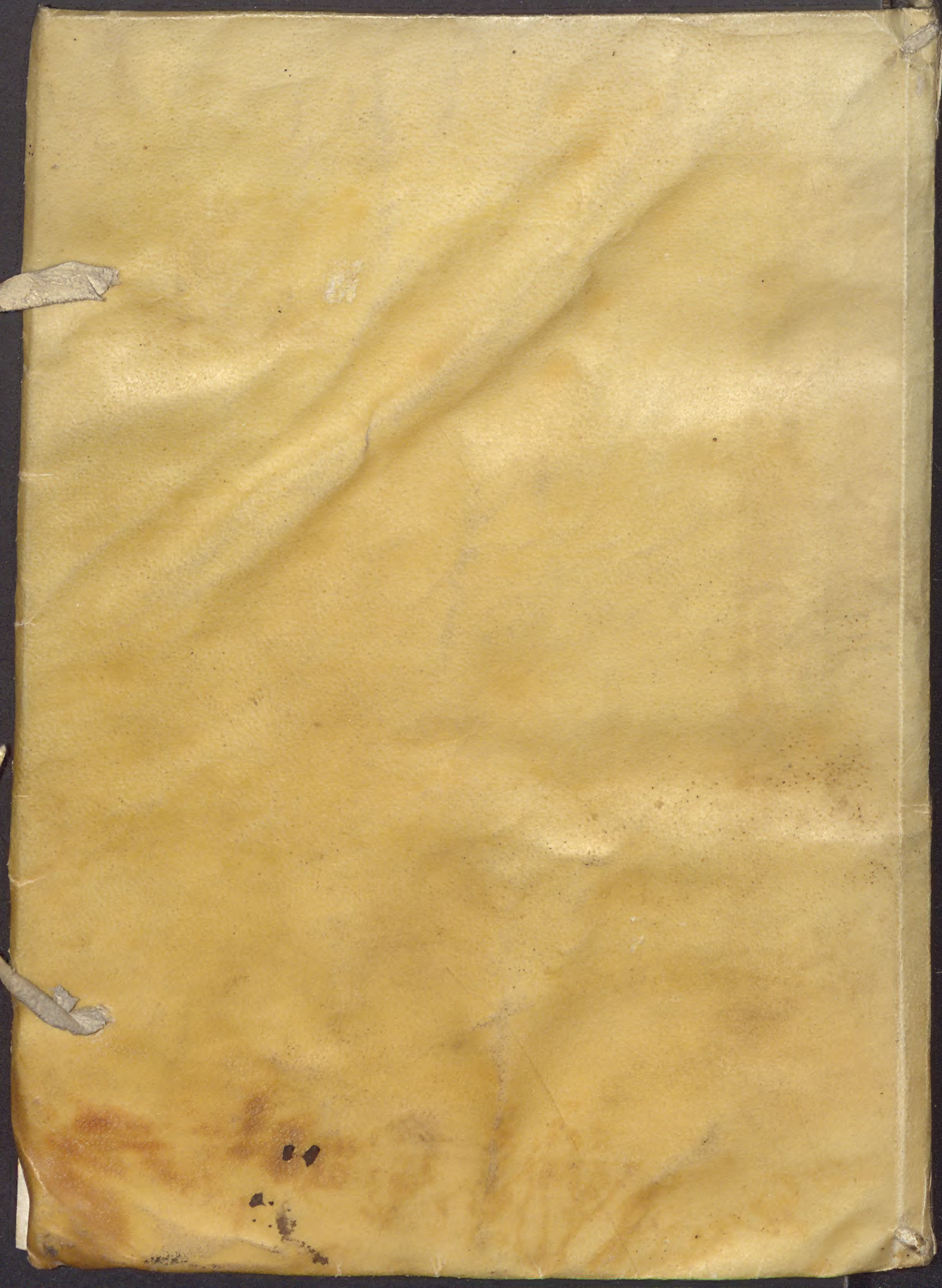
Disputatio Ultima. De Reservatione.

Sectio. 1. Reservatio, eius divisio, et natura, et opiniones proponuntur.

Sectio. 2. Reservatio peccatorum reservatio absolutionis nova, sive directe efficax inflictiva poenae pro delicta ante absolutionem praevisorum commissorum.

Sectio. 3. Obiectiones solvuntur.

Sectio. 4. Non reservatio absolutionis directe directe efficax, et absolutio destinanda ad poenam consequenter post absolutionem peccati praevisi.

DE MVLIE RIBVS SCIAE MIAE.

